

கல்கி

சுப்பிரமணியம்

1

KALKI

19

இனவாரி

5

8

முப்பது
நாள்
பைசா

உங்களுக்கு
முற்றிலும் புது
மாதிரியான
இரு பவுடர்கள்

ஸாண்டல்

சந்தனத்துடன் சுவடிய
பாலகம் பவுடர்...

**ஸாண்டல் வுட்
பாய்லட் பவுடர்**

சுத்தமான தனி சந்தனத்தை
மென்மையாக்கப்பட்டது...

Santi Sanjay

டி.எஸ்.ஆர். & கோ
கும்பகோணம்

A. K. GOPAL & CO

தேனும்பேட்டையில் நடைபெறும் காங்கிரஸ் பொருட்காட்சியில்
அவசியம் எங்கள் ஸ்டோல் ஸ்டாஹ்ந்த விஜயம் செய்யுங்கள்

அரசியல்

இலங்கைக்கு உதவி புரியுங்கள் (தலைவகை)	...	...	3
புது வருட சோதிடம்! (கார்ட்டூன்)	விஜி	...	4
ஆட்சிமொழி விவகாரம்	...	...	5

கதைகள்

வெறும் பெண்	மீனாட்சி ராமகிருஷ்ணன்	...	15
பாவை விளக்கு	அரிவன	...	29
கயிங்கம் தந்த பரிசு	ரஜனி	...	48
கான்ஸ்டபிள் கத்திராமி	ஏ. கே. பட்டுசாமி	...	69
இந்தப் பாலும் மனம்!	ரா. சோமநாதன்	...	80
அவ் ஓயாதோ!	சி. ராஜேந்திரன்	...	91

கட்டுரைகள்

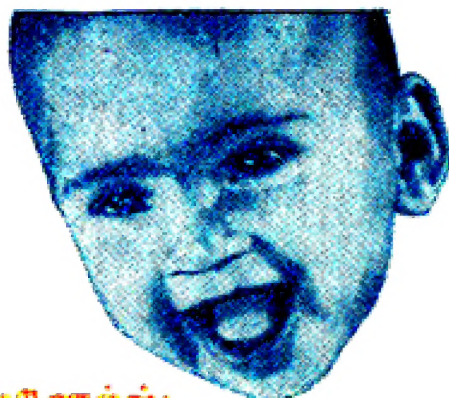
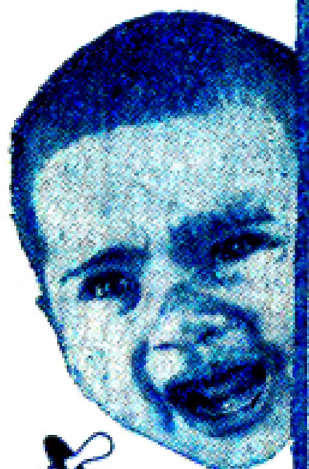
வன்னுவர் வாசகம்	ராஜாஜி	...	9
விவசாயமும் விவசாயியும்	க. சத்தானம்	...	10
சென்னைக்கு வந்த ஓர் அமெரிக்கர்	எஸ். வி. எஸ்.	...	13
காப்பத்துக் கலைஞர் கிட்டு	குண்டுமணி	...	25
உயர்நிலைப் பள்ளியின் சதாபிஷேகம்	என். ராமகிருஷ்ண	...	42
இனிய கவி வளம்	டி. கே. சண்முகம்—புத்தனேரி	...	45
நினைத்தது நடந்தது (நாடக மேடை)	காந்தன்	...	54
நாட்டு வைத்தியம்	ஸ்ரீதாரி	...	87

பாலை மலை

விசித்திரச் சுவங்கை	வாண்டுமாமா	...	62
மாயப் பந்து	ராஜி	...	64

"கவி"யில் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்கள்; சம்பவங்களும் கற்பனையே.

ASPIG-6

...மானேர்ஸ்
கிரைப் மிக்சரை கொடுங்கள்

யாபிதாரு
முயற்சியும்
பலனளிக்காவிடில்...
உன்னைதாத்தின் இந்த
சின்னத்தைக்
கவனியுங்கள்.

மீண்டும்
குழந்தையின்
புன்முறுவலை
கவனியுங்கள்

இத ஒரு மானேர்ஸ் தயாரிப்பு

பின்னிமின் **சில்க் புலவை** அணிந்து
ராணி போல் எழிலுடன் திகழுங்கள்

எங்களிடமிருந்து வாங்குங்கள்

**வெங்கடேஷ்
வஸ்துராலயா**

ரீடெய்ல் ஷோ ரூம்கள்
ஹைகோர்ட் எதிரில் & 2, தம்புசெட்டி தெரு. மதராஸ்-1.

ஷோரூம் நெ. ①

ஷோரூம் நெ. ②

ஷோரூம் நெ. ③

இங்கு நாங்கள் பெங்களூர் உல்லஸ், காட்டன் & சில்க் பில்லி உற்பத்தியான துணிகளை மட்டும் விற்கிறோம்.

இங்கு நாங்கள் பக்கிஷ்ஹாம் & கர்னாடக பில்லி உற்பத்தியான துணிகளை மட்டும் விற்கிறோம்.

இங்கு நாங்கள் பின்னி பில்லி உற்பத்தியான துணிகளையும் மற்றும் இதர உயர்ந்த ரக துயுகளையும் விற்கிறோம்.

மலர் 17 | தமிழ்த்திருநாடு தன்னைப்—பெற்ற
இதழ் 23 | தாயென்றுக்கும்பிடடி பாப்பா—பாரதியார்

{ ஹேவினம்பி
மார்கழி 21

இலங்கைக்கு உதவி புரியுங்கள்

இயற்கை செய்த கொடுமை காரணமாக அவதியுறும் இலங்கைச் சகோதரர்களுக்கு நமது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

உலகில் எந்த நாடு துயர் உற்றாலும் பாரத நாட்டில் இவ்வளவு அனுதாபம் காண்பது அரிது. இலங்கைக்குத் துயர் என்றால் பாரதத்துக்கே பெருந்துயர் நேர்த்தாற் போன்ற உணர்ச்சி இந்த நாட்டில், முக்கியமாக, தமிழ் மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது!

சென்ற ஐம்பது வருஷத்தில் கண்டறியாத பெருமழை இலங்கையில் பெய்திருக்கிறது. இலங்கைத் தீவு வெள்ளத்தில் அழுத்திக் கிடக்கிறது. தொண்ணூறு சதுர மைல் பரப்புள்ள பராக்ரீமசமுத்திரம் என்னும் செயற்கை ஏரி உடைப்பெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்றால் எவ்வளவு தொல்லுகள் விளைவித்திருக்கக்கூடும் என்பதை யாரும் ஊகிக்கலாம். சுமார் ஒரு லட்சம் வீடுகள் வெள்ளத்தினால் சேதமடைந்திருக்க வேண்டும் என்று இலங்கை அரசாங்கத்தார் கூறுகின்றனர். அப்படியானால் எத்தனை லட்சக் கணக்கான மக்கள் வீடு இழந்து, தங்க இடமின்றி, உண்ண உணவின்றி, உடுக்க உடைபின்றித் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோ!

இந்த மாபெரும் துரீசம்பவத்தைச் சமாளிக்க இலங்கை சர்க்கார் இந்திய சர்க்காரை உதவி கேட்டதும், நமது ராணுவ விமானப்படை உணவும் பொட்டலங்களுடனும், 'ஹெலிகாப்டர்' ஆகைய விமானங்களுடனும் இலங்கைக்கு விரைத்திருக்கிறது. இன்னும் உதவி தேவைப்பட்டால் உடனடியாக உதவியளிக்கப் பங்களிப்பும், பூனாவிலும் ஆகாய விமானங்களும், உணவும் பொருள்களும் தயாராக வைத்துவிட்டுச் சென்றிருக்கிறது.

உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே
இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு!

பாரத சர்க்கார் ஒரு கணமும் தாமதியாமல் இலங்கை மக்களுக்கு உதவுவதற்கு முன்வந்ததைப் பாராட்டுகிறோம். நண்பர்களின் தரத்தை அளந்துவிட ஒரு வாய்ப்பு கிடைத்தது.

தமிழ் மக்கள் தாராளமான குணம் படைத்தவர்கள். வாடிய பூய்கொடியைக் கண்டே உருகிய வள்ளல்களைப் பெற்றெடுத்த புண்ணிய பூமி தமிழ் பூமி. இலங்கை மக்களில் தமிழ் பேசும் மக்களை நம்முடைய மக்கள் என்று சொல்லி வந்தோமல்லவா? அவர்கள் வெள்ளத்தின் கொடுமையினால் கஷ்டப்படுமபோது இரண்டு கைகளினாலும் வாரி வாரிக் கொடுத்தோமானால் அந்தத் தமிழ் உரிமை உறுதிப்படும். அதற்கு பட்சிராஜா ஸ்டூடியோ அதிபர் திரு எஸ். எஸ். ஸ்ரீராமலு நாயுடு அவர்கள் இருபத்தையாயிரம் ரூபாய் நன்கொடை அனுப்பி மிகுக்கிறார். ஆபத்துக்கு உதவுதலே பணம்படைத்த பயன். அதைச் செல்லுபாட்டிய திரு ஸ்ரீராமலு நாயுடு அவர்களைப் பாராட்டுகிறோம். அவரைப் பின்பற்றிச் செல்வதற்கள் எல்லாம் இலங்கை மக்களுக்கு உதவிபுரிய முன்வர வேண்டும்.

புது வருட சோதிடம்!

கவரிக்ஷ காலுலித் ஒய்வகலுத்தும்
வதாராளாரம்.

திருது பர ராப்டிவட்டிகரை
குதிலா அபுலாம்.

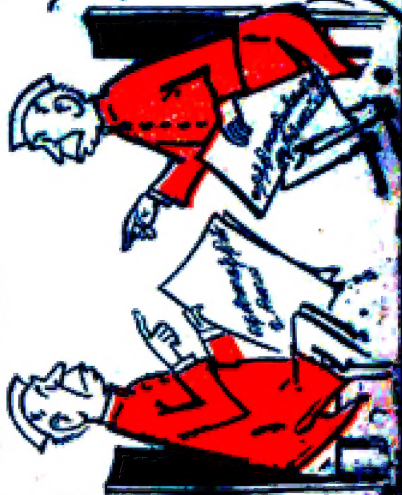

மேற்கத்திய நாலுகள் அலுரிக்ஷ
உதவியை அழகிலாம்.

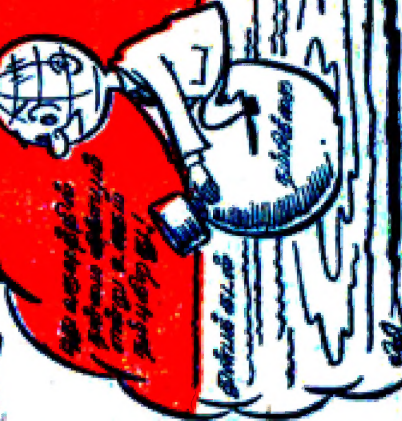
மேற்கத்திய
நாலுகள்

திருது தமகித் தாலிம பிபித் கலாநி
அரபிபிதலாம்.

நாலுதி அபுலிவாதி
அரபிபிதலாம்.
திருது தமகித் தாலிம பிபித் கலாநி
அரபிபிதலாம்.

திருது தமகித் தாலிம பிபித் கலாநி
அரபிபிதலாம்.

திருது தமகித் தாலிம பிபித் கலாநி
அரபிபிதலாம்.

ஆட்சிமொழி விவகாரம்

இந்திக்குத் தோல்வி

சென்ற ஒன்பது மாத காலமாகப் பஞ்சாப் ராஜ்யத்தில் பஞ்சாப் மொழிக்கும், இந்தி பாஷைக்கும் பகைத் போராட்டம் நடந்து வந்தது. இந்தியாளர்கள் மறியல்கள் செய்தும், குழப்பங்கள் நடத்தியும் கமாரி ஐயாயிரம் பேர்களுகரை சிறை சென்றனர். முடியில் அந்தப் போராட்டம் பலனில்லை என்று கார்பஸ் பெறப்பட்டது! பஞ்சாபி மொழியே இருக்க வேண்டுமென்ற பஞ்சாபியர் சார்பில் தியாயப் இருந்தது.

நேர்மைக்கும் தியாயத்துக்கும் விரோதமான எந்தப் போராட்டமும் நீடிக்காது. இரு மொழிகளுக்கிடையிலுள்ள வித்தியாசம் சொற்பம். ஆயினும் பஞ்சாபி பேசும் சித்தியர்கள் தங்கள் மொழியைக் காப்பாற்றிக் கொண்டனர். மத்திய சர்க்கார் மொழி யென்று இந்தியை எத்திசையிலும் திணிக்கும் அடாத செய்கையும் நிச்சயம் படுதோல்வியடைபும் என்பதில் நமக்குச் சிறிதும் சந்தேகமில்லை!

ஆரம்பமாகி விட்டது!

தீயால் காடுகளிலும், மணியாட்டர் பாரங்களிலும்தான் இந்தி திணிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதில்லை. ஒவ்வொருமல் 1965-க்குப் பிறகுமே வேலை செய்யக்கூடிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்கெல்லாம் இப் பொழுது விருத்தே மத்திய சர்க்கார் இந்தி வாத்தியார் வைத்து இந்தி கற்றுக்கொடுக்க முயற்சி செய்து வருகின்றனர்.

1965 விருத்துதான் இந்தி என்றில்லை. அது இப்போது பிடித்தே ஏன். ஒரு வருஷத்துக்கு முத்தியிருத்தே திணிக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள்! ராஜாஜி சொன்னதுபோல் ஒருவன் பதினெட்டு வயதில் மேஜராகிடுவான் என்றும், அது நிறென்று பத்தொன்பதாவது ஆண்டு முதலில் வருவதில்லை. ஒவ்வொரு வருஷமாகக் கடத்துதான் பதினெட்டாவது வயதைப் பிடிக்கிறான். அதனும் 1965 விருத்துதான் இந்தி ஆரம்பிக்கப் போகிறார்கள் என்பதில்லை. இப்பொழுது ஆரம்பமாகும்!

'புதிதாக இப்பொழுது இந்தியைக் கற்றுக் கொண்டு உத்தியோகம் நடத்தினால் சர்க்கார் உருப்படடாற் போக்தான்' என்று இந்தி கற்றுக்கொண்டு வரும் உத்தியோகஸ்தர்களை சொக்கி வருகிறார்கள்!

பாலுக்கும் காவல் பூனைக்கும் தோழன்

இத்தியும் ஆக்கிளவும் மத்திய ஆட்சி மொழியாக இருக்கலாம் என்று சென்னை சர்க்கார் செய்துள்ள தீர்மானம் பாலுக்கும் காவல், பூனைக்கும் தோழன் என்பதுபோல் இருக்கிறது! ஆனால் இந்த முடிவுக்குச் சென்னை சட்டசபையிலுள்ள எக்ஸாக் கன்சிட் தலைவர்களும் உடன்பட்டிருப்பதாகச் சொல்வதுதான் நமக்கு வித்தையாக இருக்கிறது.

தி.மு.க. தலைவர் அண்ணாதுரை, கா. சி. க. தலைவர் ராமசாமி முதலியவர்கள் உட்பட இதற்கு ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சர்க்கார் தரப்பில் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் சென்ற வாரம் சென்னையில் நடைபெற்ற ஆட்சி மொழி மகாநாட்டிக்கு ராமசாமி முதலியவரும், திரு நெடுஞ்செழியலும் பேசியதிருத்து ஆக்கிலேமே ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்ற முடிவுக்கு அவர்கள் வந்து விட்டார்கள் போல் காணப்படுகிறது. உண்மையை எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களும் சர்க்காரும் ஐயத்திரிபுப் பொதுமக்களுக்கு விளக்க வேண்டும். 29-ம் தேதி ஞாயிற்றுக்கிழமை கா. சி. க. அக்கத்தினர் திரு மாரிசாமி, "இந்தியைத் திணிப்பதை ஐம்பது வருஷங்களாகு ஒத்திப்போட வேண்டும் என்று எங்கள் கட்சி ஏற்கெனவே முடிவு செய்திருக்கிறது. ஆனால் நேருஜியின் பேச்சைக் கேட்ட பிறகு ஐம்பது வருஷம் இல்லை, ஐந்தாறு வருஷங்களாகு ஒத்திப் போடவேண்டும் என்று முடிவு கட்டி விட்டோம்" என்றார்.

ஒரு நண்பர்

பிரதமர் பிரதமர் பண்டித ஐயாநார் லால் நேரு அவர்கள், ஆட்சிமொழி சம்பந்தமாகத் ததன்னகத்திற் பெருத் தலைவர்கள் கூடியதையும், தீர்மானம் செய்ததையும், செயற்குழு அமைத்ததையும் கண்டு கோப மடைத்து பேசியிருக்கிறார்.

இது தென்னக மக்களுக்குப் பெருத்த கோபமும் ஆத்திரமும் மூட்டி யிருக்கிறது!

அதிலும் மொரார்ஜி தேசாயின் உளறல் சொக்கி முடியாத கோபத்தை வளர்த்திருக்கிறது.

இதோ ஒரு நண்பர் இந்தச் செய்தி பத்திரிகைகளில் வந்த அன்றே ராஜாஜிக்குத் தமது உணர்ச்சிகளைக் கொட்டி எழுதியிருக்கிறார். அதை அப்படியே பிறகு தருகிறோம்.

அன்பாத்த தலைவர் அவர்களுக்கு

அநேக கோடி நமஸ்காரம். இன்று காலை செய்தித் தாள்களில் வெளியான ஸ்ரீ தேசாயின் பிரச்சுத்தையும் பண்டித நேரு அவர்களின் கண்டனப் பேச்சையும் படித்து பிறகு இந்தக் கடிதத்தைத் தங்களுக்கு எழுதலானேன். தங்களுக்கும் தங்களுக்கும் கூறும் விஷயங்களுக்கும் புரிந்து கொள்ளலாம் பேசப்பவர்கள் தங்களை எதிரியாக நினைப்பவர்கள் மட்டுமல்ல, தங்களுக்கும் தேசாஜி தேசாஜா, கயராஜ்யத்துக்காக உழைத்தவர்களுக்கும் என்பது தெரியவரும் போலுது மனத்தை மிகவும் சங்கடப்படுத்துகிறது. அநேக இந்தத் தேசத்தின் எதிர்க்கருத்தைப்பற்றி நினைக்கவும் அச்சமேற்படுகிறது. ஸ்ரீ நேரு பிரச்சுத்தின் சாரம்சம் நம்மை அநாதையா தங்கள் உறியவைப்பதைக் கண்டனம் பரக்கவும் இல்லை; அதைப்பற்றிச் சித்திக்கவும் இல்லை என்பதானே. ஸ்ரீ மொரார்ஜி தம்மை இரண்டாவது நேருவாக நினைத்துக் கொண்டு வருகிறார் என்பது வெள்ளிடமலை. அறியாமல் மீறிக் கூறுபவர்கள்தான் அதுபயமிக்காதவர்களும், சர்வாநிதாரத்தில் இறங்கியிருப்பவர்களும் பேசும்படியான பேச்சு அது. ஆயினும் இதனுமெல்லாம் மனம் தளராது நாட்டு மக்க

கூடைய நவீனியே பேணிப் பாடுபட்டு வரும் தங்களைப்பற்றி நினைக்கும்போதெல்லாம் மெய் சிவிக் கிறதே. தன் காரியத்தில் புது ஊக்கமேற்படுகிறது. பாரத நாட்டின்மீது ஆர்வம் வன் கருணையேகருணை. தங்கன் தீரேழி வாழ்க.

ஒரு வார்த்தை

இந்தி பிரசார சபையில் சத்தியநாராயண அவர்கள் பேசிய பேச்சை யாரும் பொருட் படுத்த வேண்டியதில்லை. நிதிமந்திரி வி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அந்தக் கூட்டத்தி் வேயே தேர்மையாக இந்தி மொழிப் பிரச்சினைப் பற்றிப் பேசியிருக்கிறார். இருபது ஸ்ப்பது ஆண்டுகள் இடைவிடாமல் ராஜாஜி, வி. பி. ராமசுவாமி அய்யர் இந்தி பிரசாரம் செய்வதற்கு உதவி செய்து வந்திருக்கிறார்கள். இப்போதும் அவர்கள் விஜாதினக் அவர். இந்தி பிரசாரம் எவ்வளவு நடத்த போதிலும் மக்களுக்கு மறந்த துறையில் எவ்வளவு உபயோகமான போதிலும் ஆட்சி மொழியாவ தற்கு இத்திக்குத் தகுதி இல்லை. அந்த மொழிக்கு அந்தப் பதவி தத்தாக, தென்னக மக்கள் கஷ்டப்படுவார்கள். இது உண்மை என்பதை உணர்ந்து ஆட்சி மொழியாக இந்தி வேண்டாம் என்கிறார்கள். ஸ்ப்பது வருஷ அனுபவத்திலிருந்து சொல்கிறார்கள். இந்தி ஆதரவாளரான தமிழ்த் தலைவர்கள் இத்தியையும் வடநாட்டாரையும் வெறுப்பவர்கள் அல்ல. தேச மக்களின் நலனில் அக்கறை கொண்டே இந்த முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். அண்டை ராஜ்யங்களிலுள்ள மக்களின் மொழியைப் படிக்க வேண்டியது, மக்களின் முன்னேற்றத்துக்கு அவசியம். அதற்காக இத்திப் பிரசாரம் அவசியம். ஆட்சி மொழி என்பது வேறு. நற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் இத்திப் பிரசாரம் ஆரம்

பித்த போது இத்தியே ஆட்சி மொழியாகப்படும் என்று யாராஜிலும் சொல்லியிருத்தாக வேண்டாம் என்று கூறியிருப்பவர் என்று ராஜாஜி விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறார். ராஜாஜியோடு தெருக்கிப் பழகித் தொழிற் செய்து வந்த சத்யநாராயண அவர்கள் தேர்மையற்ற முறையில் மடத்தனமாகப் பேசியிருக்கிறார். தமிழ் மக்களுக்கு ஆத்திரம் ஊட்டும் வகையில் பேசி யிருக்கிறார். ஸ்ரீ ஆர். வி. கிருஷ்ணம்யர் சொன்னது போல் ராஜாஜி போன்ற தலைவர்கள் இதுக் ஈடுபட்டிருப்பதாக மக்கள் சண்டையிலும் கலவரத்திலும் இறங்காமல் இருக்கிறார்கள்.

சத்யநாராயண அவர்கள் நம்முடைய பேச்சைக் கேட்பதாக இருந்தாக் ஒன்று சொல்வோம். இந்தி பிரசார வேணியில் அரசாங்க மொழிப் பிரச்சினை விஷயத்தைப் புத்தத் வாகாது. மொழிப் பிரச்சினை ஒரு அரசியல் விவகாரம்! மொழியை மக்களுக்குச் சொல்லித் தருவதிலும் அதற்கு வேண்டிய பரீட்சை புத்தக வேணியே முதலிய காரியங்களில் மட்டும் இந்தி பிரசாரத் தொண்டர்கள் ஈடுபட வேண்டும். அரசியல் மொழி விவகாரத்தில் இறங்காமல் இருக்க வேண்டும். இறங்கினால் இத்திப் பிரசாரத்துக்கு இடைபுது ஏற்படும்; வங்கத்தில் எதிரொலி

ஆட்சி மொழி விஷயத்தில் சென்னைத் தலைவர்களைப் பின்பற்றி வகைத்திலும் முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்காரின் ஆட்சி மொழி ஆங்கிலமாகவே இருக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். இதை வற்புத்த ஒரு செயற் குழு அமைத்திருக்கிறார்கள். இத்தக் குழுவின் சென்னைக் குழுவுடன் இணைந்த முறையில் வேலை செய்வத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள்!

இந்தியன் பாங்கியின் பொன்விழா

நீமைலிருந்து சில சமயம் நன்மை விளைவக்கூடும் என்று யாராஜிலும் சொன்னால் சாதாரணமாக யாரும் நம்ப மாட்டார்கள். ஆனால் அப்படியொரு அதிசயம் ஐம்பதாண்டு களுக்கு முன் நிகழ்ந்திருக்கிறது.

அந்த நாட்களில் அரீபூத்தாட் பாகிக் என்பது மிகப் பிரசித்தி பெற்ற மேனாட்டு பாகிவி. அது சற்றும் எதிர்பாராத வகையில் முறித்தது. பனர் பெரு நஷ்டமடைந்தார்கள்! பணம் படைத்தவர்கள் மனம் முறித்திருத்தது.

அந்த நினைமையில் மிருத்த கைரியத்தோடு ஸ்ரீமான் வி. கிருஷ்ணம்யாமி அய்யர் தென் இந்தியப் பிரமுலர்களைக் கொண்டு ஒரு பாகிவி ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று தீர்மானித்தார். அந்த மகாஸூடைய முவற்சியில் ஏற்படுத்தப் பட்டதுதான் இந்தியன் பாங்கி. அதற்கு இப்பொழுது ஐம்பதாண்டுகள் ஆவிவிட்டன! அதன் பொன் விழாவைச் சென்ற வாரம் வெகு விமரிசையாகக் கொண்டாடினார்கள்.

ஐம்பதாண்டுகளுக்கு முன் இந்த பாகிவியை ஆரம்பித்த முதல் கட்டாட்டர்களுள் ஒருவர் டாக்டர் வி. பி. ராமஸ்வாமி அய்யர். அவர் இத்தப் பொன் விழாவில் கவந்த

கொண்டு நிறப்பித்தார். தாம் ஆரம்பித்த ஸ்தாபனம் இன்று நாடு முழுதும் பரவி, கட்டக் கட்டதும் சென்று தகை பணிபுரிந்து வருகிறது என்பதில் யார்தாம் மெற்ச்சி கொள்ளமாட்டார்கள்? இன்று பாரத நாட்டில் 130 கிளைகள் இருக்கின்றன: மலேயா, சிகப்பூர், இலங்கை முதலிய பிறக்கரைய நாடுகளிலும் கிளைகள் இருக்கின்றன.

பாரத நாட்டின் பெரும் பாகிவிகளாகக் கருதப்படும் ஒருசில பாகிவிகளில் இந்தியன் பாங்கியும் ஒன்று.

இத்தியன் பாகிவியின் புகழ் தென்னாட்டின் புகழ். அதற்காக உழைத்த பாகிவி கட்டாட்டர்களுக்கும், உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் சிப்பந்திகளுக்கும் நன்றி தெரிவிக்கிறோம். அவர்கள் தங்கள் வேலையில் இன்னும் ஊக்கம் கொண்டு வேலை செய்வார்கள் என்று நம்புகிறோம்; பொன் விழாவில் கைதுகொண்ட ரிஸர்வ் பாகிவியின் கவர்னர் எச். வி. ஆர். அய்யங்கார் சொன்னாற்போல், இந்தியன் பாங்கி வடநாட்டுக்குப் படைபெடுத்து இன்னும் பல ஊர்களில் கிளைகளைத் துவக்குவதற்கு முன்வர வேண்டும்.

அருள் வாக்கு

நாம் எல்லோரும் உண்மையான பரம்பொருளைப் பற்றிய ஞானத்தைப் பெற முயல்வேண்டும். அப்போதுதான் நமக்குத் தோன்றும் கஷ்டங்களை நாம் சமாளிக்க முடியும். மனிதன், யாரும் ஏதாவதும் ஒருவிதமான கஷ்டம் அனுபவியாமல் இருப்பதில்லை. ஏதோ உணக்காரன், பெரும் பதனியில் இருப்பவன், துக்கம் கவலை ஏதுமில்லாமல் இருப்பதாகப் பிறர் நினைக்கலாம். நம் தொல்லைகளைப் போக்கிக் கொள்ள அவர்களைப்போல் தனவானாகவும் பதவி பெற்றவர்களாகவும் ஆக வேண்டுமெனவும் பிறர் ஆசைப்படலாம். ஆனால் அத்தகையோரை நெருங்கிக் கேட்டால் அவர்களது துக்கம் கவலை எப்படிப்பட்டதென்பது தெரிய வரும். பார்த்துப் போனால், ஒவ்வொருவனும் தான்தான் அதிக புத்திசாலி, நேர்மைடானவன் என்று நினைத்துக் கொண்டிருப்பது போல் அதிக துக்கமுள்ளவனும் தான்தான் என்றும் நினைக்கிறார்கள். நிதானித்துப் பார்த்தோமானால் துக்கமில்லாதவனே கிடையாது. துக்கம் என்பது நம் உடன் பிறந்ததாக இருப்பது தெரிய வரும். நம் பூர்வ கர்மவினையின் பயனாக நம் துக்கங்களுக்கு முன்னமேயே நாம் வித்திட்டிருக்கிறோம். இந்தத் துக்கத்தினின்று தப்பிக்க வழியில்லை.

ஆனால் துக்கத்தினால் ஏற்படும் கஷ்ட அனுபவங்களை நாம் குறைக்கலாம். ஒரு முட்டாள் அல்லது பைத்தியக்காரன் நம்மைப்போல் மனத்தில் கஷ்டப்படுவதில்லை. அவன் புத்தியுள்ள நிலையில் கஷ்டம் என்பதே அவனுக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் அந்த முட்டாளுக்கே நிதானபுத்தி வந்தாலோ, பைத்தியத்துக்குப் பைத்தியம் தெளிந்தாலோ, நம்மைப்போல் அவர்களும் கஷ்டங்களைப் பார்த்துத் துக்கப்படுகிறார்கள். துக்கம் நமது துக்கங்களை ஒருவாறு தணிக்கிறது. விழித்துக் கொண்டதும் எல்லாம் ஞாபகத்துக்கு வந்து மறுபடியும் கஷ்டப்பட ஆரம்பிக்கிறோம். ஆனால் ஞானியாக இருப்பவன் விழித்துக் கொண்டிருக்கும்போதே துக்கத்தைப் பற்றி நினைப்பதற்கில்லை. ஞானியின் தேகத்தில் சிரமங்கள் இராத்தென்பதில்லை. ஆனால், மனத்தில் கிவேசம் இராது. ஒரு பெரிய மரத்தைத் தூக்கிப் புரட்டுவது சிரமம். அதேயே தண்ணீரில் போட்டால் ஒரு குழந்தைகூட அதைச் சுலபமாகப் புரட்டி விடலாம். அதேமாதிரி நமது துக்கங்களை ஞானமாகிற தண்ணீரில் அழுக்கிவிட வேண்டும். பிறகு அதவே நமக்கு வெகு இலேசாக ஆகிவிடும். இந்த ஞானம் என்ன? உண்மை நிலையை அறிவதுதான்.

ஸ்ரீசங்கராச்சாரியார், காஞ்சி காமகோடிபீடம்

புது வருஷமே வருக!

தேவர்களுக்குப் புது வருஷ வாழ்த்துக்கள் கூறுகிறோம்:

பாரதநாட்டிலே எத்தனையோ புது வருஷங்கள், தமிழ் மக்கள் சித்திரை மாதம் முதல் தேதியைப் புது வருஷத் திருநாளாகக் கொண்டாடுகிறார்கள். வேறு சிலர் தீபாவளித் திருநாளைப் புத்தாண்டுகளாகக் கொண்டாடுகிறார்கள். மலையாளிகள் கொங்கம் ஆண்டு என்று கொண்டாடுகிறார்கள். மலர் மலர்கள் பேரெரு நாளைப் புது வருஷத் திருநாளாகக் கொண்டாடுகிறார்கள். இவை யோதாதென்று இந்திய சர்க்கார் ஒரு புது வருஷத்தை, சசகாப்தத்தை அனுஷ்டித்த தொடக்கிவிருக்கிறார்கள். ஆனால் உலகமெல்லாம் ஜனவரி முதல் தேதியைப் புது வருஷமாகக் கொண்டாடுகிறார்கள். அவர்களோடு ஒட்டி நாமும் புது வருஷ வாழ்த்துக்களைக் கூறுகிறோம்.

புது வருஷத்தில் அடிபெடுத்து வளக்கும் போது, பழைய வருஷத்தைப் பற்றியும் நினைக்கத் தோன்றுகிறது. சென்ற வருஷம் குடியா வான மண்டலத்தில் செயற்கைச் சந்திரனை அனுப்பிய செய்தி உலக சரித்திரத்

தில் நிலப்பெற்றதும், கிரெஞ்சுன ஜார்ச்சியில் இது ஒரு புது வித்தை. ஆனால் இத்த வித்தை உலக மக்களை இன்னும் பெரும் பரிசியித்தான் ஆழ்த்தியது.

பாரத நாட்டிலே இரண்டாவது பெரும் தேர்தலைச் சென்ற வருஷம் நடைபெற்றது. இத்தேர்தல்களில் மக்கள் மெழிச்செயும் வந்தத மும் கலத்த முறையில் பங்கெடுத்துக் கொண்டனர்.

இவற்றை பெல்லாம் நினைக்கும்போது புது வருஷத்திலாவதும் அனுதண்டு பிதியி விருத்த விதப்பட்டு நிம்மதியான வாழ்க்கை நடக்க வழி பிறக்குமா என்று உலகம் ஏங்குகிறது!

இத்த வருஷத்தில் நாட்டில் பஞ்சமும் பிணியும் ஒழிய வேண்டும் என்று இறைஞ்சுகிறது!

அன்பும் அறமும் பெருகவேண்டும், பணியும் சிமமும் வளரவேண்டும்! இதுவே நமது பிரார்த்தனை நாம்மட்டுமல்ல உலக மக்கள் அனைவரின் பிரார்த்தனையும் கூட.

இவை பெல்லாம் கை கூடும் நம்பிக்கை யோடு, புது வருஷத்தை வரவேற்கிறோம்!

அஜந்தா அணங்கு!

இவ்விதம் அட்டையைத் தானம் ஏந்திய அஜந்தா மக்கை அவங்கரிக்கிறோன்.

டிசம்பர் மாதம் முழுதும் நாடு சந்தே மயமாக இருத்தது! அதற்கேற்ப இவ்விதம் அட்டையும் சமிதேக் கலையை நினைவுறுத்தும் வண்ணம் அஜந்தா ஒயிபத்தைப் பெயர்த் தெழுதி வழங்கி விருக்கிறார் ஒயிபர் மணியம்.

நேற்று புதிதாகக் கருதப்பட்ட கிரெஞ்சுனக் கலை இன்று பழையதாகி விடுகிறது! நேற்று மெய் சிலிர்த்த வையத்த கிரெஞ்சுன உண்மை இன்று சப்பென்று போய்விடுகிறது.

ஆபிரம் ஆண்டுக்கு ஒரு முன் கலெஞ்சு வண்ணத்தால் திட்டிய இத்த ஒயியம், இன்று வரைத்தாற் போகிறுக்கிறது! உன்னத்துக்கு உற்சாகமும் ஊக்கமும் அளிக்கிறது!

ஆபிரம் ஆண்டுக்கு முன்னும் பச்சிலைச் சாற்றைக் கொண்டோ தயாரித்த வண்ணக் கலையை இன்றைய கிரெஞ்சுனவிகளைப் பார்த்துச் சிரித்துக் கொண்டிருப்பது போல் பளிர் என்று ஒளியிசித் திகழுகிறது. பச்சையும் சிவப்புகளும் பார்ப்பவர்களைக் கண்ணிப் பறிக்கும் படி காட்சியளிக்கின்றன. இன்றைய 'நாக

நீகம்' என்ற பெயரில் வரும் ஆகட ஆபர ணங்கள் எல்லாம் ஆபிரம் ஆண்டுக்கு முன்னும் கையாண்ட பழைய நாகரீகம்தான் என்பதை அஜந்தாச் சித்திரங்கள் நமக்குச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்றன.

அஜந்தா ஒயியம் கால வெள்ளத்தைக் கடத்த என்றும் புதுமையாக விளங்குகிறது!

இதுதான் கலையின் சிறப்பு! ஆபிரம் ஆண்டு களுக்கு முன்பு கவிஞன் சஞ்ஞகலையைப் பற்றி எழுதி வையத்த வர்ணனைகளைப் படிக்கும் போது இன்னும் புதுமையாக இருக்கிறது. கம்பனின் ராமாயணத்தைப் படிக்கும் போது மெய்சிலிர்கிறது.

இப்படி வற்றாத இன்பத்தை அளிக்கக் கலைகள் இருக்க, மக்களுக்குமே வேறு எதை பெல்லாமோ இன்பம் தருவன என்று பிடித் துக் கொண்டு ஒழிவதை என்னவென்பது!

இத்தப் புது வருஷத்தில், மக்களுக்குச் சாந்தியும் சமாதானத்தையும் அளிப்பது 'வளர்கலை' என்ற உண்மையை மனத்தில் கொண்டாக் எவ்வளவு சிறப்பாக இருக்கும்!

சத்தியத்தில் முடிந்தது!

இலங்கையின் எழில்மிக்க கலைக் காட்சிகளைப் பின்னணியாகக் கொண்டு, இரு இளம் காதலர்களின் உணர்ச்சிப் போராட்டங்களைச் சித்திரிக்கும் ஸ்ரீரங்கம் ஸரின்மன் அவர்களின் நீண்ட கதை 12-1-58 கல்வி பொங்கல் இதழில் வெளியாகிறது.

பெள்ளுவர் பொசகம்

11

அன்பிலார் எல்லாம்

தமக்குடரியர் அன்புடையார்
என்பும் உரியர்
பிறர்க்கு.

மக்களுக்கு இருக்கவேண்டிய குணங்களுக்குள் அன்புக்கு வள்ளுவர் முதல் இடம் தருகிறார். அந்தக் குணம் இருந்தால் மனிதன் எத்தகையவன் ஆகிறான், அது இல்லாவிடில் எத்தகையவன் ஆகிறான் என்னும் இரண்டையும், இந்தப் பாட்டில் சொல்லுகிறார்.

அன்பு இல்லாதவர்களுடைய வாழ்க்கை முற்றிலும் சுயநல வழியில் தமக்கே செல்வழிந்து பயனற்றுப் போகும். அன்பு என்னும் குணம் நிறைந்த உள்ளத்தைப் படைத்தவர்கள் உலகத்தின் செல்வம் ஆகிவிடுகிறார்கள். அவர்களுடைய எலும்பும் பிறருடைய சொத்து ஆகிவிடுகிறது என்கிறார். அதாவது தமக்கென்று ஒன்றும் வைத்துக் கொள்வதில்லை.

பிறவி எடுப்பது ஒரு துன்பம் என்றும் அதை நீத்தலே மேலான கோக்கம் என்றும் பாரத தேசத்தின் எல்லாச் சமயங்களும் கூறுகின்றன. இதை வைத்துக் குறளாசிரியர் அன்பின் சிறப்பை எடுத்துக் காட்டு

கிறார். உயிரும் உடலும் சேர்ந்து ஐன்மம் எடுத்தால் அல்லவோ அன்பைக் காட்டமுடியும். ஆதலால் இந்தக் காரணத்தைக் கொண்டு பிறவி எடுப்பதையும் விரும்பலாம் என்கிறார். துயரமாகிய பிறவியைத் துயரம் நீக்கி மகிழ்ச்சியாகச் செய்வது அன்பு என்னும் குணம்.

அன்போடு இயைந்த
வழக்கு என்ப ஆருயிர்க்கு
என்போடு இயைந்த
தொடர்பு:

['என்ப' என்றும், இது பெரியோர்களுடைய உதவி என்று பொருள்.]

என்பு—எலும்பு. அதாவது உடல். ஐன்மம் எடுத்து உடலைத் தாங்கினால் ஆன்மாவுக்கு அன்பைக் காட்டுவதற்கு இடம் ஏற்படுகிறது. உயிருக்கும் எலும்புக்கும் எவ்வளவு நெருங்கிய தொடர்போ அவ்வளவு தொடர்பு வாழ்க்கைக்கும் அன்புக்கும் இருக்க வேண்டும். அன்பில்லையேல் உயிர் வாழ்க்கை சாதலுக்குச் சமமாகும்.

பிறந்தால் அன்பைக் காட்டலாம் என்கிற காரணத்தைக் கொண்டு ஆன்மா ஒரு உடலைத் தாங்கவும் ஆசைப்படும். பிறவித் துயரையும் பொருட்படுத்தாமல் விரும்பக் கூடும் என்கிறார்.

ராஜாஜி

விவசாயமும் விவசாயியும்

க. சந்தானம்

முப்பத்தாறு கோடி பாரத மக்களில், இருபத்தைந்து கோடி ஜனங்கள் விவசாயத் தின் மூலம் ஜீவிக்கின்றனர். இது ஏறக்குறைய நூற்றுக்கு 70 வீதம் ஆகின்றது. குழந்தைகளையும், வேலை செய்வார்களும் இருக்கும் மற்ற வர்களையும் விவகல் விட்டால், இந்தியாவில் 855 லக்ஷம் புருஷர்களும் 163 லக்ஷம் பெண்களும் ஆக 1018 லக்ஷம் உழைப்பாளிகள் இருக்கின்றனர். அவர்களுள் 718 லக்ஷம் பேர்கள் விவசாயமே தமது தொழிலாகக் கொண்டவர்கள். மற்றும் சில நாடுகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் பாரதத்தில் பிதமிஞ்சிய மக்கள் விவசாயத்தை அண்டிப் பிழைக்கிறார்கள் என்பது தெளிவாகும்.

தேசம் உழைப்பாளிகள்	விவசாயிகள்	லக்ஷம்
அமெரிக்க		
ஆஸ்திரேலியா	600	73
பிரிட்டன்	226	11
பிரான்ஸ்	205	24
மேற்கு ஜெர்மனி	221	51

ஜப்பான்	356	172	48
பாரதம்	1018	718	71

விவசாயம் மூலம் பிழைக்கும் குடும்பங்களின் 25 கோடி மக்களையும் பின் வரும் வகுப்புக்களாகப் பிரிக்கலாம்.

நிலக்கவாஸ்தார் வகுப்பு	53 லக்ஷம்
சொந்த நிலத்தைச் சாகுபடி செய்பவர்	1673 ..
பிறர் நிலத்தில் குடியானவர்	316 ..
விவசாயக் கூலிக்காரர்	448 ..

இதிலிருந்து, நாட்டில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு விவசாயிகள் சொந்த நிலத்தைச் சாகுபடி செய்தும், ஆறில் ஒரு பாகத்தார் கூலி வேலை செய்தும், 7-ல் ஒரு பாகத்தார் குடியானவர்களாகவும், நாற்பதில் ஒருவர் நிலத்திலிருந்து வரும் குத்தகையைக் கொண்டும் ஜீவித்து வருகின்றனர்.

1953-54 ல் பண்டங்களின் விலைநீர்ணங்களைப் பற்றி நாடும்கும் கணக்கு எடுக்கப் பட்டது. சில பிரதேசங்களின் விவரங்கள் பின் வருமாறு.

எண்ணிக்கை (1000)		விலைநீர்ணம் (1000 ஏக்கராக்)	
1-10 ஏக்கரா	11-30 ஏக்கரா	30-60 ஏக்கரா	60-க்கு மேல்
எண்.	விலைநீ	எண்.	விலைநீ
ஆந்திரப் பிரதேசம்	2190 6256	359 4915	70 2809
பம்பாய்	3407 12009	1051 17890	237 9585
மத்திய பிரதேசம்	3490 11064	761 12557	147 5964
மதராஸ்	4208 12598	609 9805	97 3952
			44 6194

1947 ல் பாரதம் சுதந்திரம் பெற்ற பொழுது பல பிரதேசங்களில் ஜமீன்தாரி முறை வழக்கத்திலிருந்தது. அதன்படி ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர்கள் ஒரு ஜமீன்சீழ் சேர்க்கப்

பட்டு, அதன் ஜமீன்தார்கள் வரி விதித்தும், வரூய் செய்தும் அதில் சிறு அம்சமான ஒரு நிரந்தரத் தொகையை அரசாங்கத்தாருக்குக் கப்பமாகக் கட்டி வந்தனர். பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் ஏற்பட்டபொழுது ஆங்கிலேய அதிகாரிகளுக்கு நேரில் விவசாயிகளுடன் தொடர்பு வைத்துக் கொள்ளுவது கஷ்டமென்று இவ்விதம் நிவங்களை

ஜமீன்களாகச் செய்து குத்தகைக்கு விடப் பட்டன. சென்னை, பஞ்சாப் முதலிய சில பாகங்களில் இம்முறை கையாளப்படாமல் ரயத்துவாரி முறைப்படி சாகுபடி செய்வார்கள் நேரில் சர்க்காருக்கு நிலவரி கட்டுவதென்ற ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

விடுதலைக்கு முன்னதாகவே ஜமீன்தாரி முறையை ஒழிப்பதாகக் காங்கிரஸ் மகாசபை திட்டம் போட்டிருந்தது. அப்படியே, சுதந்திர அரசாங்கம் ஏற்பட்டவுடனேயே ஜமீன்தாரி முறை யிருந்த மாளாளங்களில் அதற்கேற்ற சட்டம் இயற்றப்பட்டு, ஜமீன்தாரிகளுக்கு 800 கொடுக்கப்பட்டு, ரயத்துவாரி முறை அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. நாடுமுழுதும் மொத்த சுட்டுத் தொகை சுமார் 400 கோடி. இதில் பெரும் பாகம் உத்தரப்பிரதேசம், பீகார் பிரதேசங்களில், வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

ரயத்துவாரி முறையிலும் பல விடங்களில் பெரும் பண்ணைகள் ஏற்பட்டும், நகரத்தில் இருப்பவர்களிலிலங்களைவாங்கி, குத்தகைக்குக் கொடுப்பதும் பழக்கமாகி வந்திருக்கின்றன. இத்தீமைகளையும் விலக்கித் தனிநபர்வைத்துக் கொள்ளக்கூடிய நிலத்துக்கு வரம்புகள் ஏற்படுத்தியும், குடியானவர்களின் வாரங்களை யும் குத்தகைகளையும் கட்டுப்படுத்தி உழவோர்களின் வருமானத்தை அதிகரித்தும் ஆங்காங்கு சட்டம் இயற்றப்பட்டுச் சீர்திருத்தம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. தேயிலை, காப்பித் தோட்டங்கள், தோப்புகள் முதலிய வற்றைத் தவிர, சாதாரணமாக முப்பது ஏக்கராவுக்கு அதிகமாகத் தனி நபரிடம் நிலம் இருக்கக் கூடாதென்ற வட்சியம் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

மேலே குறிப்பிட்ட புள்ளி விவரங்களிலிருந்து, தற்சமயம் விவசாயமாகும் நிலங்களில் மூன்றில் இரண்டு பாகத்துக்கு மேல் 30 ஏக்கராவுக்குக் குறைந்த பண்ணைகளாகவே யிருக்கின்றன. ஆதலால் மீதி மூன்றில் ஒரு பாக நிலங்களையும் சிறு பண்ணைகளாகச் செய்வதால் ஓரளவு விவசாயிகளின் நலம் பெருகுமாயினும், அதனால் நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் புரட்சிகரமான மாறுதல் ஏற்படுமென்று எதிர்பார்க்க முடியாது. தவிர, பெரும் பண்ணைகளை ஒழிப்பதால், தற்காலம் விவசாயத்தில் போடப்படும் முதல் குறைத்து போகும். பெரிய பண்ணைகளில்தான் விஞ்ஞான முறையில் இயந்திரக் கலப்பைகள் முதலிய கருவிகள் உபயோகிக்கக் கூடும். அவ்வித சாதனங்களைச் சிறு பண்ணைக் காரர்கள் கட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் பெறக் கூடுமென்றும், இந்திய விவசாயத்தைப் பெரும் கட்டுறவு விவசாயப் பண்ணைகளாக்கத் தீவிர முயற்சிகள் செய்யப்பட வேண்டுமென்றும் மத்திய சர்க்காரும், திட்டக் கமிஷனும் அபிப்பிராயப் படுகின்றனர். ஆனால் இது பலாத்காரமின்றி எளிதில் சாத்தியப்படாது என்று அனுபவமுள்ள பலர் நினைக்கின்றனர். நிலச் சீர்திருத்தங்களும், விவசாய உற்பத்திப் பெருக்கும் சேர்த்தாற் போல் முன்னேற வேண்டுமென்று எல்லோரும் விரும்புகின்றனர். ஆனால் வட்சியம், முறை, பலன் மூன்றையும் முரண்பாடின்றிக் கோவையாக வகுப்பது மிகவும் ரொமசாத்தியமானது. ஆதலால் ஒவ்வொரு காரியத் தையும் தீர ஆலோசித்து, மக்களின் மனத்தைப் பக்குவம் செய்து சீர்திருத்தங்களை அமுல் செய்வது புத்திசாவித்தனமாகும்.

சென்னைக்கு வந்த ஓர் அமெரிக்கர்

பிரத தேசம் சுதந்திரம் பெற்றதி விருத்த எத்தனையோ வெளிநாட்டினர் நம் நாட்டுக்கு வந்து போயிடு வண்ணமாக இருக்கிறார்கள். இவர்களில் எவ்வளவுமே நாம் கவனத்தில் வைத்துக் கொள்வது என்பதும் சாத்தியமில்லை.

ஆனால் சென்ற வருஷ இறுதியில் சென்னைக்கு விஜயம்செய்த ஒரு பிரமுகரை, அதியமணிதரைப் பற்றிக் குறிப்பிட வேண்டும்!

இவர்தான் அமெரிக்க சட்ட சபையின் அங்கத்தினர் வெயின் எம். மார்ஸ். இவர் புது தில்லியில் நடைபெற்ற காமன்வெல்த் நாடுகளின் பார்லிமெண்டரி மகாநாட்டில் கலந்து கொள்வதற்காக இந்தியாவுக்கு வந்தார். அப்படியே சென்னைக்கும் விஜயம் செய்தார்.

வெயின் எம். மார்ஸ் அமெரிக்காவில் ஒரிகான் என்பிற ராஜ்யத்தின் பிரதிநிதியாக அமெரிக்க சட்டசபைக்குத் தேர்த்தெடுக்கப் பட்டிருக்கிறார். அமெரிக்காவில் இரண்டு அரசியல் கட்சிகள். ரிபப்ளிக்கன் (குடியரசு)க் கட்சி டொமொகிராடிக் (ஜனநாயக)க் கட்சி என இரண்டு கட்சிகள்! மார்ஸ் முதலில் ரிபப்ளிக்கன் கட்சியில் இருந்தார். அந்தக் கட்சியின் சார்பிலே இருமுறை அமெரிக்க சட்டசபைக்குத் தேர்த்தெடுக்கப் பட்டார். பின்னர் அவர் ரிபப்ளிக்கன் கட்சியை விட்டு விவிலுார். ஜனநாயகக் கட்சியினரின் வற்புறுத்தலின் பேரில் அந்தக் கட்சியில் சேர்ந்தார். அந்தக் கட்சியின் சார்பில் அவர் மூன்று தடவை தொகுதியிலேயே சென்ற தேர்தலிலும் அபேட்சகராக தீர்ார்.

அது மட்டும்கூட. அமெரிக்கா அணுகுண்டுகளைச் சோதனை செய்வதோ, உற்பத்தி செய்வதோ அடியோடு திறத்த வேண்டும்; அணுகுண்டு சோதனைகளால் மனித குலத்துக்குப் பெரும் உற்பாதம் தேர்மிறுது என்று தீவிரமாக உணர் ஆரம்பித்தார். இதைத் தமது நண்பர்களிடம் தெரிவித்தார். நண்பர்கள் "இந்தக் கருத்துக்களை பெய்லாம் உங்கள் மனத்துக்குள் வைத்துக்கொள்ளுங்கள், வெளியில் சொல்லாதீர்கள்! சொன்னால் உங்களுடைய தேர்தல் கோவிந்தா ஆவியும், மக்கள் உங்களை ஆதரிக்க மாட்டார்கள்!" என்று சொல்லி வந்தார்கள்.

தேர்தலில் தோற்றாலும் பரவாயில்லை என்று எண்ணினார். "அணுகுண்டு, ஜவ்வு குண்டு சோதனைகள் அடியோடு திறத்தப் பட வேண்டும். இந்தப் பயங்கர குண்டுகளை உற்பத்தி செய்வதும் அடியோடு திறத்தப் பட வேண்டும்.

இவற்றை நிறுத்தி உலகுக்கு அமெரிக்கா வழிகாட்ட வேண்டும்."—இதுவே அவர் தேர்தல் பிரகடனமாகக் கொண்டு தேர்தல் பிரசாரம் செய்தார்; அவர் நண்பர்கள் எதிர்பார்த்ததற்கு மாறாக, சாதாரணமாகக் கிடைக்கும் வாட்டுகளைவிடப் பல மடங்கு அதிக வாட்டுக்கள் பெற்று அமோகமாக வெற்றி பெற்றார்;

அணுகுண்டு சோதனைகள் விஷயமாக ராஜாஜி செய்த பல பிரச்சயங்களில் அமெரிக்க மக்களைப் பற்றிப் பலமுறை வற்புறுத்தி யிருக்கிறார். "அமெரிக்க அரசியல் தலைவர்கள் தான் அணுகுண்டு சோதனைகளை நிறுத்தத் தயாராயில்லையே தவிர, அமெரிக்கப் பொது மக்கள், என் கட்டி!" என்று ராஜாஜி சொல்லி வந்தது எவ்வளவு உண்மை என்பது திருபணமாறினதல்லவா? அமெரிக்க மக்களின் மன உணர்ச்சிகள் எப்படித்தான் ராஜாஜிக்குத் தெரிந்திருக்கிறதோ!

இவர் சென்னைக்கு வந்த போது, ரோட்டரி கிளப் ஆதரவில் ஒரு அரிய பிரச்சயம் புரிந்தார்: அமெரிக்க அரசாங்க முறை எப்படித் தொழிற் படுகிறது என்பதை விளக்கிறது. அந்தக் கூட்டத்தில்தான் தாம் அணுகுண்டு பிரச்சனையையே தேர்தல் பிரகடனமாகக் கொண்டு தாம் வெற்றி பெற்றதைப் பகிரங்கமாகச் சொன்னார்.

பல உலக அரசியல் பிரச்சனைகளில் மார்ஸ் பல முற்போக்கான அபிப்பிராயங்களைக் கொண் டிருக்கிறார். மொத்தத்தில் நல்ல

சித்தனியாளர்; உள்ளத்தில் படுவதைத் துணிந்து சொல்லக் கூடியவர்.

அவர் சென்னை விரும்பு பற்றப்பட்டுப் போன போது, அவர் கூறி விட்டுச் சென்ற வாரித்தைகள் இவைதாம்:

"கடைசியாக ஒரு விஷயம் குறிப்பிட வேண்டும். பாரத நாட்டில், நான் பெருத்த உற்சாகமும் ஊக்கமும் அறிவுக் கிளர்ச்சியும் பெற்றது ராஜாஜி வைச் சந்தித்ததில்தான்.

"அவர் எந்தவிஷயத்தை யும் விருப்பு வெறுப்பின்றிச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கும் உணர்ச்சியை

யும் அவர் அறிவையும் தீர்த்தையும் கண்டு அதிசயிக்கிறேன். நான் சென்னைக்கு வந்ததை என் வாழ்வில் என்மென்றும் நினைவு வைத்துக் கொள்வேன். ஏனெனில் சென்னைக்கு வந்த தினால் அன்றே அவர் திருவடிகளில் அமர்ந்து பல விஷயங்களைக் கேட்கும் பாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்தது!"

புது வருஷ நன்னூலில்....

★ எமது ஆதரவாளர்களுக்கும் வாடிக்கைக்காரர்களுக்கும் மனமார்த்த நல் வாழ்த்துக்கள்!

★ வளம் கொழிக்கும் தமிழ் நாட்டில் மக்கள் மிகுந்த குதூகலத்தோடு கொண்டாடும் பண்டிகை பொங்கல். வயல்களில் விளைந்த அமோக விளைச்சலின் பயனாக எழுந்த குதூகலத்திலே இல்லங்களை அழகுபடுத்தி ஆடவர்களும் பெண்மணிகளும் குழந்தைகளும் புத்தாடை அணிந்து பரமனைத் துறிக்கும் இன்பத் திருநாள். அந்தப் பொன்னுன நன்னூலில் மக்களுக்குப் புத்தாடை வழங்கி அவர்கள் குதூகலத்திலே பங்கு கொள்வதற்கு ஆரணி எரில்க் ஹவுஸ் முன்வந்திருக்கிறது.

★ பலவித ஆரணி பட்டுச் சேலைகளையும், மைசூர் கிரேப் எரில்க், ஊஷ்மீர் புட்டாபுடவை, பாவாடை, சோளி நினுகுகளையும் தங்கள் தேவைக்கேற்ப வாங்கியணிந்து 'பால் பொங்குக' என்று வாழ்த்த வேண்டுகிறோம்.

ஆரணி எரில்க் ஹவுஸ்

5. சந்திதி தெரு, மயிலாப்பூர்
சென்னை - 4

போன் : 71349

இரண்டு மலிவுப் பதிப்புகள்!

இரண்டு தங்கடும் ருத்ர பதிப்பு தீர்த்த இப்போது இரண்டாம் பதிப்பு வெளிவந்துள்ளன:

அமரர் கல்கியின்
அற்புத சரித்திர நவீனம்

பலங்கோடன் கடிய வந்திரமான பதிப்பு
இரண்டாம் பதிப்பு
விற்பனையாகிக் கொண்டிருக்கிறது!
400 பக்கங்கள் ... ரூ. 1-50

★ விக் கிரமாதித்தன் கதை

[தமிழக வெளியீடு]
பதிப்பாளியர் : முஸ்லை முத்தையன்
தமிழர்களுக்கு வெகுநாடாக அறிமுகமான
ரோபல நூல். முப்பத்திரண்டு பதுமைகளும்
சொல்லும் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட கதைகள்
கொண்ட முழு நூல். இனிய தமிழ் நடை.
400 பக்கங்கள் ... ரூ. 1-50

★
விவரங்களுக்கு
பாரதி பதிப்பகம்
தியாகராயநகரம் - சென்னை - 17

***
பூரண விற்பனையாளர்கள்:
சென்னை : கேரு சிதம்பரம் மாட்டி, மயிலாப்பூர்
மதுரை : சிதூ சென்குடி புக் ஹவுஸ்
திருச்சி : திருச்சி புக் சென்ட்ரல்
கோயமுத்தூர் : மெர்க்குரி புக் கம்பெனி
இலங்கை : சி. எஸ். கந்தாம், 149, கிராண்ட்
பாஸ் ரோடு, கொழும்பு - 14

கலிங்கா டியூப்ஸ்

தண்ணீர், காஸ், எஃகு, கலாய்
குழாய்கள் அரை அங்குலம்
முதல் இரண்டு அங்குலம் வரை

(B. S. S. 1387/1947 - Class A & B)

கலிங்கா டியூப்ஸ் லிமிடெட்

33, சித்தாஞ்சன் அவினியூ, கல்கத்தா-12

(பாக்டரி: செளதவார், கட்டாக்)

கேரளம், சென்னை, பாண்டிச்சேரி, மைசூர், ஆத்திர ராஜ்யங்களுக்கு
பிரத்தியேக விநியோகஸ்தர்கள்:

சௌத் இந்தியா கார்ப்பரேஷன்
(ஏஜன்ஸிஸ்) பிரைவேட் லிட்.
2, அபிஷேக் ரோடு - சென்னை-1.

எம். சி. சுந்தரராஜன் & கம்பெனி
210, விக்கி ரோட்புத் ரோடு
தயாக் ரோட்புத் ரோடு 132 - சென்னை-1

தென் பிராந்தியத்திற்கு வேலாய் ஏஜன்ஸிகள்:

டியூப்ஸ் ஸப்ளையர்ஸ் லிமிடெட்

2, அர்மீனியன் ரோடு - - சென்னை-1

வெறும் பெண்

பெளர்ணமி நிலவு, இரவைப் பகலாகக் கிட்டு கொண்டிருந்தது. நட்சத்திரங்கள், இதற்குப் போட்டியாகப் பிரகாசிக்க முடியாமல் மூலிக் குன்றுக மறைத்து கொண்டிருந்தன. உடனே ஒரே புழுக்கமாக இருந்தபடியாக, காற்றுக்காக வெளி வராத்தா ஸவிசேரிக், இதுவரை சாய்ந்திருந்த தான், இரவு வெகு நேரமாகி விட்டதை உணர்ந்து, உடனே செல்வதற்கு எழுந்தேன்.

என் அறையில் நுழைந்ததும், அடுத்த அறையில் என் தம்பி விசவும் அவன் மனைவி சத்திராவும் ஏதோ அந்தரக்கமாகப் பேசிக் கொள்வது என் காதுக்கு விழுந்தது. ஆஹா...! தம்பதிகள் என்றால் இப்படி அல்லவோ அமைப வேண்டும்! மிக உண்மையில் அதிர்ஷ்டசாலிதான்!

சத்திரா பெயரைப் போலவே, அழகும், அறிவும் கொண்டவன். எங்கோரிடமும் கைகலப்பாகப் பழகுவான்.

கட்டியில் படுத்திருக்க, உறக்கம் வரவில்லை. நித்திரைப் பறவை எங்கெங்கோ நொடியிட்டுப் பறந்து கொண்டிருந்தது. என்னுடைய மனைவி சக்கரி ஊக்குகுப் புறப்படும போது, 'இரவு அழகி நேரம் கண் கிழிக்காதீர்கள்! உடம்பை ஜாக்கிரதைப்பாகப் பார்த்துக்கொள் ளுங்கள்' என்று என்விடம் கூறிப் பந்த வார்தைகள் நினைவுக்கு வந்தன.

இப்போது நடப்பதையே அவன் எப்படித்தான் சொன்னானோ?

இப்பற்கையிலேயே மிகவும் பவந்த கபாவம் கொண்ட

அவன் என்விடத்தில் பேசவே ரொம்பவும் கூச்சப் படுவான். அழகு என்று கவிஞனின் கற்பனையிலும், ஒவியக் கலைஞரின் கற்பனையிலும், அவன்விடமும், அவன்விடமும் என்று அவன் வாரும் ஒத்தக் முடிவாகு. ஏன், மாற்றம் தான் என்றாலும் மற்றவர்களிடம் மரியாதை தெரிந்து அவன் பழகும் விதமும், அதிர்த்துப் போக அடக்க கபாவமும் கொண்ட அவன், எங்கள் வீட்டாரத்தில் உன்ன பழக்காலைப் பாட்டியார்களின் எங்கோரும், 'சேதுவின் மனைவி' என்ன பதவிக்! விட்டகமேயும் போக என்ன அழகு! என்று புழுவது என் காதலும் விழத்தான் செய்தது.

ஆனால் மற்றப்படி உடற்காலிலும், வெளி மானிலும், இன்னும் கைதப் புத்தகங்களிலும் தான் கண்டிருந்த ஒரு துடிப்பான மனவிலையே என் வாழிப் உன்னம் விரும்பியது. அந்த கந்தாசத்திக்கு ஏற்றப்படி, அவன் எப்படியெல்லாம் இருக்க வேண்டும் என்று, என் காரண தெரிசும் கற்பனை செய்து, கனவு கண்டுக்கொள் டிருக்கிறதோ, அந்தக் கற்பனையிலும், கனவி

ளும் தெரிந்த வர்ணங்கள் என் னாலும் அவன் விடம் போவித்தா னன்றி அந்த வெறும் பெண் எப்படி என் காதலியாகி விட முடியும்?

எனவே, ஆரம்ப முதலே, அவன்விடம் எனக்கு வெறுப்பு என்று ஏற்பட்டாலும், அன்பு என்றும் ஏற்பட்டதில்லை.

சித்திரா தேவி என்னை அணுக மறுத்து, சித்திரையைத் தாண்டிட்டு வேடிக்கை பார்த்தான். இப்படி வெகு நேரம் கண் கிழித்தால் தான் ஆரம்பக் கண்ணத்தை வேலை செய்வது? ஆம்; ஆரம்பக் கண்ணத்திலிருந்து அதிக வேலை செய்பும் பெண் குமாஸ்தா பரிமளாவிடம் தான் விட்டது சித்திரைக் கருக்கு.

பரிமளா—அவன் பெயரை நினைத்தாலே நெஞ்சில் தேனாக—இல்லை— திரட்டுப் பாவா கத் தித்தித்தது. கொஞ்சம் கிழிக்கும், பிஞ்சு தாசியும், பற்கக் கண்ணங்களும், இவை எல்லா வற்றையும் மிஞ்சும் அதரங்களும், துடிபான இடைபும், துள்ளும் நடைபும், துவளும் ஜடைபும், துள்ளியமான வேண்டி உடைபு மாக அவன் ஆரம்பக் கருவதே தனிக் கவர்ச்சி யாக இருக்கும், வயது பத்தொன்பது இருக்கலாம். உபரத்திக்குற்ற பருமன். ஒருமுறை பார்த்தால் மறுமுறை பார்த்தும் படி கண்டி இருக்கும் அழகு அவன்விடம் மண்டிக் கிடந்தது. வெகுநீப் பெண். எங்கோரிடமும் கண்கையிலாமல் ஓட்டிப் பழகுவான்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில்தான் நான்கு தினக் களுக்கு முன் ஒரு தான் பரிமளா மிகவும்

மீட்சி ராமகிருஷ்ணன்

உற்சாகமாகக் காணப்பட்டாள். அன்று வழக்
கத்தைக் காட்டிலும் சீக்கிரமாகவே ஆய்
ஸுக்கு வந்திருந்தாள். ஆய்ஸ் இடைநேரத்
தில் என்னை வந்து சந்தித்த அவள் என்னிடம்,
“இப்போது தேதி ஞாயிற்றுக் கிழமை எனக்
குப் பிறந்த நாள். அதற்கு நீங்கள் கட்டாயம்
வர வேண்டும். அப்பாவை உங்களுக்கு அறி
முகப்படுத்தி வைக்கிறேன். உங்களைப் பற்றி
நிறைவுச் சொல்வி இருக்கிறேன். பார்த்தால்
அவர் ரொம்பவும் சந்தோஷப்படுவார்”
என்று கூறினாள்.

தன்னியது என் உள்மனம். அவள் கவனத்
தைக் கவனவதற்குச் சரியான சந்தர்ப்பம்!
அவள் கொஞ்சமும் எதிர்பாராதபடி விடை
புயர்ந்த பொருளாக எதைவாவது வாங்கிப்
பரிசாகக் கொடுத்த விடுவது என்று மனத்தில்
தீர்மானித்துக் கொண்டேன்.

“என்ன சார், யோசனையில் ‘ஆழ்ந்து
விட்டார்கள்’? அன்று பகலு ஏதாவது முக்கிய
அலுவல் இருக்கிறதோ? வரச் சௌகரியப்
படாதோ? இந்த ஒரு மாதம் தான் நான்
ஆய்ஸுக்கு வருவதென்கலாம். பிறகு ஏத
தம் சிறைக் பாவமென்கலாம்? ஆய்ஸில் சேர்ந்த
புதிதில் வேலை என்லாம் கற்றுக் கொடுத்த
என்லவனவோ உபகாரம் செய்திருக்கிறீர்கள்.
ஆகவே, என் பிறந்தநாளைக் காரணமாகக்
கொண்டு, அனுமதிக்கிறேன். மறுக்காமல்
நீங்கள் அவசியம் வர வேண்டும்” என்று
குரல் கொடுத்து என் சித்தநிலையைக் கலித்
தான் பரிமளா.

“ஏன், பரிமளா? இந்த ஒரு மாதம்தான்
என்லிரும்? பிறகு என்ன?” என்று ஆவலும்,
பரபரப்பும் உந்தக் கேட்டேன்.

“ஏன், சார், இப்படிப் பதற்றப்படுகிறீர்கள்?
அடுத்த மாதம் முதல் வேலைவிறுந்து விவகிக்
கொன்னலாம் என்று பார்க்கிறேன். எங்கள்
விட்டில் நான் சம்பாதித்துத் தான் குடும்பம்
நடத்த வேண்டும் என்ற தீர்ப்புத்தம் ஏதும்
இல்லை. கிராமத்திலுள்ள பூர்விக சொத்தும்
அப்பாவுக்கு வரும் பெண்ணுமே தாராள
மாகக் குடும்பம் நடத்தப் போதுமானதாக
இருக்கிறது. நான் என் பெற்றோர்களுக்கு
நீண்ட நாட்களுக்குப்பின்பு பிறந்த
ஒரே பெண். ஆதலால் என்னைப்
படிக்க வைத்தார்கள். படித்ததும்
கொஞ்ச காலமேனும் உத்தியோகம்
பார்க்க வேண்டும் என்ற என்
பிடிவாதமான ஆசையில் பேசில்
தான் அப்பாவுக்கு இஷ்டமிக்லா
விட்டாலும் வேலை பார்க்க அனு
மதி பணித்தார். இப்போழுது,
‘உன் ஆசைக்கு ஒரு வருஷம்
உத்தியோகம் பார்த்தாயிற்றே;
போதும்மா, இப்போதாவது
விவகிக் கொள்’ என்கிறார் அவர்.
என் ஆசையும் தான் ஓரளவு பூர்த்தி
பாதி விட்டதே. இப்போதும்
அவரை மறுத்துக் கூற எனக்கு
விறுப்பமில்லை. அதனும் அப்படியே
செய்வதென்று தீர்மானித்து விட்
டேன்!” என்றாள் அவள்.

ஆனும் கவனவாதிவான எனக்கு
இது மிக்க ஏமாற்றத்தை அளித்
தது. ஒரே எரிச்சலாகக் கூட

இருத்தது எனலாம். இருத்தும் உள்ளத்து
உணர்ச்சிகளைச் சிரமப்பட்டு ஒருவாறு அடக்
கிக் கொண்டு, “ஏன் பரிமளா, ஆசைப்
பட்டு வேலையில் சேர்ந்ததுதான் சேர்ந்தாய்;
அதற்குள் விவகுவாடுவன்? கல்யாணம் ஆன
பிறகு விவகிக் கொள்வது இருக்கவே
இருக்கிறது” என்று பாதி கேலியாகவும்,
பாதி அவனுவலைய தன்மைக்குச் சொல்வது
போலவும் சொல்வி அப்போதைக்கு அவள்
மனத்தை மாற்றி அனுப்பி வைத்தேன்.

அன்று ஆய்ஸுக்குக் கிளம்பும்போது ஞாபக
மாகப் பரிமளாவுக்குப் பிறந்த நாள் பரிசளிப்
பதற்கு எழுபத்தைத்து ரூபாயைப் பரிசில்
எடுத்துவைத்துக் கொள்வதற்குத்தவறவில்லை.

பரிமளா ஆய்ஸுக்கு வரவில்லை. ஏறிகு
எனக்கு வேலை ஒன்றும் ஒட்டவில்லை. கடி
காரத்தை நோக்கிய உண்ணமே பெருக்கு
ஏதோ வேலை என்று செய்த காவத்தை
ஒட்டிக் கொண்டிருந்தேன்.

ஒன்றரை மணிக்கு வேலையை முடித்துக்
கொண்டு, டிபன் சாப்பிட்டு விட்டு ஆய்ஸி
விறுத்து புறப்பட்டேன். ஒரு ஜவுளிக் கடைவ
ிலுள் நுழைந்தேன்.

என்னைக் கண்டதும் புடவைக்காரர் அநிக
விலை உள்ளதாக அரை டஜன் புடவைகளை
எடுத்து ஜமக்களத்தில் பிரித்துப் போட்
டார். அவற்றுள் கிளிப் பச்சை நிறத்தில்
ஜரிகை வேலைப்பாடமைத்த மயில் பார்டரு
டன் கூடிய ஒரு புடவை என்னை மிகவும் கவர்ந்
தது; அதற்குப் பொருத்தமாகப் பொடிக்க
வலிச் ஒரு சோவியும் எடுத்து இரண்டையும்
விலை பேசி முடித்தேன். ‘ஆ! அது யார்?’

அவ்வளவுதான்; அதே கணம் மீதம்பித்து
அசைவற்று நின்று விட்டேன்!

காரணம், எதிர்பார்ப்பில் இரண்டு மூன்று
தோழிகளுடன் என் தம்பி மனைவி சந்திரா
மிரித்துப் பேசிக்கொண்டே என்னை நோக்கி
வந்து கொண்டிருந்தான்! அருகில் வந்த
வுடன் புன்சிரிப்பு தவற, "அட, அப்பூர்வ
மாக இருக்கிறதே? கொக்கன் பட்டறையில்
சக்கு என்ன வேலை? கைவீல் என்ன பொட்
டலம்? புடவைவா? கொடுங்கள், பார்க்க
லாம்!" என்று என் பதிலையும் எதிர்பாராமல்
கையை நீட்டினான்.

மனம் குழம்பித் தவித்தது. இப்பொழுது
நான் அவனை இங்கு எதிர்பார்க்கவே இல்லை.
இந்த இக்கட்டான நிலையில் இவனிடம் என்ன
சொல்வது மறைப்பது? ஏதோ இப்பொழுதக்கு
இப்படிச் சொல்வது வைப்போம் என்று மனத்
தைத் தேற்றிக்கொண்டு, "ஆமாம்; உன் மன்
வீக்குத்தான் புடவை வாங்கினேன். நன்றாக
இருக்கிறதா, பார்!" என்று மென்று
விலுங்கியவாறு, அவனிடம் புடவையைக்
கொடுத்தேன்.

அதைப் பிரித்துப் பார்த்த அவன் "பேஷ்!
புடவையும் சோளியும் 'மாட்சர்' பொருத்தம்
உண்டே..... பிரமாதம்! என் மனைவியின்
உடம்புக்கு எவ்வளவு எடுப்பாக இருக்கும்!"
என்றான். பொட்டலத்தைத் திருப்பிப் பெற்
றுக் கொண்ட நான் கடைவீசிற்று இறங்கி
வேகமாக விட்டேன் அடைந்தேன்.

எப்படியோ ஒரு வழியாகப் பொழுதும்
விடிந்த விட்டது. என் நண்பன் ஒருவன்

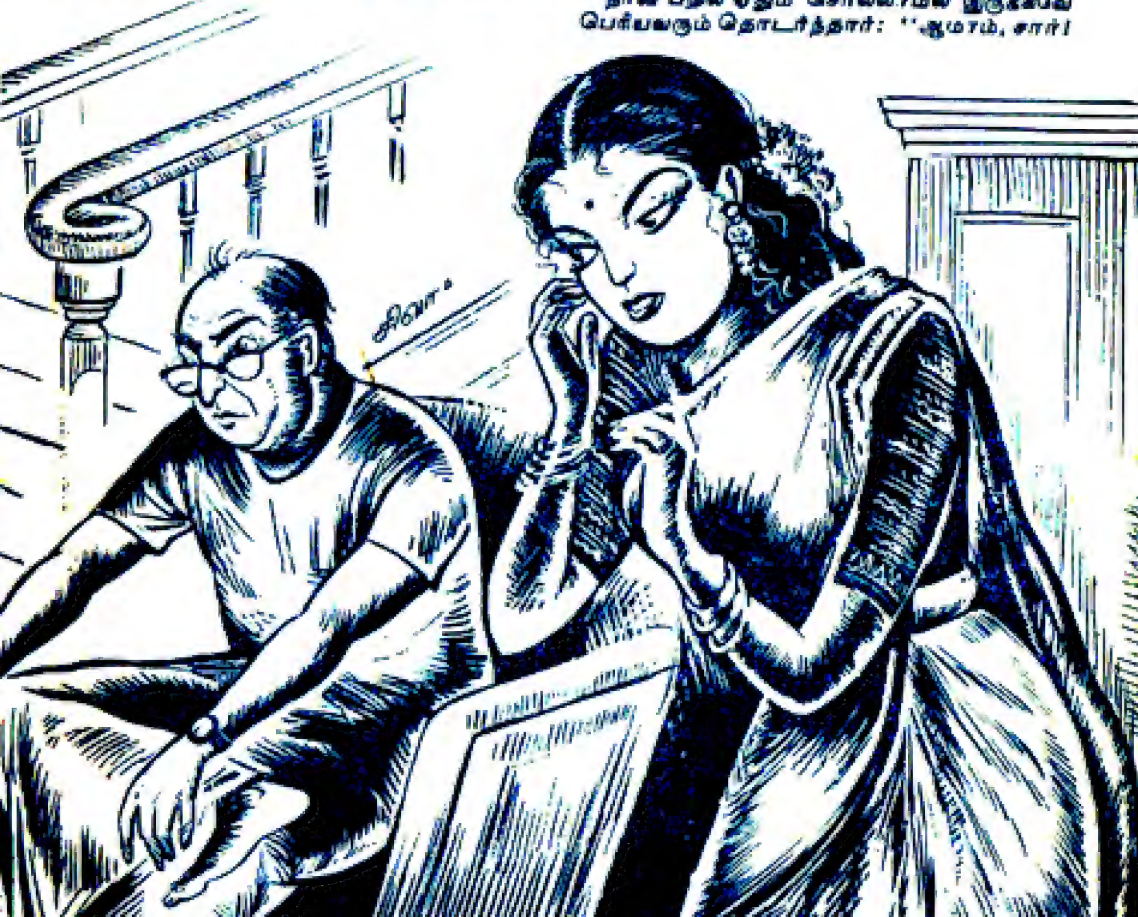
பிறந்த நாளாளுக்குச் செல்வதாகவும் அங்கேயே
சாப்பாட்டை முடித்துக் கொண்டு விடு
கிறேன் என்று விகிதம் கூறிவிட்டுக் குறித்த
நேரத்துக்கு முன்பாகவே பரிமளாவின்
விட்டை அடைந்தேன்.

பரிமளா ஸ்நானம் செய்த சரத்திலேயே
தளர்ந்த பின்னலுடன் கொடி உடையும்
மென்முறுவலுமாகப் புத்தம் புது மலராக
என்னை வரவேற்றான்.

சம்பிரதாயப்படி அவள் தகப்பனுருக்கு
என்னை அறிமுகப்படுத்தி வைத்தாள். சாப்
பாடு ஆகித் தாம்பூலம் தரித்ததும் நான்
வாங்கி வந்திருந்த பரிசைப் பெரிவலிடம்
கொடுத்தேன். அதைப் பிரித்துப் பார்த்த
அவர் பெண்ணையும் என்னை யும் மாறி
மாறிய பார்த்தார்.

ஆனால் பரிமளாவோ, எப்போதும் வழக்க
மாக இருப்பது போலவே இருந்தாள். முகம்
மட்டும் சற்றுக் கடுமையாக மாறி இருந்தது.
"என்ன சார், ஏதோ பழைய தோஷத்துக்
காகக் கூப்பிட்டால் பரிக என்ன கூறி
இப்படி விளையுமிருந்த புடவையைப் போய்
வாங்கி வந்திருக்கிறீர்களே? இப்படிச் செய்
வீர்கள் என்று தெரிந்திருந்தால் உங்களைக்
கூப்பிட்டேன் இருக்க மாட்டேனே...! இப்
பொழுதும் நான் என்ன, உங்கள் மனைவியின்
விவாசம் கொடுங்கள்; அவர்களுக்கு இதை
அனுப்பி வைக்கிறேன். நான் நிச்சயமாக
இதை ஏற்றுக் கொள்ளப் போவதில்லை"
என்று பாதி விளையாட்டாகவும் பாதி விளையா
கவும் கூறுவது போலவே சொன்னான்.

நான் பதில் ஏதும் சொல்லாமல் இருக்கவே
பெரிவலரும் தொடர்ந்தார்: "ஆமாம், சார்!

ஸ்ரீமத்

கம்ப ராமாயண வசனம்

வசன ஆசிரியர் :

எம். எஸ். சுப்பிரமணிய ஐயர்
பாக்டர் ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை அவர்களின்
முகவுரையுடன் கூடியது

✽

தமிழகத்தின் தனிப் பெருங் கவிஞன் கம்பன். தனிசிறந்த காவியமாகும் அவன் பாடிய இராமாயணம். கற்றோர் கவிக்கவும், மற் றோர் மழிவும் அக்காவியம் அமைத்துள்ளது. அதில் பன்விராயிரம் பாடல்கள் உண்டு. இவ இடங்கலிலே வான்மீதியையும் விஞ்சியுள் ளான் அக் கவிச் சக்கரவர்த்தி.

இன்னொரு மாதிரியும் அக் காவியத்தின் கவையை உணர்தல் வேண்டும். கம்பன் கையாண்டுள்ள கதைப் போக்கிலேயும் அறிதல் அவசியம். கம்பனது வாக்கையே தழுவி, கருங்கச் சொல்லி விளங்கவைக்க வேண்டும் என்பது எமது அவா. அதுபற்றியே "ஸ்ரீமத் கம்ப ராமாயண வசனம்" என்னும் இந்நூல் எழுத நேர்ந்தது.

ஆசை மிகுத்து இராம கதை பாடியதாக நமது கம்பன் கூறுகின்றான். அத்தகைய ஆசை கொண்டே ஒருவாறு இவ் வசன நூல் எழுத் துள்ளது. இராமாயணமும் பாரதமும் நம் தேசத்தின் அறிவுப் பொக்கிஷங்கள் என்பதை உலகம் அறியும். நடைமீல் நின்றுயர்ந்த இராமனது இச்சரிதத்தை எவ்வாரும் ஒதி யுணர்ந்து இன்புறுவாராக.

எளிய நடை, உயர்ந்த பதிப்பு
மூவர்ண அட்டைப் படம்

512 பக்கங்கள் ... விலை ரூ. 5/-

✽

வேளியிடுவோர் :

கணேஷ் கம்பெனி
(மதராஸ்) பிரைவேட் லிமிடெட்

மதராஸ் - 17

வித்தியாசமாக நினைத்துக் கொள்ளாநீர்கண்டு கல்பாணமாகாத ஒரு பெண்ணுக்கு இப்படி பெல்லாம் பரிசு அளித்தால் ஊர் உலகத்தில் நானு பேர்கள் நானு சொல்வார்கள். அப்படி நடக்குமேயடி நாம் விடக்கூடாது பாருங்கள். அதனால் அவள் சொல்வது போலவே செப்து விடலாம். அதுதான் சரி!" என்று அவள் சொல்வதை ஆமோதித்தார்.

ஆனால் நானே "எனக்குக் கூடப்பிறந்த சகோதரி இல்லையே என்று தெருநாட்களாகக் குறை. பரிமாணவை முதல் நான் பார்த்ததி லிருந்தே அந்தக் குறை நீக்கிவிட்டதுபோல் தோன்றியது. அவளை என் சொந்தச் சகோ தரி போலவே பாவிக்கத் தொடங்கி விட் டேன். இதில் தவறு ஒன்றும் இருப்பதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை" என்று எப்படியோ திகித் தினை மழுப்பி விட்டு விடைபெற்றுக் கொண்டேன்.

நிரூபித்த நாட்களுக்குப் பின் அன்று எதையோ தேடிக் கொண்டு விகவிக் அறைக் குள் நுழைந்த என் கண்களில் எதேச்சையாக மேஜையின் மேலிருந்த ஒரு கடிதம் தென்பட் டது. சத்திராதான் என் மனைவிக்கு எழுதி இருந்தான். அதைப் பார்த்த பிறகுதான் நான் அன்று புடவைக் கடைமீல் அவனைச் சத் தித்ததும், அப்போதைக்குத் தப்பித்துக் கொள்ள ஏதோ உளறி வைத்ததும் நினைவுக்கு வந்தன. இந்த அசட்டுப் பெண் அமைப் பற்றி ஏதாவது எழுதி வைக்கப் போகிறேனே என்ற கவையோடு அவசரம் அவ சரமாகக் கடிதத்தைப் படித்தேன்.

"நீங்கள் அடிக்கடி என்விடம் கூறுவீர் களே, "உலகில் கவையவில் பரிபூரண அன்பை அடைவக் கொடுத்து வைத்திருப்பவர்கள் உன்னைப் போன்ற மிகச் சிலர்தான் சத்திரா" என்று, அப்படி நீங்கள் கூறும்போதெல்லாம் ஒரு வேளை மைத்தினர், தன் அன்பு மூழுவதை யும் உங்களுக்குள் அர்ப்பணிக்கவிரும்போ என்று இதுவரையில் நான் எண்ணிக்கொண் டிருந்தேன். ஆனால் என் எண்ணம் தவறானது என்பது ஒருநாள் தெரிய வந்தது.

"அன்று பாருங்கள்—போன சனிக்கிழமை நான் என்று நினைக்கிறேன். ஐவுளிக் கடை மீல் தற்செயலாக மைத்துனரைச் சத்திக்க நேர்ந்தது. இனிப் பச்சையில் மயில் பார்ட் ருடன் கூடிய புடவையை மீலை பேசிக் கொண்டிருந்தார். உங்கள் பரிசில் எவ்வளவு மூத்த அன்பு இருக்குமானால் இவ்வளவு ரகித் தன்மையுடன் புடவை எடுத்திருப்பார் என்பதை என்னால் ஊகித்துக் கொள்ள முடித் தது. அது சரி...இத்தனை நான் புடவை உங்க ளுக்கு வந்து சேர்ந்திருக்க வேண்டுமே..."

இதுவரை படித்துக் கொண்டிருந்த எனக்கு மேலே ஓடவில்லை. என் மனைவிகே அக்கவா எழுதி விட்டான்? இப்போது என்ன செய் வது? அதேபோல் என் மனைவிக்கும் ஒரு புடவை வாங்கி அனுப்ப வேண்டியதுதான்.

சிறிது நேரத்தில் சட்டையை மாட்டிக் கொண்டு வெளிக் கிளம்பிய நான் மூன்று புடவை வாங்கிய அதே கடைக்குச் சென்று கடைக்காரரிடம் ஏற்கெனவே நான் வாங்கிய புடவை இங்கென்று வேண்டும் எக்தேன்.

அதற்குப் புடவைக்காரர், "அதுமாதிரியா? இங்கென்று கிடைக்காதே சார். அது வந்ததே ஒன்றுதான். மாநிலக்காக அனுப்பி விடுகிறார்கள். வேறு கடைகளில் கூட அதுமாதிரி உங்களுக்குக் கிடைக்காது. சார்!" என்று கூறிவிட்டார்.

மிகுந்த ஏமாற்றத்துடன் மீண்ட என்னைக்குச் சந்திராவின் மேல் ஓரே கோபமாக வந்தது.

ஒரு வாரத்துக்குப் பின் ஒரு நாள் தபால் காரர் 'தபால்' என்று கூவியவாறு ஒரு உறைவை விநிதி எறிந்து விட்டுச் சென்றார். சந்திராவின் பெருக்குத்தான் வந்திருக்கிறது! கைபெறுத்திருந்தது என் மனை எழுதியிருக்கிறதில் எவ்வளவு தெரிந்துகொள்ள முடிந்தது.

ஆர்வ மிகுதியால் நெஞ்சு படபடக்கக் கூடி தந்தைப் படித்தான். அதில் எழுதி விருந்தது. அன்புள்ள சந்திரா,

உன் கடிதம் கிடைத்தது. நீ எழுதியிருந்த அதை கவரும் பார்டலும் கூடிய புடவை வந்து சேர்ந்தது. எக்ஸோரும் என் உடம்புக்கு மிகவும் நன்றாக இருக்கிறதாகச் சொல்கிறார்கள். உன் மைத்துனரைப் பற்றித் தவறாக இதுவரை என்னி விட்டதாகக் கூறி வந்திருந்திருக்கிறேன். இதில் உன் மேல் தவறு ஒன்றும் இல்லை. அவருக்கு என்மேல் நிரந்தரமாக ஏற்பட்டிருக்கும் ஆழ்ந்த அத்தரங்கமான அன்பைப் பற்றி என்னை மட்டும்தான் தெரியும். உன் மைத்துனரின் அன்பு கனவாக மாகப் பார்த்து கடைசியில் காப்பத்துவிடக் கூடிய காட்டாற்று வெள்ளம் போன்றதல்ல. மாறாக, அமரிகைகலாக அடக்கமாக ஆண்டு முழுதும் ஊற்றுக் பெருவி ஓடும் வறியாத ஜீவநியை அவர் அன்பு. ஆகவே, நான் மிகுந்த பாக்கியசாலி என்ற பெருமைக்கு என்றும் பார்த்திராமாவனத்தான். — சங்கரி.

கடிதத்தைப் படித்த முடிந்த என்னைக்கு ஆச்சரியம் தானாகிற்று. புடவை வந்து சேர்ந்ததன் எழுதியிருக்கிறதே சங்கரி! அதை நான் பரிமளாவிடம் அல்லவோ சேர்ப்பித்தேன். அப்படியானால் பரிமளாதான் அதை அவளுக்கு அனுப்பியிருக்க வேண்டும்! ஆனால் பரிமளாவுக்கு எப்படி என் மனைவியின் விவரம் தெரிந்தது? கடைசியில் அன்றைக்கு அவள் என்னிடம் சொன்னபடியே சொல்லியிருக்கிறேன் இந்தப் பரிமளா!

ஒட்டலும் தடையுமாக ஆர்ப்பாட்டை அதைத் தேன். போனவுடன் மூதல் காரியமாக ஆர்ப்பாட்டை சேவகனை அழைத்து 'பரிமளாவை அழைத்து வா' என்று உத்தரவிட்டேன்.

அவளும் வந்தாள். ஆனால் இதென்ன? மறும் ஒரு அநிரிசி! நான் வாய்க்கி கொடுத்த புடவை மாதிரியே அல்லவா கட்டிக் கொண்டிருந்தாள்?

பிரமிப்பில் சீராகி விருந்த என்னிடம், "என்ன சார், வரச் சொக்கி அனுப்பி விட்டு, வந்தால் ஒன்றுமே பேசாமல் இருக்கிறீர்களே? என்ன அப்படிப் பார்த்திருக்கிறீர்கள்? அவ்வளவு தூரம் நீங்கள் ஆசைப்பட்டுப் பிடிவாதமாகக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். பிறகு எப்படி மறப்பது? ஆகையால் உங்கள் திருப்திக்காகக் கட்டிக் கொண்டு விட்டேன். அப்பாவும் ஒன்றும் சொல்வதில்லை" என்றான் பரிமளா. அவள் இன்னும் முடிக்கக் கூடவில்லை. ஆனால் இதுவரை அத்தகாரத்தில் அழுத்திக் கிடந்த என் மனத்தில் பனிச்சிட்டது ஒரு ஜோதி.

அந்த ஜோதியின் நடுவே புடம் வைத்த தக்கம் போல ஒளிவோடு பிரகாசித்தான் — என் மனை சங்கரி.

ஆம்; என் மனை என் கௌரவமே தனதாக என்னி எங்கைக் கட்டிக் கொடுக்காமல், புடவை வந்து சேர்ந்ததாகச் சந்திராவுக்குச் சாமர்த்தியமாகப் பதில் எழுதி என் மானத்தைக் காப்பாற்ற முன்வந்திருக்கிறாள்! அவள் விவாகத்தைக் கண்டு வியந்தேன். பரிமளா, மீண்டும் தொடர்ந்தான்:

"என் தகப்பனார் இந்த மாதத்திலிருந்து கண்டிப்பாக வேலைக்குப் போகக் கூடாது என்று கட்டளைவிட்டு விட்டார். அதனால் தயவுசெய்து இந்த ராஜினாமாவை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்."

இப்போது நான் ஒன்றும் மறுத்துக் கூறவில்லை. அவள் ராஜினாமாவை ஏற்றுக் கொண்டதாக ஒரு குறிப்பு எழுதி அதைப் பரிமளாவுக்குச் சேவகன் மூலமாக அந்தக் கணமே அனுப்பி வைத்தேன்.

என் மனம் நன்றாகத் தெவிடவில்லை விட்டது. ஏக்கம் நீங்கி இன்பம் குடிசென்றது என் இதய வானத்திலே பிரகாசம் விட்ட சந்திரனைப் போல் பிரகாசித்தான் என் மனை சங்கரி—அந்த வெறும் பெண்!

தவார்க்கின்ஸ்

கை ஆர்மோனியப் பெட்டிகள் செய்வதில் கைதேர்ந்தவர்கள். மேற்படி ஆர்மோனியப் பெட்டிகள் தயாரிப்பதில் புதுமைகளைப் புலுத்தியவர்களில் 'தவார்க்கின்ஸ்' முன்னணியில் நிற்கிறார்கள்.

விலை: ரூ. 40/- இருந்து ரூ. 550/- வரையில் விலை வீவர ஜாப்தாவுக்கு ஆங்கிலத்தில் எழுதுங்கள் தவார்க்கின் & சன் பிரைவேட் லிட்.

8/2, எஸ்பிஎனேடு சாட், கல்கத்தா-1

சிறிதெக்கவாந்தார் படும் அவதி

சட்டசபையில் 1986-ம் வருஷம் "குடியானவர் பாதுகாப்பு மசோதா" "நியாயவார மசோதா" இவை சட்ட மாதக்கப்பட்டு. இவ்வீடு சட்டங்களாக "சிறு திசைக் கவாக்கள்" (ஐந்து ஏக்கர்களுக்கு குறைவாக உள்ள நிலக்காரர்கள்) மிகவும் பாதிக்கப்பட்டனர். இவர்கள் தலை பூராவையும் சொத்தமாக உழைப்பிர் செய்ய முடியாத வகையில் இருக்கிறார்கள். காரணம் "குடியானவர் பாதுகாப்பு மசோதா" தான். நியாயவாரச் சட்டப்படி குத்தகைக்கு விட்டால் "சிறு நிலக்கவாக்கள்" இருக்கும் இடமே தெரியாமல் பூமியை விற்று விட்டு எங்கேயாவது செல்ல வேண்டியவர்தான். அப்படி அவர்கள் பூமியை விற்றுவிடலாம் என்று யோசனை செய்தாலும் வாங்க வருபவர் பூமியைக் கவாதினம்கேட்கிறார். குத்தகைக்காரர் கவாதினத்துக்கு விட மறுக்கிறார். 'சிறு நிலக்கவாந்தாரர்'களின் நிலைமை இப்படி இருக்கிறது. சில இடங்களில் குத்தகைக்காரர்கள் சட்டப்படி 40, 60 கூட்ட கொடுக்காமல் மாருதித் தாங்களை அறுபதிலும் வருகிறார்கள். இதற்குக் காரணம் சிறு நிலக்கவாந்தாரர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டிய பண வசதி இல்லாமல் இருப்பதே. மேலே சொல்லப்பட்ட காரணங்களால் சிறு நிலக்கவாந்தாரர்கள் மிகவும் அவதிபற்றித் தவிக்கிறார்கள். கேரள சட்டசபையில்கூட ஐந்து ஏக்கர்களும் அதற்குக் கீழும் உள்ளவர்களுக்குப் பூரண விவக்கு அளிக்க ஏற்பாடுகள் செய்து வருகின்றனர். கேரளத்தைப் பார்த்தாவது சென்னை சர்க்கார் சிறுநிலக்கவாந்தாரர்களுக்கு ஆவன செய்யும் என நினைக்கிறேன்.

சுருதி
12-12-87

ஏ. காகராஜன்

நன்றி!

விவாழ்வு உறக்கி வெள்ளி எழுந்ததும் எண்ணிக் தென்படும் 'கக்' இதைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை. கஸ்தூரி பெட்டகத்தைத் திறந்ததும் நறுமணம் வீசும். கக் இதைத் திறந்ததும் அறிவு மணம் வீசும். இதை வாசகர்கள் அறிவார்கள்.

உயர்ந்த கருத்துக்களையும் வட்டிபெயர்களையும் மக்களுக்கு கண்டி. வரும் கக் பத்திரிகைக்கு எனது மனமார்த்த நன்றி:

சுருதிபுரம்
13-12-87

ஏ. டி. விஜயலக்ஷ்மி

★

நாட்டுக்கு நல்ல பணி

"நாட்டு வைத்தியம்" என்ற பகுதியைக் 'கக்'யில் ஆவணுடன் தொடர்ந்து படித்து வரும் அன்பர்களில் யானும் ஒருவர்.

சித்தர்களின் நூல்களைக் கண்டு பிடித்தல் அரிது; அப்படியும் எல்லா நூல்களையும் ஒன்று சேர்த்தல் மிகவும் அரிது; அவர்களின் மொழியை நேரடியாக அறிந்து கொள்வதும் சாதாரணமாக எல்லோருக்கும் சாத்தியமில்லை. அந்த நூல்களில் உள்ள விஷயங்களை எங்களுக்கு விளக்கிக் கூறப் பல அறிஞர்கள் தேவை. இப்பணியைத் திரு ஸ்ரீமதி ஏற்று வெற்றிகரமாகச் செய்து வருவது கண்டு மிக மகிழ்கிறேன். எப்போல் ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் பலனும் மகிழ்வும் பெறுவார் என்று நம்புகிறேன்.

ஆக்லிவ வைத்திய முறை பரீசீலவர்கள், முன்பு அரிசி உணவு, மது, ஆல்பிரீன், காலராவுக்கு வாக்கீஸ் ஊசியும் குத்தும் முறை ஆவியைப் பற்றிக் கூறிய தீர்மானங்களை இப்போது மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவை தங்களுக்குத் தெரியும். மேலும், பெனிசிலினும், சல்பா மருத்துகளும் கண்டு பிடிக்கப்பட்டபின் ஆக்லிவ வைத்திய அமைப்பில் பெரும் மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது; அதாவது ஆக்லிவ வைத்தியம் வளர்ந்து கொண்டு வருகிறது.

தமிழ் சித்தர்கள் முறையானது பக்லாவீரிக் கணக்கான ஆண்டுகளாக அனுபவித்துக் கண்ட உண்மைகள் ஆகும். நம்மவர் 'நாகரிகம்' என்று மயங்கிய காரணத்தால் நாட்டு வைத்தியத்தை ஒதுக்கியும் மாற்றும் விட்டனர். வரவேற்பு இல்லாமையால் நாட்டு வைத்தியர்களும் மிக மிகக் குறைந்து விட்டனர். மேலும் ஆராய்ந்து தமிழ் மருத்துவனைக் கண்டு பிடிக்கவசதியில்லாமல் போய்விட்டது. இத்திவி இப்போது மாற்றம் அடைந்து வருகிறது என்று நினைக்கிறேன்.

பட்டணத்திலே நாட்டு வைத்தியத்தைக் கவனிப்பார் மிகக் குறைவாக இருக்கலாம்; ஆனால் கிராமங்களில் நிலை வேறு. இங்கே வாம் ஆக்லிவ வைத்தியம் பரவலில்லை; பரவ முடியாதது. நாட்டு வைத்தியமும் மகிழ் வருகிறது. ஆக்லிவ வைத்தியம் செய்து கொள்ளப் பணம் இல்லை; நாட்டு வைத்திய முறையைத் தெளிவாகச் சொல்வார்களில்லை; இவ்வீடு முறையும் கிராமங்களுக்கு முழுப் பணம் அளிப்பதில்லை. -கிராமத்தில் ஒருவருக்கு ஏதேனும் ஓரீடு மருத்து முறைகள் தெரித் திருத்தாலும் அவர்கள் அதை, 'அந்த ரகசியத்தை' வெளிப்படுத்துகிறார்கள். அது அவர் சொந்தச் சொத்தாகி விடுகிறது. மேலும் அந்த நாட்டு வைத்திய மருத்து எண்ணிக்கையும் மிகச் சொற்பம்.

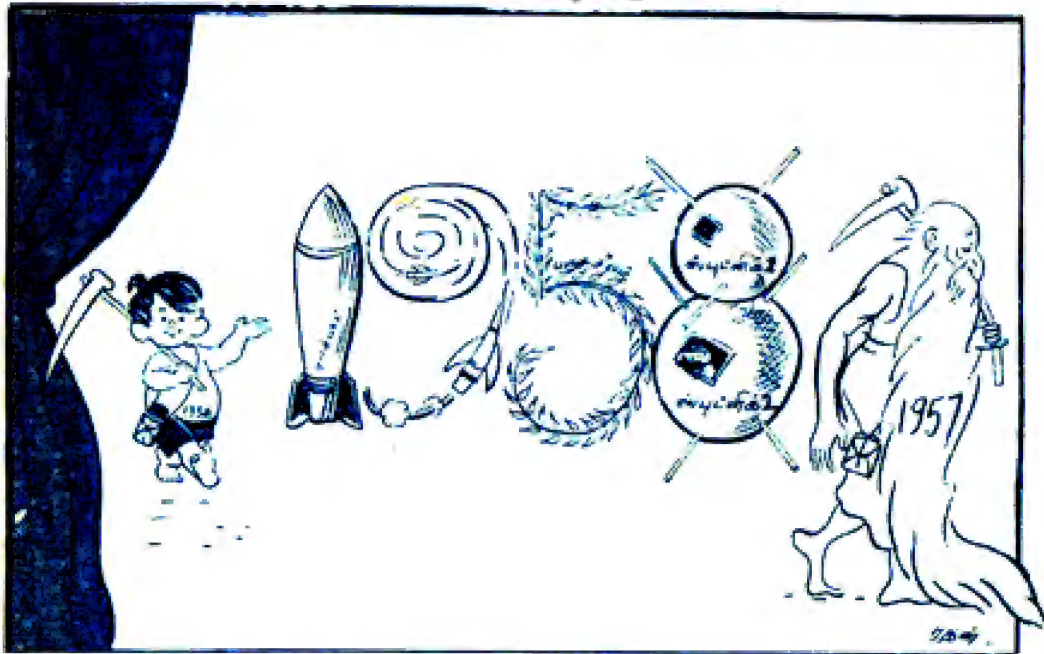
இவற்றை எண்ணும்போது "நாட்டு வைத்தியம்" பகுதி கிராமங்களுக்கும், நகரத்தில் உள்ளோருக்கும் ஒரு வரப்பிரசாதம் ஆகும்.

தங்கையக்கோபுரம் ஏன். வி. ஜகத்பாதன்
22-11-87

பங்குக்குறை ஏன்?

தேசிய வர்த்தக ஸ்தாபனம் (ஸ்டேட் டிரெடிங் கார்ப்பரேஷன்) என்றதும் பொது மக்களும், விவாபாசிகளும் கிமென்ட் பங்குக்குறை, விவ உயர்வு இவ்விரண்டையும் பற்றித்தான் முதலில் எண்ணுவார்கள். ஏனெனில் மேற்படி ஸ்தாபனம் ஏற்படுவதற்கு

மூன்றா தமீழ் நாட்டிக் ஒவ்வொரு ஊரிலும் அநேகமாக மூன்று வகை சிமெண்ட் உற்பத்தி யாளர்களின் (நிலமிரி, டாக்மியா, சங்கர்) விற்பனை ஏஜன்டுகள் பொதுமக்களுக்கு எப் போதும் பற்றுக்குறையீன்றிவிதியாகம் செய் தனர். அப்போது சிமெண்ட் விலை இப்போ துள்ள விலையை விடக் குறைவான விலையில் எவ்வொருக்கும் தாராளமாகக் கிடைத்தது.

ஆனால் தேசிய வர்த்தக ஸ்தாபனம் இயங்க ஆரம்பித்த உடன் சிமெண்ட் விலைகளை உயர்த்தி, இந்த ஜிவ்னாவுக்கு இந்தக் கம்பெனி தான் எனக் குறிப்பிட்டு அந்தக் கம்பெனியே முழு விற்பனையும் செய்வதென்றும் என ஏற் பாடு செய்தது. மேற்படி ஸ்தாபனம் இயங்குவதற்கு முன் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளின் விற்பனைவகையே அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒவ்வொரு வியாபாரிக்கும் அளவு நிர்ணயித் தப்பட்டுள்ளது. அடிப்படை அளவுகோலாகவும் காலமாகவும் கொண்ட அந்த மூன்றுண்டுகள் சிமெண்ட் வியாபாரிகளின் மத்த வியாபார காலங்கள் ஆகும். இந்த அடிப்படை அளவுகோல் காரணமாகத்தான் தமிழ் நாட்டிக் சிமெண்ட் பற்றுக்குறை இன்றும் நிலவி வருகிறது.

சீக்கர் நடத்தும் வர்த்தகம் என்று 15-12-57 க்க்கி இதழில் திரு எம். எஸ். சுவாமி அவர்கள் எழுதிய கட்டுரையில் சிமெண்ட் விலை உயர்வுக்குக் காரணங்கள் அனுகூலமாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

தேசிய வர்த்தக ஸ்தாபனம் சில பொருள் களின் வியாபாரத்தில்தான் ஈடுபட்டுள்ளது; என்னுடும் அநேக வர்த்தகர்களின் வேலை யிவ்வாற்திண்டாட்டங்களுக்கு அது காரணமாக இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் கவனிக்குமா?

அதிராம்பட்டணம்
16-12-57

அ. உலகநாதன்

கைத்தறிக்குப் பாதுகாப்பு!

ஐந்தாத்தறிகளில் (கால் பங்குக்கும் குறைவான) கூட்டுறவு சங்க நெசவாளர்களுக்கு மட்டும் விற்பனை 'ரிபேட்' வசதியளித்தது வந்தது பாரபட்சமானது. இதனால் பெரும்பாலான நெசவாளர்கள் மிக் துணிப் போட்டியுடன் 'ரிபேட்' கொடுக்கப் பெறும் கைத்தறித் துணியுடனும் போட்டியிட வேண்டியிருக்கிறது. இத்திறையைத் தங்களுக்குச் சென்ற வருஷத்தில் விளக்கி எழுதி விருத்ததும் தாங்கள் இதை ஆதரித்துத் தலைவகத்தில் எழுதி விருத்ததோடு 'மாற்றத்தாய்' என்ற தலைப்பில் காட்டுண்டு வெளியிட்டதும் போற்றத் தக்கவை.

மத்திய அரசாங்கம் இதை உணர்ந்து ரிபேட் முறையை ஒழித்து வருவது கண்டு உண்மையில் ஒவ்வொரு நெசவாளியும், குறிப்பாகக் கூட்டுறவு சங்கத்தில் சேராநவர்கள், மகிழ்ச்சியடைவார்கள். ராஜாஜியின் திட்டமான கைத்தறிக்குப் புடவை வேஷ்டி ஒதுக்கித் தருவதை மத்திய சர்க்கார் அமுலாக்குவதே கைத்தறிக்குப் பாரபட்சமில்லாத, பணச் செலவிலாத மாபெரும் உதவியாகும். அரசாங்கம் கவனிக்குமா?

சேரரகு
13-12-57

*. எஸ். அங்கமுத்து

★

புதிய தொடர்

'சீக்கர்' இதழில் 'கான்ஸ்டபிள் கத்தசாமி' என்ற புதிய தொடர்கதையின் ஆரம்பம் ரசமாக அமைந்திருக்கிறது. கத்தசாமி இளமையும் உற்சாகமும் நிறைந்த வெகு கவாரன்யமான கதாபாத்திரம்.

சேர்ரன்
23-12-57

ஆர். குடாமணி

பல்கவை ததும்பும் நூல்கள்

எரிமலை - வீர சாவர்க்கர்
தமிழாக்கம்: ஜயமணி சுப்பிரமணியம்
1857-ம் ஆண்டு இந்தியாவில் நிகழ்ந்த
முதல் சுதந்திரப் போராட்டத்தின்
வரலாறு. ரூ. 6-00

வாழ்வு எங்கே? - அகிலன்
வட்டியத்துக்கும் காதலுக்கும் இடையே
நடைபெறும் போராட்டத்தை எடுத்துச்
சொல்லும் இனிய சமூக நாவல். ரூ. 5-00

முள் வேலி - பி. எம். கண்ணன்
பருவப்பெண் ஒருத்திக்கு, குடும்பத்துக்கு
வெளியே நேரிடும் கஷ்டங்களையும்
அவற்றை அவள் சமாளிப்பதையும் எடுத்
துக் காட்டும் சமூக நாவல். ரூ. 4-00

வாழ்க்கைப் பாதை
- எல். என். சியாமனா
தான் காதலித்த பெண்ணை தனக்குச்
சித்தியாக அமைகிறான். அந்த நிலையில்
ரவித்திரனின் உள்ளப் போராட்டத்தைச்
சித்திரிக்கும் ஸ்ரீ நாராயணசாமி ஐயர்
பரிக் பெற்ற நாவல். ரூ. 3-50

காந்த மலர் - பி. எம். கண்ணன்
வட இந்தியாவில் தோன்றிய இந்து-
மூஸ்லிம் கலகங்களைப் பின்னணியாகக்
கொண்ட உள்ளம் உருக்கும் குறு நாவல்.
ரூ. 1-25

பனித்திரை - சிந்தர்க்கர்-நாகு
படிப்பில்லாத பட்டறைத் தொழிலாளி
ஆனத்தனுக்கும் அவனுடைய படித்த
மனைவி யசோதைக்கும் ஏற்படும்
போராட்டத்தைச் சித்திரிக்கும் புதுமை
யான நாவல். ரூ. 2-00

பாரதி பாடிய பாவலர்
- ஆர். ஸ்ரீநிவாசன்
வள்ளுவர், இளங்கோ, கம்பர் ஆகிய
முப்பேரும் புலவர்களைப் பற்றிய
இலக்கிய விமரிசனம். ரூ. 1-75

✱

கலைமகள் காரியாலயம்
மயிலாப்பூர் - சென்னை - 4

புளோரோஸோன்
கருமையான சரீரத்தை
வெண்மையாக்குகிறது

புளோரோஸோன் உங்கள் சருமத்தை
இதேபோல் வெண்மையாக்கி, முகப்
பருக்கள் முதலிய சருமக் கோளாறு
களை அறவே, போக்கி, மெனிக்
மலர் போன்ற மென்மையையும்,
தடித்த அழகையும் அளிக்கும்.
புளோரோஸோன் கோலர் ஒரு பாட்டில்
விலை ரூ. 4.25, சட்டி மிகுந்த புளோரோ
ஸோன் 41ம் ஒரு பாட்டில் ரூ. 5.50.
வி. பி. சாரித் தனி
கெயிண்டுகளிடமும் கை ஜெனி க்
ரிசர்ச் இன்ஸ்டிடியூட், த. பெ. 1192
பம்பாய்-1 விலாசத்திலும் பெறலாம்

Florozone
MIRACLE BEAUTY BLEACH

Distributors for Madras
R. L. GOWDER & Co., 69, Bunder St., Madras

து உத்தமரூப
உத்தியாக
அழகமும்பாக
சுருத்த உடம்பு

உருத்தியாக
R. L. GOWDER & Co.
238, அடுத்த பந்தாக
958, பம்பாய்-3

RITESHARP Pens
GHORUPDEV, BOMBAY 19

ஆசியாவிலே ஒரு தொழிற்சாலை

கோர்பம்புத்தூரிலிருந்து இருபத்திரண்டு மைல் தூரத்தில் உள்ள மேட்டுப் பாண்டிபத்தில் சென்ற வாரம் நின்று ஒரு முக்கிய சம்பவம், பாரத நாடு தொழில் துறையில் மற்றொரு படி முன்னேறியுள்ளது என்பதைப் பிரகடனப்படுத்தியது. இந்திய சர்க்காரின் ரகத் தொழில் மத்திய ஸ்ரீ மணியாஸ் எம். ஷா மேட்டுப்பாண்டிபத்தில் அமைக்கப் பட்டுள்ள செயற்கை வைரத் தொழிற்சாலைக்குச் சென்ற டிசம்பர் மாதம் 20-ம் தேதி திறந்து வைத்தார். ஆசியாவிலேயே இது தான் முதன் முதலாக ஆரம்பிக்கப் பட்டுள்ள செயற்கை வைரத் தொழிற்சாலை என்பது இந்திய மக்கள் யாவரும் பெருமை அடைப வேண்டிய விஷயமாகும்.

இதைத் தவிர, ஸ்கிட்ஜர்லாந்தில் ஐந்தாம், பிரான்சில் ஒன்றாம், அமெரிக்காவில் ஒன்றாம், ஜெர்மனியில் ஒன்றுமாக உலகிலேயே செயற்கை வைரத் தொழிற்சாலைகள் ஒன்பது தான் இருக்கின்றன. நூற்பது ஏக்கர் நிலத்திலே இருபத்திரண்டு டைசம் ரூபாய் செலவில் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ள இந்தத் தொழிற்சாலை நீவெரி மீஸ் அடிவாரத்தில் பயானி நதியின் கரையில் இருக்கிறது. இத் தொழிற்சாலையிலிருந்து வகுைத்தோறும் சுமார் இருபத்தைந்து டைசம் ரூபாய் மதிப்புள்ள செயற்கை வைரக் கற்கள் உற்பத்தி செய்வதானமே மதிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சில ஆண்டுகளில் இந்தியாவுக்குத் தேவையான சுமார் பதினாறு டைசம் செயற்கை வைரங்கள் மேற்படி தொழிற்சாலையிலேயே உற்பத்தி யாகும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். இது வரை இந்தியாவுக்குத் தேவையான செயற்கை வைரங்கள் பெரிதும் ஸ்கிட்ஜர்லாந்திலிருந்து தான் இறக்குமதியாகி வந்துள்ளன.

செயற்கை வைர உற்பத்தி சம்பந்தமாக நம் நாட்டில் குடிசைத் தொழில் அடிப்படையில் சுமார் இரண்டாயிரம் சிறிய தொழிற்சாலைகளும் இருக்கின்றன. வைரங்களை அறுப்பது, பட்டை தேய்ப்பது, மேருரு அறுப்பது முதலியன அத்தொழிற்சாலைகளின் அலுவலாகும். எனவே, மேற்படி குடிசைத் தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ள குடும்பங்கள்;

இனி வெளிநாட்டு இறக்குமதிகளை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. அத்தொழிலில் திறமை வாய்ந்தவர்கள் திருச்சி, திருச்சூர் முதலிய இடங்களில் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். இதன் பயனாக, செயற்கை வைரங்களுக்காக டைசக் கணக்கான தொகை வெளிநாடுகளுக்குச் செல்லும் விபரதமும் நின்றுவிடும்.

செயற்கை வைர உற்பத்திக்கு அவசியமான அம்மொனியம் சல்பேட், அலுமினியம் சல்பேட் போன்ற மூலப்பொருள்கள் இந்தியாவிலேயே கிடைக்கின்றன. கையில் வெள்ளையை வைத்துக் கொண்டு நெய்க்கு அலைவதுபோல, செயற்கை வைர உற்பத்திக்கு அவசியமான மூலப் பொருள்களைப் பெல்லாம் இந்தியாவில் வைத்துக்கொண்டு, அவ்வைரங்களை வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்வது அறிவினமல்லவா?

கோர்பம்புத்தூரிலிருந்து இருபத்திரண்டு மைல் தூரத்தில் சென்ற வாரம் நின்று ஒரு முக்கிய சம்பவம், பாரத நாடு தொழில் துறையில் மற்றொரு படி முன்னேறியுள்ளது என்பதைப் பிரகடனப்படுத்தியது. இந்திய சர்க்காரின் ரகத் தொழில் மத்திய ஸ்ரீ மணியாஸ் எம். ஷா மேட்டுப்பாண்டிபத்தில் அமைக்கப் பட்டுள்ள செயற்கை வைரத் தொழிற்சாலைக்குச் சென்ற டிசம்பர் மாதம் 20-ம் தேதி திறந்து வைத்தார். ஆசியாவிலேயே இது தான் முதன் முதலாக ஆரம்பிக்கப் பட்டுள்ள செயற்கை வைரத் தொழிற்சாலை என்பது பெருமை அடைப வேண்டிய விஷயமாகும்.

இதைத் தவிர, ஸ்கிட்ஜர்லாந்தில் ஐந்தாம், பிரான்சில் ஒன்றாம், அமெரிக்காவில் ஒன்றாம், ஜெர்மனியில் ஒன்றுமாக உலகிலேயே செயற்கை வைரத் தொழிற்சாலைகள் ஒன்பது தான் இருக்கின்றன. நூற்பது ஏக்கர் நிலத்திலே இருபத்திரண்டு டைசம் ரூபாய் செலவில் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ள இந்தத் தொழிற்சாலை நீவெரி மீஸ் அடிவாரத்தில் பயானி நதியின் கரையில் இருக்கிறது. இத் தொழிற்சாலையிலிருந்து வகுைத்தோறும் சுமார் இருபத்தைந்து டைசம் ரூபாய் மதிப்புள்ள செயற்கை வைரக் கற்கள் உற்பத்தி செய்வதானமே மதிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சில ஆண்டுகளில் இந்தியாவுக்குத் தேவையான சுமார் பதினாறு டைசம் செயற்கை வைரங்கள் மேற்படி தொழிற்சாலையிலேயே உற்பத்தி யாகும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். இது வரை இந்தியாவுக்குத் தேவையான செயற்கை வைரங்கள் பெரிதும் ஸ்கிட்ஜர்லாந்திலிருந்து தான் இறக்குமதியாகி வந்துள்ளன.

கி.ரா.கோபாலன் குடும்ப உதவி நிதி

குடும்பம் காரியாலயம், சென்னை-10.	50 00
திரு எஸ். பரமேஸ்வர ஐயர் சிகைப்பூர்.	50 00
திரு ஏ.இ. முனியாண்டி, உலுபர் எம், எம். பெரா அவர்கள் மூலம்: (68 ஷில்லிங்)	45 05
பம்பாய் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் காரியதரிசி திரு காயாவி அவர்கள் மூலம் வசூல்	36 00
திருமதி செல்வம் நாராயணசாமி சும்ப கோணம் மூலம் வசூல்: திருமதி சாவித்திரி ஆர். ராமமூர்த்தி ரூ. 10-00, திரு ஜி. நாராயணசாமி ரூ. 5-00, திரு ராஜா 5-00, திரு கிருஷ்ணமூர்த்தி ஐயர் ரூ. 2-00, திரு கே. சீனிவாச அய்யங்கார் ரூ. 2-00, ஒரு ரூபாய் அளித்த அன்பர்கள், திருவாளர்கள், டாக்டர் ராஜகோபால், டி. எஸ். கப்பிரமணியன், பி. கிருஷ்ணமூர்த்தி ஐயர், எஸ். ராகவாச்சாரி யார், வி. கணபதி, ஒரு ரூபாய்க்குக் குறைவாக வந்த தொகை உள்பட ரூ. 34 00	26 50
திருமதி இ. வி. ராமச்சந்திரன், குவைட். (40 ஷில்லிங்)	25 31
திரு வி. தாமஸ், குவைட்	25 31
பங்கஜர் பாரதி தமிழ்ச் சங்கம் காரிய தரிசி திரு கே. எம். சகீர நாராயணன் மூலம் வசூல்: ஒரு ரூபாய் கொடுத்த அன்பர்கள், திருவாளர்கள்: கே. எம். சகீர நாராயணன், கே. ஜி. சீனிவாசன், கே. ஆர். சீனிவாசன், எம். எஸ். சீனிவாசன், எம். எஸ். ரெங்காச்சாரி, ஏ. எஸ். மணி, பி. கண்ணன், ஒரு அன்பர், எஸ். வி. சிவகுமார். ஒரு ரூபாய்க்குக் குறைவாக வந்த தொகை உள்பட ரூ. 24 04	20 00
திரு ஸ்ரீஹரி, செல்வக்கோடி, நங்குப்பாக்கம், சென்னை - 6 ரூ. (கடைசி தவணை மொத்தம் ரூ. 80)	20 00
திருமதி எஸ். வி. ராமசாமி, பம்பாய்	20 00
தமிழ் இலக்கியச் சங்கம், ஜோதி பூர் ரூ.	20 00
திரு டி. ஏ. நீலகண்டன், வடக்கு போர்னியோ (30 ஷில்லிங்) ரூ.	19 88
திரு எம். ஏ. எஸ். நாகப்பன், பங்கஜர் ரூ.	10 00
திரு கே. என். கைலாசம்பரம், கொல்லங்கோடு ரூ.	10 00
திரு ஏ. எஸ். சிவராமகிருஷ்ணன், பம்பாய் - 26 ரூ.	10 00
திருமதி ராஜி. எஸ். ஐயர், பம்பாய்	10 00

தாம்பரம் மாதர் சங்க அங்கத்தினர்கள்: தாம்பரம் ரூபாய் ஐந்து கொடுத்த அன்பர்கள், திருவாளர்கள்: எஸ். கே. ரங்கராஜன், கிருஷ்ண சிமென்ட் ஒர்க்ஸ், ஆத்திரப் பிரதேசம்: சிவமயம், பதீன், இலங்கை; என். கப்பிரமணியம், பம்பாய் ஆர். ராமகிருஷ்ணன், பங்கஜர்; திருமதி பத்மா சீமா, ரீவா; அரவரன், ரீவா; ஏ. எஸ். ஐயங்கார், புது தில்லி; சி. கோவிந்தராஜா, பாப்பநாயக்கன் பாணியம், கோயமுத்தூர்; என். வி. கிருஷ்ணம்பரம், திருப்பணித்தறை; ஜி. சந்திரசேகரன், ராணிப்பேட்டை; பி. ஆராவமுதன் பீடாரர்; கவிமணி கழக அங்கத்தினர்கள், மங்களூர்; பி. எஸ். பி. நடேசன், செவ்வாய்ப் பேட்டை, செலம்; திருமதி ஜி. வி. எஸ். ராய், பரோடா; அ. வேதாசலம், அரந்தாக்கி; அ. பொன்னுத்தரை, இராஜகிரி, வி. எஸ். சேகரன், இராஜகிரி; வெங்கை: ஏ. கே. கிருஷ்ணசாமிராய், திருச்சி, ஆக ரூ. 90 00	10 00
ரூபாய் மூன்று கொடுத்தவர்கள்: திரு ஆர். கோபாலன், தென்னூர், திருச்சி; திருமதி ஜானகி ஐயர், ரீவா, ஆக ரூ. 6 00	10 00
ரூபாய் இரண்டு கொடுத்த அன்பர்கள், திருவாளர்கள்: டி. ஏ. அப்பாசாமிப் பிள்ளை, ராயபுரம், சென்னை; எம். ராஜவெங்கி, துரைசாமிபுரம், கோவில்பட்டி; கே. ரங்கசாமி, பிலான்பூர், மத்திய பிரதேசம்; எம். எஸ். டி. சாரி, தோர்நாக்கம்; கே. ஜே. வி. ராகவன், தோர்நாக்கம்; திருமதி மீனாட்சி, ரீவா; டி. பி. இ. ஐயர், ரீவா; ஆக ரூ. 14 00	10 00
ரூபாய் ஒன்று கொடுத்த அன்பர்கள், திருவாளர்கள்: க.க. கிருஷ்ணமூர்த்தி, தாம்பரம்; ஐயராஜ ராஜசேகரன், தாம்பரம்; அருளாணத்தம், தாம்பரம்; கோவிந்தராஜன், தாம்பரம்; சி. நடராஜன், தாம்பரம்; எஸ். நாராயணன், சென்னை; டி. சி. கப்பிரமணியம், மைசூர்; என். சரோஜி ஐயர், தாச்சூர்; என். சரோஜினி தேவி, தன்னூர்த்து ஆர். சகீர நாராயணன், தானவாய்புரம்; திருமதி டி. சாவித்திரி, சென்னை; குமாரி எஸ். ஐயங்குமரி, பெரம்பூர், சென்னை; சி. எஸ். சேதராமன், கரூர்; எம். துரைசாமி, சென்னை; கே. ரங்காச்சாரி, தோர்நாக்கம்; செல்வப்பன், ரீவா; எஸ். ஆர். விசுவநாதன், ரீவா; டி. எஸ். ராஜகோபாலன், ரீவா; டி. டி. வெங்கடராமன், ரீவா ஆக ரூ. 19 00	00 75
ஒரு ரூபாய்க்குக் குறைவாக வந்த தொகை	1473 73
மூன் வசூல்	2024 26
ஆக ரூ.	

பாலமந்திரின் தொண்டு

தேனும்பேட்டையில் தடைபெறும் காகிரெஸ் பொருட் காட்சியில் சிக சம்ரகஷண இந்திய மகாசபை எழுப்பத்துமன்றும் நம்பர் ஸ்டாலில் மாலை 5 மணியிலிருந்து 7 மணி வரையில் தினசரி நமது நாட்டு வைத்தியர் ஸ்ரீஹரி அவர்களிடம், வைத்திய சம்பந்தப்பட்ட ஆலோசனைகள் கேட்கலாம். சென்னை, பால மந்திரி இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்திருக்கிறது. ஆலோசனைக் கட்டணமாக 25 நபா பைசா வசூலிக்கப்படும். மேற்படி தொகை பால மந்திரத்தின் நிதியில் சேரிக்கப்படும்.

கால்பந்துக் கலைஞர் கிட்ட

மனிதனுக்கு அத்தியாவசியமான ஆரோக் கிய வாழ்வை விளைவாட்டுக் கலைபெ அளிக் கிறது. சோர்ந்து விடக்கும் மனிதனுக்குக் கறகரப்பை டூட்டிச் சோபை வளிக்கக் கூடி யது விளைவாட்டு. இந்த விளைவாட்டுக் கலைபெ எத்தனையோவித ஆட்டங்கள் இருக் கின்றன. காம்பத்தாட்டம் தமிழ் நாட்டில் வானனாவும் தஞ்சைக் கோபுரம் போல் இன்று தலைநெற்ற விளங்குகிறது.

சென்னைக்கு நடக்கும் காம்பத்தாட்டப் போட்டிகளுக்கு மக்கள் ஆயிரக்கணக்கில் திரளாக வந்து ரவெப்படுவிறுத்தே இந்த ஆட் டத்தின் மகிமையைத் தெரிந்துகொள்ளலாம். ஒரு பள்ளிக்கூடத்தின் சிறப்பை அந்தப் பள்ளியிலிருந்து கற்றுத் தேர்ந்த மாணவர் களின் கலைச் சிறப்பிலிருந்து தெரிந்து கொள் கிறோம். தஞ்சையிலுள்ள கல்வானகத்தரம் உயர்நிலைப்பள்ளி இளைப்பற்ற காம்பத்தாட்டக் காரர் திரு கிட்டெவை இந்தியாவுக்கு வழங்கிப் பெருமையைடைத்திருக்கிறார். காம்பத்த ஆட் டத்திலே இன்று தமிழ்நாட்டின் பெருமையை அவர் வடநாட்டில் நிலைநாட்டியிருக்கிறார்.

சோழ நாட்டில் வந் துதுபாயும்காவிரி வக்கிள யின் கருணைக்குப் பாத்தி ரமான தஞ்சையின் 5-6-1932-ல் பிறந்தார். விளைவாட்டுக் கலையில் ஆர் வம் மிகுந்திருந்தாலும் படிப்பிலும் கவனம் செலுத்தி மெட்ரிகுலை ஈன் படித்திருக்கிறார்.

'எதிரேர்க்குச் சென்ற விடமெல்லாம் சிறப்பு' என்பதுபோல் திரு கிட்டெ வுக்கு விளைவாட்டு அரசு கண்ணிலெல்லாம் வர வேற்பு கிட்டியதில் விஸப் பிக்கி. மெர்க்கு வங்காளக் காம்பத்தாட்டக் குழு வினர் அவரது ஆட்டத் திறமையைக் கண்டு தக் கள் கொஷ்டியில் சேரித்

துக்கொண்டனர். மெர்க்கு வங்காளக் காம்பத் தாட்டக் குழுவிற்குப் பல இடங்களில் வெற்றி பெறுவதற்கு அவர் காரணன்தராக விளங்கினார். நம்பிக்கை உண்டானால் வெற்றி யுண்டு. அந்த நம்பிக்கையின் மூலகிய இலட்ச ணம் விடாமுயற்சி. அந்த அருக்குணம் கலை ஞர் கிட்டெவின் அபாரமாக இருக்கிறது.

1953-ம் வருஷம் ருமேனியா விளைவாட்டுத் திருவிழாவிலும், 1954-ம் வருஷத்தில் ஹாக் காங்கிலும், மணிலாவிலும் 1955-ம் வருஷம் திகழ்த்தடாக்விளைவாட்டுப் போட்டியிலும் 1956-ம் வருஷம் ஆஸ்திரேலியாவில் நடந்த ஒலிம்பிக் விளைவாட்டுப் போட்டியிலும் அவர் களத்து கொண்டார் என்று சொன்னாலே போதும்; அவரது விளைவாட்டுத் திறமையை அந்த வெளிநாட்டுப் பிரயாணிகள் நன்கு திருபித்து விடுகின்றன.

ரஷ்யாவில் புகழ்பெற்ற தெட்டோ என்ற காம்பத்தாட்ட வீரரைப் போல் இத்தியாவில் கலைஞர் கிட்டெ இளைப்பற்ற விளங்குகிறார்.

ஆழ்கடல் பிறும்மாண்டமாக அலைகளை அள்ளித் தேவித்து உலகெங்கும் விவாயித் திருக்கிறது! ஆனல் அதன் தன்மையி் உப்பு களிக்கிறது. எங்கோ ஒரு மூலையிலுள்ள நீருற்று சிறிதாக இருந்தாலும் அதன் தன் மையி் தேவாரமிதமாக விளங்கக்கூடியா? பார்ப்பதற்குக் குண்டமாகத் தொற்றமவித் தாலும் திரு கிட்டெ ஆழ்கடலைத் தமன்மை யான நீருற்றைப் போன்றவர். அவரது குட்டையான உருவத்தைக் கண்டு அவரது ஆட்டத்தை எடை போட்டால் நிச்சயம் ஏமாந்து போவார்கள். 'விளைவாட்டுக் குழு யின் குழந்தை' என்று செல்வமாக அழைக்கப் படுபவர் காம்பத்தாட்டக்காரர் கிட்டெ. அவர் மூர்த்தி சிறிது! ஆனால் கிரீத்தி பெரிது. அவருக்கு இத்தனை திறமையும் பெருமையும் ஒரே நாளில் வந்துவிடக்கூடாது; நீண்ட நெடு நாட்கள் இடைவிடாத பயிற்சியிலுமே சலிவா உழைப்பிலுமே கிடைத்தன.

ஒருவருக்குக் கலைத் தேவியின் பூரண அருள் கிடைத்து விட்டதென்குக் கூடவே தூர திரிஷ்ட தேவதை கம்மா விருப்பதிலும். அவரும் தனது விளைவாட்டுத் திறமையைக்

காட்டி விடுவது வழக் கம். கலைஞர்கிட்டெராஜல் தான் காம்பத்துக் குழுவி னருக்காக ஒரு போட்டி யில் விளைவாடிக் கொண் டிருந்த போது காலிக் காயம் பட்டு அன்று மூதக் விளைவாட இயலா மல் போய் விட்டது.

இப்போது திரு கிட்டெ டாக்டர் (யோசனையில் பெரிசு தஞ்சையின் பூரண ஓர்வு பெற்ற வருகிறார். கலைத்தேவியின் பரிபூரண அருளுக்குப் பாத்திர மான திரு கிட்டெ விரை யில் குணம் பெற்ற மறு படியும் காம்பத்தாட்டத் தில் நிறைந்துவிளங்கவேண்டும் எனப் பிரார்த்திக் கிறோம். —குண்டுமணி

திருவெய்தம் பாவை

மூவ்விடக் கடகைக் கருக்கி யெழுத்துடையான்
என்னத் திகழ்த்தெம்மை யாகுடையான்
இட்டிடையின்
மின்னிப் போலித்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
போன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புகழை
என்னச் சிலைகுவித் தத்தம்மை யாகுடையான்
தன்னிற் பிரிவினா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
மூவ்வி யவனமைக்கு மூன்கரக்கு இன்னருளே
என்னப் பொழியாய் மறைமேயேனோ ரெம்பாவாய்

திருப்பாவை

உத்துமதகவிற்றன் ஓடா தோன்வலியன்
நத்தகோபாலன் மருமகனே! நப்பினோய்!
கத்தம்கமழ்க்குழை! கடைதிறவாய்
வந்துவங்கும் கோழிஅழைத்தனகான் மாதவிப்
பத்தம்மேல் பங்கார்குயிலினங்கன்கவினகான்
பத்தாவினே! உன்மமத்துனன்பேர்பாட
செத்தாமரைக்கையால் சீரவினையோவியப்
வந்துதிறவாய் மகிழ்ந்தேனோரெம்பாவாய்.

TROVOX TAPE RECORDER

ட்ருவாக்ஸ் டேப் ரிகார்டர்

சந்திரன், சோழபுரம் எனது குழந்தை தந்தையாகக் கேட்டுக் களிப்பதற்கு உதவியது. தாத்தாக்கும், உறவுப் புகழும், அழகிக்கும் புத்தேபற்றது. இக்கேள்விகளும் ஒன்றாக வந்தது. தோடுகற்ற தனப்புகழ்க்கும் ஒன்றாக தந்தையர் பரிசாக அளிப்புகள்.

விவரங்களுக்கு எழுதவும்

பூரண விநியோகஸ்தர்கள்

**ஹிமாம்ஷி
இண்டர்நேஷனல்**

150, சூரியகாந்தம் பாதாளம், சென்னை - 600 015

தொலைபேசி: 55224...

முஸனீய்க்கு ஹெடன்ஸா

(HADENSA)

உபயோககரமானது

சொசித்திபெற்ற இந்த ஜெர்மன் கிவாரணி வலி மிகுந்த எதற்க்கெதிர் மற்றும் எதற்பெயரவை முதலியவைகளுக்கு உடனடியாக கிவாரணி தரும்.

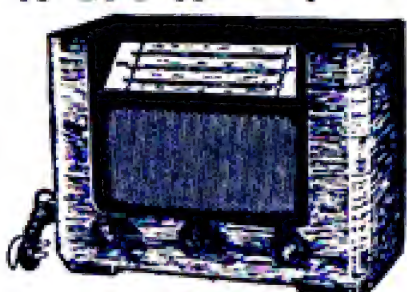
எங்கும்
கிடைக்கும்

பர்மாவுக்கு டிஸ்ட்ரிபியூட்டர்கள்:

சந்திரன் அண்டு கம்பெனி
358, மொகல் தெரு, ரங்கூன்

நிச்சயமாக வாங்க வேண்டியது! ரீஸா ரேடியோ

AWPS

'பாபுலர்' மாடல்

நிகர விலை ரூ. 225/-

ச.வி., ச.வி./டி.வி. மற்றும் பாட்டிலிக் இயங்கும், 8, 6 வாக்கிங் மாடல்களும் உண்டு

12 மாத உத்தரவாதம்

ரீஸா கம்பெனி

(சாத்திர உதவி பெற்றது)

B-8 & 9, துண்டிட்டுரியல் எஸ்டேட்
இண்டி - சென்னை - 15

கௌரவத் திருட்டு

விடுதலை பெற்றுக் கொண்டிருந்த காலம் அது.

காடுகளிலே சிங்கம் தன் உணவுக்காக உயிர்ப்

பிராணியை அடித்துக் கொண்டு தின்று விட்டு, அலட்சியமாய் அந்த எலும்புக் கூட்டைத் தூக்கி எறிந்து போன பிறகு, அதைப் பிடித்து கொள்வதற்காகச் சிறு பிராணிகளுக்குள்

கடுமையான தொரு போராட்டம் நிகழ்வதுண்டு. பிணம் திண்ணும்கழுவுகள்வானத்தில் வட்டமிட்டுக் கொத்தும். ஒள்ளநரிகள் ஊளை விட்டுப் பிடுங்கும்; ஓநாய்கள் தங்களுக்கு உறுமிக் கொண்டு வேகமாகப் பாய்ந்து வரும்.

வேளைக்காரன் இந்த நாட்டின் சாற்றை உறிஞ்சிச் சக்கையைத் துப்பி விட்டுப்போன பிறகு,

தொடங்கின. செல்வம் கை மாறியதே தவிரப் பெருகவோ பசித்தவனுக்குப் பிடித்தமுறையில் பயன்படவோ இல்லை. இந்த நிலையைத் தமக்குச் சாதகமாக்கிக் கொள்ளப் பகபதியும் கண்ணபுரத்தி லிருந்து சென்னைக்கு வந்து சேர்ந்தார்.

தணிகாசலம் நாளாவட்டத்தில் பக பதியைப் புரிந்து கொண்டான். பக பதிக்கு எழுத்து ஒரு கருவி; வயிற்றுப்

பிழைப்புக்கு வேறு வசதி கிடைத்து விட்டால் இதைக் கை நழுவ விடுவார். தணிகாசலத்துக்கோ அது உயிர்மூச்சு; அதனால் பிழைப்புக்கே முன்பு இடைஞ்சல் வந்து விட்டது; கடும் சோதனைகளும் தொடர்ந்தன.

ஒரு நாள் பகபதி தணிகாசலத்தை அழைத்துக் கொண்டு பிரமுகர்கள் சிலரைப் பேட்டி காண்பதற்

யாவை விளக்கு

எஞ்சியிருந்த மிச்சத்தைப் பங்கு போட்டுக் கொள்ளுவதில் இந்த நாட்டில் அப்படியொரு பரபரப்பான சுயநலப் போராட்டம் எதிர்பாராமல் தொடங்கியது. சந்தர்ப்பவாதிகள் தலைநகரங்களில் வந்து கூடி, எரிந்து தணிந்த விட்டில் பிடுங்கிய வரையில் ஆதாயம் என்று வாழ்க்கை வசதிகளைப்பிடுங்கப் பார்த்தார்கள். தொழில், வாணிபம், அரசியல் துறைகளில் திடீர்திடீரென்று சில ஏமாற்று வித்தை நாடகங்கள் நடக்கத்

ஒகிலன்

காக நகரத்துக்குள் கிளம்பினார். கிழட்டு ரிக்ஷாக்காரன் ஒருவனைத் தேடிப் பிடித்து, அவன்வயிற்றில் அடிப்பது போல் பேரம் பேசி, தாழும் உட்கார்ந்துகொண்டு அவனையும் ஏறிக் கொள்ளச் சொன்னார். தணிகாசலம் கிழவனின் உருவத்தையும் பகபதியின் உருவத்தையும் பார்த்து விட்டுத் தயங்கினான்; பகபதி அவனை அவசரப்படுத்தினார். சென்னை நகரத்தின் தெருக்களில் அவர் அவனை ஓட ஓட விட்டபடி போது தணிகாசலத்துக்கு

வினா

முன்னின் மேல்
உட்கார்ந்திருப்
பது போல்

தோன்றியது. இந்தச் சிறிய அநுபவத்
துக்கு முன்பு தணிகாசலம் பேரூப் பிடித்
தவர்கள் எல்லோரும் லட்சியவாதிகள்
என்றும் பரந்த மனம் படைத்தவர்கள்
என்றும் நினைத்துக் கொண்டிருந்தான்.
பகபதி சந்தர்ப்பவாதி, சாமர்த்திய
சாலி, ஈவு, இரக்கம் பச்சாத்தாபம்
முதலிய உணர்ச்சிகளை வறுத்துத் தின்று
விட்டு வாழக் கற்றுக் கொண்டவர்.
தம்மைவிடப் பணத்திலோ, பதவியிலோ
பெரியவர்களிடம் பசப்புச் சிறிப்பு
சிறித்துக் குறைந்து கொடுத்தார்;
தம்மை ஒத்தவர்களிடமும் தம்மைத்
தேடி வந்தவர்களிடமும் பராமுகமாக
நடந்து பிரமுகர்த்தனம் பண்ணிக்
கொண்டார். தணிகாசலத்திடம் மட்டி
லும் அவருடைய நடிப்பு கொஞ்சம்

குறைந்திருந்தது. அவனால்
அவருக்குப் பல வேலைகள் ஆக
வேண்டி யிருந்தன வல்லவா?

பகபதியின் தொழிலைப்பற்றி

வெளியே விளக்கமாகச் சொல்லாமல்
இருப்பது நல்லது. உண்மையில் அது
தொழிலே இல்லை. ஆயிரம் பிரதிகளை
அச்சடித்து வெளியில் அனுப்பி ஐந்தாறு
பிரதிகளுக்கு மேல் அவர் திரும்பப் பெற்
ருர். அகருடைய சுய விளம்பரத்தக்காக
வும், பிரமுகர்கள் தங்கள் படங்களைப்
பார்த்து மகிழ்வதற்காகவும், விளம்பரக்
காரர்களுக்காகவும் நடத்தப்பட்ட லட்ச
ியப் பத்திரிகை அது. அங்கே தமிழும்
இல்லை; இலக்கியமும் இல்லை; அதற்
கான குறிக்கோளும் இல்லை.

தணிகாசலம் தான் சரியாக விவரம்
தெரியாமல் வந்து அகப்பட்டுக்கொண்டு
விட்டதற்காக விழித்தான். இனிமேல்

குற்றவத்துக்குத் திரும்பிப் போவது
புடியாத காரியம். முன்வைத்த காலைப்
பின் வைக்கும் வழக்கம் மட்டிலும்
அவனிடம் இல்லை. பல்லைக் கடித்துக்
கொண்டு கடியவரையில் அவருடன்
உழைக்க விரும்பினான். சென்னை நகரம்
இதற்குள் அவனுக்கு நன்றாகப் பழக்க
மாகி விட்டது. நூல் நினையம், சடற்
கரை, கடைத் தெரு, குப்பங்கள், நடை
பாதைகள் முதலிய இடங்கள் அவனுக்
குப் பொழுதுபோக்காக அமைந்தன.
எல்லாவற்றுக்கும் மேலாகச் சென்னை
யில் உமா இருந்தாள்.

‘பலர்க்கொத்து’ ஆசிரியர் கந்த
சாமியை அவன் எப்போதாவது சந்தித்
தான்; அவரிடம் தன் கஷ்டங்களைச்
சொல்ல அவனுக்கு விரும்பியில்லை. அவ
னுடைய மதிப்புக்கு ஆளாகி விருந்த
வேறு சில எழுத்தாளர்களையும் சென்று
பார்த்தான். ஒரு சிலர் அவனிடம்
நீண்ட சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார்கள்.
இன்னும் சிலர் திரும்பிப் பார்ப்பதற்கும்
வாயைத் திறப்பதற்கும் பணம் கேட்
டார்கள். நண்பர்களைத் தேடிப் பிடிப்
பது அங்கே அருமையாக இருந்தது.
யாரிடமும் அவனுக்குச் சென்று கவகல்
பாகப் பேசிப் பழகியதில்லை.

லூயிற்றுக்கிழமைகள் வரவிட்டால்
அவன் என்னைக்கோ சென்னையை விட்
டேத் திரும்பியிருப்பான். வாரத்தில் ஆறு
நாட்களும் ஏமாற்றம், வறுமை, நம்
பிக்கை வறட்சி, எட்சியச்சிதைவு, போலி
வாழ்க்கை இவற்றுடன் போராடிக்
கொண்ட தணிகாசலத்துக்கு உமா தன்
புகழுறவலால் புதுவாழ்வளித்தாள்.
குற்றவத்தில் இருந்தபோது தணிகா
சலத்தைப் போற்றிப் புகழ்ந்த பகபதி
தம்மை எதிர்பார்க்கும் நிலைக்கு அவன்

வந்தவுடன் அவன்
செயல் செய்வத்
தொடங்கினார்.

ஆனால் அவனை
எட்சியம் செய்
வதற்கும் மதிப்
பதற்கும், பாராட்
டுவதற்கும், அவ
னுக்கு விருந்
தளித்த புகழ்
வதற்கும் எப்போ
துமே காத்துக்
கொண்டிருந்
தான் உமா.

அப்படி இருந்தம்கூட ஒரு லூயிற்றுக்
கிழமை அவன் அவனைப் பார்ப்பதற்கு
மாம்பலம் செல்லவில்லை. அலுவலகத்
தில் நடந்த சிறு நிகழ்ச்சி ஒன்று அவன்
மனத்தைத் தினைத்தக் கொண்டிருந்தது.
மத்தியானம் கடையில் சாப்பிட்டு
விட்டு வந்து சோம்பலுடன் அறையில்
படுத்துக் கிடந்தான். எதிர்பார்த்து
வந்த பகரை அந்த நகரம் வஞ்சித்து
விரட்டியது போலவும், தன்னையும் அது
வஞ்சித்து விட்டது போலவும், தன்னை
யும் அது வஞ்சித்து விரட்டக் கூடும்
என்றும் அவனுக்கு பயம் வந்தவிட்
டது. பகபதியைப் போன்றவர்களால்
தான் அங்கு வாழ முடியுமா?

பகபதியின் செய்கை அவன் நெஞ்சை
உறுத்தியது. அவர் திருட்டுத் தொழி
லில் இறங்கியிருப்
பதை அவன் கண்டு
பிடித்து விட்டான்.
நூதனமான திருட்டு
அது; நிறமையுடன்
செய்து விட்டால்
வெளியுலகத்தில் அத
னால் புகழையும்
பொருளையும் தேடிக்
கொண்டு விடலாம்.
அதனால் பாதிக்கப்
படுபவர்கள் ஒருசில
அப்பாவிகளே.

பத்திரிகைப் பொறுப்பு முழுவதும் பகபதி தணிகாசலத்திடம் விட்டு விட்டு, வேறு வாபமுள்ள வேலைக்காக முயற்சி செய்து கொண்டிருந்தார். அடிக்கடி அவரைத் தேடிச் சில இளைஞர்கள் வந்தார்கள்; அடிக்கடி எங்கிருந்தோ கார்கள் வந்து அவரை அழைத்துச் சென்றன; திரும்பவும் கொண்டு வந்து விட்டன. தணிகாசலத்திடம் அவர் சரியாக ஒவ்வொரு நேரம் சொல்லவில்லை. "பத்திரிகை வளர்ச்சிக்காகப் பணம் தேடும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆறு மாதங்களில் தமிழ்நாட்

சலம் படித்துப் பார்த்தான். பத்திரிகைகளுக்காக எழுதப்பட்ட கதைகள் அல்ல அவை. பெரிய பெரிய கதைகளின் கருக்கமாகவும், நிகழ்ச்சிக்கோவையாகவும் இருந்தன. வந்திருந்த நான்கு கருக்கங்களில் இரண்டு ரூபைக்கடைக்கு ஏற்றவை; ஒன்றில் சிற்சில பகுதிகள் மட்டும் கொஞ்சம் சுமாராக இருந்தன; மறிஞென்றில் நல்ல கதை அமைப்பும் கருத்துக்களும் காணப்பட்டது.

பகபதி திரும்பி வந்தவுடன் விவரத்தைக்கூறி அவரிடம் கதைகளைக் கொடுத்தான் தணிகாசலம். அவைகளுக்கு இரவு அவற்றைத் தம்முடைய வீட்டுக்குக் கொண்டு போய் வைத்திருந்து விட்டு, மறுநாள் அவ்விடம் கொடுத்து, "தபாலில் திருப்பி அனுப்பி விடுங்கள், கதைகள் ஒன்றிலும் சாரமில்லை" என்று உதட்டைப் பிதுக்கினார்.

"நண்பர் குமாரசாமியும் நானும் திரைப்படத் தொழிலில் இறங்கப் போகிறோம். அதற்காக நல்ல கதைகள் அகப் படுமா என்று பார்த்தேன். மறிவரர் களைக் கேட்பதைவிட நானே எழுதி விடலாமென்று நினைக்கிறேன்."

குமாரசாமியைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டவுடன் தணிகாசலத்துக்குக் குறியூலத்துக் காட்சி நினைவுக்கு வந்தது. அந்த இளைஞனும் செங்கமலத்தோடும் அவன் பேசிப் பழகியதை எண்ணிப் பார்த்தான். இவிய சபாவமுள்ள அந்த மிராசுதார் இப்போதைக்குப் பகபதியின் நண்பர் என்பதையும் அவன் கண்டு கொண்டான். தனக்கும் அவரை நன்றாகத் தெரியும் என்று பகபதியிடம் சொல்லிக் கொள்ளவில்லை.

இரவோடு இரவாக ஒரு கதம்பக் கதைச் சுருக்கம் எழுதிக் கொண்டு வந்து அதை மறுநாள் தணிகாசலத்திடம் படித்துக் காட்டினார் பகபதி. அவர் படித்துக் காட்டியதற்கு முகவியமான காரணம் ஒன்று இருந்தது. படிக்கும் போது அவ்விடமிருந்து ஏதாவது இலவச யோசனைகள் புதிதாகக் கிடைக்காதா என்ற ஆவல். வக்கீல்களிடமோ டாக்டர்களிடமோ கணக்கர்களிடமோ யோசனை கேட்பதற்குப் பணம் கொடுக்க வேண்டும். உலகை உருவாக்கும் எழுத்தாளனுடைய யோசனைக்கு எதற்குப் பணம்? பகபதி பாதிக்கதையைப் படித்துக் கொண்டு வரும் போதே தணிகாசலத்துக்குப் பரிகரென்றது. அவர் எந்தக் கதைகளைத் திருப்பி அனுப்பியிருந்தாரோ அவற்றின் பகுதிகளில் சில அவர் எழுதிய திரைக்கதைச் சுருக்கத்தில் இருந்தன. அத்துடன் அவர் நிற்கவில்லை. தணிகாசலம் எழுதி அவரே

டையே ஒரு கலக்குக் கலக்கி விடுவோம்" என்று அவனை உற்சாகப்படுத்தினார்.

அவனுடைய உற்சாகத்தை விரட்டி அடிப்பது போல் அந்த வாரத்தில் ஒரு சம்பவம் நடந்தது. பகபதியைப் பார்ப்பதற்காக வந்த சிலர், "அவரிடம் இந்தக் கதைகளைக் கொடுத்து விடுங்கள்; எங்களிடம் நேரில் கண்டு கேட்டார்கள். நாளைத் தாங்களில் திரும்பி வருகிறோம்" என்று சொல்லி விட்டுச் சென்றார்கள். அவர்கள் எல்லாம் வந்தபோது பகபதி அலுவலகத்தில் இல்லை.

பத்திரிகைக்கு வந்த கதைகள் என்று நினைத்துக் கொண்டு தணிகா

தமது பத்திரிகையில் வெளியிட்ட கதையிலுள்ள ஒரே ரசமான காட்சிகளையும் தம்முடையதாக்கிக் கொண்டார். கதையைப் படித்து முடித்து விட்டு, "நன்றாக இருக்கிறதா?" என்று கேட்டார் பகபதி. "கதையை மாற்றி அமைப்பதற்கு உங்களுக்கு ஏதாவது கற்பனைகள் போன்றிருக்கின்றனவா?" என்று கேட்டார்.

தணிகாசலத்தின் கற்பனையும் வயிறும் அப்போது ஒன்றுக்குப் பற்றிக் கொண்டு எரிந்தன. 'புனிகுப் பரி எடுத்தால் அது மற்றொரு புனியை அடித்துத் திண்ணா; மனிதனுக்குப் பரி எடுத்தால் அவன் மற்றொரு மனிதனை அடித்துத் தின்பான்' என்று ஒரு தமிழ் எழுத்தாளர் எங்கோ எழுதியிருந்தார். தணிகாசலத்துக்கு அந்த எழுத்துக்கள் இப்போது நினைவில் வந்தன. திருடிய மனிதர், திருடப்பட்ட பொருளை, திருட்டுக் கொடுத்தவரிடமே காண்பித்து விடாமதிப்புக் கேட்டால் எப்படி இருக்கும்? பகபதி ஒன்றுமறியாதவர் போல அவனிடமே கருத்தைக் கேட்டார்.

"எப்படியிருக்கிறது என் கதை? பிடித்துக் கொண்டால் இதன் மதிப்பு என்ன தெரியுமா? பத்தாயிரம் ரூபாய்!"

"நன்றாக இருக்கிறது உங்கள் கதை!" என்று சொல்லி விட்டு, அப்படி ஒரு பொய் சொன்னதற்காக அடுத்தாற்போல் இருந்த குறையத் தண்ணீரில் வாயைச் சுத்தமாகக் கொப்பளித்துக் கொண்டான் தணிகாசலம்.

மனத்தில் பட்ட உண்மையைச் சொல்லிவிட வேண்டுமென்று தணிகாசலம் சில விநாடிகள் துடிதுடித்தான். "நீங்கள் செய்திருப்பது கற்பனைத் திருட்டு; இப்படிச் செய்ததற்காக நீங்கள் வெட்கப்பட வேண்டும்" என்று அவருடைய மூக்குத்துக்கு எதிரில் சொல்லத் தோன்றியது. தனக்குப் படி அளக்கும் பரமசிவம் அவர். ஏற்கனவே மனத்தில் பட்டதை வெளியில் சொல்லிச் சொல்லிப் பல துன்பங்களை அவன் அனுபவித்தான் விட்டது. சென்னை நகரத்தில் அக்கறைக்கு உமாவைத் தவிர அவனுக்கு அடுத்த வேளைக்குச் சொறு போட ஆள் இல்லை. தணிகாசலம் தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டான்.

அடுத்த நாள் தொடர்ச்சி அவனுக்கு அவருடன் ஒன்று இருந்த காலத்தின்போது சுடிதனமாகத் தோன்றியது. அந்த அலுவலகம் ஒரு நிறைச்சாலை போலவும், திருட்டுக் குற்றவாளி ஒருவரோடு தண்ணையும் சேர்த்து அங்கே அடைத்துப் போட்டிருப்பது போலவும் அவன் கற்பனை செய்து கொண்டான். அவனுக்கு இந்த உலகத்தின் நடைமுறை உண்மைகள் இன்னும் ஏதேனும் புலப்படவில்லை. கல்யாணம் செய்து கொண்டு ஒரு குழந்தைக்குத் தந்தையாகும் நிலையில் கட்சி சென்னைப் பட்டணத்துக்கு வந்து ஓரளவு மனிதர் மத்தியில் அடிபட்ட பிறகும், அவன் வெகுவிபாகவே இருந்தான்.

பரித்தவன் திருடினால் அவனுக்குச் நிறைச்சாலை; பகபதி திருடினால் அவருக்குப் புகழ்மாலை. நாளைக்குப் பத்திரிகைகள் பல அவர் செய்யும் 'கலைப்பணி'வைப் பாராட்டி எழுதினாலும் அதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை! சட்டமும் போலீசும் சாமர்த்திய சாஸ்திரமும் செல்வாக்குள்ளவர்களிடமும் என்ன செய்ய முடியும்? பகபதி அந்தக்

கதையை விரிவாக எழுதும்போது சட்டத்துக்குள் அகப்பட்டுக் கொள்ளும்படி ஏமாவித்தனமாகவா எழுதுவார்?

தணிகாசலம் தன் அறையில் படுத்த படியே இந்தச் சிறிய விஷயத்தை நினைத்துக் குழம்பிக் கொண்டிருந்தான். கதை கொடுத்துவிட்டுப் பிறகு தபாலில் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டவர்களை அவனுக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் தெரியாது. ஆனால் அவர்களும் எழுத்தாளர்களே. தணிகாசலத்துக்கு 'எழுதுவீரவர்கள் எல்லோரும் ஒரே குலம்' என்று எண்ணம் உண்டு. அவர்களது சாதி, கட்சி, கொள்கை, எப்படி இருந்தாலும் அவர்கள் நாட்டுக்கு நல்லதைச்

சொன்னால் போதும், இதுவரையில் இவ் வாத புதுமையைச் சொன்னால் போதும், அவர்களைத் தன் உட்கிபித்தார் என்று நம்பினான். அவனுக்குக் கோபம்வந்தது. பசுபதியின் செயல், மற்றவர்களையும் தீய வழியில் இழுத்துச் சென்று, ஏமாற்றுக்காரர்களின் கூட்டத்தைப் பெருக்க அடித்துவிடுமல்லவா? பிறர் எழுத்தைப் பிண்ணியில்லாச் சொத்து என்று மதித்தால் தன்னுடைய குறிப்புப் புத்தகத்தைத் தவிர அவனுக்கு ஆறுதல் தருவதற்கு வேறொன்றுமில்லை. நடந்ததைக் குறித்துக் கொண்டான் தணிகாசலம், "பத்தாயிரம் பறிமுதல்" என்ற தலைப்பில். நானு மணி அடித்தவுடன் வெளிக் கதவை யாரோ தட்டுவதுபோல் சத்தம் கேட்டது. வழக்கமாக ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் பசுபதியும் அங்கு வருவ

கொண்டு, "வருகிறாயா, காத்திருப்பக்கத்தச் சாணியீக் நடத்தவருவோம்?" என்று அழைத்தான்.

அவனைத் தேடிக்கொண்டு வந்த அவனுடைய நேர்மைத் தன்வு அவனுக்கு அச்சம் தந்தது. விடும் அலுவலகமும் வேறு வேறு இடங்கள்கவலவா?

சித்தாதிரிப் பேட்டைக்கும் மெளண்ட் ரோடுக்கும் மத்தியிலுள்ள சிறிய அடர்ந்தியான மரங்கள் நிறைந்த அழகு நிழற்சோலை. பாதைக்கு அடுத்தாற்போலிருந்த பூங்காவில் குழந்தைகள் சிலர் ஓடிப் பிடித்து விளையாடிக் கொண்டிருந்தனர். சிமெண்டுப் பெஞ்சிகளில் ஒன்று காலியாகக் கிடந்தது; இருவரும் போய் அதில் உட்காரித்தார்கள்.

தணிகாசலம் நடந்த செய்திகளை அவனிடம் கூறும், "எனக்கு இனிமேல் இங்கு வேலை பார்க்கப் பிடிக்கவில்லை, உமா; எந்த ஆசைகளை வளர்த்துக் கொண்டு நான் செகினை நகருக்கு வந்தேனோ அவை நிறைவேறுவதற்குரிய வழியைக் காணும்" என்று கூறினான். உமா ஒருகணம் திடுக்கிட்டுத் தன் முகத்தை உடர்த்தினான்.

"ஆமாம், உமா! பொய்யவனுக்கோ, கண்ணபுரத்துக்கோ நான் திரும்பப் போகிறேன். குற்றுவத்தக் குன்றைப் போல் உலர்ந்திருந்த என் பசுக்களவுகள் பட்டணத்த வாழ்க்கையில் பருகுமானாக் கொண்டு வருகின்றன. உனக்குக் குற்றுவத்தின் தேனருவிக்கு கரை நினைவுக்கு வருகிறதா?" எகிருன்.

"தகராசு நீனைவுக்கு வருகிறதா!" என்ற கேவியாகச் சிரித்தான் உமா. "செளரி இப்போது உங்கள் பக்கத்தில் இல்லை என்ற உங்களுடைய ஏக்கமும் எனக்குத் தெரிகிறது. செளரி வந்து விட்டால் உங்களுக்கு இந்த ஊர் பிடித்து விடும்" எகிருன் உமா.

உமாவின் குழந்தைத்தனமும் குறும் புத் தனமும் அவள் பேச்சில் போட்டி விட்டன. தேப்பிலர் பூங்காவில் இருந்த தணிகாசலத்தை அவள் எங்கெல்லாமோ ஐந்தருவிக்கும், சிற்றருவிக்கும், அடர்ந்த பனிச் சோடைகளுக்கும் அழைத்துக் கொண்டு செகிருன். கால் பனி நேரத்துக்கு முன்பு காப்பாகவும், வெறுப்பாகவும் தொன்றிய அந்த நகரத்து வாழ்க்கை, அவனுடைய பேச்சுக்குப் பின்பு கனிவாகவும், கவைவாகவும் இன் பமாசுவப் அவனுக்குள் மாறி விட்டது.

உமா கூறினான்:

"ஹாம்! எல்லா ஊர்களிலும் வானத்துக் கரை நேரத்தக்கொரு வண்ணம் காட்டுகிறது. எல்லா ஊர்களிலும் காற்று வீசுகிறது; சதிர் சிரிக்கிறது;

திக்கை; பைலனும் வருவதிக்கை. எழுந்த வந்து கதவைத் திறந்து விட்டான். உமா பிரமாதமான அலங்காரங்களுடன் கதவோரமாக ஒதுங்கி நின்றுள். "ஏன் நீங்கள் வரவில்லை? உடம்பு நன்றாக இருந்தால் வராமல் இருக்க மாட்டீர்களே என்று நினைத்தேன்; நினைத்தது சரிதான். உங்கள் முகத்தை இப்போது பார்க்கச் செக்கவில்லை! உடம்புக்கு என்ன?" என்று கேட்டான்.

உடனே குழாபடிக்குப் போல் முகத்தைக் கழுவித் தடைத்துக் கொண்டு, 'பார்க்கச் செக்கக் கூடியதாய்' மாற்றிய வண்ணம் தணிகாசலம் அவனிடம் வந்தான். அவனை அதிக்நேரம் அந்த இடத்தில் வைத்துக் கொண்டு பேசுவதற்கு அவனுக்குப் பிடிக்கவில்லை. "நீ இங்கு வந்திருக்கவே வேண்டாம்" என்று சொல்ல நினைத்தவன், அதை மாற்றிக்

**நவீன
மாய வித்தை!**

உயிர் வாழும்
மனத்திற்கு உறுதியளிக்கும்
கவியின் மனத்தின்
விருத்தி

லக்மி

உயிர் வாழும்
மனத்தின்

விருத்தி

உயிர் வாழும்

லக்மி உயிர் வாழும் மனத்தின்
விருத்தி

ENICAR
EXTRASONIC
Seapearl
WATERPROOF

- * 10½" ஸ்விஸ் ஸ்வர் நுயக்கம்
- * தட்டை வடிவம்
- * 21 ஜு வல்ஸ்
- * அதிர்ச்சியால் -
பாதிக்கப்படாதது (INCABLOC)
- * உடையாத மெயின் ஸ்பிரிங்
- * கார்த்ததால் பாதிக்கப்படாதது
- * என்னிடயல்க்குடன்பலரங்கள்

3 வருஷங்களுக்கு

எனிகர் அப்டரேஜோனிக் கடிக்காங்களுக்கு, என்னென்போடவோ அல்லது சுத்தம் செய்பவோ வெண்டிய அவசியமே இல்லை.

* பிரபல கடிக்காக் கடைகளில் [கிடைக்கும்]

Exclusive Agents - **PHOENIX WATCH CO.**

(Branch: CALCUTTA-1) 169, Hornby Road, BOMBAY-1.

RAU - 1008

குழந்தைகளின் ஈரல், குலைக்கட்டி வியாதிகளுக்கு ஜம்மியின் “லிவர்க்யூர்”

மாநாத்திர விஜயம்

எமது வாடிக்கையாளர்களின் தனிவரும், சௌகரியத்தையும் நுன்னிட்டு எமது டாக்டர் கீழ்க்கண்ட இடங்களில் ஒவ்வொரு மாநாடும் குறிப்பிட்ட தேதிகளில் விஜயம் செய்கிறார். அப்பொழுது அவரை தேசிக் கடுத்து ஆலோசிக்கலாம்.

ஆலோசனை நேம்: குறிப்பு:—காலை 9 முதல் 11 மணி வரை; மாலை 5 முதல் 8 மணி வரை

இடம்	தேதி	இடம்	தேதி
கரூர்	1 காலை	விருதுநகர்	9 காலை 8 to 9
சேலம்	2 காலை & மாலை	கோயிலப்பட்டி	9 10-30 to 12; குழப்பக்
ஈரோடு	3 காலை	துத்துக்குடி	9 மாலை
திருப்பூர்	3 மாலை	திருவெள்ளேலி	10 காலை & மாலை 11 காலை
கோயமுத்தூர்	4 காலை & மாலை	ஸ்ரீவைகுண்டம்	11 மாலை
பாலக்காடு	5 காலை	அம்பாசமுத்திரம்	12 காலை
பொள்ளாச்சி	5 2-30 to 3-30 மாலை	தென்காசி	12 மாலை
உடுமலைப்பேட்டை	5 4-30 to 5-30 மாலை	திருவனந்தபுரம்	13 காலை & மாலை
பழனி	5 6-30 to 7-30 மாலை	ராஜபாளையம்	14 காலை
திண்டுக்கல்	6 காலை	சிவகங்கை	14 மாலை
பெரியகுளம்	6 மாலை	காரைக்குடி	15 காலை & மாலை
மதுரை	7 & 8 காலை & மாலை	தேவகோட்டை	16 காலை
		புதுக்கோட்டை	16 மாலை

○○○

ஜம்மி வெங்கடரமணய்யா & சன்ஸ்
சென்னை - திருச்சிராப்பள்ளி - கும்பகோணம்

மலர் குலுங்குகிறது. இதில் எந்த ஊராக இருந்தால் என்ன? வேற்றுமை யெல்லாம் நம்முடைய மனத்தில் இருக் கிறதே தவிர வெளியில் இல்லை."

"உமா! எனக்கு இந்த ஊர் இப்போது பிடித்திருக்கிறது" என்று கூறினான் தணிகாசலம். கவிதைப் பெருக்கைப் போன்ற சொல்லை உமாவுக்குக் கொடுத்திருப்பது சென்னையில் வீகம் காற்றுத்தானே? அவளுடைய கவிதை களை அவன் நினைத்துக் கொண்டான்.

உமா நிமிரென்று இருக்கையிலிருந்து எழுந்து எதிரில் உள்ள செடிப் புதரைச்

கட்டிக் காட்டினாள். "அதற்குப் பின் னால் நின்று யாரோ உங்களைப் பார்த்து விட்டு ஒதுங்கிக் கொண்டார்கள்; என் னைப் பார்த்த பார்வையில் சந்தேகம் தெரிந்தது. இப்போது கூட அங்கே தலை தெரிகிறது; எட்டிப் பாருங்கள்!"

தணிகாசலம் எழுந்து நின்று கவனித் தான்; உருவம் தெரிந்தது. யாரென்று விளங்கவில்லை. சந்தேகத்தைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்காக அவனே புதரை நோக்கி வேகமாக நடத்தான். உமா அவனைப் பின்பற்றிச் செல்லாமல் தயை யிப்படியே ஒதுங்கி நின்றாள்.

அந்நியமம் 5 குடிசையில் விருந்து

செடிகளுக்குப்பால் சென்று தணிகா சலம் எட்டிப் பார்த்தபோது அங்கு தலைவைக் குவிந்தவண்ணம் தனியாகப் பசுபதி நின்று கொண்டிருந்தார். அவர் வீடு அருகில் இருந்ததால் தன்னைப் போலவே பொழுதைப் போக்குவதற்கு அங்கு வந்திருக்கக் கூடும் என்று நினைத் தான் தணிகாசலம். சற்று முன்பு இருந்த பரபரப்பு அவரைக் கண்டவுடன் ஓரளவு அடங்கியது; எதிரில் போய் நின்றான். உமா அவனோடு வராமல் சிமெண்டுப் பெஞ்சியில் திரும்பவும் உட் கார்ந்து கொண்டான்.

பசுபதியின் நெற்றி சுருங்கியது! கண் கள் கேவிச் சிரிப்பு சிரித்தன; சந்தேகத் துடன் கேட்டார்: "உங்களை இதுவரை யில் நல்ல பிள்ளை என்றல்லவோ நினைத் தேன்? யார் அது?"

தணிகாசலம் விவரத்தைக் கூறினான். அவர் அதைக் காதில் போட்டுக்கொள்ள வில்லை. நம்பாத முறையில் சில வாரத் தைகளைச் சொன்னார். அவர் அப்படி நம்பாமலிருந்ததும் அவனுக்கு ஒரு வகை யில் நல்லதாகப் போய் விட்டது. அது வரையில் அவன் குடும்பத்தை அழைத்து வரக் கூடாதென்று தடுத்தவர், அதற்கு மாறாக இன்று திரும்பி விட்டார்.

"சீக்கிரம் ஒரு வீடு பார்த்துக்கொண்டு குடும்பத்தை அழைத்து வந்து விடுங்கள். உங்கள் தாயார் வேறு இடத்தைக்குக் காட்டு போட்டிருக்கிறார்கள்."

ஞாயிற்றுக்கிழமை ஆதலால் தம் வீட் டுக்குக் காட்டு வந்திருப்பதாகவும் அடுத்த நாள் அதைக் கொண்டு வந்து கொடுப்ப தாகவும் கூறினார் பசுபதி. பிறகு மேலும் சில புத்திமதிகளைக் கூறிவிட்டு அந்த இடத்தை விட்டுக் கிளம்பினார்.

தணிகாசலம் கவிழ்ந்த தலையோடு உமா இருந்த இடத்துக்குத் திரும்பி வந்

தான். பசுபதியின் பேச்சுக்குப் பின்பு அவனுடன் அவனால் கலகலப்புடன் பேச முடியவில்லை. உமா காரணம் கேட்டு அவனை நச்சரித்தான். அவன் ஏதோ சாக்குப் போக்கெல்லாம் சொல்ல வேண்டி யிருந்தது. ஆனால் அவன் அதை ஒப்புக் கொள்ளவில்லை.

"என்னவோ மாமா. அவர் அப்படி நம்மை வெறித்துப் பார்த்தது எனக்குப் பிடிக்கவில்லை" என்றான் உமா.

"நீ எனக்கு என்ன உறவென்று தெரியாதல்லவா? அதனால் ஆச்சரியப் பட்டிருப்பார்."

"என்ன உறவென்று சொன்னீர்கள்?"

"மருமகன் என்றேன்."

"அதற்கு அவர் என்ன சொன்னார்?"

"'பார்த்தால் அப்படித் தெரியவில் லையே' என்றார்."

உமாவுக்குக் கோபத்தால் மூக்கு சிவந்து விட்டது. பார்த்தவுடன் தெரிவ தற்கு நெற்றியில் எழுதி வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமா, என்ன? நீங்கள் ஏன் அவரைச் சும்மா விட்டு வந்தீர்கள்? என்னைக் கூப்பிட்டிருக்கக் கூடாது?"

தணிகாசலம் சிரித்தான்.

"உங்களை அங்கே கூப்பிட்டிருந்தால் என் பாடு இன்னும் ஆபத்தாகப் போய் விட்டிருக்கும். 'இவர் என்னுடைய அம்மா!' என்று நீ எதையாவது அவ றிடம் உளறி வைப்பாய். பிறகு நம் இருவரையுமே கீழ்ப்பாக்கம் பைத்தியக் கார ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்பி வைப்ப தற்கு நினைப்பார், பசுபதி."

"நான் ஒன்றும் நீங்கள் நினைப்பது போல் குழந்தையல்ல. எனக்கும் நானு பேரிடம் நாகரிகமாகப் பேசிப் பழகத் தெரியும். நானும் எம். ஏ. படித்து முதல் வகுப்பில் தேறியவனாகும்!

உலகமீது போல் படிக்கப் பயிற்று கொண்டு பாதியில் நிறுத்த வில்லை.”

அந்த எம். ஏ. படித்த பெண் அதன் பிறகு தனக்குத் தெரிந்த ஊர்க் கதை களை அவனிடம் சொல்லத் தொடங்கி னாள். அண்டை அயல் வீட்டுக் கதைகள், கல்லூரிக் கதைகள், தொழிலின் விசித் திரக் கதைகள்-இப்படி பலப் பல உண் மைக் கதைகள் வந்து குவிந்தன. தணிகாசலம் மிகவும் பொறுமையோடு கேட்டு வைத்துக்கொண்டான். கேள்விப் படுகிற செய்திகளில், உப்புச் சப்பில்லாத குப்பைகளை ஒதுக்கி விட்டுப் பார்த்தால் ஏதாவது உருப்படியான கதை வித்துக் களும் கிடைக்கும்ல்லவா?

தெரு விளக்குகள் ‘குப்’பென்று பற் றிக் கொண்டு ஒளி சிதறின.

“நீ சொல்லும் கதைகளைக் கேட்டால் இன்பமாகவும், ஆபீஸ் பையன் சித்

காரம் சொல்கிற கதைகளைக் கேட்டால் துன்பமாவும் இருக்கிறது. இங்கு நான் வந்ததிறகு நீங்கள் இரண்டு பேருமே கதை சொல்லுகிறீர்கள். இப்போது எனக்கு நாழிகைப்பாதி விட்டது. முதல் முறையாக இன்றைக்கு இரவுச் சாப் பாட்டுக்கு அவன் வீட்டுக்கு வருவதாய் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறேன். நான் அவரி யம் அவன்வீட்டுக்குப் போகவேண்டும்.”

உமா திடுக்கிட்டாள். பையனுடைய வருமானம், வாழ்க்கை நிலை, குடியிருக் கும் தெரு இவற்றைக் கேட்டவுடன் அவளுக்கு வெறுப்பு தட்டியது. அவ் வளவு ‘தாழ்வான’ இடத்தில் தணிகா சலத்தைப் போன்ற ஒருவன் சாப்பிட ஒப்புக் கொள்ளலாமா?

“இப்படி நீங்கள் கண்ட-கண்ட இடங் களில் பழகுவது நன்றாக இல்லை, மாமா! கெளரியும் அத்தையும் நாளைக்கு வந்து

இதைக் கேள்விப்பட்டால் என்ன நினைப் பார்கள்?” என்றுள் உமா.

தணிகாசலம் கைக் கடிக்காரத்தைக் காட்டினாள். “வருவதாய்ச் சொன்ன நேரத்தில் நான் அங்கே இருக்க வேண் டும். மத்தியானம் உன்னைப் பார்ப்ப தற்கு மாம்பலத்துக்கும், இரவில் இங்கு சாப்பாட்டுக்கும் போக நினைத்தேன். சமைத்து வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் எனக்காகக் காத்திருப்பார்கள்.”

“அப்படியானால் என்னையும் அழைத் துக் கொண்டு போய்க்கள். நான் சாப்பிட வரவில்லை; அந்த இடத்தைப் பார்த்து விட்டுத் திரும்புகிறேன். இத் தனை நாட்களாக இந்த ஊரில் இருந்துங்கூட நான் அங்கெல்லாம் போனதில்லை.”

தணிகாசலம் அவள் வரவை மறுத்துப் பார்த்தான்; கேட்கவில்லை. அழைத்துக் கொண்டு நடந்தான். பல சந்து பொதிநு களைக் கடந்த பிறகு, ஓடாத வாய்க்கா லின் உயரமில்லாக் கரையின்மேல் முப் பது நார்ப்பது குடிசைகள் தென்பட்டன. அந்தக் குடிசைகள் கூடக் கிடைக்காத வர்கள் நாலடி அகலமுள்ள நீண்ட நடுத்தெருவில் வாழ்ந்தார்கள். தணிகாசலம் ஓரளவு பழக்கப்பட்டவன் போல் அந்த இடத்தில் வேகமாக நடந்தான்; உமா அவனை வாய்விட்டுத் திட்டிக் கொண்டே பிடிதொடரித்தான். வானத்துக் கூரை யின் கீழ் வெட்ட வெளியில் விசிற்ப மின்றி நடந்த சமையல்-சல்லாபம்- குழந்தை வளர்ப்பு-குடும்ப வைத்தியம் முதலிய காட்சிகள் எல்லாம் அவனுக்கு மிகவும் அருவருப்பைத் தந்தன.

பாதித் தெருவில் வந்து நின்று கொண்டு, “மாமா! நான் திரும்பிப் போகிறேன்” எகிறாள்.

“போய் விடு” என்று சொல்லி விட் டுத் தணிகாசலம் முடிபோலவே வேக மாக நடந்தான். அவன் போகவில்லை; அவன் பின்னால்தான் வந்தான்.

அவன் குவிந்த கொண்டு ஒரு குடிசை யின் தாழ்ந்த திண்ணையில் போய் உட் கார்ந்து கொண்டான்; அவனும் அவன் அருகில் போய் அமர்ந்தான்.

“ஐயா வந்துட்டாங்க!” என்று கூவிக் கொண்டே ஆனந்தத்துடன் வெளியே ஓடி வந்தான் சிங்காரம். அவ னைத் தொடர்ந்து அவன் விதவைத் தாயாரும் எட்டிப் பார்த்தாள். கோரைப் பாய் போல் சுருக்கம் விழுந்த அந்தக் கிழவியின் முகத்தில் புதுமை யான மலர்ச்சி தெரிந்தது.

இருவரும் உமாவைக் கண்டு திடுக் கிட்டு உள்தோ சென்று தங்களுக்குள் ரகசியம் பேசிக் கொண்டார்கள். ஆனால் அது ரகசியமாக இல்லை. தணிகாசலமும் உமாவும் அதைக் கேட்டு விட்டு, ஒரு

வரை பொருவர் கோபமாக முறைத்துப் பார்த்துக் கொண்டார்கள்.

கிழவி கேட்டாள் : “சாமி மாத்திரம் வருகிறாருன்னு சொன்னியே? அம்மா னையுமில்ல இட்டுக்கிணு வந்திருக்காரு?”

“அம்மா புறப்பட்டு ரயிலே வந்துட்டாங்க போலேருக்கு! வரப்போகிறதா னுபா சொல்லிக்கிட்டிருந்தாரு. திடீருன்னு வந்து குதிச்சிட்டாங்க!...சரி, சரி, இரண்டு பேருக்கும், இளைப்பைப் போட்டுப் பரிமாறு” என்றான் பைபன்.

பம்பரமாய்ச் சுழன்று கொண்டு அவர்கள் உன்னை ஏற்பாடுகளைச் செய்தார்கள். உமா தணிகாசலத்தை வெறித்துப் பார்த்து விட்டாள். “உங்கன் பைபனின் நாக்கைக் கொஞ்சம் அடக்கி வைப்புகள்; என்னைக் கெனரி யாக்கி விட்டான்” என்றான்.

“அடக்கமாக நடந்து கொள்ள வேண்டியது பைபனல்ல” என்றான் தணிகாசலம். “அவனுக்கு நீ கெனரியில்லை; உமாநேயி; அகிலி ராணியின் வாரிசு என்று தெரியுமா?”

தணிகாசலத்துக்கு அவன் தன்னோடு அங்கு வந்தது சிறிதும் பிடிக்கவில்லை. நேரடியாக அதைச் சொல்லவும் முடியாமல் தவிப்பாய்த் தவித்தான்.

“நான் இங்கே சாப்பிட முடியாது; எழுந்து போகப் போகிறேன்” என்றான் உமா. இப்படிச் சொன்னானே தவிர, அவன் எழுந்து போகவில்லை.

கிழவி வந்து சாப்பிட அழைத்தபோது முதலில் உன்னை நுழைந்தவன் உமா தான்! ‘சொல்வது ஒன்று, செய்வது ஒன்று’ என முணுமுணுத்துக் கொண்டு தணிகாசலமும் அவனுக்கு அருகில் இடைக்கு முன் போய் உட்கார்ந்தான்.

சாப்பிட அழைத்தவர்களுக்கு அது விருந்து; சாப்பிட்டவர்களுக்கு காமருத்து. மினகாய்க் காரம் கண்களில் தண்ணீரை யும் நாக்கில் ரத்தத்தையும் வரவழைத்து விடும் போகிறத்தது. தணிகாசலம் சாதுரியமாய்த் தண்ணீரைக் கலந்து கொண்டு இளையில் உள்ளதை உன்னை தள்ளப் பார்த்தான். உமாவுக்கு என்ன செய்வதென்று புரியவில்லை. கடைகளில் வழக்கமாய்க் கிடைக்கும் காய்கறி களைத்தான் கிழவி சமைத்திருந்தான். என்னாலும் அவர்களுக்குப் பழக்கமில்லாத வாசனைகள் அதில் பரிமளித்தன. உமா சாப்பிடுவது போல் பாவனை செய்தான். மோரைப் போட்டுக் கொண்டு இரண்டு வாய் எடுத்த வைத்தான்; அவன் கண்கள் அழப் போவதாகப் பயமுறுத்தின. “இப்படித் தெரிந்தால் இங்கு வந்திருக்க மாட்டேன்” என்று அவனிடம் முணுமுணுத்தான்.

“நானு உன்னை வருத்தி அழைத்தேன்” என்றான் அவன்.

தணிகாசலம் சாப்பிட்டுக் கொண்டே அந்தச் சிறு விட்டைக் கண்ணோட்டம் விட்டான். சட்டி பாண்டுகள், கிழிந்த சாக்கு, பழைய பாய்கள், ஈரம் காத்த தரை, உடைந்த அரிக்கன் விளக்கு, ஒட்டைக் கூரை இப்படிச் சில பொருள்கள் அங்கு தென்பட்டன. செங்கல், கண்ணாம்பு, சிமெண்டு, கவர் முதலிய சாதனங்கள் கிடையாது.

சாப்பாடு முடிந்தவுடன் வெற்றிலை போட்டுக் கொண்டு இருவரும் கிளம்பி

ளார்கள். தணிகாசலம் அந்தக் கிழவி யிடமும் பைபனிடமும் உமா தன் மனைவியால் எளிபதை மெல்லத் தெரிவித்து விட்டு வந்தான். கூடிய வரையில் இனிமேல் வெனியை அவனுடன் வரக்கூடாது என்ற எண்ணம் அவனுக்கு உண்டாயிற்று. ‘கெனரி வருகிற வரையில் கவனமாக இருக்க வேண்டும்; நானு பேர்களை தவறாக நினைத்துக் கொள்வதற்கு இடமளிக்கக் கூடாது; உமாவிடம் இதைச் சொல்லிவிட்டால் அவள் வினாக வருத்தப்படுவாள்.’

அந்தத் தெருவை விட்டு வெளியே வந்தவுடன் ஒரு குழாயடியில் தனியைப் பிடித்துக் கொண்டு உட்காரித்தான் உமா. சாப்பிட்ட சாப்பாடு ஏற்கனவே உள்னே இருந்ததையும் சேரித்துக் கொண்டு வெளியில் வந்தது. வாயைக் கொப்பளித்து விட்டு முகத்தைக் கழுவிக்கொண்டு தணிகாசலத்துடன் நடந்தான். அவனுக்கு அவனிடம் இரக்கம் பிறந்தது. "இங்கெல்லாம் நீ வந்து சிரமம் பட்டிருக்க வேண்டியதில்லை" என்றான். "நீங்கள் வரும்போது நான் வந்தால் என்ன?" என்று வினா உமா.

தணிகாசலம் மெதுவாகச் சிரித்தான். "வாழ்க்கைப் பள்ளிக்கூடத்தில் நான் ஒரு மாணவன்: இதுதான் என் படிப்பு; நீ அப்படியில்லை."

"இதுதான் வாழ்க்கைமா?" என்று வருத்தத்துடன் கேட்டான் உமா.

"நல்ல இடங்களை விட்டு விட்டு இங்கே வந்து கால்களை அழுக்காக்கிக்கொள்ள வேண்டுமாக்கும்?"

"நல்ல இடங்களில் உளைவர்களின் கால்கள் அங்கே பட்டு அழுகாவிட்டுத் தால்தான் இதற்குள் இந்த இடங்களுக்கு விமோசனம் பிறந்திருக்குமே? அடுத்தவர் நிலையைத் திரும்பிப் பார்த்து இரங்கும் நிலைமனம் இப்போது நமக்கு அருகி வருகிறது. உமா! இந்த நகரத்தின் சொத்து மதிப்பென்ன? தொழில் மதிப்பென்ன? உழைப்பு மதிப்பென்ன?... கணக்குப் போட்டுப் பாரி. இவ்வளவு கேவலமாகப் பல மனிதர்கள் இங்கு வாழ வேண்டியது அவசியம்தானா?"

தணிகாசலத்தின் மனம் போக்கை உமா ஓரளவு புரிந்து கொள்ள முயற்சி செய்தான். எந்த இடத்தில் அவன் இருந்தானோ, அந்த அந்த இடத்துச் சூழ்நிலையில் அது அடங்கிப்பட்டுக்கொண்டுதவித்தது.

தணிகாசலம் நடந்து கொண்டே மேலே பேசினான்: "மனம் இருப்பவனிடம் பணம் இல்லை; பணம் இருப்பவனிடம் மனம் இல்லை. எனினும் இவர்களுக்கு ஒரு உதவியும் செய்ய முடியாது. சிறிது சிறிதாக விவரங்களைச் சேகரித்துக்கொண்டு, சீக்கிரம் இவர்களுக்கு ஒரு வழி பிறக்கவில்லையானால், இந்த வாழ்க்கையை வைத்து ஒரு பெருங்கதை எழுதுவேன். பயங்கரமான பல உண்மைத் தகவல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன. அவற்றை வெளியிட்டால் நெஞ்சுள்ளவர்கள் நினைத்துப் பார்ப்பார்கள். அறிவுபடைத்தவர்கள் ஆராய்ச்சி செய்வார்கள். வலிமையுள்ளவர்கள் உழைக்கும் வருவார்கள்."

"உங்கள் போக்கே எனக்குப் பிடிக்கவில்லை, மாமா!" என்றான் உமா. "உங்களுக்கு எதற்கு ஊர் வம்பு?"

"உனக்குப் பிடிக்காவிட்டால் என்ன? நீ ஒரு உவ்வாசப் பிராணி. மனச்சாட்சி உள்ள மனிதர்கள் பலர் இந்த உலகில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மனத்தை நான் அசைக்கப் பார்க்கிறேன்."

தணிகாசலம் உண்மையில் கோபமாகவே அவனிடம் பேசினான். அதைக் கண்டு நடுநடுக்கினான் உமா. "ஏன் உங்களுக்கு இத்தனை கோபம்?"

"கோபமில்லை; வருத்தம்; பயம். இப்படி ஒரு இழிந்த நிலையை நாம் வைத்துக் கொண்டிருந்தால், நாளைக்கு பாருக்குமே இந்த நிலை வரக்கூடுமல்லவா? அதற்காகச் சொல்கிறேன். விஞ்ஞானம் வளர்வதாய்க் கூறுகிறார்களே, அதனால் இவர்களுக்கு என்ன பலன்? ஆதி மனிதன் கண்டு பிடித்த ஒளிக் களையும் மூலிகிலும்தானே இவர்களை இவ்வாறக்கும் மூடி மறைக்கப் பார்க்கின்றன. மழை பெய்தால், புயலடித்தால், வெள்ளம் வந்தால் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் யார்? நகரத்தில் எங்கே நாகரிகம் பரவியிருக்கிறது? எங்கே விஞ்ஞானம் உதவுகிறது?"

பேசிக் கொண்டே அவர்கள் மவுண்ட் ரோடு வட்டத்துக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். தணிகாசலத்தின் மனக் கொதிப்பை உணர்ந்துகொண்ட உமா அவனை மெல்ல மெல்லத் தேற்றினான்: "என்னை மன்னித்து விடுங்கள், மாமா! இந்த ஊருக்குள்ளேயே இருந்துகொண்டு ஒரு குறிப்பிட்ட செல்வந்தர் வீடுகளுக்குள் பழகி வருகிறேன் நான். எனக்கு இதெல்லாம் ஒன்றும் தெரியாது."

தணிகாசலம் அவனைத் திரும்பிப் பார்த்தான். அவன் களங்கமற்ற முகத்தில் கலக்கம் தெரிந்தது.

"உங்களைக் குறை சொல்ல விரும்புகிறேன்! நீ என்னைப் பழிக்காமல் இருந்தால் அதுவே போதும்" என்றான். "மேடு பள்ளிகளில் திரிந்து வாழ்க்கையில் நன்றாக அடிபட வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன் நான்."

"நன்றாக அடிபடுங்கள்!" என்று சொல்லிச் சிரித்தான் உமா.

கார் நிற்கும் இடத்தில் காத்து நின்று அவளை மாம்பலத்துக்கு அனுப்பிவிட்டு, தணிகாசலம் தன் அலுவலகத்து அறையில் உறங்கப் போனான். அன்றைக்கு உமாவோடு கழித்த சிறு பொழுது அவனுக்கு வேடிக்கை-வேதனை இரண்டையும் தந்தது. காற்றுப் பட்டால் நடுங்கி உதிரும் சிறு மலரைப் போன்ற அவன், தன்னோடு அனைத்து திரிந்த காட்சியை ஒருகணம் நினைத்துப் பார்த்தான். அவனுக்கு ஒரே கியப்பாக இருந்தது. (தொடரும்)

தேக ஆரோக்யத்திற்கு இன்றியமையாதது!

ஒளலத குணம் நிறைந்த சால்மூக்ரா தைலம் கலந்து
தயாரிக்கப்படும் காவேரி சூப்ர் சோப் ஒரு உன்னத
ஞ்ஞான சோப். கையடக்கமான கைஸ். எப்பொழு
தும் நீங்கள் கேட்டு வாங்கவேண்டிய சோப் காவேரி
சூப்ர் சோப்.

காவேரி சூப்ர் சோப்

தயாரிப்பு :

மேட்டூர் கெமிகல் & இண்டஸ்ட்ரியல் கார்ப்பொரேஷன் லிட்.
மேட்டூர் அய்யன் சேலம் ஜில்லா
மாளேதூர் ஏரென்ட்ஸ் சேஷசாமி முதலிய கோவேட் லிட்.

MC-389

இந்தியன் பாங்க் லிட்.

(ஸ்தாபிதம் : 1907)

தலைமை ஆபீஸ்: இந்தியன் பாங்க் பீல்டிங்ஸ், வடக்கு பீச் ரோடு, சென்னை-1

தென்னாடு புராவம், பம்பாய், புது டில்லி, கோலும்பு, சிங்கப்பூர், எம். எம். எம்.
முதலிய இடங்களிலும், சென்னைப் 22 இடங்களிலும் கிளை ஆபீஸ்கள் உள்ளன

அங்கீகரிக்கப்பட்ட மூலதனம்	... ரூ.	1,00,00,000
வழங்கப்பட்ட மூலதனம்	... ரூ.	72,00,000
செலுத்தப்பட்ட மூலதனம்	... ரூ.	65,85,415
ரிசர்வ் & இதர நிதிகள்	... ரூ.	90,50,000
டெபாஸிட்டர்கள்	... ரூ.	33-86 கோடிகள்

சகலவிதமான பாங்கிங் அலுவலிகளும் மற்றும் அயல்நாட்டு ஏற்றுமதி
வர்த்தக சம்மந்தமான எல்லா விஷயங்களும் ஏற்று நடத்தப்படுகிறது

London Agents: WESTMINSTER BANK LTD.; New York Agents: FIRST NATIONAL CITY BANK OF NEW YORK

டி. பி. பார்த்தசாரதி, காரியதரிசி

உயர்நிலைப்பள்ளியின் சதாபிஷேகம்

என்.ராமகிருஷ்ண (பொழியமானவன்)

தஞ்சை மாவட்டத்தில் நெத்தனொரு பள்ளிக்கூடமாகக் கருதப்படுகிறது மாலூர் நகராட்சி உயர்நிலைப் பள்ளி. வருடத்தோறும் எஸ். எல். எம். எம். பீ. பீ. பீ. மானவர்கள் நிறப்பாகத் தேறி மாகாணத்திலேயே முதல் மூன்று மாதங்களுக்குள்ளாக நின்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். 1958-ம் வருடம் ஜனவரி மாதம் இந்தப் பள்ளியின் 83-ம் ஆண்டு முடிவடைந்தது. அதை "சதாபிஷேகம்"மாகக் கொண்டாடத் திட்டம் வகுத்திருக்கிறார்கள். பிப்ரவரி 8, 9, 10 தேதிகளில் நிறப்பாக விழாவை நடத்துவதற்கு மாலூர் நகர மக்கள் ஒன்றுகூடி ஒருமுதலாக முடிவு செய்திருக்கிறார்கள்.

நிறுத்தி நிறுத்திப் பள்ளிச் சேவையிலுள்ளும், உதவியிலுள்ளும், உயர்ந்த இப்பள்ளி இப்போது புகழின் சிகரத்தில் நிற்கிறது என்று கூறலாம். தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள மிகப் பழமையான பள்ளிகளில் இது ஒன்று. மாலூர் நகராட்சி 1865-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அப்போதிருந்தே இப்பள்ளி நிறப்பாக நடந்து வருகிறது. பள்ளிக்கூடத்தின் தலைவராக 1876 என்று பொறித்திருக்கிறது. பின்னர் கட்டப்பட்ட மூலக்களத்தில் 1892 என்று பொறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் 1876-ல் இருந்து 1892-க்குள் கமார் பதினாறு ஆண்டுகளில் இந்தப் பள்ளி விலங்கிக்கப்பட்டிருக்கட்டடங்களுக்கும் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்று தெரிகிறது.

1894-ல் இருந்து 1903 வரை ஸ்ரீ டி. அழகப் பிள்ளை அவர்கள் நகரசபைத் தலைவராக இருந்து நெத்த சேவை செய்தார். அவருடைய முயற்சி காரணமாக நகராட்சி உயர்நிலைப் பள்ளியில் பன மூன்றேற்றங்கள் ஏற்பட்டன.

அவருக்குப் பின் நெத்த கல்வி மானும், கவிமூலம் ஸ்ரீ வேதநாயகம் பிள்ளை அவர்கள் மாலூரத்தில் முன்புப்பாக இருந்து, சர்க்காரால் நகரசபை உபதலைவராகத் தேர்தெடுக்கப்பட்டுச் நிறப்பாகநகராட்சியை நடத்தியபோது, பள்ளியின் மூன்றேற்றத்திலும் அக்கறை காட்டினார். பிறகு ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய அய்யர் 1910 வரை நகரசபைத் தலைவராக இருந்து பள்ளிக்கு வேண்டிய கட்டடங்களை ஏற்படுத்தினார். 1910-ல் இருந்து 1917 வரையில் இப் பள்ளி தனது வளர்ச்சிக்கு மாத்ரம் ஸ்ரீ எம். எஸ். நீட்ச அய்யரது சேவையை அடையும் பாக்கியம் கிடைத்தது. அவர் நகரசபைத் தலைவராக இருந்த போது சர்க்காருடன் தீவிரக் கடிதப் போக்குவரத்து நடத்தி, பள்ளிக்கு "ராஜாத்தோட்டம்" விளையாட்டு மைதானத்தையும், "ஹாட்டிங்" மானவரிடம் இல்லத்தையும் ஏற்படுத்தினார்; அப்போது பள்ளியின் தலைமை ஆசிரியராக இருந்தவர் ராப்பத்தூர் ஸ்ரீ கே. சேஷ அய்யர் அவர்கள். அவர் பள்ளியின் கட்டடங்களை விலங்கிக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். தஞ்சை மாவட்டத்திலேயே நெத்தனெனக் கூறப்பட்ட ஓர் சாலையான சோதனைச் சாலையை நிறுத்தி அதற்குத் தலைவரான கட்டடத்தை யும் கட்டி, அதற்கு வேண்டிய உபகரணங்களை யும் அவர் சேகரித்தார்.

ஸ்ரீ டேவிட் நாடார் அவர்கள் நகரசபைத் தலைவராக இருந்தபோது, கட்டடங்களைக் கல்வித் திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டு, குழந்தைகளைப் பள்ளிக்கு அனுப்ப ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இதனால் நான்குடையில் உயர்நிலைப் பள்ளியில் மானவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தது. பிறகு வந்த நகரசபைத் தலைவர் ஒவ்வொரு

வரும் தங்கனாக இவ்வகை பன்னியின் வளர்ச்சிக்குப் பாடுபட்டார்கள்.

மேலும் பன்னியின் வளர்ச்சிக்காகத் தலைமை ஆசிரியர்களும், உபாத்தியாயர்களும், சேவைசெய்த உண்மை யுடனும் உட்கருந்தார்கள். கரை ஹாரரின் வி. எஸ். சீரீவாச சால் திரிகள் இப்பன்னியில் தான் முதன்முதலாக ரூபாய் ஐம்பது சம்பளத்தில் அமர்த்தார் என்பதை நினைக்கும் போது தஞ்சை மாவட்ட மக்கள் பெருமை அடைவீர்.

1881-ம் ஆண்டிலிருந்து கல்வி இலாகாவின் அறிக்கைகளில் பன்னியின் புகழைத் தவிர வேறெதுவும் காணப்படவில்லை. இத்தப் பெருமை பன்னியின் வளர்ச்சிக்குப் பாடுபட்ட தலைமை ஆசிரியர்களையும், உபாத்தியாயர்களையும் சார்ந்தது.

பிரபல தலைமை ஆசிரியர்களான ஸ்ரீ எஸ். நாராயணசாமி அய்யர், ராய்குமார ஸ்ரீ கே. சேஷ அய்யர், ஸ்ரீ வி. ராகவ அய்யங்கார், ஸ்ரீ எஸ். எஸ். கிருஷ்ணமூர்த்தி அய்யர் முதலியவர்களுடைய நிர்வாகத்தில் பன்னியானது கல்வி கேள்விகளில் அபரிமிதமான முன்னேற்றம் அடைந்தது. தற்போது உள்ள தலைமை ஆசிரியர் ஸ்ரீ எஸ். சேஷகிரி அய்யர் அவர்கள் அவ்வழியிலேயே மிகச் சிறப்பாகப் பணிபாற்றி வருகிறார்.

பன்னியில் மட்டுமில்லாமல் நாட்டின் முன்னேற்றத்திலும், இப் பன்னியில் படித்த மாண

ஸ்ரீ எஸ். நாராயணசாமி அய்யர்

ஸ்ரீ கே. சேஷ அய்யர்

வர்கள் சிறப்பாக ஒளியிட்டுப் பிரகாசித்திருக்கிறார்கள். சேவை செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். பிரபல வழக்கறிஞரும் சட்டமேதைமையுமான காலஞ் சென்ற ஸ்ரீ டி. ஆர். வெங்கட்டராம சாஸ்திரிகள், தென்னாற்காசனாரத்தைத் தம் புல்தகங்களின் மூலம் வெளி நாடுகளில் பரவச் செய்த மேதை காவேரிப்பட்டினம் ஸ்ரீ எஸ். வெங்கட்டரமணி அய்யர் போன்ற அறிஞர்கள், பேராசிரியர்களும் அவர்கள், இன்றையதினம் புகழுடன் விளங்கும் பல வாயிப மணிகள் ஆகியவர்களை வளர்த்த தனிப் பெரும் பெருமை இத்தப் பன்னிக்கு உண்டு.

தற்போது மலையாளில், கோவாலம்பூரில் சிறந்த பாரிஸ்டராக விளங்கும் ஸ்ரீ ஆர். ரமணி அவர்களும், ஐ. டி. எஸ். வர்க்கத்தில் பணிபுரியும் ஸ்ரீ எஸ். கப்பிரமணியம் அவர்களும், ஒய்வெடுத்துக் கொண்டுள்ள சென்னை

ஸ்ரீ வி. ராகவ அய்யங்கார்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி அய்யர்

ஸ்ரீ எஸ். சேஷகிரி அய்யர்

அரசாங்கத்தின் முதல் இஞ்சினியர் எம். சே. ரங்கநாதம் அவர் அவர்களும், ஒரேய பெற்றுள்ள தென் பிராந்திய ரயிலவே நிதி நிலைமை ஆலோசகரான ஸ்ரீ எம். ஆர். சாமிநாத அவர் அவர்களும் இப் பன்னி கன்டெருத்த ரத்தினங்கள் சில.

காரிரிப் பன்னத்தாக்கின் பழக்கவழக்கத்தைப் பாரத நாடு முழுவதும் பரப்பிய நிறத்த அறிவாளிகளின் ஆரம்பப் பன்னியாக விளங்கும், மாலூரம் நகராட்சி உயர்நிலைப் பன்னி தங்கிப் பற்றித் தானே பெருமை கொள்வதில் அசிசயம் ஒன்றுமில்லை. மேலும் மேலும் இந்தப் பன்னி முன்னுக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைப் பல்லாமல் நாம் வேறு என்ன நினைக்க முடியும்?

இப்பொழுது மாலூரம் நகரசபைத் தலைவராக இருக்கும் டாக்டர் வி. வரதாச்சாரியார் அவர்கள் பன்னிக்காகப் பாடுபட்டுக் கட்டடங்களைவும், புது படிப்புத் துறைகளையும், சேர்த்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்திடம் கவந்து பண உதவியையும் கிடைத்துப்படி செய்துள்ளார்கள். புதுக் கட்டடங்கள் கட்டப்படுகின்றன. 'ஸ்ரீ ராஜவயங்கார் நிறத்த வெளி அரசுக்கு' கட்டப்பட்டுள்ளது. தன்னார் வசதி செயல்பட்டுள்ளது. மேலும் மேலும் மாணவர்களுக்கு வசதிகள் சேர்க்கப்பட்டு வருகின்றன. ஒவ்வொரு வகுப்புடனும் ஒவ்வொரு மூலம் தலைமை ஆசிரியர் நேரடியாகத் தொடர்பு கொள்ளும் தனியாகியிருந்த வசதிகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இவ்வளவு சீரம் நிறப்பும் வாய்த்த மாலூரம் நகராட்சி உயர்நிலைப் பன்னியின் சதாபிஷேக விழாவைக் கொண்டாட மாலூரம் நகரம் மக்களால் பல பிரமுகர்கள் அடங்கிய சதாபிஷேக விழா கமிட்டி நிறுவப்பட்டிருக்கிறது.

சதாபிஷேக விழாவை ஒட்டி ஏழை மாணவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளமும், வசதிகளும் செய்வதாக உத்தேசிக்கப்பட்டு அதற்கு முக்தனம் சேகரிக்கப்படுகிறது. இதற்காக சதாபிஷேக விழா உபகாரச் சம்பள நிதி என்று ஒரு நிதி திரட்டப்படுகிறது. இந்த நிதிக்கு நாட்டின் பல பாகங்களிலும் உள்ள பழைய மாணவர்கள் பண உதவி செய்யுமாறு கோரப்படுகிறார்கள். இவ் வேண்டுகோளை ஏற்று, மாலூரம் உயர்நிலைப் பன்னி பழைய மாணவர்கள் எங்கெடுப்பினும் தங்களால் இப்பன்ற பொருள் உதவியைச் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறோம். அதுவே தங்கள் பன்னிக்கு அவர்கள் செய்யும் நிறத்த சேவைவாகும்.

சதாபிஷேக உபகாரச் சம்பள நிதிக்குப் பொருள் உதவி செய்ய விரும்புவோர் ஸ்ரீ வி. சாமி அய்யங்கார், பொக்கிஷதார், மாலூரம் நகராட்சி உயர்நிலைப் பன்னி சதாபிஷேக கமிட்டி, ஸ்ரீ ராகவம், பட்டமங்கலத் தெரு, மாலூரம்; என்ற விவரத்துக்கு அனுப்பி வைக்கலாம்.

'ஆயிரமானாலும் மாலூரம் ஆகாது' என்ற பழமொழியை இந்த சதாபிஷேக விழாக்கொண்டாடத்திலும் மாலூரம் மக்கள் காண்பிப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

பாலுஸேரி பெனிபிட் சிட்பண்டு (பிரைவேட்) லிட்.

பம்பாய் நகரத்தில்

சிறந்த சேவை செய்ய இப்பொழுது புதிய கிளை உருவாகிறது

பம்பாய் வாடிக்கைக்காரர்களின் நலனைக் கருதி மேற்கண்ட விலாசத்தில் எமது கிளை ஒன்றைத் திறக்கிறோம் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் அறிவிக்கிறோம்

"வினா விடை"

பிளாட் நெ. 9, 17-A, சயான் மாதுங்கா எஸ்டேட் (கிங் சர்க்கிள் ரயில்வே நிலையத்துக்கு எதிரில்) பம்பாய் - 22

கிளை ஆரில் 1958 ஜனவரி 14-க் தேதியிலிருந்து இயங்கும்

***

எமது இதர காரியாலயங்கள் :

சென்னை : (தலைமை ஆரில்) 8, சிங்கராச்சாமி தெரு, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை-5
டி.கி.வி : B-8, பிளாக் III, ஆஸப் அலி ரோடு, புது டி.கி.வி - 1
பெங்களூர் : லெபாகத் பீஸ்டிங்ஸ், மில்லர் ஜெட்ரீயி பார்க் ரோடு, பெங்களூர் - 2

முத்திலே கவை பொதித்த
பாக்கையை எழுத்திலே
வடித்தக் காட்டுவது
என்பது எளிதான
காரியமா, என்ன?

"பண்ணில் ஒகை
பழத்தினில் இக்கவை"

என்றார் தாவுக்கரார்.

"பண்ணிடைத் தமிழ்ஒப்பாய்
பழத்தினில் கவைஒப்பாய்"

என்று பாடி மகிழ்ந்தார் சுத்தரர்.

'பழத்தினில் கவை' சேர்ந்த பொருத்தம்
இயற்கை வளத்தின் இணையற்ற அற்புதம்
என்பதைத் தவிர வேறு என்ன சொல்ல முடி
யும்? நவ்வொரு கவி வகையிலும் வெவ்வேறு
கவை நயம் மீளிரவதைக் கண்டு நுகர்ந்து
வருகிறோம்.

கவி வகைகளின் செழிப்பு மண் வளத்தைப்
பொறுத்தது. மலையாளின் மண்வளம் காரண
மாக அங்கு பழ வகைகளும் செழிப்புற்று
விளங்குகின்றன.

அன்னசி, டோரிபாள், மங்குத்தான், ரம்
புத்தான முதலியன மலையாளின் விசேஷ
மான பழவகைகள். அன்னசிப் பழ உற்பத்தி
மலையாளிலேயே மூன்றாவது பெருந் தொழி
லாகக் கருதப்படுகிறது. மற்ற இரண்டு
தொழில்களான ரப்பரையும், பயத்தையும்
பற்றிப் பின்னர் அறிவோம்.

மலையாளில் கிடைக்கும் அன்னசிப் பழத்
தின் கவையே தனி. துண்டுகளாகவும்,
கதப்புகளாகவும், சதுரக் கண்களாகவும்,
வட்ட வெட்டுக்களாகவும் அன்னசிப் பழத்தை

விதிகளிலே விற்பனை செய்யும் அழகைக்
கண்டு ரசிக்க வேண்டும். அவற்றை வாங்கி
உண்டு ரசிக்கவும் வேண்டும்.

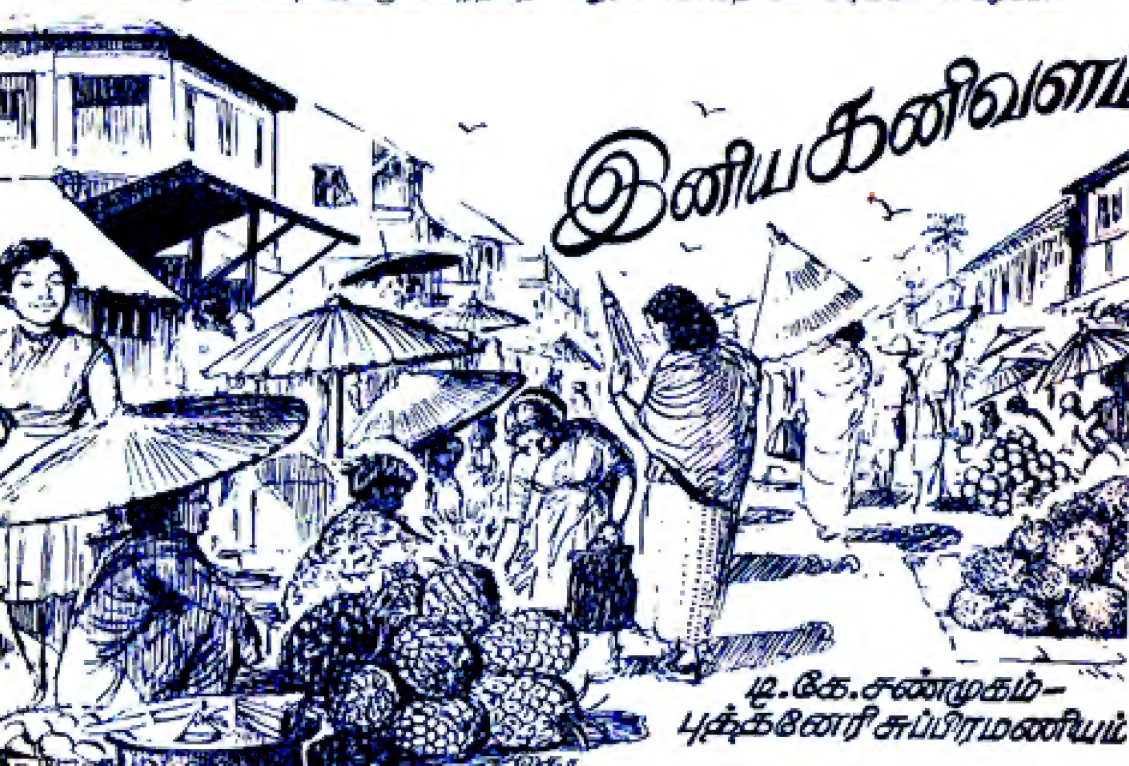
தங்க ராணி, இப்பப் பழம் முதலிய நிறப்பு
பொழிகளால் மூடாட்டு மக்கள் அன்னசிப்
பழத்தைப் புழக்கின்றனர். அன்னசிச் சர்க்க
ரின் தங்க நிறம் கவர்ச்சி பூவந்தது.

தோடர் ராஜ்யப் புல்வெளி நிலங்களிலே
அன்னசிப் பழத் தோட்டங்கள் வளமாகக்
காணப்படுகின்றன. கமார் இருபதிலாயிரம்
ஏக்கரா நிலங்களில் அன்னசி பயிராகிறது.
காடுகளை அழித்து அன்னசித் தோட்டங்க
ளாகவும் வேலை தொடர்ந்து நடைபெற்று
வருகிறது.

அன்னசிச் செடி பயிராகித் கமார் ஒரு வரு
டத்துக்குப் பின் பூப்பூக்கிறது. பூக்கு ஒரு
மாத காலத்தில் அன்னசிச் காய் தயார் நீட்டு
கிறது. காய்த்து மூன்று மாதங்களில் கனியா
கிறது. காய் பருத்துத் திரைடுவருவதற்காகச்
சுற்றிலும் உள்ள இலைகளை பெக்லாம் நறுக்கி
விடுவார்கள். காயின் தரத்தை ரசாயன
நிபுணர்கள் சோதனை செய்வார்கள்.

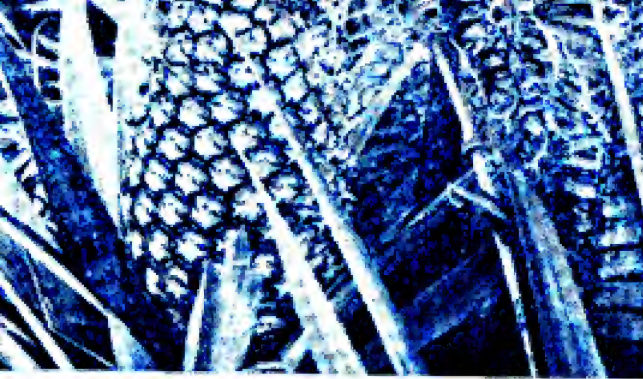
காய்கள் பழுத்து மூடிர்த்து பக்குவப்பட்ட
வுடன் அவற்றை அறுவடை செய்யும் வேலை
வெகு வேகமாக நடைபெறுகிறது. பழம்
பழுத்த இருபத்து நான்கு மணி தேரத்துக்
குள் டப்பிகளிலே அடைத்துவிட வேண்டும்.
பழத்தை அடைப்பதில் தொழில் பொழுது
தாமதித்தாலும் பழம் வீணுவி விடும்.

பழங்களைத் தொழிற்சாலைகளுக்குக்
கொண்டு சென்றதும் அவற்றைத் தரவாரி
யாகப் பிரிக்கின்றனர். தட்டை, வட்டம்,
சதுரம் போன்ற பல வடிவங்களில் பழங்கள்

ம.கே.சண்முகம்-
புத்தகனாரி சுப்பிரமணியம்

மலாயாஸியச் செழித்து வளரும் அன்னாசிப் பழம்.

வெட்டப்படுகின்றன. பின்னர் டப்பிகளில் பக்குவமாக அடைக்கப்படுகின்றன. டப்பிகளில் அத்தத்தப் பழங்களின் அடையாளச் சின்னங்களை ஒட்டி வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்று மதி செய்பும் வேலை துரிதமாக நடைபெறுகிறது. அன்னாசிப் பழரச பானமும் தொழிற்சாலைகளில் தயாரிக்கப்படுகிறது.

புத்தத்திக்கு முன்பு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 25 லட்சம் பெட்டிகள் மேலை நாடுகளுக்கு ஏற்று மதியாயிற்று. புத்த காலத்தில் அன்னாசிப் பழத் தொழில் தனித்துப் போயிருந்தது. மீண்டும் இப்பொழுது புத்தயிர் பெற்று, ஆண்டு ஒன்றுக்கு இருபது லட்சம் பெட்டிகள் ஏற்று மதியாகும் அளவுக்கு வளர்த்துள்ளது.

இப்போது அன்னாசி ஓராண்டுக்கு இரண்டு போகங்கள் கிடைக்கிறது. இடைவீதி நான்கு மாத ஒய்வு இருக்கிறது. பழம் அடைக்கத் தொழிலாளர்களுக்கு வரும் முழுமையும் வேலை கொடுப்பதற்காக நான்கு மாத ஒய்வுக் காலத்தையும் குறைத்துப் பழ உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு முயற்சிகள் செயல்படுகின்றன. ஊட்ட மருந்து செலுத்திப் பழம் பழுக்கும் காலத்தை நீடிக்கச் செய்யும் வழிகள் ஆய்விடப்படுகின்றன.

அன்னாசிப்பழத் தொழிற்சாலைகளில் பழங்களின் தரத்தைச் சோதித்தல், கவையை ஆராய்தல் முதலிய பொறுப்புக்களைக் கவனிக்கச் செய்து திருணர்கள் உள்ளனர்.

டொரியான் பழம்

“அப்பன் : சொறியன்

ஆந்தான் சடைச்சி,

அவர்கள் பின்னை

சர்க்கரைக் கட்டி!”

இந்த விடுகதைகளுக்கு விடை பெறவேண்டி நமது நாட்டுக் குழந்தைகளைக் கேட்டுப் பாருங்கள்! “பலாப்பழம்” என்ற பதில் “பரிச்” சென்று விடைக்கும்.

ஆனால் மலேயாவில் உள்ள குழந்தைகளிடம் இந்த விடுகதைக்கு விடை கேட்டால் பதில் வேறுவிதமாகத்தான் இருக்கும்.

“டொரியான் பழம்” என்றுதான் விடை சொல்வார்கள் அந்தக் குழந்தைகள்.

ஆமாம்; அசல் பலாப் பழம் போலவே—ஆனால் வடிவத்தில் சற்றுச் சிறியதாக—உள்ள பழம் டொரியான். டொரியான் பழத்தைப் போர்த்திக் கொண்டிருக்கும் மூட்கள் பலாப்பழத்தை விடத் தடிப்பாகவும் கூர்மை யாகவும் இருக்கும். நன்கு பழுத்த டொரி

யான் பழம் பசுமை கலந்த மஞ்சள் நிறமாக விளங்கும். டொரியான் பழுத்தவுடன் மரத்திலிருந்து தானாகவே சீழி விழும்.

டொரியான் பழத்துக்கே கூரிய ஓர் அரிவ குறுதியெய் அதன் துர்நாற்றம்! சிக்க முடியாத துர்நாற்றத்தின் எக்லை எதுபெவ்று காட்டுவது டொரியான் என்று கூட்ச சொல்வோம்.

நாங்கள் லோனாலம்பூரில் தங்கி யிருந்த போதுதான் டொரியான் பழத்தின் பருவகாலம் தொடங்கியது. முதன் முதலாக ஒரு

நான் சிறந்த கணியப்பரான் திரு வி. பி. கிங்கத் தேவர் நாங்கள் தங்கியிருந்த வீட்டுக்கு இரண்டு டொரியான் பழங்களைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தார்.

மாயுயில் ஒரு மூலையில் அந்தப் பழங்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. அதன் நாற்றம் வீடு முழுதும் பரவிட்டது.

“பழங்களை அப்புறப்படுத்துகிறீர்களா? அவ்வது நாங்கள் அதையை விட்டு வெளியே போகட்டுமா?” என்று தடி தடிக்கையர் அந்நவரும் ஒரு முகமாக எதிர்ப்புக் குரல் எழுப்பினர். இந்த எதிர்ப்புக் குரலில் எங்கள் இரு வருடைய குரலும் இழைந்திருந்தது என்பதை யும் குறிப்பிடவேண்டும்.

ஆயினும் திரு முத்தண்ணாச்சி அவர்கள் எதிர்ப்புக் குரல் கொடுப்போருக்குப் பின்வருமாறு சமாதானம் கூறினர்:—

“வெளி காற்றத்தைக் கொண்டு பழத்தை வெறுக்காதீர்கள்! நன்றாக எண்ணிப் பாருங்கள். டொரியான் மரம் ஆபாசமான இடத்தில் வளரவில்லை. கத்தமான சாலை ஓரங்களிலேதான் அந்த மரங்கள் காணப்படுகின்றன. அவை மிக உயரமாகவும் வளர்த்துள்ளன. உயரமான மரத்திலிருந்து தானாகப் பழுத்து விழும் பழத்திலே ஏதாவது ஆபாசம் இருக்க முடியுமா? எனவே, துர்நாற்றத்தைக் கண்டு மருளாதீர்கள்! பழத்தை உடைத்து உண்ண இருக்கும் கண்களைத் தீவிர பாராக்கங்கள். என்ன இருந்தாலும் டொரியான் ஒரு பழம் என்பதை மட்டும் மறவாமல் அதன் கவையை நுகருங்கள்!”

இவ்வாறு திரு முத்தண்ணாச்சி அவர்கள் கூறிய சமாதானம் சிலரது உண்மையைக் கவர்த்தது. அவர் பழத்தோடு போராடி, மூட்டு போர்வையை உடைத்து உள் புருத்த கண்களைய எடுத்துச் சுவை பார்த்தார்.

“தெவிட்டாத ஒரு கவை டொரியான் பழத்திலே இருக்கத்தான் செய்திது!” என்ற உண்மையை அவர் கண்டறிந்தார்.

பின்னர், திரு சிவதானுயும் டொரியான் கவையில் மயங்கினார். இவர்கள் இருவரையும் போல் டொரியான் ரசித்து ரசித்து மெழ்த்தவர்கள் குழுவினரில் வேறு யாருமில்லை என்று சொல்லலாம்.

நான்தோறும் டொரியான் பழங்களை ஓராண்மாகக் கொண்டு வந்து வழங்க முற்பட்டார் நண்பர் திரு வி. பி. கிங்கத் தேவர். இவருடைய வள்ளன்மை காரணமாகத் திரு சிவதானு கெளரியே போய் விட்டுத் திருடியும்

போதெல்லாம் டொரியான் பழங்களை மறக் காமல் வாங்கி வரலானார்.

எதிர்ப்பாளரையும் தன் பக்கம் இழுத்துக் கொள்ளும் அதிசய சக்தி டொரியான் பழத் துக்கு இருக்கிறது என்பதைக் கண்டோம்.

"யாரோ ஒரு சேர் கப்பலையே விற்று டொரியான் பழம் சாப்பிட்டார்!" என்ற செய்திகட உண்மையாக இருக்குமா என்று தான் என்னத் தொடர்ந்து!

டொரியான் பழம் மிகுதியாகத் தின்றால் 'சந்தான விருத்தி' ஏற்படும் என்று சொல்லப் படுகிறது. எனவேதான் சேர்களுக்கு டொரியான் பழத்தின் மீது அவ்வற்ற ஆசை!

டொரியானின் கவை கண்டறிந்தவர்கள் அதனுடன் ஒன்றிப் போய் விடுவார்கள் என்ற பதற்குச் சான்றாக விளக்கியவர்கள் திரு முத்தையாச்சியும், திரு சிவதாணுவும்!

22. மங்குஸ்தான் பழம்

டொரியான் பழம் மிகச் சூடு தருவது. அவுக்கு மீறி அதைத் தின்றால் உடற் கோளாறு ஏற்படும். எனவே அதற்கு மாற்று மருத்தாக மங்குஸ்தான் பழம் பயன்படுகிறது. மங்குஸ்தான் குணமை தரும் வளமான பழம்.

தமது நாட்டில் குற்றத்தின் 'சின்ன' சமயத் தில் மங்குஸ்தான் பழம் கிடைக்கும். ஆனால் நல்ல பழங்கள் கிடைப்பா. பெரும்பாலானவை சொத்தைவாக இருக்கும்; விடையும் மிகுதி.

மலையாளில் கிடைக்கும் மங்குஸ்தான் பழங்கள் மிக நன்றாக இருக்கின்றன. உள்பே இருக்கும் வெண் கணிகள் மிக அழகாகவும் கவையாகவும் உள்ளன. விருத்துகளின் போது மங்குஸ்தான் பழங்களின் ஒரு பாத்திதோடிக் கிண்ணப்போல் நறுக்கி எடுத்து விட்டு, அடிப் பாகத்துடன் மட்டும் பழங்களை அடுக்கி வைத் திருக்கும் அழகு கண்டு மகிழத் தக்கது. அப்

போது மூத்துப் பதித்த மிசப் பெரிய தோடு போச் ஒவ்வொரு பழமும் காட்டி தரும்.

"சிங்கார மூத்துக்கள் மேலே—நல்ல செந்திரக் கூடொன்று முடிஞர் போலே

மங்குஸ்தான் பழமிதற் கீடு — தர மாட்டாமல் உடம்பிலே பறத்திடும் குடு!"

மங்குஸ்தான் பழம் தின்றால் உடம்பிலே வெப்பம் விவடிக் குளிர்ச்சி மேலோங்கும்.

டொரியான் வெண்மை மிக்கது; மங்குஸ்தான் தன்மை மிக்கது.

மலையாளில் வளம் பெற்று விளங்கும் மற்றொரு பழ வகை 'ரப்புக்தான்'. உரோமக் கால்களைப் போன்று மண் நிறைந்த தோலுடன் கூடிய செங்கனி இது. முள்வேலி போன்ற தோலை நீக்கினால் உள்பே வறுவான மூற்றிப் போன நுங்குபோல் பளபளப்பான வெண்ணிறச் சீனையைக் காணலாம். இதன் கவையும் மிக இனிவது.

"சாங்கிரிஸ்ட்" என்னும் ஆரஞ்சுப் பழமும் மலையாளில் கிடைக்கிறது. இதன் சொற சொறப்பான மஞ்சள் தோல் கண்ணைப் பறிக்கும். தோலை நீக்கிச் சீனை கணவாகப் பழத்தை எளிதில் எடுப்பது நியமனதுபோல் தோன்றுகிறது. அதனால்தான் விருத்துகளின் போது இப் பழத்தைத் தோலோடு சேர்த்துக் குறுக்கே நறுக்கி வைக்கிறார்கள். இக் கனியில் புளிப்புச் சுவைதான் மேலாகிவிடுகிறது. உடற்பெழிப்பு ஊட்டும் நல்ல கனி என்று சொல்லப்படுகிறது.

பீலா, மால் என்னும் தகை வானழைப் பழங்களும், அருமைவான திராட்சைப் பழமும் மலையாளில் ஏராளமாகக் கிடைக்கின்றன. இந்த நாட்டின் இவ்வகை வளம் எண்ணி எண்ணி மகிழத்தகுதியது. (தொடரும்)

திருக்கருகாஜர் திருப்பணி

சைவசமய ஞானிகளான அப்பர், சுந்தரர், சம்பந்தர் முதலிய நாயன்மார்களால் பாடப் பட்ட திருக்கருகாஜர் என்ற புண்ணிய ஷேத்திரம் கும்பிகாணத்துக்கு அருகில் இருக்கிறது. முகிலாக் கொடியைத் தல விருட்சமாகக் கொண்ட அந்த ஷேத்திரத்தில் சிவபெருமான் ஸ்ரீ முகிலவன நாதர் என்ற பெருடனும் அப்பான் ஸ்ரீ கர்ப்ப ரட்சாம்பிகைவாகவும் கோயில் கொண்டு விளங்குகின்றனர். கர்ப்பினிக்கு ஒரு அபயம் உளித்த அருளும் அம்பிகை கோயில் கொண்டிருப்பதால் வேல் அந்தத் தவத்துக்குக் கருகாஜர் என்ற பெயர் வழங்கலாயிற்று. திருக்கருகாஜர் ஆலயத்துக்குச் சென்ற வரலும் திருப்பணியும் மகாகும்பாபிஷேகமும் விமரிசையாக நடத்தின. ஆனால், அச்சமயம் ராஜகோபுரத்துக்குத் திருப்பணி நடைபெறவில்லை. பவனி மதிகவரைச் சீர்ப்படுத்தி, ராஜ கோபுரத்துக்கும் கும்பாபிஷேகம் நடத்தப் பந்தர்கள் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் தரம் கைங்கரியத்துக்கு உதவியுரிய விரும்பு வேரார் ஸ்ரீ டி. என். கோபாலய்யர், டிரைடி, ஸ்ரீ முகிலவன நாத கவாயி தேவஸ்தானம், திருக்கருகாஜர் போல்டு, தஞ்சை ஜில்லா என்ற விவாதித்துக்குத் தங்கள் காணிக்கையை அனுப்பலாம்.

திருக்கருகாஜர் ராஜகோபுரம்

தலைநகரம்

கீவில்கத்தில் தலைநகரான தந்தபுரம் அன்று திருவிழாக் கோலம் பூண்டிருந்தது. வண்ணமலர் பந்தக்களம் வீதம் விதமான தோரணங்களும் வீட்டுக்கு வீது அலங்காரமாகக் காட்சியளித்தன. பழந்தமிழ்ப் பெண்மணிகளின் கலா மேதைகளைப் பிரதிபலிக்கும் சித்திரக் கோலங்களினால் எத்தனை வகை? ராஜபலனிக் குரத்தினக் கம்பகம் விரிந்தார் போல் இருந்தது. ஒவ்வொரு இவ்வகையின் மூன்று திட்டியிருந்த வரினக் கோலங்கள். சாரி சாரியாக, ஆவிரம் ஆவிரமாக ஆண் அளம் பெண்களும் சிழவர்களும் குழந்தைகளும் வழிமேல் சிறி வைத்து வீதிபோரமாகக் காத்திருந்தனர்.

இடைவிடையே குதிரைப் படைவீணுக் கருவிய வான உயர்த்திப் பிடித்துக்கொண்டு குறுக்கம் நெடுக்கு எகச் சென்று கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு மகா ஜனங்கள் கேட்க வைக்கவில்லை. ஆவலுடன் காத்திருந்தவர்கள் அமரிகையுடனும் இருந்தால் ராஜாவைத் தஞ்சைக் கேட்க.

மகதப் பேரரசின் தலைநகருக்குச் சென்றிருந்த கவிக்க மன்னன் குதிரைவன் அன்று வெற்றி வாகை குடித் தலைநகருக்குத் திரும்பி வந்து கொண்டிருந்தான்.

ஒரு மாவீரனுக்குரிய வரலாற்றைத் தங்கள் அன்புக்கும் பகிடுக்கும் பாத்திரமான மன்னனுக்கு அளிக்கவே தந்தபுர மக்கள் அத்தனை உற்சாகத்தோடு இருந்தார்கள்.

குதிரைவன் யாரை வென்றான்? வடக்கே இமயத்திலிருந்து தெற்கே காஞ்சி வரையில் போன்-வெண்மையால் ஏக சக்கராதிபதியம் நடத்தி வந்த சமூத்திரகுப்தனையா சின்னஞ் சிறு குதிரை மன்னனான குதிரைவன் முறி யடித்து வாகை குடியான்? ஆம். இது கலா மாக நம்ப முடியாத கதையைப் போல் இருந்த போதிலும் உண்மையை யார் எப்படி மறைக்க முடியும்? குதிரைவன் பெற்ற வெற்றி பாரதத்தின் பழஞ் சரித்திரத்திலே ஒரு அற்புதமான சாதனை.

கி. பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் கார வேலன் என்ற கவிக்க நாட்டு ஒரு மாவீரன் மகதத்தைக் கைத் முகவியில் அடிபணியச் செய்து கட்டிடாண்டான். குதிரைவிரை படைகளைத் திரட்டிக் கொண்டு பாடலிபுரத்துக்குப் போகவில்லை. படைக்கலைகளுக்குப்

பதிலாக ஒரு பக்கம், புத்த பகலானின் ஒரு புனிதமான இடது கடவாய்ப் பக்கம் மகத நாட்டு மாமன்னனிடம் அவன் எடுத்துச் சென்றான். அன்பு அறமும் பக்க பலமாக அவனுக்குத் தனைச் சென்று சரித்திரம் அறித்திராத ஒரு மிகான்னமான வெற்றிகை அவனுக்கு எட்டிக் கொடுத்தன. பலவா பிரக்கணக்கான உயிர்களைப் போரிக்கனத்திய மாய்த்து ரத்தமும் கண்ணீரும் கலந்த வெற்றி வைக் காட்டிலும் அன்பு. அறம் ஆய்வெற்றிச் சிறுதுணையுடன் குதிரைவன் அடைந்த வெற்றி பன்மடங்கு பெருமை வாய்ந்தது.

கமார் 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னும் மகத நாட்டில் சுஜாதாக்கு ஆட்சி புரிந்த காவத்தில் குதிரை என்னுமிடத்தில் புத்தர் டிரிபிவாண மகாடந்தார்கள். அவரது அஸ்திவையும் அனுப்புத் துண்டுக்கூடும் வைத்து அவரது சீடர்கள் வடபரதத்திலே பிறும்மாண்டமான தாதுகோபுரக்கைக் கட்டினார்கள். புத்தரின் இடது கடவாய்ப்பல் கவிக்கத்துக்கு வந்து சேர்த்தது. அப்பொழுது கவிக்கத்தில் அரபோசிய பிரம்மத்தன் பெனத்த மகத கைத் தழுவிப் புத்தரின் புனித தந்தத்துக்குக் கோயில் எடுத்தான். அன்று முதல் கவிக்கத் தலைநகரின் பெயரும் தந்தபுரம் என்று மாறி வது. தென்புரத்தில் பெனத்தம் முதன் முதலாக இப்படிக்கால் ஊர் பிறு.

அடுத்த கமார் ஓராவிர் ஆண்டுகள் வரை கவிக்கம் பெனத்தர்களின் கோட்டையாகவும் கேத்திர ஸ்தானமாகவும் விளங்கியது. இதரவிடையில் மகாவீரர் போதித்த னனை சமயமும் தெற்கு நோக்கிப் பரவ ஆரம்பிக்கவே பெனத்தத்துக்கும் னனைத்துக்கும் கருணயான பவப் பரிசோதனை ஏற்பட வேண்டியதாயிற்று. இவ்விரண்டுக்கும் மத்தியில் அகப்பட்டுக் கொண்டு தனித்து இந்து சமயம். இந்த தீவிரம் நீடிக்கவில்லை. மகதப் பேரரசு குப்தர்களின் ஆளுகைக்கு வந்ததுதான் தாமதம். பழம்பெரும் இந்த சமயத்துக்குப் புத்தியர் ஏற்பட்டது. இந்த சமயம் ஒருபுறமும் னனைசமயம் மற்றொருபுற முமாக நககை. இந்த இடுக்கித் தாக்குதலைச் சமாளிக்க முடியாமல் இந்தியாவுக்குள்ளும் பெனத்தத்துக்கு செல்வாக்கு கிணிகைத் தொடங்கியது. இம்மாதிரியான குற்றிய வித்தான் கவிக்கத்தில் குதிரைவன் என்று

குறையில் மன்னன் மகத்தத்துக்குக் கப்பம் கட்டும் சிற்றரசனாயிருந்தான். அங்கு மட்டும் பெணத்த மதம் பழைய செய்வாக்குடன் இருந்து வந்தது.

நாட்டின் இடர பகுதிகளிலிருந்து பெணத்தத்தை வெளியேற்றியவர்களுக்குக் கவிக்கத்தில் மாத்திரம் பெணத்த தர்மம் தழைப்பதைக் காண மனம் சிக்கிக்கொண்டது. இதற்கு நடந்த சதிகளும் சூழ்ச்சிகளும் பல. அவை பவிக்காமற் போகவே புத்தரின் புனித தந்தத்தையே கடத்த முயற்சிகள் நடந்தன. அதன் பயனாகப் பல ஆயிரம் இந்துக்களும் ஜைனர்களும் தேசப்பிரஷ்டம் செயல்பட்டார்கள். அதன் பின்னரும் அவர்கள் கம்மாவிற்குக்கொண்டது. அவர்கள் பாடலிபுரத்துக்குப் படைபெடுத்துப் போய் மகத மாமன்னன் சமுத்திரகுப்தனிடம் ஒன்றைப் பத்தாகத் திரித்தச் சொல்கிக் குறையென மீது குரோதத்தை வளர்த்தார்கள். இந்துக்கள் இம்சிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதைக் கேட்டால் சமுத்திரகுப்தன் போறுப்பானா? சின்னஞ்

சிறு கண்டைக்காய் ராஜ்யம் இந்துக்களைத் துன்புறுத்துவதன் மூலம் அந்த மதத்தைப் போற்றி வளர்க்கும் மகத

சாம்ராஜ்யத்தையே அவ மதித்து வதுச் சண்டைக்கு

இழுப்பதாகக் கூறினான். "போ, கவிக்கத்தை இருந்த இடம் தெரிவாயில் திரிமூலம் செய்து விட்டு அந்த வெற்றியின் சின்னமாகப் புனித தந்தத்தையும் பாடலிபுரத்துக்குக் கொண்டு வா" என்று உத்தரவிட்டுச் சித்ராபண்ணை என்ற ஒரு குறையில் மன்னனைப் பெரும் படை வுடன் அனுப்பினான் குப்தன்.

சித்ராபண்ணை ஒரு யிரும்மாண்டமான சோன் வுடன் வரும் தகவல் தெரிந்ததும் கவிக்க நாட்டு மக்கள் பதறிப் போனார்கள். என்ன என்ன விபரீதங்கள் நடக்கப் போகின்றனவோ என்று அவர்கள் கதிகலக்கினார்கள். குறையென சிறிதும் கவராமலையகிண்டி, தந்த புரத்தில் கோயில் கொண்டிருக்கும் புனித தந்தம் நாட்டையும் நாட்டு மக்களையும் காக்கும் என்ற திடம்பிக்கை அவனிடம் சூடி கொண்டிருந்தது. ஆக்ரமிக்க வந்த சித்ராபண்ணை வான் முகையில் சந்தக்காமல் ராஜாங்க விருதுகளுடன் எக்லைஞ்ச் சென்று ஆடம்பரமாக அவனை அழைத்தச் சென்றான். பெரும் பொருளைச் செலவிட்டு ஒரு பெரிய விருந்து வைத்து எதிரியைக் கொள்கிறதான். அழகுரல் கேட்க வேண்டியிருந்த இடத்தில் ஆடலும் பாடலும் கோவாகவமான கேவிக் கைகளும் நிறைந்திருந்தன. சித்ராபண்ணைக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. குறையென காட்டிய அன்பு அவனைத் திக்குமுக்காடித் தினைச் செய்து விட்டது.

"குறையோ! இன்று உன் நண்பனாக விருந்து சாப்பிட நான் வரவில்லை என்பது

உனக்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டுமே?" என்று கேட்டான் சித்ராபண்ணன்.

"நீ வந்த நோக்கம் எதுவாயினும் என் எங்கிலுக்கும் வரும் பழைய நண்பர்களைக் காமம் எனது விருந்தாளிகளே! விருத்திக்கு குறை ஒன்றும் இக்கிரமம் சித்ராபண்ணு! மகதப் பேரரசு போல் போல் பிற நாட்டுச் செல்வம் வலுவில் வந்து குடியும் குபேர பூமியில்கை கவிக்கம். ஏழைக்கு உரிபது என்னுடைய கருவியை இவ்வாறும் அடுத்தவனுடன் அதைப் பிடித்துக்கொள்ள எனது மக்கள் எப்பொழுதும் தயக்கமின்றிவர்கள் இக்கிரமம் என்னுள் குறுகியவர்."

சித்ராபண்ணன் சற்று மெனமம் சாதித்தான். பிறகு "உன்னைத் தண்டிக்க மன்னர் அனுப்பி வந்திருக்கிறீர்கள்" என்றான்.

"குற்றம் இவற்றைவர்கள் கட்டாயம் தண்டிக்கப்பட்ட வேண்டியவர்கள், சித்ராபண்ணு! தர்மத்தையும் நீதியையும் நினைவிறந்துவது தானே என்னையும் உன்னையும் மாமன்னரை யும் போன்ற முடி தரித்தவர்களின் முதுகை கட்டைம" என்றான் குறுகியவர்.

குறுகியவர் என்ன சொல்லுமென்று என் பதைப் போல் சித்ராபண்ணன் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. கவிக்க நாட்டிலிருந்து பாட்டி புரத்தாக்கு வந்த இத்தகைய புகார் செய்ததைப்பற்றிச் சித்ராபண்ணன் பிரயத்தனப்பித்தான்.

"மாமன்னர் நினைப்பதைப் போல் இத்தகைய நாள் இயிசித்திருந்தால் உன்மை யில் தண்டிக்கப்பட்ட வேண்டியவன் தான் சித்ராபண்ணு! ஆனால் இங்கு நடத்தது வேறு. மாமன்னர் செவிக்

லுக்கு எட்டியவறு முற்றிலும் வேறு" என்று ஆரம்பித்து, பெனத்தர்னை அழிக்கவும் புனித தந்தத்தை அழிக்கவும் சதி நடத்தத்தையும் சதியில் சம்பந்தப்பட்டவர்களைத் தீர்ப்புரைக்கும் செய்ததையும் குறுகியவர் விவரமாக எடுத்துச் சொன்னான்.

"பிரதானிகளில் ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவருக்கு விருப்பமான சமய சித்தாந்தங்களைக் கடைப்பிடித்து ஒழுக்க உரிமை கடைபிடித்தா? இத்தகைய பெனத்தர்களும் இத்தாட்டில் ஒற்றுமையாக வாழ வேண்டும் என்று உறுவதும் அதற்குக் குத்தகம் கிளைப்பவர்களைப் பிரஷ்டம் செய்யவதும் குற்றமென்றால் தான் செய்தது மன்னிக்க முடியாத குற்றம் தான், சித்ராபண்ணு!" என்றான் குறுகியவர்.

"உன்மை என்னவென்பது சுகரவர்த்திக்குத் தெரியாது. குறுகியவர்! மகதப் பேரரசின் ஆக்களுக்குக் கட்டுப்பட்டவர்கள் நாம். என் பேச்சைக் கேள், புத்தரின் புனித தந்தத்தை

எடுத்துக் கொண்டு என்னுடன் பாடவிபுரத்தாக்கு வா. தர்மமும் நேர்மையும் தவறாத மாமன்னரிடம் நடத்ததைச் சொன்னால் நிச்சயம் உனக்கு நியாயம் கிடைக்கும். என் கட்டைம நினைவெறுவதோடு உன் பிள்ளை குரோதமும் நீக்கும்!" என்று யோசனை கூறினான் சித்ராபண்ணன்.

குறுகியவனுக்கும் இது நல்ல யோசனை யாகிய பட்டது. அதோடு கட்டைம உணர்ச்சி யும் தயக்கமும் "பாடவிபுரத்துக்குப் போ" என்று அவனைத் தூண்டிப் பண்ணம் கட்டி வைத்தது. புத்தரின் புனித தந்தத்தை எடுத்துக் கொண்டு சித்ராபண்ணனுடன் கைதியாக அகல், சமாதான தூதலுக்கே குறுகியவர் மகத நாட்டுக்குச் சென்றான். அவன் என்னியதைப் போலவே அறமும் அன்பும் வெற்றி பெற்றான். பெனத்த தர்மத்திடம் கொண்ட துயேஷத்தி னால் அமைதியான கவிக்க நாட்டிலே குழப்பத்தை கிளைக்க முயன்றவர்களின் சதி

அம்பலமாயிற்று. சர்வ மத சமரசத்தில் நாட்டம் கொண்ட சமூக நிராகுத்தன் குறுகியவனுக்கு நியாயம் வழங்கினான். அவனுடைய அன்பையும் ஆசையும் பெற்றுப் புனித தந்தத்துடன் வெற்றி வீரனுக்கே குறுகியவர் செல்கத்தாக்குத் திரும்பினான். ஒரு சொட்டு ரத்தமும் சித்தாமல் புனித தந்தத்தோடு பெருமியைத் தந்துடன் வரும் காவலனைக் குறுகியவருடன் வரபெற்று உபசரிக்கவே தந்தபுர வாகிகள் ஊரை அவர்க ளித்து விதிக்கதோறும் ஆயிரம் ஆயிரமாகத் திரண்டு நின்று வழிமேல் விழி வைத்துக் காத்திருந்தார்கள்.

புனித தந்தம் அதற் குரிய திருக்கோயிலுக்

குத் திரும்பி வருகிறதென்ற நற்செய்தி பெனத்த தர்மத்தின் நினைத்த அந்த மக்க ளுக்கு அளவியா ஆனந்தத்தைக் கொடுத்திருந்தது. ஆனால் கிழியின் கிளைபாட்டை அறிந்தவர் யார்? தங்களுடைய அன்றைய சந்திராஷம் அற்ப சந்திராஷமாக முடியப் போகிறது என்பதை எப்பொழுது அவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. புத்தரின் புனித தந்தத் தாக்கு உரிம இடம் இவர்க்கையாபிருக்கும் பொழுது கவிக்க நாட்டில் அந்தப் புனிதச் சென்மை எப்படி நீடித்திருப்பது சாத்தியம்?

சில மாதங்களுக்குப் பிறகு ஒருநாள் கவிக்க மன்னன் குறுகியவர் கவலை தோய்த்த முகத்துடன் அவைக்களத்திலிருந்து அந்தப் புரத்தாக்கு வந்து கொண்டிருந்தான். என்றும் இக்களத் தோர்வு அவனிடம் அன்று குடி கொண்டிருந்தது. சரிசாக நடப்பதற்குக்கூட அவனிடம் சக்தியில்லை போகிறதென்று. நடை

யில் வருக்கமான மிடுக்கமில்லை; நேராக இளவரசி நேறமாளாவில் அத்தப்பரத்தாக்குக் குறையிவன் தட்டுத் தடுமாறிக் கொண்டு போய்ச் சேர்த்தான்.

நேறமாளா குறையிவனின் ஒரே பெண். ஆன் வாரிக இவ்வாதபடியினால் வருக்காலராணிபான நேறமாலுக்கு உஜ்ஜயினி இளவரசன் தத்தபுத்திரனை மணம் முடித்து வைத்த அவனுக்குப் பட்டத்து இளவரச அத்தத்தை யும் குறையிவன் அளித்திருந்தான். நேறமாலும் தத்தபுத்திரனும் அர்ப்பணையில் அமர்ந்து அரச செலுத்துவதைக் கண்ட பிறகுதான் கண்ண மூடவேண்டுமென்பது அவன் ஆசை. ஆட்சிப் பொறுப்பை அவர்களிடம் ஒப்படைத்து, பெளத்த சங்கத்துக்குத் தனது வாழ்நாளில் பாக்கிப் பகுதியை அர்ப்பணிக்க வேண்டுமென்று குறையிவன் திட்டமிட்டுக் கொண்டிருக்கையில், அவனுடைய மனக்கோட்டை வைத்த தனிப்பொடியாக்கும் ஒரு பயங்கரமான செய்கி அவன் காதக்கு எட்டியது. அச்செய்கி அவன் தடைப்பிணம்போக ஆக்கிவிட்டது.

ஆனந்தமாகச் சொக்கட்டான் ஆடிக் கொண்டிருந்த நேறமாலும் தத்தபுத்திரனும் அத்தப்பரக் கதவு நிற்கும் சத்தத்தைக் கேட்டதும் பளிச்சென்று திரும்பிப் பார்த்தார்கள். அரசரகட அறியிப்பிச்சலாமல் அக்கு வருவதில்லை யாதலால் துணிவுடன் கதவைத் திறந்துகொண்டு திரும்பிப் பார்ப்போமாக வாரி நுழைய முடியுமென்பதை அவர்களால் கவனிக்க முடியவில்லை. சோகமே உருவமாகக் குறையிவன் தன்னாடிக் கொண்டு வருவதைப் பார்த்ததும் இளவரச தம்பதிகள் திடுக்கிட்டுப் போய் விட்டார்கள்.

நேறமா கைபிவிருத்த கால்களை வீசி வெறித்து விட்டுத் தகப்பனிடம் ஒட்டமாக ஓடினான். "உடம்புக்கு என்ன அப்பா!" என்று கவலையுடன் விசாரித்தான்.

"என் உடம்புக்கு ஒன்றுமில்லை நேறமா! பதறிப்படாதே!" என்று சொக்கிப்பவன் மை குறையிவன் ஒரு ஆனந்தத்தில் அமர்ந்தான்.

"இப்படி என் அருகில் வந்து உட்காருங்கள், குழந்தைகளே!" என்றான். பிறகு அவன் கிணற்றுக்குள்ளேயிருந்து பேசுவதைப் போல் இருந்தது அவனுடைய தொனி. நேறமாலும் தத்த புத்திரனும் மண்ணின் இருபுறமும் உட்கார்ந்து கொண்டார்கள்.

குறையிவன் ஒரு சோகப் புன்னகையுடன், "நான் உங்களை விட்டுப் பிரிய வேண்டிய காலம் தெலுக்க விட்டது. நம்முடைய இத்தச் சத்திப்பே அனேகமாகக் கடைசிச் சத்திப்பாகவும் இருக்கலாம். உங்களை அரிபாசனத்தில் அமர்த்திக் கண்ணுளிரப் பார்க்க வேண்டுமென்று மனக் கோட்டை கட்டிக் கொண்டிருத்தேன். ஆனால் புத்தர் பகவானின் சித்தம் வேறுவிதமாக இருக்கிறது" என்றான். அவன் இப்படிச் சொக்கிக் கொண்டிருக்கையில் அரசன்மகளுக்கு வெளியே போர்முனைகள் கிடைக்கென்று ஒவ்வொரு ஆரம்பித்தன.

"புத்தம் நடக்கப் போகிறதா? யாருடன் புத்தம்? விவரமாகச் சொல்லுங்கள் அப்பா!" என்று பரபரப்புடன் கேட்டான் நேறமா.

"ஆமாம், உகனே! இன்னும் சிறிது நேரத்தில் போர்முனைக்கு நான் புறப்பட்டுப் போகிறேன். அக்கிருத்த திரும்பி வருவான் என்ற தம்பிக்கை எனக்கு இல்லை. ஆகையால்தான் கடைசி முறையாக உங்களைப் பார்த்து விட்டுப் போக வந்தேன்!" என்று குறையிவன் சொல்லுவையில் தத்தபுத்திரன் சீறிக் கொண்டு எழுந்தான்.

"மாமா! நீங்களா இப்படிப் பேசுகிறீர்கள்? புத்த காலத்தில் வைர தெஞ்சத்தடன் இருக்க வேண்டிய நீங்களே இப்படி மணம் முடித்து போனும் நமது படைகளிடம் உறுதியையும் கட்டுப்பாட்டையும் எப்படிச் காண்பது? நான் இருக்கும்பொழுது போர்முனைக்கு நீங்கள் ஏன் போக வேண்டும்? ஆகி கூறி எங்கள் அனுப்பி வைப்புகள், வெற்றியுடன் திரும்பி வந்து எதிரிகளின் தலைகளை உங்கள் காலடியில் போடுகிறீர்கள், மாமா!" என்று முழுகிெழுன் தத்தபுத்திரன்.

குறையிவன் மீண்டும் ஒரு சோகப் புன்னகை செய்தான். "நீ போர்முனைக்குச் செல்வதில்லை. அக்கிருத்த திரும்பி வருவான் என்ற தம்பிக்கை எனக்கு இல்லை. ஆகையால்தான் கடைசி முறையாக உங்களைப் பார்த்து விட்டுப் போக வந்தேன்!" என்று குறையிவன் சொல்லுவையில் தத்தபுத்திரன் சீறிக் கொண்டு எழுந்தான்.

"மாமா! நீங்களா இப்படிப் பேசுகிறீர்கள்? புத்த காலத்தில் வைர தெஞ்சத்தடன் இருக்க வேண்டிய நீங்களே இப்படி மணம் முடித்து போனும் நமது படைகளிடம் உறுதியையும் கட்டுப்பாட்டையும் எப்படிச் காண்பது? நான் இருக்கும்பொழுது போர்முனைக்கு நீங்கள் ஏன் போக வேண்டும்? ஆகி கூறி எங்கள் அனுப்பி வைப்புகள், வெற்றியுடன் திரும்பி வந்து எதிரிகளின் தலைகளை உங்கள் காலடியில் போடுகிறீர்கள், மாமா!" என்று முழுகிெழுன் தத்தபுத்திரன்.

குறையிவன் மீண்டும் ஒரு சோகப் புன்னகை செய்தான். "நீ போர்முனைக்குச் செல்வதில்லை. அக்கிருத்த திரும்பி வருவான் என்ற தம்பிக்கை எனக்கு இல்லை. ஆகையால்தான் கடைசி முறையாக உங்களைப் பார்த்து விட்டுப் போக வந்தேன்!" என்று குறையிவன் சொல்லுவையில் தத்தபுத்திரன் சீறிக் கொண்டு எழுந்தான்.

கடாது. இது புத்த பகவான் மீது ஆணை. போர்க்களத்தில் பவி கொடுப்பதற்காக உங்களை என் மாளுக்கு மணம் முடித்து வைக்கவில்லை. வானேந்திப் போர் புரிவதைக் காட்டிலும் நீ செய்ய வேண்டிய அநி நுகரிய மான கடமை ஒன்றிருக்கிறது. இந்த தெருக் கடியான தருணத்தில் பெளத்த சங்கம் உன்விடம் ஒரு புனிதமான சேவையை எதிர் பார்த்து. கவிகம் படை பலத்தில் பெருமை கொள்ள முடியாமல் இருக்கலாம். ஆனால் ஆத்மீக பலத்தில் நமக்கு மிகுதிய வர்கள் யாருமில்லை வெல்பதை எண்ணி உண்ணி நாம் பெருமைப்படலாம். இன்று நீ செய்யப் போகும் பவித்திரமான சேவை உன் பெயரையும் என் பெயரையும் இப் புண்ணிய பூமியின் பெருமையும் ஆவிரமாவும் ஆண்டுக்கொரு மக்கள் மனத்தில் சிரஞ்சீவி வாக வைத்திருக்கும் தன்மை வாய்ந்தது. நம் வாய்க்குக்கும் புத்த பகவானின் புனித மான தத்தத்தைக் கைப்பற்றத் குறுதில் மண்ணை கிவதன் பெரும் படைகளோடு வருகிறான். கிவதன் கொடியவன். மிஸ்சைத்

தனமாகக் கவிக்கத்தைத் தாக்கிக் கைப்பற்ற அவன் நீண்ட காலமாகவே திட்டம் போட்டு வருவது எனக்குத் தெரியும். மகத நாட்டுக்குச் சென்று மித்திரபேதம் செய்த எதிரிகள் இப்பொழுது கவேதனைச் சர்வாக முடுக்கி விட்டிருக்கிறார்கள். சனாதனிகள் காப்பாற்றும் புனிதப்போர் நடத்துவதைப் போல் கவிக்கத்தைக் கைப்பற்றும் திட்டத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ள இரண்டு ஸ்டீம் லோர் சனாடின் தமது கவிக்கையை அவன் தொகுக்கிக் கொண்டிருக்கிறான். அவனை எதிர்த்து அளவுக்கு தம்மிடம் படை பலமில்லை. மகத சாம்ராஜ்யத்திலிருந்து உதவி வருவதற்கும் அவகாசமில்லை. ஆகையால் போரின் முடிவு எப்படியிருக்கുമென்பது தெரிந்த கிஷபத் தான். இந்த நிலையில் தமது கடமை தெளிவானது. புத்தரின் புனித தந்தம் எப்படியும் எதிரிகள் உச்சாமிவிடக் கூடாது. கவிக்கத்தின் இந்தப் புனிதமான பரிசை, காணிக்கையை சமூகத்தில் இருக்கும் பெண்தம்மகா சங்கத்தின் பொறுப்பில் எப்படியும் ஒப்படைத்துவிட வேண்டும். இதை நீயும் நேமாவுமாகச் சேர்த்துதான் செய்ய வேண்டும். அரண்மனைப் உப்பரிக்கையினை நின்று பாருங்கள். போரர்களத்தில் சிவப்புக் கோடி உயர்த்தப்பட்டால் நாம் தோக்கிவடைத்து விட்டோமென்று அர்த்தம். அதன் பிறகு ஒரு விதாடியும் தாமசியாமல் புனித தந்தத்துடன் கரகக் கூழியாகத் தலைககரிலிருந்து நீங்கள் தப்பிப்போய்விட வேண்டும். நேராகத் துத்தக்கடிக்குச் செல்லுங்கள். அங்கு மரக் கலம் ஏறிலுக் இரண்டு தினங்களில் சமூகத்துக்குப் போய்ச் சேர்த்துவிடலாம். என் தண்பன் மகாசேனன் அங்கு தங்காட்சி நடத்துவதற்கு. கவிக்கத்தின் வினைமதிக்க முடியாத பசித்திரமான பரிசை அவனிடம் ஒப்படைத்து விடுங்கள். புனித தந்தத்தை பக்தி ரீர்த்தை புடன் பாதுகாக்கக் கூடியவன் அவன் ஒருவன் தான். உயிரைக் கொடுத்ததனும் புனித தந்தத்தை நாம் கொண்டு போய்ச் சேர்ப்பது உங்கள் பொறுப்பு. போர் லூணியில் என்கதி என்ன ஆடுமோ என்று எண்ணிக் காரிபத்தைக் கெடுத்த விடாதீர்கள். புத்தர் உங்களைக் காப்பாற்றுவாராக!"

இவ்விதம் சொக்கிய குறையிவன் மனத்திலிருந்த ஒரு பெரும் கணையைக் கீழே இறக்கி

வைத்தவனைப் போல் ஒரு தெருமச்செறித்தான். பிறகு, "தான் வருகிறேன்!" என்று சொல்லிவிட்டு மன்னன் எழுந்த போய் விட்டான். அதிர்ச்சியில் பிரமை பிடித்துப் போயிருந்த நேமாவுக்கும் தந்தபுத்திரனும் மன்னன் போய் விட்டதை உணர்ந்து கொள்ளுவதில் மூன்றுக் குறையிவனின் சங்கதாதம் அரண்மனை வாசலில் கணிரென்று ஒலித்தது.

"அப்பா ... அப்பா!" சற்று நின்றுங்கள், அப்பா!" என்று அவரிக் கொண்டு அரண்மனை வாசலுக்கு ஓடியவந்தான் நேமாமாவா. ஆனால் அவன் வாசலை அடைவதற்குள் அரசனைத் தாக்கிக் கொண்டு வெண்பூரி மின்னல் வேகத்துடன் பாய்ந்து விட்டது. தந்த புத்திரனுக்கு இளவரணியை என்ன சொக்கித் தெற்றுவிதென்று புரியவில்லை.

"அரசர் வெற்றியோடு திரும்புவார். இளவரசி அவர் போர்மூலக்கூப்ப போகும் பொழுது அபசகுனம் மாநிரி இப்படி நீ அழகாமா? பகவான் புத்தர் நம்மை ஒரு போதும் கைவிடமாட்டார்" என்று சொல்லிச் சமாதானப்படுத்தினான் அவன்.

குறையிவன் சொல்லிவிட்டுப் போனதைப் போலவே அன்று அத்தி மயங்குவதற்குள்ளாக புத்தத்தின் முடிவு தெரிந்து விட்டது. புத்தத்தை அறவே வெறுக்கும் அளவுக்கு ஒரு காலத்தில் மௌனியப் பேரரசனான அசோகனை பிழிபுரச் செய்த கவிக்கவிரர் சேனைகள், இங்கெரு காவத்தில்க் பிரகல்பமித்திரனை அடிபணியச் செய்து மகத சாம்ராஜ்யத்தை வெற்றி கொண்ட அதே கவிக்க நாட்டு மாவீரர்கள், இன்று கவேதன் என்ற ஒரு குறுநிை மன்னனிடம் படுதோக்கிவடைத்து தலைதெறிக்கத் திரும்பி ஓடி வந்து கொண்டிருந்தார்கள். குறையிவன் செய்த லட்சணைற்பாட்டினைப்படி போர்க்களத்தில் செக்கி மோடி பறப்பதை நேமாமாவாவும் தந்த புத்திரனும் அரண்மனை உப்பரிக்கையிலிருந்து கண்டார்கள். அரசு அறிந்து போனதை அறிவிக்கும் அந்த அபாயக் கொடியைக் கண்டததான் தாமதம், நேமாவுக்கு இதயமே நின்றுவிடும் போயிருந்தது. கண்ணிரை ஆளுகப் பெருக விட்டுக்கொண்டு அவன் கதறிவழுதான்.

இதற்கிடையில் ஓடியவரும் கவிக்கப்படைகளை கிரட்டிக் கொண்டு கொண்டுவரப் பிராகுகள்

சத்தவைத்தியசாலை (Pharmacy) லிமிடெட் "நஞ்சன்கூடு"

முன்பிருந்த பிழைகள் (Old Mistakes) அவர்களைச்

பி.மலான் 43 பூடினல்

மலையிலிருந்து சென்னை

ஹிஸ்மெனோ டோனெட்ஸ்

மலையிலிருந்து சென்னை

கூந்தல் செழிக்க நீலா இளங்கா தக்க

"நஞ்சன்கூடு மல்போடி" பாக்கெட் தயாரிப்பு

சொல் ஏஜன்டுகள்: புனைடெட். கன்னன், 54, பந்தர் தெரு, சென்னை-1 (சேனா, மதுரை, மய்யூர்)

நீடுநெல்மேலி ஐயடி:

நடராஜா கிட்டலன்

நீடுநீ: அப்பாவுக்குக் கடைவிறி

கடைக்குடி:

நக்கபாகன் செட்டியார்

நக்காடி: ராஜகோபாலபிள்ளை

குட்டக்க:

ராகவேந்திர ராஜ் சன்ன

போடு: ஸ்ரீ கிருஷ்ணா கி கோ.

நீடுநெல்மேலி:

தாமோதர முதலியார்

வேறு: பாக்கெட் முதலியார்

செங்கப்பட்டு: அம்பிக் கிட்டலன்

(சேனா, மதுரை, மய்யூர்)

பாய்த்து வருவதைப்போல எதிரிகள் தீப் பந்தகங்களோடு ஒடி வருவதைத் தந்தபுத்திரன் கண்டான். அரண்மனையில் தாமதத்தும் ஒய் வொரு வினாடியும் பேராபத்தானதென்பதை உணர் அவனுக்கு அதிக நேரம் பிடிக்கவில்லை. நேறாமலைத் தெரிவி அரண்மனையிலிருந்து காப்பாற்றிக் கொண்டு போய்விட அவன் அரும்பாடு பட்டான். தன்னை மறந்து புலம் பிப் இளவரசிக்கா கணவனின் ஆறுதல் மொழிகள் காதிக் ஏறியவயிலை. வினாடிக்கு வினாடி அபாடம் அவர்களை நெருங்கி வந்து கொண்டிருந்தது.

இளவரசியிடம் இனி நயமாகப் பேசுவதில் பயனில்லைமென்று தீர்மானித்த தந்தபுத்திரன் சற்றுக் கடுமையான தொனியில் "நேறமா! நீ அரண்மனையிலேயே இரு. நான் போகிறேன். தகப்பனுக்கு நீ துரோகம் செய்யலாம். ஆனால் மன்னருக்கு நான் துரோகம் செய்பத் தயாராயில்லை. அவருடைய இறுதி வேண்டுகோளின்படி புனித தந்தத்தை எடுத்துக் கொண்டு நான் ஈழத்துக்குப் போகிறேன். உயிர் கொடுத்தாலினும் புனித தந்தத்தைப் பெளத்த மாமன்னன் மகாசேனனிடம் ஒப்படைக்க வேண்டுமென்பது மன்னர் ஆணை. இனி உன் வழி வேறு. என் வழி வேறு. பெளத்த மகாசங்கம் என்னை ஈழத்துக்கு அழைக்கிறது. புத்தர் உங்களைக் காப்பாற்றுவாராக!" என்று மிடுக்கமாகச் சொல்லி, அவன் அகலிவருந்தினம்ப ஆபத்தமானான்.

கூடமை உணர்ச்சியைத் தந்தபுத்திரன் சூத்திக் காட்டிய பொழுதுதான் நேறமாலாவின் அழகை நின்றது.

"எல்லோருமே என்னை விட்டுப் போவதென்று தீர்மானித்து விட்டார்கள்? இல்லை, நானும் உங்களுோடு கூட வருகிறேன். எல்லாம் அழிந்து போன பிறகு, நீங்கலும் போகும் பொழுது எனக்கு மாதத்திரம் இங்கே என்ன வேலை? மன்னரின் ஆணை ஈகிதிறத்துக்கு அவர் இட்ட பணியை நிறைவேற்றி வைக்க இதோ நானும் வருகிறேன். புனித தந்தத்தை எப்படியும் ஈழம் கொண்டு சேர்ப்போம்" என்று சொல்லிக் கொண்டு இளவரசியும் எழுந்தான்.

"ஒய்வொரு விநாடி தாமதிப்பதும் ஆபத்தான நேறமா! எதிரிகள் தலைநகரில் துறைவதற்கு முன்னும் நாம் தந்த கோபுரத்தை அடைந்து விட்ட வேண்டும். கரங்கட்பாளை அங்குதான் இருக்கிறது" என்று உரையவன்மேல் இளவரசியைத் தரதரவென்று இழுத்துக் கொண்டு ஓட்டமும் தடைபுமாகச் சென்றான் தந்தபுத்திரன். பிரயாணத்துக்கு வேண்டிய பொருள்களையும் புத்தரின் புனிதத் தந்தத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு கரங்க வழியாக அவர்கள் தலைநகரை விட்டு வெளியேறினர்.

தறவிகளைப்போல மாறுவேஷம் அணிந்து இரவு பகலென்று பாராமல் மேட்டிலும் காட்டிலும் ஞானிலும் கல்விலும் அவர்கள் பிரயாணம் செய்தார்கள். இடையில் எவ்வளவோ ஆபத்துகள்; கஷ்டங்கள்; இடைபூதங்கள் இவைகளோடு கொக்கிளவர்பயம் வேறு. வழியில் எதை இழந்தாலும் புனித தந்தத்தைப்பறி கொடுத்துவிடக் கூடாதென்பதற்காக அதைக் கத்தலுக்குள் மறைத்து

வைத்துக் கொண்டு போனான் இளவரசி. பல நாட்கள் பிரயாணத்துக்குப் பிறகு அவர்கள் கோதாவரி நதி தீரத்தை படைத்தனர். ஒரு கரைகளையும் அணைத்துக்கொண்டு வெள்ளம் ஓடிக்கொண்டிருந்தது. புத்தர் அருகிலும் ஒரு படகோட்டி உதவிக்கு வந்து சேர்த்தான். நதியைத் தாண்டி ஆத்திரபாதத்திலே இறங்கியபொழுதுதான் இளவரசி தம்பதிகள் நிம்மதியாக முக்கிட ஆரம்பித்தார்கள். பிறகு அகலிவருந்த தாத்துக்குடியை அடைத்து ஈழத்துக்கு மரக்கலம் ஏற அவர்கள் அதிகம் கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கவில்லை.

கீவிதக நாட்டு இளவரசி நேறமாலாவும் தந்தபுத்திரனும் புத்த பகவானின் புனித தந்தத்தோடு ஈழம் வந்தபொழுது மாமன்னன் மகாசேனன் காலமாகி விட்டவே, ருனவம்ச முதல் மன்னரான கிரீத்திரிரிமக வர்ணன் ஆட்சி நடந்து கொண்டிருந்தது. கவிதக இளவரசி தம்பதிகள் திருகோண மலை எனப்படும் கோகர்ணத்தில்தான் வந்து இறங்கினர்.

இறங்கியதும் இறங்காததுமாகச் சிங்களத் தலைநகருக்குத் தாது அனுப்பினார்கள். ஆதீர் கத் துறையில் அரும்பெரும் சேவைகள் செய்து வந்த கிரீமேகவரணன் புத்த பெருமானின் புனித தந்தம் வந்திருக்கும் செய்தியைக் கேட்டவுடன் புனகாங்கிதம் அடைந்தான். ராஜா விருதுகளுடன் பல்லாயிரக்கணக்கான பிஷாக்கள் புகடருழக் கோகர்ணத்துக்கு விரைந்த மனைன் ராஜாங்க மரியாதைகளுடன் புனித தந்தத்தை வரசிவற்றான். தேவனும்பியதீசன் காவத்தில் அமைக்கப்பட்ட முதலாவது பெளத்த விஹாரையான மஹா விஹாரையில் ஒரு தலைய மாளிகை—புனித தந்தத்திற்குள் ஆலயம்,—எழுப்பி, அதில் புனிதச் சின்னத்தை பிரதிஷ்டை செய்தான். புனித தந்தத்தை இலங்கைக்குக் கொண்டு வந்த நேறமாலாவாவுக்கும் தந்த புத்திரனுக்கும் துறையில் நிச்செங்குகளை வாரி வழங்கி அவர்களை இலங்கையிலேயே நிரந்தரமாகக் குடியேற்றம் செய்தான்.

அன்றமுதல் புனித தந்தம் பக்திக்கு உரிய புனிதச் சின்னமாக இருந்து வருகிறது.

கவிதகம் தந்த இப்பாசை ஈழம் இன்னும் போற்றி வழிபட்டு வருகிறது.

நினைத்தது நடந்தது

“பாதுகா பட்டாபிஷேகம்” அமெரிசுர் நாடகம் நடந்தது. அதில் பரதனாக வந்தவர், தாரதன் மரணத்தையும் ஸ்ரீ ராமபிரான் காண்கம் சென்றதையும் கேட்டு மிதமிஞ்சிய உணர்ச்சி வேகத்தில் தலை கிரீடத்தைப் பிடித்துப் பிழ்த்துக் கொண்டு கதறினார். அவருடைய துக்கம் நாக்லாமல் கிரீடமும் அதனுடன் பொங்கி சுத்தமும் கையோடு வந்து விட்டன! நான்கொணுத் துக்கத்தில் ஆழவேண்டிய தூர்ப்பாக்கிய கட்டத்தில் இருந்த நாடகத்தைப் பார்த்தவர்கள் ஹோ என்று சிரித்தவிட்டனர். இந்த எதிர்பாராத ஹாஸ்யம் எல்லோரையும் திணற அடித்து விட்டது.

பொதுவாக நாடகத்திலும் சரி, சினிமாவிலும் சரி, ஹாஸ்யத்தைப் புருத்தவது என்பது மிகவும் சிரமமான காரியம். அவதவிடச் சிரமம் நாடக ஆசிரியர் மிகவும் யோசித்துப் புருத்திய ஹாஸ்யத்தை உணர்ந்து நாடகம் பார்ப்பவர்கள் சிரிப்பது. அதையும் விடச் சிரமமான காரியம், ‘கொல்’சென்று ஜனங்களை சிரிக்கும்படியான ஹாஸ்யத்தைப் புருத்தவது. ராய்பகதூர் ப. சம்பந்த முதலியார் எழுதிய “சபாபதி” நாடகம் முழுவதும் ஹாஸ்யரஸம் ததும்பும் நாடகம். ஒரு கற்கண்டுக் கட்டியில் எந்தப் பழுதியைச் சுவைத்தாலும் இனிப்பாயிருப்பதுபோல், அந்த நாடகத்தின் எல்லாக் காட்சிகளிலும் ஹாஸ்யம் திணறத்திருந்தது. (“சபாபதி” சினிமாவாக எடுக்கப்பட்டபோது கூட ஹாஸ்ய ரஸம் குறைவாகவும் இருந்தது என்பதை என்னுடைய மறக்க முடியவில்லை.)

சென்னை நியாகராபர் கலின் கலை மன்றத்தினர் 21-12-57 அன்று செயின்ட்மேரி மண்டபத்தில் நடத்திய “நினைத்தது நடந்தது” என்னும் நாடகத்துக்குப் போன போது நாடகத்தில் குறைகள் இருந்தாலும் அவர்

தையும் பார்த்து ரசித்து வைப்போமே என்று தீர்மானித்துக் கொண்டதால் போனேன்.

இந்த நாடகத்தில், கதாநாயகன் கதாநாயகியை மணந்து கொள்ள நினைத்தான்—அது நடந்தது. கதாநாயகியும் கதாநாயகனை மணந்து கொள்ள நினைத்தான்—அதையும் சம்பிரமமாக நடத்தது.

ஆனால் நான் எதிர்பார்த்தது நடக்கவில்லை; நாடகத்தில் நான் எதிர்பார்த்துப் போன குறைகளைச் சொல்லுகிறேன்.

பக்ஷிக்கடத்தில், மாணவர்கள் எல்லோரும் சரிவாகப் பாடம் ஒப்பித்த விட்டால் உபாத்தியாயருக்கு மனசு அவ்வளவு நிம்மதியாக விராது. அந்த நிம்மமை ஏற்பட்டுவிட்டால் பக்ஷிக்கடத்தில் உபாத்தியாயபிரதேவையிடுவோ!

‘புருப்’ திருத்திவாருக்கு ஒரு பிழை கூடக் கடைக்க விக்லை பென்றும், மனசுக்குத்

திருப்பி பேற்படாது. பிழையே பிக்லைபென்றும், பக்ஷி உபாத்தியாயரின் நினைதானே அவருக்கும் ஏற்படும்!

அதுபோல, சினிமா, நாடக விமரிசகர்களுக்கும் கலைமயச்சங்கன் எதினுமே குறைகளை முடியவில்லை பென்றும் கொஞ்சம் சிரமமாகத் தான் இருக்கும்.

விமரிசனகளைப் படிப்பவர்கள் கூட, நல்ல சினிமா, நாடகங்களைப் பற்றி உயர்வாக எழுதப்பட்ட விமரிசனகளைவிட, தாக்கி எழுதும் விமரிசனகளைத்தான் மிகவும் ரசித்துப் படிக்கின்றனர்.

“அந்தப் படத்தை வெகுத்து வாங்கிவிட்டீர்களே! படித்தீர்கள். நன்றியிருந்தது...” என்று ரசித்துக் கூறும் நண்பர்கள், நல்ல விஷயங்களைப் பாராட்டி எழுதினால் வாயை திறப்பதில்லை.

ஆனால் நான் அதற்காக என் விமரிசனத்தில் காரம் புருத்த முயல்வதில்லை. நல்ல அம்சத்தைக் கண்டால் அதைப் பாராட்டிக் கூறச் சிறிதும் தயங்குவதில்லை.

சீமலாவின் அத்தைமகன் சேகர்; அவனுக்கும் அவனுக்கும் மணம் முடிக்கக் சீமலாவின் பெற்றோர் முடிவு செய்து விட்டனர். சேகர் அதை; மாமா வீட்டிலே படித்து நூல்கள் எழுதுவதன், சீமலாவின் தகப்பனாருடம் பொருமை கொண்டிருந்த உறவினர் ஒருவர் இத்தக் காதல் மணம் கழிவோட்டாமற் செய்ய முயல்கிறார். ஒரு பெரிய பணக்காரரின் மகனான ஒரு பித்துக்கொள்ளிக்குக் சீமலாவைக் கொடுக்கும்படி தூண்டுபார். பணம் காரணமாகக் சீமலாவின் தகப்பனார் வரலைப் பார்த்துமேல் அந்தச் சம்பந்தத்துக்கு இசைத்து சேகரை வெறுத்து உதறுகிறார்.

சேகர் தலிக்கிடுன். அவன் நண்பன் பாது சமய சஞ்சீவிபாக இருந்து அவன் காது இனிது நிறைவற்றி வைக்கிடுன். இதுதான் "நினைத்தது நடந்தது."

நினைத்தது நடந்தது என்றால் அதிக என்ன அதிசயம்? நினைக்காதது நடந்தது என்றால் தான் அதிசயம் என்று நீங்கள் நினைக்கலாம்.

ஆனால் அமெரிஞர் நாடகக்கலைப் பொறுத்த வரையில் இரண்டாம் அதிசயம்தான். இன்னும் குறிப்பாகக் கேட்கப் போனால் நாடகம் குறித்த தேதியில் நடந்ததாவே அதிசயம்தான்.

நான் இதைப் பரிசாசமாகக் கூறவில்லை. "விட்டைக் கட்டிப் பார்", கல்யாணம் பண்ணிப் பார்" என்னும் முதுமொழியோடு "நாடகம் நடத்திப் பார்" என்னும் ஒரு புது மொழியையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம்.

முதலில் அமெரிஞர் குழுவிற்கு நாடகம் நடத்த ஆர்வம் ஏற்படுவது அரிது; அவர்களில் சிலருக்கு, அந்த நாடகத்தில் நடிக்க ஆர்வம் ஏற்படுவது அதைவிட அரிது; நடிக்கர்கள் எந்தப் பாத்திரத்தையும் தகராறு செய்வாமல் நடிக்க ஒப்புக் கொண்டுவது மிகவும் அரிது; அவ்வாறு ஒப்புக் கொண்ட நடிக்கர்கள் நாடக ஒத்தினைக்கு ஒழுங்காக வருவது மிக அரிது; ஒத்தினைக்கு ஒழுங்காக வந்த நடிக்கர்கள் நாடகமேடையில் நாடக நிகழ்தன்று ஒத்துழைப்பது எல்லாவற்றிலும் அரிது. இப்படி ஒரே அரிதாயிருக்கும் நாடகத்தை மக்கள் வந்து பார்ப்பதே பெரிது.

"நினைத்தது நடந்தது" நாடகத்தில் நடித்தவர்கள் வாவரும் பொறுப்போடு நடித்தார்கள்; வசனம் கலை இயல்பாகப் பேசினார்கள். தொழில் நடிக்கலை விட நன்றாக நடித்தார்கள்.

கதாநாயகன் சேகராக நடித்த டிடிபாபு நிரந்தரமாகக் கதாநாயகனாக வருவதற்கு ஏற்றவர். முன்பகுதியை விட, கமலா தனக்கு இல்லை என்று தெரிந்ததும் அவர் நடிப்பு நன்றாயிருந்தது.

கமலாவாக நடித்த டி. கே. ராஜேசுவரிக்கு நல்ல முக வேட்டு இருக்கிறது. எப்பொழுதும் கதா நாயகியாக வருவதற்கு ஏற்ற முகபாவமும் தொற்றமும் இருக்கின்றன.

அத்துடன் லார்ச்செரமாக நடனம் புரிவதும் தெரிக்கிறுக்கிறது. அவர் சிறிது குறியை உயர்த்திப் பேசினால் அவருக்கும் நல்லது; நாடகம் பார்ப்பவர்களுக்கும் நல்லது; கமலாவின் தந்தை தாதுவிக் கம் ஒரு முக்கியமான பாத்திரம். அவர் ஒவ்வொன்றாக ரவிக்வே ஊழியர். அவர் இரண்டாந்தாரமாகக் கரம் பற்றிய பெண்மணி, ஆண்மணி

களும் கண்டு அஞ்சும் ஆற்றல் வாய்ந்தவன்; அவனோடு தாதுவிக் கம் நடத்தும் இக்வறம் மேடையில் கண்டு ரசிக்க வேண்டிய கட்டம்!

தாதுவிக் கமாகத் தொன்றியவர் ஆர். எல். விக்ரஜாஜ். அவர் தியாகராய கவிச் கலை மன்றத்தில் கௌரவச் செயலாளர் என்பதுடன் இந்த நாடகத்தில் டைரக்டர் என்பதையும் அறிந்து மிகவும் மகிழ்ந்தேன். அவர் இயல்பாக நடித்து, பேசி, சக்கைப் போடு போட்டார். நாடகம் முழுவதையும் பார்த்ததும், அவர் டைரக்டர் பணியையும் திறமையுடன் ஆற்றியிருக்கிறார் என்பதை யறிந்து மனத்துக்குள் விபந்தேன்;

தாதுவிக் கத்தில் இரண்டாம் தாரமாக வந்த பி. சோனட்சரியைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. இந்த நாடகத்தில் உயிர் தாடியே அவர்தான். கணீரென்று தடக்க வில்லாமல் பேசி எல்லோரையும் பிரமிக்கச் செய்தார். அவரது மிகுக்கான நடிப்பும், துடுக்கான தடையும், எடுப்பான பேச்சும் கவிச் கலை மன்றத்தினரின் நாடகத்தையே கவினுறச் செய்து விட்டன.

வியாபாரி சித்தலிக் கம் பிள்ளையாக நடித்த மாஸ்டர் பாக்ராஜ். சேகரின் ஆபத்த நண்பன் பாதுவாக நடித்த எல். எம். ராமன் ஆகியவர்கள் தாங்கள் ஏற்ற பாத்திரங்களை உணர்ந்து நடித்தார்கள்!

இந்த நாடகத்தில் இன்னொரு முக்கியமான நடிக்கரை குறிப்பிடாமல் இருப்பதற்கில்லை.

அவர்தான் பித்துக்கொண்டி அழகு துறையாக நடித்த வரத ராஜன். தொழில் நடிக்கர்கள் கூடத் திணறும் வண்ணம் நடித்து, ரயில் வண்டி ஓட்டி, சோத்தக் குரலில் பாடி அமரிக் கைம் செய்து விட்டார்! நாடகத்தில் எல்லோரையும் சிரிக்கச் செய்தவரும் அவர்தான். அவர் ஏற்றுக்கொண்ட பாத்திரம் மிகவும் சிரமமானது. அதிக அவர் வெற்றி கண்டு விட்டார்.

இந்த நாடகத்தையும், அதற்கேற்ற வசனத்தையும் தயாரித்த கே. தனபாலன் மிகவும் செற்பாகத் தமது பங்கை நிறைவற்றி விடுகிறார். வசனம் வாரையும் தடுக்கி விழச் செய்யாமல் இருந்ததற்கு அவரைப்பாராட்டித் தானாக வேண்டும்.

தக்பிண ரவிக்வே ஊழியர்கள் நடத்தும் தமிழ்க் கலை

மன்றத்தில் நூல் தீயை நிதிக்காக இந்த நாடகம் நடத்தப்பட்டது. இந்த நற்பணிக் குத் தாராளமாக உதவி, கலைமன்றத்தையும், நூல் தீயத்தையும் உணர்ந்து வருவது தக்பிண ரவிக்வே ஊழியர்களின் கடமையாகும்.

இந்த நாடகம் கவிஞர் கண்ணதாசன் அவர்கள் முன்னிலையில் நடைபெற்றது. அவர் நகைச்சுவையுடன் இந்த நாடகத்தையும் நடிக்கிறதையும் பாராட்டிப் பேசினார்.

காந்தன்

இந்தக் கவசம் உங்களைப் பாதுகாக்கிறது!

ஜாக்கிரதையாயிருங்கள் !

இன்றேல் எவ்வுட வியாபாரத்துடன்
விடு திரும்புகள் எவ்வுட வேண்டாம்
இந்தக் கவசம் உங்களைப் பாதுகாக்கும்.

எப்படியென்று நீங்கள் கேட்கலாம்?
இதற்குப்பதில் மிகக்கலாம் இந்தக்
கவசம் உங்களுக்குப் பெரகான் புடவை
களைப் பரிசீலிப்ப செய்கிக்கும்.
பெரகான் விரைச் சீட்டுடன் பெரகான்
பெட்டியிலிருந்தே எடுத்தாலும். அது
அசல் பெரகான் புடவைவாய்
இருக்கும் என்பது நிச்சயமில்லை.
அது அசல் பெரகான் புடவை
என்பதற்கு அடையாளம் தங்க
நிறத்திலு PTM டிரேட் மார்க்.
புடவையின் இருக்கைப்பிதும்
இடப்பட்டிருக்கும். அந்தத் தங்க
மூத்திரை இருக்கிறதா என்று
பார்த்து வாங்குங்கள்

புதியதில் எவ்வா கைவாங்குகும்
ஒன்றுபோலதான் இருக்கும் ஆனால்
நிறத்த கைவாள் என்பது பலமுறை
உத்தமசெய்து அணிவதில் தெரீவ
வேண்டும். நிறத்த முறைமில் உத்தம

செய்யப்படுவதும். இவ்விதிரே தெவை
யில்லாததுமான மேன்மைவாக
அசல் கைவாள் புடவைகளை
பெரகான் தயாரிக்கிறார்கள்.

உங்கள் ஓடுகிறதற்குமே, உறவினர்களை
கூடும், ஜாக்கிரதையாயிருக்கச்
சொல்லுங்கள். அசல் பெரகான்
வல்லமால் இதர போலிகளை வரங்கி
ஏமாளுமல் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்.

பெரகான்

நெவான் புடவைகள்

பெரகான் டெக்ஸ்டைல் மில்ஸ்,
கோரேலி-மும்பாய், 13.

விக்வுக் சபையின் விருது பெற்ற வித்வான்கள்

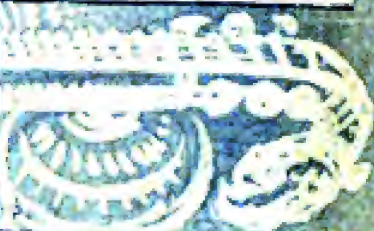
அனந்த கிருஷ்ணசாமி

ராமலிங்க பாகவதர்

அங்குரம் பிள்ளை

ரங்கு அய்யங்கார்

விண்ண சண்முகவதி

சென்னையில் இசை விழாக்கள்

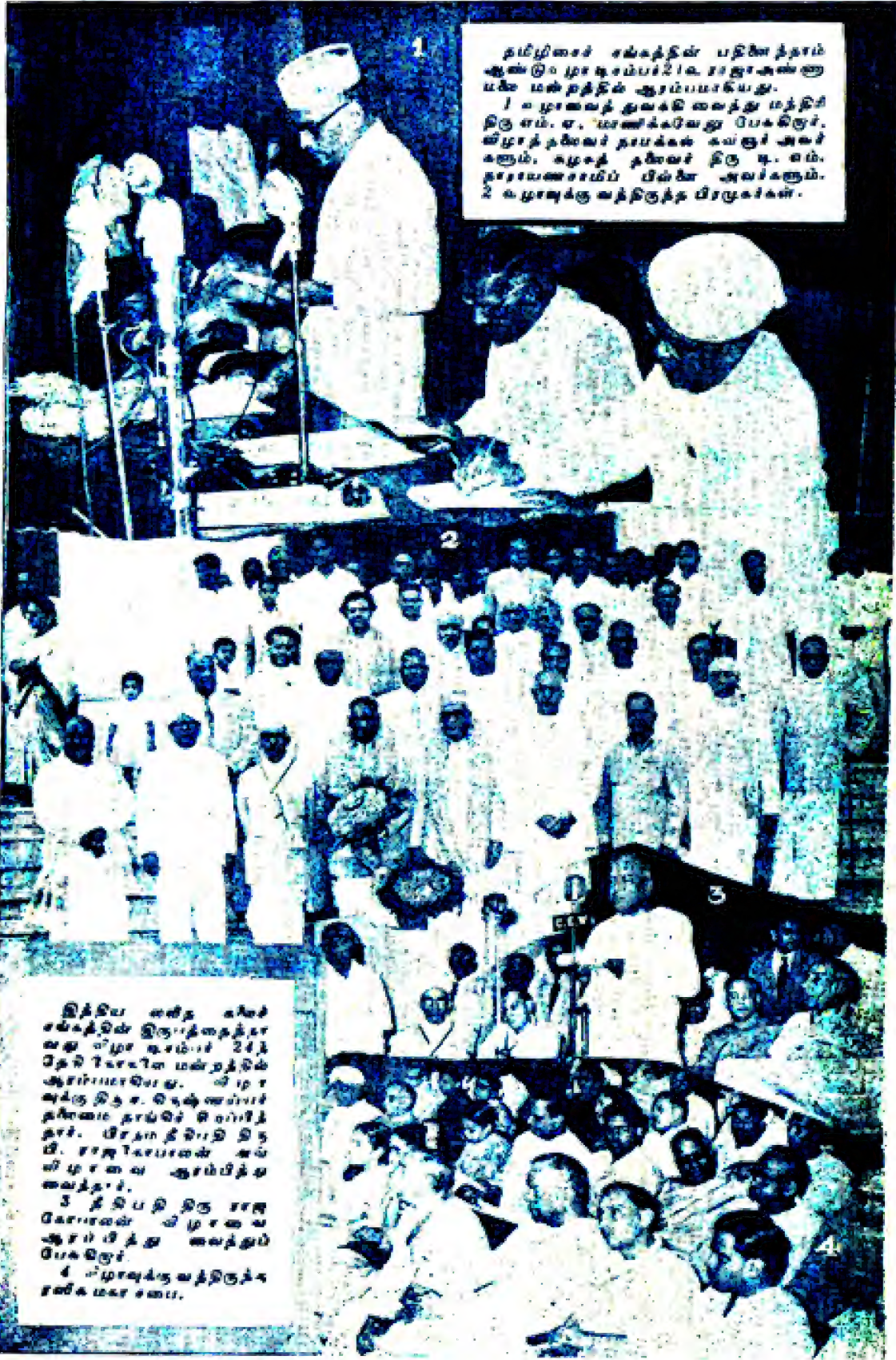

சென்னை மீதுளிக் அகாடமி யின் மூப்பத் தோரவது இசை விழா டிசம்பர் 21உ மாலை சென்னை பி. என். கழகம் உள் பத்தரில் ஐயம் ஐயம் என்று ஆரம்பமாகியது. அன்று காலை சென்னைக்கு வந்த மைசூர் கவர்னர் ஸ்ரீ ஜெயராமராஜ உடையார் அவர்கள் அகாடமி யின் உப தலைவர் ஸ்ரீ கே. சீனிவாசன் அவர்களும் மற்ற அகாடமி அங்கத்தினர்களும் சென்னை சென்ட்ரல் ஸ்டேஷனுக்குச் சென்று வரவேற்றனர். உபதலைவர் ஸ்ரீ கே. சீனிவாசன் அவர்கள் விழாவுள் வரவேற் புரை திகழ்த்தினார்.

மைசூர் கவர்னர் தமது துவக்க உரையில் "இந்திய சங்கீதத்தின் ஈடுமையம் ஆதரீக அதுபவம் தான். கடவுள்க் கார்பதால் ஏற்படுவதைப் போன்ற ஆனந்தத்தை ஏற் படுத்துவதே சங்கீதத் தின் இறுதி ஈடுமையம்!" என்று. ஸ்ரீ டி. சோடையார் தலைமை புரை திகழ்த்திய பிறகு தாம் தமது கீழ்க்கண்ட கீதாசி செய்தார். சென்னை விழாவுள் சங்கீதரங்கங்கள் ஆன்களும் பெண்களும் பெருந்திரளாக வந்திருந்து நெப்பித்தனர்.

தமிழகச் சங்கத்தின் பதினாத்தாம் ஆண்டு விழா நேரம் 21 ம. ராஜா-கண்ணு பகை மன்றத்தின் ஆரம்பமாகியது.
1 மழாவைத் துவக்கி வைத்து மத்தித் திரு. எம். ஏ. பாண்டியேறு பேசுகிறார். விழாத்தலைவர் தாயக்கல் கங்குல் அவர்களும், கழகத் தலைவர் திரு. ஏ. எம். தாராபண்ணையர் பின்னா அவர்களும். 2 மழாவுக்கு வந்திருத்த பிரமுகர்கள்.

இந்திய ஸ்ரீத கிளர் சங்கத்தின் இறுதித்தேர்தல் விழா நேரம் 24 ம் தேதி 1967ம் மன்றத்தின் ஆரம்பமாகியது. விழாவுக்கு திரு. ஏ. கங்குலையார் தலைமை தாங்கிச் சொசைத் தார். பேராளர் விஜி திரு. ஏ. ராஜாபண்ணையர் விழா நேரம் ஆரம்பித்தல் வைத்தார்.
3 திரு. பதி திரு. ராஜாபண்ணையர் விழா நேரம் ஆரம்பித்தல் வைத்தார் பேசுகிறார்.
4 விழாவுக்கு வந்திருத்த சமீக மகா சபை.

ஆட்சி மொழி மகாநாடு

மத்திய சர்க்கார் ஆட்சி மொழி இம்
பொழுது இருப்பது போலியை, ஆங்கிலம்
தொடர்ந்து இருக்க வேண்டும் என்பதைத்
தெரிவித்ததில் பெருத் தகவலின்
செல்லுபடியைக் கூறத் தீர்மானித்தார்கள்.
இந்த மகாநாட்டுக்கு வரவேற்புரை என்.
தங்கையாமி தாழ்த்தினார். துணைவேந்தர்
மீதான இம்மேலில் தாழ்த்தினார்.
டாக்டர் எம். பி. தங்கையா தாழ்த்தினார்.
தாஜாஜி குகேல தீர்மானத்தைப் பிரேர
பித்தார். துணைவேந்தர் பி. ஏ. சாஜன்.
பி. சோதண்டரன், நெடுஞ்செழியன்.
பேராசிரியர் அண்ணாசாமி, செல்லையா.
என். ஆர். வேங்கட சாஸன். ஆர். பி.
நெடுஞ்செழியன் முதலியவர்கள் மகாநாட்
இதர்ப்பாஸங்கள் ஆதர்த்தனர். மகாநாடு
கூடலில் சீமையா என் நிர் ஹாலில்
யான் சோலே பண்டாபத்திரம் தடை
பெற்றது. 1. டாக்டர் எம். பி. சோ
கோ. 2. தாஜாஜி சோகோ. 3. டாக்டர்
பண்டாபத்திரம் கூறுகின்ற பேரும்கூட.
4. பவியசபையுள் சீமையா என் நிர்
ஹாலில் கூறுகின்ற பிரேரணைகள்.

பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்
ஒர் இந்திய யோகி
தேவிரேவின் கவிதை குணத்தையப்
பற்றிக் கண்டுபிடித்தார்

1955ல், யு.எஸ்.ஏ.யில் உள்ள "பயலாதிக்கை எப்போதும்
பெண்பேஷன்" என்ற வித்தூதன் கிழவர்கள்
கொண்ட குழு, தேவிரேவியைப் போக்க
உதவுகிறது என்ற குறிப்பிட்டிருக்கிறது.

தேவிரேவியை விட்டபடியிலும் கல்வியைப் பெற்றதன்
என்ற உண்மையைப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு
முன்பே கண்டுபிடித்தவர் தருமா என்ற இந்திய
யோகி என்ற சொல்லப்படுகிறது. அவர் சிவனிலும்,
சூரியனிலும் புத்தமதத்தைப் போலப் செய்வதற்காக
இந்தியாவிலிருந்து கி. பி. 520-ம் ஆண்டு சென்றவர்.

தற்போது, பல மக்கள்கள்களை விடுவதில் தேவிரே
அருளுவது தினசரி வரக்கூடிய ஒரு அக்கறை
விடாத மனமாய், அது விருந்தோம்பலை
சினையாகவும் விளங்குகிறது. ஒரு கோபஸ்து
தேவிரே அருளுகப்போது, உட்களை கவலை
பெண்பவற்றையும் மறந்து, நீங்கள் எந்த
விஷயத்தைப் பற்றியும் பிரமிடில் விவாதிக்கலாம்.

நாள்தான் Le - டெயின் சின்னம்

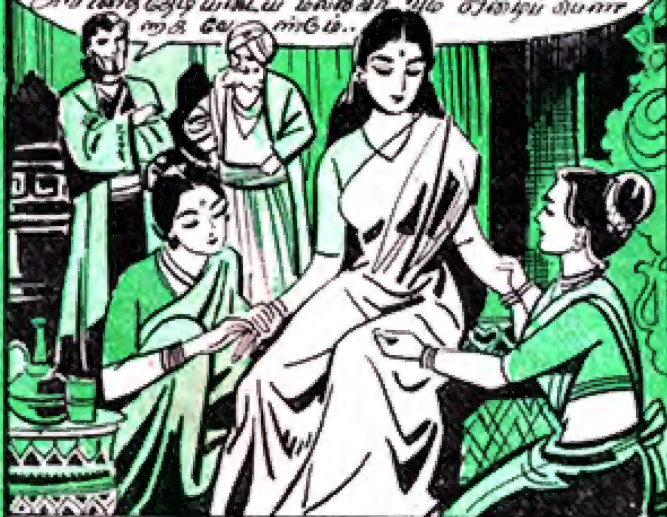

விசீக்திரச் சலங்கை

சிலை... பாண்டு மாமா + பட... பாடி

3

இந்த உலகிலுள்ள வீரர்கள் எல்லாம் அரங்கு
மக்களாகத்தான் இருக்க வேண்டுமென்பதில்ல, சாதாரண
மக்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். வீரனும், சாஸ்திரம்
கற்றும் சூயாச சிந்தையாளனும் கிளவரம் மைய
உன் மையாக நேசிக்கக் கூடியவனும் இருக்கலாம்.
அவனைத் தேடியவன் மல்லிகை அம்மை என்பார்.

அந்தோ உருமாந்திரிடம்,
இவ் வீரனாகத்தான் இருக்க வேண்டுமென்பதில்ல,
சாதாரண மக்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். வீரனும்,
சாஸ்திரம் கற்றும் சூயாச சிந்தையாளனும் கிளவரம்
மைய உன் மையாக நேசிக்கக் கூடியவனும் இருக்கலாம்.
அவனைத் தேடியவன் மல்லிகை அம்மை என்பார்.

வெற்றியுடன் திரும்பி வர, அம்மா,
கொள்கிறேன் கொள்கிறேன் என்று உன்னை
கொள்கிறேன் கொள்கிறேன் என்று சொல்லி
கொள்கிறேன் கொள்கிறேன் என்று சொல்லி
கொள்கிறேன் கொள்கிறேன் என்று சொல்லி

உனக்கு தொழில் துறையில் நேசம்
போது அன்பு நீ கொடுத்து கிந்த வேண்டாம்
நினைத்துக் கொண்டு கிந்த வேண்டாம்
நினைத்துக் கொண்டு கிந்த வேண்டாம்
நினைத்துக் கொண்டு கிந்த வேண்டாம்

அரண்மனைமயத் தந்திர வேறு தீடல் தெரியாததுதான். அவ்வளவு மாகாணத்திலே எங்கள் பங்குமில்லை. அதற்கு வேண்டாம்.

திருட்டி வீட்டிலு, கோனாகத்
திலை அழியும் தெரிய வாயிலை
கோல்கள் தீய்வாடுகின்றன

தீன் தீடு துடியும்
 என்னை நிடத்த முடியாது தீடு
 யும் வரை திடவேயே வந்தது
 திடத்தேன்.

A woman in a white sari is lying down in a forest, appearing to be in a state of unconsciousness or death. She is surrounded by dense green foliage and trees. The scene is set in a lush, natural environment.

காட்டை அடுத்த ஒரு உளில்

அம்மா! நான் வேறும் அக்
கிணறு. காட்டைப் பாசாடிது
அத்திதந்தத் துலக்கிலாக்கொ
என்று மார்க்கது அக்கி
றென்.

வினாக்கும், பாளை
யால் நிலம் எந்த
திக் வலாண்டி
தேவத்திர்.

அ. பாலா

ஒரு கோயில் மூலத்திற்குள் செய்த காண்பி
சிறிவதன்மீது
ஒருவத்தின் மாண்பு பெரிது.

3 செவ்வகம்.

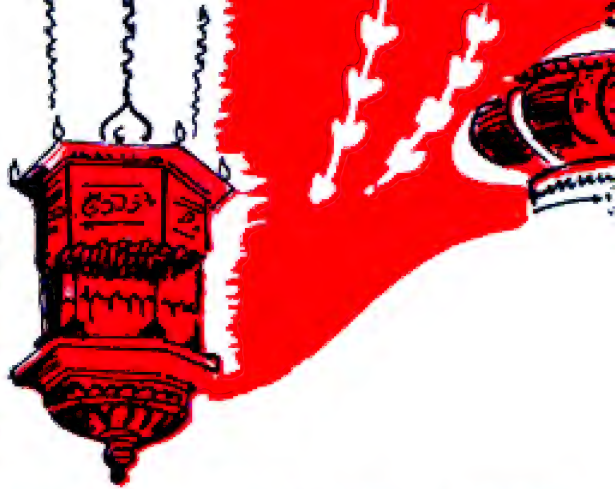

40. பாட்டுப் போட்டி!

சிறையில் தனது கய நினைவு வந்தவுடன் மால்கோஷ் பைத்தியக் காரனைப் போலவேதான் நடந்து கொண்டான். அவன் சிறையில் இருந்த ஒரு வாரமும் "கலா, கலா!" என்று கதறிக் கொண்டிருந்தான். பிறகு நடக்க முடியாமல் தள்ளாடிக் கொண்டு ஒரு சத்திரத்தில் வந்து தூங்கினான். பவுன் நாணயங்கள் நிரம்பி மிகுந்த அவன் சட்டைப் பையில் ஒரு நாணயம் கூடக் கிடையாது. நிரையப் பவுன் காசுகள் இருந்த பொழுது அவன் மிகவும் சந்தோஷமாகவே இருந்தான். ஆனால் இப்பொழுது சார்பாட்டுக்கு வழியே இல்லை. அன்று காலை சத்திரத்தில் அளித்த சார்பாட்டை வயிறு

உண்டான். கிண்பு மேலிட்டதினால் நன்றாகத் தூங்கினான் தூங்கி எழுந்த பிறகு அவனது பழைய நினைவுகள் யாவும் ஒன்றுடன் பின்புள்ள ஒரு குரப்பத்தில் வந்தன.

மால்கோஷ் தங்கி இருந்தது ஒரு சத்திரம். ஆனதால் பல பிரயாணிகள் வந்து போய்க் கொண்டிருந்தார்கள். அவர் களை யெல்லாம் மால்கோஷ் தனது தங்கையின் அடையாளத்தைச் சொல்லி விசாரித்தான். ஒரு வரும் பார்த்ததாகச் சொல்லவில்லை. ஒரு பிரயாணி மாத்திரம் "ஐயா! சமீபத்தில் மாஞ்சி நாட்டுத் தலை நகரிலே ஒரு சந்தை மகாநாடு நடக்கப் போகிறதுதாம். சந்தை விதவான்கள் பலர் அங்கு நடக்கப் போகும் பாட்டுப் போட்டியில் கலந்து கொள்ளப் போகிறார்கள். மாஞ்சி நாட்டில் முதல் தடவை யாகச் சந்தை மகாநாடு நடக்கப் போவதால் பெரிய கூட்டத்தை மாஞ்சிநாட்டு

அரசன் எதிர்பார்க்கிறாராம். வேடிக்கை பார்ப்பதற்குக் கூட எல்லோரும் போகலாமாம். எல்லோருக்கும் சார்பாட்டுவைத்திகளும் உண்டாம்!" என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்ததை மிகுந்த ஆவலுடன் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான் மால்கோஷ்.

சந்தை என்றாலே மால்கோஷுக்குச் சார்பாடு கூட வேண்டியதில்லையே! அந்தப் பிரயாணியை, மால்கோஷ் "ஐயா! மாஞ்சி நாட்டுத் தலைநகர் எங்கிருக்கிறது? சந்தை மகாநாடு எப்பொழுது கூடப் போகிறது?" என்று ஆவலுடன் கேட்டான். அதற்கு அந்தப் பிரயாணி "என்ன ஐயா இது! நீ கேட்பது வேடிக்கையாக இருக்கிறதே! மாஞ்சி நாட்டிலேயே இருந்து கொண்டு மாஞ்சி நாட்டுத் தலைநகரத்தைக் கேட்கிறாயே? இக்கிருந்து கிழக்கே ஆறு மைல் தூரத்தில் தான் இருக்கிறது. ஆனால் எப்பொழுது சந்தை மகாநாடு நடக்கப் போகிறது என்பது எனக்குத் தெரியாது" என்றான்.

சந்தை மகாநாடு என்று கேட்டவுடன் மால்கோஷ் அடைந்த சந்தோஷத்துக்கு அளவே இல்லை. அப்பொழுது அவனது இன்ப துன்பங்களை யெல்லாம் மறந்தான். உடனே புறப்பட்டு விட்டான்.

வழியில் இரண்டு மாஞ்சி நாட்டு அரசன் மனைச் சிற்பத்திகள் தண்டோரா போடுவதைப் பார்த்தான் மால்கோஷ். அவன் கூட்டத்துக்கு அருகில் சென்றான்.

"இதனால் எல்லோருக்கும் தெரிவிப்பது என்னவென்றால் வருகிற பெள்ளைமிகு காலம் பத்து மணிக்கு அரசன்மனை வாசலில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் பெரிய பத்தலில் ஒரு சந்தை மகாநாடு நடைபெறும். அப்பொழுது சந்தைப் போட்டி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. போட்டியில் வெற்றி பெறுபவர்களுக்கு கிழியுயர்ந்த தங்கப் பதக்கம் அளிக்கப்படும். போட்டியைப்பற்றிய விவரங்களை அரசாங்கக் காரியாலயத்துக்கு எழுதிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்" என்று கூறி, தண்டோராவை அடித்துக் கொண்டு அங்கீகரிக்காத விட்டுப் போனார்கள். மால்

மாயப் பந்து

கோஷும் உற்சாகத்துடன் அவர்களைப் பின்
தொடர்ந்து சென்று வேகமாக நடக்கலானார்கள்.

சீக்கிதே மகாநாட்டுக்கு மாஞ்சி நாட்டு அரசன்
செய்திருந்த ஏற்பாடுகள் பிரமாதமாக இருந்
தன. மகாநாட்டுக்குப் போடப்பட்டிருந்த மிகப்
பெரிய பந்தலைப் பார்த்தவர்கள் அது வளரவில்
அவ்வளவு பெரிய பந்தலைப் பார்த்தது இல்லை
என்றே சொன்னார்கள். ஒரே சமயத்தில் சுமார்
பத்தாயிரம் பேர்களுக்கு மேல் உட்காருவதற்கு
வசதியாகப் பந்தல் அமைக்கப் பட்டிருந்தது.
பெண்கள் உட்காருவதற்குத் தனி இடம் அமைக்
கப்பட்டிருந்தது. பாட்டுப் போட்டியில் கலந்து
கொள்பவர்களுக்குப் பந்தலின் மத்தியில்

அரசன் உட்காருவதற்கு
எதிராக இடம் அமைக்கப்
பட்டிருந்தது. எங்கு பார்த்
தாலும் பிரகாசமான விளக்
குகள் போடப்பட்டிருந்தன.

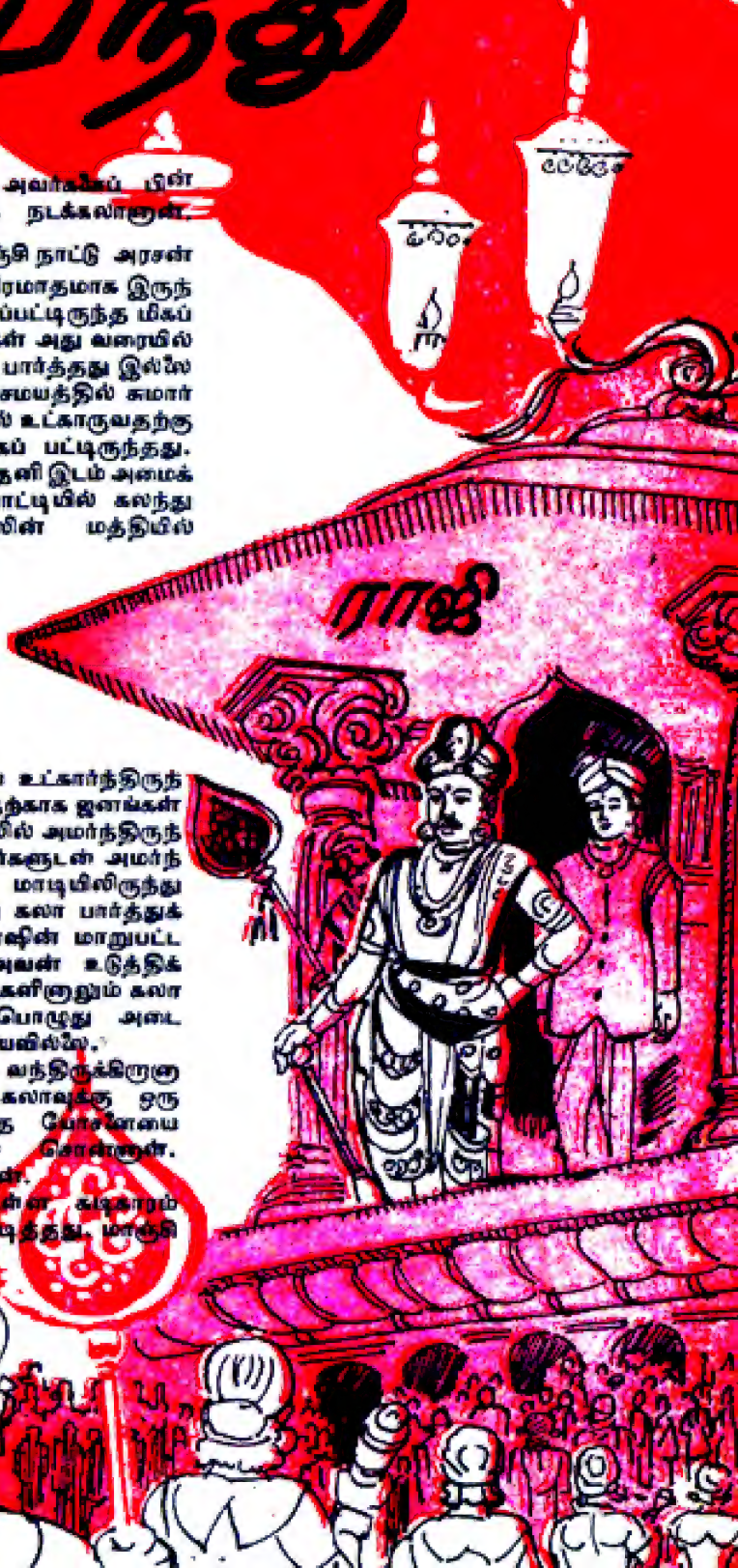
பல இடங்களிலிருந்து பல
சீக்கிதே வித்வான்கள் பாட்டுப்
போட்டியில் கலந்துகொள்ள

வந்து பந்தலில் முன்பாகவே உட்கார்ந்திருந்
தார்கள். வேடிக்கை பார்ப்பதற்காக ஜனங்கள்
திரள் திரளாக வந்து பந்தலில் அமர்ந்திருந்
தார்கள். மால்கோஷும் அவர்களுடன் அமர்ந்
திருந்தான். அரண்மனை மாடியிலிருந்து
மால்கோஷ் வருகிறாள் என்று கலா பார்த்துக்
கொண்டிருந்தான். மால்கோஷின் மாறுபட்ட
முகத் தோற்றத்தினாலும் அவள் உத்தேதிக்
கொண்டிருந்த அழுக்கு உடைகளினாலும் கலா
வினாஸ் மால்கோஷை அப்பொழுது அடை
யாளம் கண்டு கொள்ள முடியவில்லை.

ஆனால் மால்கோஷ் அங்கு வந்திருக்கிறாள்
என்பதைக் கண்டு பிடிக்கக் கலாவாக்கு ஒரு
யோசனை தோன்றியது. அந்த யோசனையை
உடனே அரசனிடம் போய்ச் சொன்னான்.

அரசனும் அதற்கு இசைந்தான்.
அரண்மனைப் பந்தலில் உள்ள கடினாரம்

'டான் டான்' என்று பத்து அடித்தது. மாஞ்சி

தாட்டு அரசன் மத்திரிகள் தன்னுடன் வரப்பத்தலுக்கு வந்தான். உடனே பத்தலில் இருந்தவர்கள் யாவரும் எழுந்து கரகோஷம் செய்தார்கள். தனக்கு என்று பிரத்தியேகமாக அமைக்கப் பட்டிருக்கும் ஆசனத்தில் அரசன் உட்கார்ந்தான்.

“இன்னும் சில நிமிஷங்களில் பாட்டுப் போட்டி ஆரம்பமாகும். எந்த ராகத்தைப் போட்டிக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் படும் என்பதை அரசர் தீர்மானிப்பார். அவரே தம்முடைய தீர்மானத்தை உங்களுக்கு அறிவிப்பார். வரிசைக்கிரமமாகப் போட்டியில் கலந்து கொண்டிருக்கும் விதவான் களின் பெயர்களைக் கூப்பிடுவோம். அவர்கள் மேடையில் உட்கார்ந்து கொண்டு அரசன் எந்த ராகத்தைச் சொன்னாரோ, அந்த ராகத்தை ஆரம்பிப்பது விட்டு அதே ராகத்தில் ஒரு பாட்டு பாட வேண்டும். இந்தச் சந்தைப்போட்டியைப் பற்றியவரையிலும் அரசன்மீது விதவான்கள் மூவரின் தீர்ப்பே முடியுமானது. சில நிமிஷத்தில் அரசர் ராகத்தை அறிவிப்பார்” என்று ஒரு தகரக் குழாய் மூலம் அறிவிக்கப்பட்டது. பத்தலில் உட்கார்ந்த அவளையும் அரசனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அரசன் சிறிது யோசித்தான். பிழகு திடீரென்று எழுந்திருந்தான். தகரக் குழாயை வாயில் வைத்துக்கொண்டு, “மால்கோஷ!” என்று உரக்கச் சப்தமிட்டான்.

கூட்டத்தில் உட்கார்ந்திருந்த மால்கோஷ எதிர்பாராத விதமாகத் திடீரென்று அரசன், மால்கோஷ என்று சொன்னவுடன் அதிர்ச்சி ஏற்பட்டது போல எழுந்து நின்றான். தன்னை அறியாமல் ‘ஏன் அரசே’ என்று கேட்டான். அதைக் கேட்டவுடனே அரசன்மீதுச் சேவகன் ஒட்டி வந்து அவனை அரசனிடம் அழைத்துப் போனான்.

அந்தச் சந்தை மகாநாட்டை ஏற்படுத்தியதே மால்கோஷைக் கண்டு பிடிக்கவே என்பது அங்கு பத்தலில் இருந்த அரசனைத் தவிர முதல் மத்திரிக்குக்கூடத் தெரி

யாது. அரசன் மால்கோஷை அரசன்மீதுச் சேவகன் அழைத்துவருவதைப் பார்த்தான். உடனே தனது ஆசனத்திலிருந்து எழுந்திருந்து, “நான் உடனே சென்று வருகிறேன். பாட்டுப் போட்டி தொடர்ந்து நடக்கட்டும்” என்று உத்தரவிட்டான். பிறகு அரசன்மீதுக்குள் சென்று தன் அந்தரங்க அறைமீல் பிரவேசித்தான். சேவகன் மால்கோஷை உடனே அழைத்து வந்தான்.

அங்கே அரசனைப் பார்த்த மால்கோஷப் பந்துகொண்டே கைகளைக் கூப்பி வணங்கினான். பரட்டைத் தலையுடனும், அழகு குப்படிந்த உடுப்புக்குடனும் இருந்த மால்கோஷைப் பார்த்தவுடன் அரசனுக்குத் தூக்கிவாரிப் போட்டது. ‘இவனு கலாவின் சகோதரன்? பிரபல மத்திரவாதி மால்மாவின் பிள்ளையா இவன்? ஒருநாளும் இருக்காது. இதில் ஏதோ தவறு நடந்திருக்கிறது. சம்பந்தமில்லாத ஒருவனைக் கண்டு பிடிக்கவா இத்தனை செலவு செய்து இந்தச் சந்தை மகாநாட்டுக்கு ஏற்பாடு செய்தேன்?’ என்று தனக்குத் தானே வருத்தப்பட்டுக் கொண்டான் அரசன். மால்கோஷை ஒன்றும் கேள்விகள் கேட்காமல் தன் புதல்வன் ஜிலேந்திரனை வரவழைத்தான். அவன் வந்ததும் “ஜிலேந்திரா! இவனை உனக்குத் தெரியுமா? இதற்கு முன்பு எங்கேயாவது பார்த்திருக்கிறாயா? நன்றாகக் கவனித்துக் கொள்” என்றான் அரசன்.

ஜிலேந்திரன் மால்கோஷின் முகத்தை உற்று நோக்கினான். மறுநிமிஷம் ஒருவரை ஒருவர் கட்டிக் கொண்டார்கள்.

“அப்பா! இவர்தான் பிரபல மத்திரவாதியின் புதல்வன் மால்கோஷ. என்னை மகாராணா பட்டணத்திலுள்ள மத்திரவாதி வேறு உருவத்துக்கு மாற்றியிருந்த பொழுது மறுபடியும் என்னை மனிதனாகினவர் மால்கோஷ்தான். அவர் எனக்கு இந்த உதவி செய்திராவிட்டால், என்னை இந்த உருவத்தில் இந்த ஜன்மத்தில் நீங்கள் கண்டிருக்க முடியாது” என்றான். (தொடரும்)

கோடம்பாக்கம்

வட பழனியில்

5-1-1958 ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை

ஆருத்ரா தரிசனம்

Qn. 80 வரை
தூ ல் க ள்

pid: "pid"

அடிக்கடி சிறுநீர் போதல்

அடிக்கடி சிக்கலாய்வுடனே அகத்த சிக்
கரை இல்லாமலே நெளிர் போவதானது
அபாயகரமான விவரமாகும். அதற்குக்
காரணமும் வெகுண்ட சோழித் தோவ
துடன் அந்த தோய் உண்டாகின்ற தானுக்கு
நாம் எவ்வித அருகாமையில் இருந்து விடு
கிறது. விவரமில் ஆரம்பக் காலத்தில் உட
லும், மூலமும் வேலை செய்ய மறுக்கும்.
இருப்பினும், மத்திய பாகம், தொண்டையில்
உண்டாகின்றது, பதனிடும் ஏற்படும். இந்த
விவரம் ஏற்பட்டவுடன் சிகிச்சை செய்யா
விட்டால் உட்கூடும், சாறு பிளவை எடுக்க
வரம், உடல் முழுமையும் வலி, மூட்டு வரம்
ஆகும், எடைக் குறைதல் சேர்தல், வலியில்
வீக்கம், அசாதாரணமான தாகம், பசி, இத்
துடன் வாய் வறட்சி, தொண்டை வறட்சி
முதலியனவும் இந்த கடுமையான வலியுற்ற
வேதனையும் ஏற்படும். பழங்கால மூலம்
முறைப்படி அழிவ மூலிகைகள், தாவர
சத்துக்களுடனும் இயற்கை காக்ஷியம்சுடன
டும் விஞ்ஞான சீரமைத் தயாரிக்கப்பட்டது.
"வினஸ் சார்ம்" சிகிச்சை, ஆயிரக்கணக்
கான தோயான்கள் இதன் உபயோகித்த
குணம் உண்டு மரணத்திலின்றும் தப்பி விடுக்
கிறார்கள். இந்த கவனத்திற்கு ஆரம்பித்த
2வது அகத்த 3வது நாள்தொட்டுத் தோ
தீரிக் இருக்கும் சிக்கலாய்வு அடிக்கடி
போகும் தோ தீரும் குறைத்த விடுவதுடன் ஒரு
சில நிமிஷங்களுக்கு உய்கள் விவரம் பாதிக்கு
மேல் குறைத்திருப்பதை உணர்வீர்கள்.

"வினஸ் சார்ம்" சிகிச்சையானது. பத்திர
மானது. உட்கொண்ட கவனமானது. கடும
பத்தியங்கள் கிடையாது. அகத்த பட்டினி
யிருக்க அவசியமில்லை. தோயான்கள் போஷ
னைக் குறைவை நிவர்த்திக்க பரிகாரமான உண
வுப் பண்டங்களின் சார்பிடலாம். ஆயினாலும்
பிரகாரிக்கப்பட்டிருக்கும் விவரங்கள் தென
வுள்ளோருக்கு இவ்வசக அனுப்பப்படும்.

50 மாத்திரைகள் கொண்ட
புட்டி ஒன்றின் விலை ரூ. 6-75 P.P
(புரக்கித் தயார் செய்ய இவ்வசகம்)

✱

கொட்கும் இடம்:

வினஸ் ரிஸர்ச் லாபரேட்டரி (L. M.)
தபால் பெட்டி. செ. 587 கல்கத்தா

அநுமகரத்வஜா

ஷட்ருண மகரத்வஜா
சக்தி வாய்ந்தது

சக்தமான ஷட்ருணத் தங்கத்
தினால் மிகவும் சிறிய அளவில்
ஆனால் பிரமாத சக்தி வாய்ந்த
தாக உயர்ந்த முறையில்
தயாரிக்கப்பட்டுப் பிறகு மாத்
திரை வடிவம் ஆக்கப்பட்டிருக்
கிறது. உபயோகிப்பதற்கு மிக
வும் சுலபம். மற்ற மகரத்வஜைக்
களை விடச் சக்தி வாய்ந்தது.

○★○

14 மாத்திரைகள்

ஒரு புட்டியில் இருக்கின்றன
(7 முழு அளவுகள்)

○★○

பெங்கால் கெமிகல்

கல்கத்தா - பம்பாய் - கான்பூர்

சென்னை ராஜ்ய டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்கள்:

ஆர். எல். கௌடர் & கம்பெனி
59, பத்தர் தெரு :: சென்னை-1

ஆந்திர ராஜ்ய டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்கள்:

சத்ய நாராயண பார்மஸி
குமரி தெரு. விஜயவாடா-1 & விஜயவாடா

நான்காம் அத்தியாயம்
சீருஷ்டிகர்த்தாவும்
பிரசுரகர்த்தாவும்

முத்துப்புலவர் முகத்தில் தோன்றிய சந்தேகக் குறியைக் கண்டதும், "சேச்சே! அப்படி நினைப்பேனா! பரிமாவுக்குப் போனால்தான் சொல்லிவிட்டுப் போவீர்களே! ..... உம்.....இப்போ எங்கே வந்தீங்க? உங்க புஸ்தகத்திலே ஒண்ணுகூட விற்கல்வே!" என்றார் பிரசுரகர்த்தர் பரோபகாரம் பிசினை.

"மெதுவாக விற்கட்டும். அதைப் பற்றிக் கவலையிலே....."

"அட! உமக்குக் கவலையிலே, ஐயா! அந்தச் சலியனைச் செல்லு பிடிக்காமல் கட்டிக் காப்பாத்துகிற கவலை யெவ்வாம் எனக்கல்ல இருக்குது!"

"போகட்டும், பிசினாவா! இப்ப நான் வந்த காரியம் என்னவென்றால், அவசரமாக ஒரு இரண்டு ரூபாய் தேவைப்படுகிறது...."

"அதக்கு?"

"கொஞ்சம் ஒத்தாகை பண்ணினீர் கனெகிரூல்...."

“சரிதான், காணியிலே இருந்து போனியே ஆகியேனா சஞ்சலப்பட்டுக்கிட்டிருக்கிறேன்! நீங்க என்னடான்னா இரண்டு ரூபாய்க்கு வந்துட்டீங்க!”

“ரொம்ப அவசரமில்லாவிட்டால் நான் உங்களைத் தொந்தரவே பண்ண மாட்டேன்; இந்தத் தடவை....”

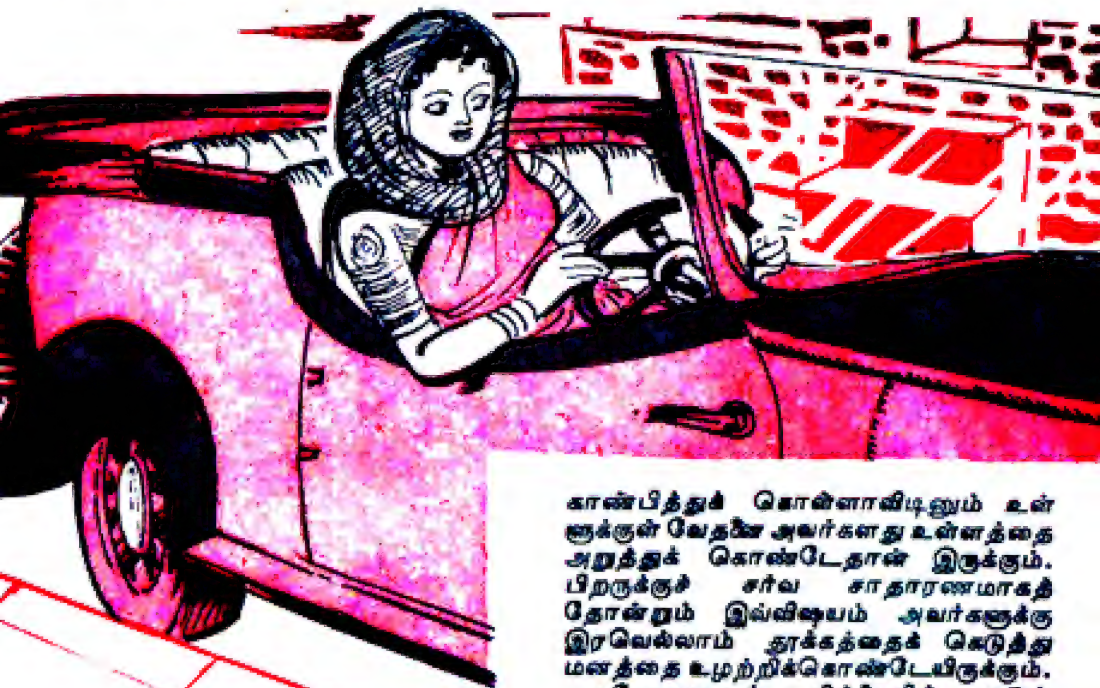
“அட சரிதான்ய்யா, நீரும் உம் புஸ்தகமும்! அந்த எளையைத் தும்பு தட்டி இங்கே இத்தனை காலம் வச்சிருந்ததுக்கு நீங்களல்ல எனக்கு வாடகை தரணும்!”

“கையிலிருந்த பணம் காணாமல் போய்விட்டது, பிள்ளைவான். கொஞ்சம் தயவுபண்ணுங்க” என்று மேலும் கெஞ்சினார் புலவர். “நீங்க என் கணக்கில் கொடுத்தாலும் சரி, கடனாகக் கொடுத்தாலும் சரி!”

கடைக்காரருக்குக் கோபம் வந்தது.

“ஓம், பொய்லாத புலவரையா நீர்! உம் புஸ்தகத்தை என் அலமாரியிலே வாய்க்கி வைத்ததற்கு அபராதமா கேட்

அடைத்துக் கொண்டது போலிருந்தது. தாயானவள் தன்னை யாராவது திட்டி விட்டால் கூடப் பொறுத்துக் கொள்வாள். ஆனால் தான் பெற்றெடுத்த செல்வத்தை யாராவது பேசுக்கவாக்கில் “உதவாக்கரை”, “மண்டு” என்று சாதாரணமாகப் பழித்து விட்டால்கூட அவளால் அதைச் சகித்துக் கொள்ளவே முடியாது. தன் பேச்சு செல்லக்கூடிய இடமானால் சண்டை பிடித்துத் தீர்த்து விடுவாள். அப்படிச் செய்யக் கூடிய நிலையில் அவள் இல்லையென்றால் தனிமையில் உட்காரித்து ஒரு குரல் அழுதாவது தன் துயரத்தைக் குறைத்துக் கொள்வாள். எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள் ஆகியோரது நிலையும் இதேபோன்றது தான். எத்தனைதான் உலகமியல் தெரிந்தவர்களாக இருந்த போதிலும் தங்களுடைய சிருஷ்டிகளை யாராவது துச்சமாகப் பேசி விட்டார்களென்றால் அவர்களது மனம் புண்பட்டுப் போகும். வெளிக்குக்

கறே! கடன் கொடுக்க இது என்ன வட்டிக் கடைன்னு தெரிச்சுக்கிட்டியா? மரியாதையா இப்போழுதே உங்க புஸ்தகத்தையெல்லாம் தூக்கிட்டுப்போய்யா, இடமாவது காலியாகும்!” என்று எரிந்து விழுந்தார் நெஞ்சில் ஈரமே இல்லாத ‘பரோபகாரம்’ பிள்ளை.

புலவருக்குத் துக்கமும் அவமானமும் சேர்ந்து தொண்டையில் உருண்டையாக

காண்பித்துக் கொள்ளாவிடினும் உள்ளுக்குள் வேதனை அவர்களது உள்ளத்தை அறுத்துக் கொண்டேதான் இருக்கும். பிறருக்குச் சரிவ சாதாரணமாகத் தோன்றும் இயல்பையும் அவர்களுக்கு இரவெல்லாம் தூக்கத்தைக் கெடுத்த மனத்தை உழற்றிக்கொண்டேயிருக்கும்.

பரோபகாரம் பிள்ளையின் கடுஞ் சொற்கள் முத்துப் புலவருக்கு அளவற்ற துயரத்தைக் கொடுத்தன. தம்மைத் திட்டியதைவிடத் தமது அருமை நூல்களைச் ‘சலியன்’ ‘இழவு’ என்றெல்லாம் திட்டியதுதான் அவரது மனத்தை அறுத்தது. எனினும் அவரைப் போன்ற அவைநினை பிறுள்ளவர்கள் மனம் புழுதித் தவிப்பதைத் தவிர வேறு என்ன செய்துவிட முடியும்?

அவரது இருதயம் கனத்தது. இன்று வார் முகத்தில் விழித்தோமோ என்று வருந்திய வண்ணம் வந்த வழியே திரும்பி விரக்தியோடு நடந்தார்.

பொழுது அஸ்தமித்து இருட்டி விட்டது. வீதிகளில் மின்சார விளக்குகள் பளிச்சிட்டன. எப்போதுமே விளக்கு வைத்தவுடன் பார்வை மங்கி விடும் அவரது கண்களுக்கு எதிரே வரும் ஆசாமிகள் கூடத் தெளிவாகத் தெரிய வில்லை. ஒரு புல்லுக்காரியின் மீது மோதித் திட்டு வாங்கிக் கட்டிக் கொண்டு, ஒசைப்படாமல் வழுக்கிக் கொண்டே ஓடி வந்த ஒரு புத்தம் புதிய மோட்டார் காரில் அரைபடுவதிலிருந்து மயிரிழை தப்பி, தட்டுத் தடுமாறி நடந்து கொண்டே யிருந்தார்.

புத்தகக் கடைவீதியை விட்டுக் குறுக்குச் சந்தில் திரும்பும்போது, அவர் யாரை நினைத்துப் பயந்து கொண்டிருந்தாரோ, அந்தத் துர்த் தேவதையின் குரல் கனீரென்று கேட்டது. சடக் கேன்று ஓரமாக ஒதுக்கி மூச்சை அடக்கி கொண்டு நின்றார்.

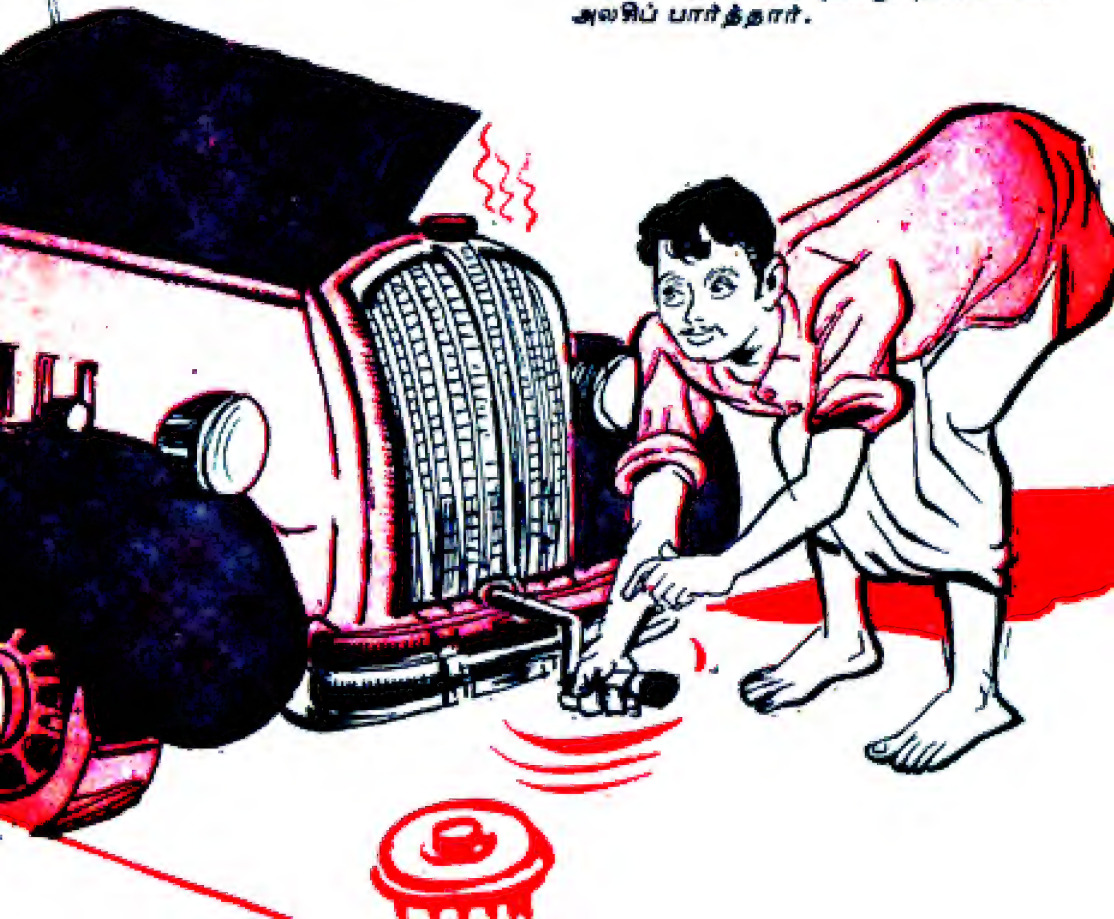
“அந்தக் கிழம் எங்கே போய்த் தொலைக்கதுன்னு தெரியலையே!..

ஏதாவது வண்டியிலே மாட்டிக்கிட்டிருக்குமோ, மருதம்மா...?” என்று கண்ணம்மாவிடின் உரத்த குரல்.

“நல்லாச் சொன்னே? அதுவா வண்டியிலே மாட்டும்! நம்மைப் போல் பத்துப் பேரை மாட்ட வைக்கும்! நான் சொல்கிறேன்னு கோவிக்காதே, கண்ணம்மா! அந்த மனுசனுக்கு உன் கிட்டத் துளிக்கூடப் பயமில்லை. நம்ம இரண்டு பேரையும் இப்படி நஞ்சு சந்தியிலே அடையவைச்சுட்டு, கையிலே பணம் கிடைச்ச தெம்பில் எந்த ஓட்டலிலே உட்கார்ந்து மொக்குதோ...!” என்று குத்திக் கொடுத்தாள் மருதம்மாள்.

“ஆகட்டும், விட்டுக்கு வரட்டும், சொல்லுகிறேன். இதுங்களை பெயல்லாம் வைக்கிற இடத்திலே வைக்கணும்!”

அதற்கு மேல் அவர்கள் பேசியது அவரது காதில் விழவில்லை. குரலொலி சிறிது சிறிதாக மங்கிக்கொண்டே போய் ஒய்ந்து விட்டதிலிருந்து தோழிகள் இருவரும் அவரைத் தாண்டிக் கொண்டு சுமார் மூப்பதுகூறு தூரமாவது போய் விட்டிருப்பார்கள் என்பதை அவர் உணர்ந்து கொண்டார். பின்னும் சிறிது நேரம் வரையிலும் கூட அவர் பதுக்கி யிருந்த இடத்தை விட்டு வெளியே வர வில்லை. அங்கேயே நின்று நினைமையை அலசிப் பார்த்தார்.

சாதாரண நாட்களிலேயே அவருக்கு விட்டில் 'மதிப்பு' அதிகம். இன்றுசினிமாவுக்குப் போக முடியாமல் போனதுமட்டுமின்றிச் சிறேதெதிரும் அவரும் திபேட்டர் வாசலில் அவரைத் தேடி அலைந்திருக்கிறார்கள். 'மகிஷாசுர மர்த்தனக்கு' மருதம்மாள் தூபம் வேறு போட்டிருக்கிறாள். இந்த நினைவில் 'பணத்தைத் தொலைத்து விட்டேன்' என்று சொல்லிக் கொண்டு அவள் எதிரில் போய் நிற்க வேண்டியதுதான் தாமதம். இரை தேடி அலைந்து கொண்டிருக்கும் புவியின் எதிரே ஆட்டுக் குட்டி, நியாயம் கேட்கப் போன கதைபாகத் தான் முடியும்.... அப்படியே பிடுங்கித் தின்ற விடுவான்.

"வரட்டும், சொல்லிடுக!" என்று அவள் கறுவியவண்ணம் போனதை எண்ணியதும் அவருக்கு எலும்பு வரையில் குளிர் எடுத்தது. அகிரைவு விட்டுக் குப்போவது என்பது நடவாத காரியம். சாப்பாட்டையும் தூக்கத்தையும் பற்றிக் கனவுகாண்டிருப்பது. மேற்கொண்டு என்ன செய்வது? அவனுக்கு எப்படியும் பதில் சொல்லிச் சமாளிப்பது என்று நகிந்துகொண்டு முடிவு செய்து கொண்டுதான் விட்டுப் பக்கம் போக வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தடன் அவர் வீடு இருந்த திசைக்கு எதிர்த் திசையை நோக்கி நடக்கலானார். எங்குபோகிறோம் என்பது அவருக்கு நிச்சயமில்லை.

கடிகாரம் போனதில் கத்தசாயிக்கு மிகுந்த வருத்தம். அவனைப் பற்றிப் பெருமையாக எண்ணிக் கொண்டிருந்த முத்தம்மாளிடம் இந்த வெட்டிக் கேட்டை எப்படிச் சொல்லுவது? கணவனுடைய ஞாபகச் சென்னமாக அவன் போற்றிப் பாதுகாத்து வந்த அந்தப் பொருள் போய் விட்டது என்று அறிந்தால் அவன் உயிரே போய்விட்டது போல ஊறிவிடுவான். அவன் தங்கத்தோடுதான் அன்று வீடு திரும்பினான்.

உள்ளே நுழைந்ததும் நுழையாததுமாக முத்தம்மாள் முகமடர்ச்சியோடு அவனை வரவேற்றாள்.

"தம்பி! மாடல்கிட்டே விருந்து கடுதாசி வந்திருக்கது. அடலும் முன்சும்

மாவும் இங்கே வருகிறார்களாம்!" என்று கூறினாள்.

இச் செய்தியைக் கேட்டதும் அவனது முகம் கருங்கியது. மாமனிடத்தில் அவனுக்கு விரோதமில்லை. ஆனால் முனிவம்மாளைத்தான் அவனுக்குக் கட்டோடு பிடிக்கவில்லை. விரி மூக்கும் அசட்டுப் பேச்சும் அநாகரிகமுமாக இருந்த அவளை அவன் சாதாரண ஆசாமியாக இருந்த சமயத்தில் கட்டிக் கொள்ளத் துடித்தான். ஆனால் இப்போது போலீஸ் வீரனாகத் திகழும் அவனது அந்தஸ்துக்கு முனிவம்மாள் ஏற்றவளாகப் படவில்லை.

உடையைக் கழற்றிக் கொண்டு, "எதற்கு வருகிறார்களாம்?" என்று கேட்டாள்.

"என்னடா தம்பி இப்படிக்கேட்கிறாயே! நான்தான் கல்யாண விஷயமாகப் பேசி முடிவு பண்ணலாம்னு வரச்சொல்லி எழுதி விருந்தேன்!"

"பாறைக் கேட்டுக் கிட்டு எழுதினே!" என்று சற்றுக் கடுமையாகவே கேட்டாள் கத்தசாயி.

முத்தம்மாளுக்குத் தம்பியின் அதிகார

தோஷமான பேச்சைக் கேட்டதும் 'சொரே!' என்றது.

"ஏன்டா! உன்னைக் கேட்டுக்கிட்டுத் தான் ஒவ்வொரு காரியமும் செய்யணுமோ! பெரிய கவர்னரின்னு எண்ணம் போலே இருக்கது! உறவு விட்டுப் போகாமல் இருக்கணும்னு பெரியவகை சொல்றபடிதான் கேட்டணும்!" என்று அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூறினாள் அவள்.

"தம்ப அத்தஸ்துக்குப் போயும் போயும்..."

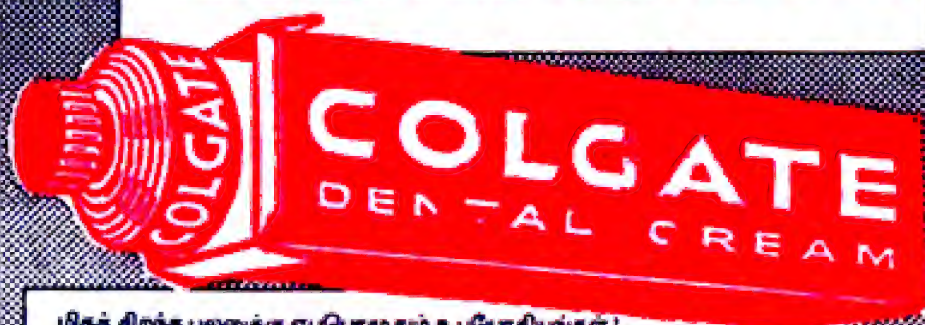
"அத்தஸ்து வேறே வைச்சிருக்குதா நமக்கு; அன்றைக்குச் ஞாபக மாநிலி போய் என் ஞாபக விரோதி காலினே தடாக்கு வழிக்கி விழுந்து வச்சியே! அப்பவே என் அத்தஸ்து மண்ணோட மண்ணுட்ப் போச்சே!"

கத்தசாயியினுக் இந்தச் கடுசரத்தைத் தாக்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. 'விட்டதுமா இந்த அவமானம்? அக்காளா இப்படிப் பேசுகிறாள்?' என்று மலைத்தான். வாய் திறவராய் உத்தியோக உடுப்பைக் கழற்றி மடித்து வைத்தான்.

மெனனமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த முத்தம்மாள், "கடிகாரத்தை

அவ்வளவு சிக்கனம்! ஒரு முறை தேய்த்தால்
கால்கேட் டெண்டல் கிரீம்
 85% கிருமிகளை ஒழிக்கிறது
 சொத்தையும் உதும் துரிநன்றும் ஏற்படுத்தும் கிருமிகள் அனைத்து

மிகச் சிறந்த பலனுக்கு எப்பொழுதும் உபயோகிப்புகள்!

கால்கேட் தே பிரஷ்

SCG/24 R2

**நீண்ட, அடர்ந்த
 ஒளிக்கூந்தலுக்கு**

இளமையின் ஒளியும் அற்புத ஜவளியும்
 பெற கூந்தலுக்கு கால்கேட் பெர்பியூம்ட்
 காஸ்டர் ஹேர் ஆயில் தடவுங்கள். கூந்த
 லின் இயற்கை அழகை அது எடுத்துக் காட்டி
 எல்லோரையும் பிரமிக்கச் செய்யும்.

எக்கனமி சைலை
 வாங்கி பணத்தை
 மிச்சப் படுத்துக.

**கால்கேட்
 பெர்பியூம்ட் காஸ்டர்
 ஹேர் ஆயில்**

எஸ்டீரெல்லா

பாட்டரீஸ்

இருட்டு நேரங்களில்
உங்களுக்கோர் வழிகாட்டி

எஸ்டீரெல்லா பாட்டரீஸ் லிட்.

மகாபம் — மதராஸ் — சென்னை — தாமஸ் — கங்கனா — கர்னூல்

MAS-56

E 2

காது, மூக்கு, தொண்டை

வியாதிகளுக்கு

ஆர்ப்பேஷனின்றியே உறதியான தீவரணம்
24 வருஷத்தின் ஆராய்ச்சியின் பன்மை
'டாக்ஸினால்' இதனால் 40 ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட
வியாதிகளின் டாக்ஸினால் (தொண்டை
சதை வளர்ச்சி) வியாதியின்றி சந்தை
ஆர்ப்பேஷனின்றி குணப்படுத்தப்பட்டது. உ
ஆர்ப்பேஷனின்றி பிறந்த குணமாகாத வியாதிகளின்
கூட 'டாக்ஸினால்' வரலின் தாத்தா
மாகக் குணப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

40 நாட்களுக்கு ... ரூ. 9-00
20 நாட்களுக்கு ... ரூ. 5-00
பாக்கெட் மற்றும் வி. பி. பி. செலவு தனி

காலப்பழக்கமான செலி மந்தம், தொண்டை சதை வளர்ச்சி, மூக்கடைப்பு
வியாதிகள் மேற்கண்ட மருந்துகளினால் நிச்சயமாகக் குணமாய்விடுபு, இவ்வே
வாய்க்கி சோதித்துப் பாருங்கள். எக்ஸா மருந்து வியாபாரிகளிடமும் கிடைக்கும்.

மற்ற வியாதிகளுக்கு மருந்தும்

Dr. D. APPA RAO, L.I.M.

(EAR, NOSE AND THROAT SPECIALISTS WITHOUT OPERATION)

Telephone: 2729

TONSINOL LABORATORY, 53, GOVINDAPPA NAICK ST., MADRAS-1

எங்கேவைச்சே? சட்டையிலேயா வைச்ச மடிச்சுட்டே?" என்று கேட்கவும் அவனுக்குப் பரேகிறது. ஒரு சச்சரவுபோய் இங்கொன்று வந்தவிடப் போகிறதே என்று பயந்தான். பதில் பேசாமல் ஏதோ ஒரு தீர்மானத்துக்கு வந்தவன் போல் வேறு ஒரு சட்டையை எடுத்து மாட்டிக் கொண்டு கிணம்பினான்.

ஐந்தாம் அத்தியாயம் சங்கீத கோவலன்

வெளியில் பாண்டு வாத்தியம் முழங்கிக் கொண்டிருந்தது. இரவு வீட்டுக்குப் போகாமலிருந்தால் ஒருகால் முத்தம் மாள் வழிக்கு வந்து விடலாம் என்று தோன்றியது. ஒரு பெஞ்சு டிக்கட்டை வாங்கிக் கொண்டு அவன் கொட்டகையினுள் நுழைவதற்கும் நாடகம் ஆரம்பிப்பதற்கும் சரியாக இருந்தது.

முதலில் கதையின்போக்கு அவனுக்குச் சுவாரஸ்யப் படவில்லை. ஆனால் கோவலனின் விவாகக் காட்சியிலிருந்து நாடகம் களை கட்டி விட்டதாக நினைத்தான்.

மாதவியின் அழகைக் கண்டு நாடக மேடையிலிருந்த கோவலன் மாத்திரம் மயங்கவில்லை. கந்தசாமிகூடச் சொக்கித்தான் போனான். கையில் மாண்பொன்றைத் தாங்கி ஓய்யாரமாக அபிநயம் பிடித்த அவன் கழன்று கழன்று ஆடிய போது அவனுக்கு அந்தக் கொட்டகையே கழலுவது போலிருந்தது. அவனது கண்களின் கழற்சியோடு அவனது இருதயமும் கழன்றது. மார்பில் கையை வைத்து அழுத்திக் கொண்டான்.

கையிலிருந்த மாணியாரி கழுத்தில் போய் விழுந்ததோ அந்த ஆசாயியைத் தனது மணவாளனாக வரிக்கப் போவதாக வாக்குறுதி செய்து விட்டு மாணியைச் சுழற்றிக் கொண்டே ஹார்மோனியத்தோடு சேர்ந்து பாடத் தொடங்கிவிட்டான் அவன்.

"மாணியோன்றைக் கையில்

கொண்டு கழற்சியே

மண்டபத்தில் நின்று வீட்டுவென் - அது

வந்து கழுத்தில் விழுந்தவரை - மண

வாசனாகக் கொண்டு வீட்டுவென்!"

நாடகம் பார்க்கிறோமென்ற நினைவே மறந்து விட்டது அவனுக்கு. அந்த மாணியைக் கழுத்தில் வந்து விழுந்ததுவிடக் கூடாதா என்று கூடச் சபலம் தட்டியது. ஆனால் அந்தப் பொல்லாத மாணியோடு சேர்ந்த கைத்தாற்போல் கோவலனின் கழுத்தில் தான் போய் விழுந்தது.

"பொம்பனை என்றால் இப்படியல்ல இருக்கணும்!" என்று தனின் மறந்த

"எங்கேடா தமிழ் சாப்பிடாமல்கூடப் புறப்பட்டுவிட்டே? நல்லதைச் சொன்னால் அதுக்குப் போய்...."

மேற்கொண்டு அவன் கூறியவற்றைக் கேட்க அவன் அங்கே இல்லை. வேகமாக நடந்து ஒரு ஹோட்டலில் வயிற்றை திரப்பிக் கொண்டு நேராக ராவண கான சபாவை அடைந்தான்.

நினைவில் அவன் கூறவும் அருகிலிருந்த வரிகளெல்லோரும் அவனை ஒரு நிஜ சாகசப் பார்த்தார்கள்.

"அந்த அம்மா யாருங்க?" என்று தன் பக்கத்திலிருந்தவரைக் கேட்டான்.

"எல்லாம் 'அமெச்சூர்' நடிக்கருங்க, ஸார்!" என்றார் அந்த மனிதர்.

கந்தசாமியின் பள்ளி வாழ்க்கையில் 'அமெச்சூர்' என்ற வாரிதனது கற்பிக்கப் படவில்லை. 'திருச்சூர்' 'திருப்பாச்சூர்' என்பதைப் போல் 'அமெச்சூர்' என்பதும் ஒரு ஊரின் பெயராகத்தான் இருக்கும் என்று எண்ணிக் கொண்டான்.

"எங்கே இருக்குதுங்க அமெச்சூர்?" என்று அவன் மீண்டும் கேட்கவும் அருகில் இருந்த அத்தனைபேரும் கொல்வென்று சிரித்து விட்டனர்.

மேடையில் கோவலன் மாதவியின் வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்து விட்டான். அவனுக்குப் பொண்ணும் மணியுமாக வாரி வழங்கினான். கோவலன் செட்டியார் கொடுத்த 'நெக்லேஸ்' உண்மையிலேயே வைரம்தான் என்றனர் சிலர். மற்றும் சிலர் வெறும் கண்ணாடிக் கற்கள் என்றனர். முதலில் பேசியவர் "இல்லை ஸார், அமெச்சூர் நடிக்கர்களானதால் நிஜ வைரமாணியையே இரவல் வாங்கிக் கொண்டு வந்து விட்டனர்" என்றார்.

எது எப்படியாயினும் ஒளி வீசிய அந்த ஆபரணம் மாதவியின் அழகைப் பன்மடங்கு அதிகரித்துக் காட்டியது.

சிறிது நேரம் கழித்து மாதவி வீட்டுக் காட்சி மாறியது. கண்ணகி இறந்து விட்டாளென்ற பொய்ச் செய்தியைக் கேள்வியுற்ற கோவலன் அதை உண்மை என்று நம்பி ஓப்பாரி வைக்கத் தொடங்கினான். கந்தசாமிக்கு அதைக் காணச் சிக்கிக்விட்டது. ஒரு 'சிங்கிள்' சாயா' வாவது போட்டு விட்டு வரலாம் என்று நினைத்து வெளியே எழுந்து வந்தான்.

அப்போது கமார் ஒருமணிவருக்கும், கல்வ பக்கத்துச் சந்திரன் மறைந்து சிறிது நேரத்தானாயிற்று. வானத்தில் இறைந்து

கிடந்த நட்சத்திரங்களை மாதவியின் ஆபரணங்களிலிருந்து வைரங்களைப் போல் கடர் விட்டுக் கொண்டிருந்தன. விதியில் ஜனநாயகமேயில்லை. அவனைத் தவிர கொட்டகையை விட்டு யாருமே வெளிவரவில்லை.

மக் கடை கூட மூடப்பட்டு விட்டது. என்ன செய்வதென்று தோன்றாமல் கொட்டாவி விட்டுக் கொண்டு கவரோரமாகக் கொஞ்ச தூரம் நடந்தான். அவன் நின்ற இடம் திபேட்டருக்குப் பின்புறமாக இருந்தது. அங்கே தன்னத்தையாக ஒரு பழையமாடம்மோட்டார் காரி நிறுத்தப் பட்டிருப்பதைக் கவனித்தான். டிரைவரைக் கூடக் காணவில்லை. இதே சமயம் திபேட்டரின் பின் புறக் கதவு 'கிரீச்' என்ற சத்தத்துடன் வேகமாகத் திறந்தது.

கந்தசாமி பீடியைச் சடக்கென்று

அணைத்து விட்டுச் சத்தம் வந்த திசையை நோக்கித் திரும்பினான். கொஞ்சமாகத் திறந்த கதவின் வழியே தனியில் கறுப்புத் துணியால் முக்காடிட்ட ஒரு உருவம் வெளியே வந்தது. அவன் உஷாராக நின்று கவனித்தான். வந்தது ஒரு பெண்பிள்ளை என்று நிச்சயமாகத் தெரிந்தது. பட்டுச் சேலை சவசவத்தது. அவளும் அவனைக் கவனித்து விட்டாள்.

"டிரைவர்!" என்று சன்னமான குரலில் கூப்பிட்டான் அந்தப் பெண்.

கந்தசாமிக்கு மயிரிக் கூச்செடுத்தது. சந்தேகமேயில்லை. அது அவன் மகத்தைக் கவர்ந்த மாதவியின் குரல் தான். அவனைத்தான் அவள் டிரைவர் என்று நினைத்துக் கொண்டாள் போலும்!

"மாதவி அம்மாவதுகளா! வாங்க, வண்டியிலே உட்காருங்க. நான் போய் டிரைவரைத் தேடிக்கிட்டு வருகிறேன்" என்று கூறிக் கொண்டே ஓடிப் போய்க் காரின் கதவைத் திறந்தான். அவன் மூன் புறத்து ஆசனத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டு "ரொம்ப தாங்கல், நீங்க டிரைவரைக் கூப்பிட வேண்டாம். கொஞ்சம் 'ஸ்டார்டிங் ஹாண்டிங்' மாதிரம்..." என்று இழுத்தான். கந்தசாமிக்குத் தலை கால் புரியவில்லை.

"ஹாண்டிங் போடணுமா, இதோ ரெடி!" என்று கூறிக் கொண்டே மூன் புறத்தில் தொங்கிக் கொண்டிருந்த இரும்புப் பிடியைச் சுழற்றினான். எஞ்சின் அவதத் தொடங்கியது. அவன் பங்கைக் காட்டிக் கொண்டே ஒதுங்கி

நின்றான். வண்டி 'வீர்' ரென்று கிளம்பி விட்டது.

வண்டி போனபிறகு தான் அவனுக்குத் தோன்றியது. "சே, என்ன முட்டாள்தனம்! விவாசத்தைக் கூடக் கேட்டு வைத்துக் கொன்னாமல் போனோமே" என்று தன்னைப் கடித்துக் கொண்டான் அவன். மோட்டார் வண்டி புறப்பட்டுப் போய் ஐந்து நிமிஷங்கள் ஆகியிருக்கும். திபேட்டரே அல்லோல கல் லோலப் பட்டு விட்டது. நாடகம் திடீரென்று நின்றது. ஜனங்கள் வெளியே வந்து கும்பல் கும்பலாக நின்று பேசலா

யினர். போலீஸ் லாரி ஒன்று 'பூம் பூம்' என்று ஊதிக் கொண்டு வந்து நின்றது. கந்தசாமிக்கு விஷயம் புரியவில்லை. கூட்டத்தோடு கூட்டமாக நின்று கொண்டு அவர்கள் பேசுவதைக் கவனித்தான்.

"மாதவி வேஷம் போட்ட ஆசாமி வைரமாய்போடு கம்பி நீட்டி விட்டான்" என்றார் ஒருவர்.

கந்தசாமிக்குத் தூக்கி வாரிப் போட்டது. "என்னங்க நம்ப மாதவி அம்மாளா?"

கும்பலில் இருந்த அத்தனை பேரும் அவனைப் பார்த்துச் சிரித்தனர்.

"மாதவி வேஷம் போட்டது ஆண்பிள்ளையாச்சே ஹா!" என்றார் ஒருவர்.

"ஆண்பிள்ளையா?"

"ஆமாம், யாரோ கடலூர் ஆசாமி!"

"கடலூரா? அமெச்சுருன்னு யாரோ சொன்னாங்களே!"

அவன் கேள்விக்கு எவரும் பதில் கூறவில்லை. கடைசியில் வேஷம் போட்டது ஆண்பிள்ளை என்று அறிந்ததும், அவனுக்குக் கோபம் கோபமாக வந்தது. போலீஸ் "வானில்" இன்ஸ்பெக்டர் அளகிரிசாமியும் 'எட்டு' பிள்ளையும் இருப்பதைக் கண்டான். அவர்கள் கண்ணில் படுவதற்கு மூன் அங்கிருந்து தழுவினான் கந்தசாமி. (தொடரும்)

தரத்திற்கும்
உறுதிக்கும்
நிகரற்றது

ஹத்திபாயின்

**ஸ்டெயின்லெஸ் ஸ்டீல்
பாத்திரங்கள்**

எப்பொழுதும் பிரகாசத்துடன் நீடித்து உழைப்பவை

ஹத்திபாய் துளசிதாஸ் & ஸன்ஸ்

122, கள்ளரா சாலை, பம்பாய் 2.

உங்கள் கேசத்தை அதிக கருமையுடனும் பகட்டுடனும் வைக்க குளிர்ச்சியான வெண்ணிற ப்ரீல்க்ரீம் உபயோகியுங்கள்

செத்திபெற்ற மற்றவர்களைப்போல
விழு மான்களும் ப்ரீல்க்ரீம்
உபயோகிப்போவர்

* ப்ரீல்க்ரீமின் சத்த
மான் க்ரீமர்க்குப்
பட்ட அண்ணன் உங்கள்
கேசத்தின் இயற்கை
கருமை நிறத்தை ரோபிக்
க் ரோபிவந்தன. சத்தமான
வெண்ணிற ப்ரீல்க்ரீமை உங்
கள் தலையில் இன்றோறும்
அழுத்தித் தேயுங்கள். போடு
கூடன் சப்படுவதை இது
தடுத்த உங்கள் கேசத்தை
சத்தமாயும் ஆரோக்கியத்
துடனும் வைக்கிறது.

* சிறந்தவு ப்ரீல்க்ரீம் தடித்த உபயோகத்திற்கு அரு
கிறது! இன்றே ஒரு ப்ரீல்க்ரீம் ஐரூப வாக்ஷனம்
காலம் அது தடித்த உபயோகத்திற்கு அருகேதென்
பாருங்கள்.

வாழ்க்கையில் வெற்றிபெற்றவர்கள்

ப்ரீல்க்ரீம் BRYLCREEM

உபயோகிக்கிறார்கள்

குருப் லாபரட்டரீஸ் (இந்தியா) பிரைவேட் லிமிடெட்

எரிமலை

பிரான்ஸ் தேசத்தின் முடியாட்சியை எதிர்த்துக் குடிகள் புரட்சி செய்தனர். இந்தப் புரட்சியின் எதிரொளி பிரிட்டனில் கேட்டது. "கார்டில்" என்ற பெராசிரியர் "பிரஞ்சப் புரட்சி" என்ற நூலை எழுதினார். அது பிரிட்டனில் பெரும் புரட்சியை உண்டாக்கி விட்டது; சித்தவிலையைக் கிணறி விட்டது! பகைத் தாண்டிப் பிரதிவாதகர்கள் நிகழ்த்தின. இதைப் பற்றி ஆசிரியர் கார்டில் தமது புத்தகமே ஒரு மாதிரியான "பிரஞ்சப் புரட்சி" என்றார். இதன் பொருள் பலருக்குச் சரியாக விளங்காமல் இருக்கலாம். வீர ஸாவரீக்கர் எழுதிய 1857 படித்தவர்கள் இதன் உண்மையைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்வார்கள்.

பிரிட்டிஷாராலும், பிரிட்டிஷ் சரித்திர ஆசிரியர்களாலும் "சிப்பாய்க் கலகம்" என்று கருதப்பட்ட வரலாற்றை வீர ஸாவரீக்கர் எழுதினார். "அது சாதாரணப் புரட்சியல்ல; பிரிட்டிஷ் ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து நடத்தப் பட்ட சுதந்திரப் புரட்சி" என்று எழுதினார்.

அதைப் படித்தவர்கள் வீர சுதந்திரம் பெற்று, வீராவேசம் கொண்டு எரிமலையோடு தள்ளி எழுந்தனர். புத்தகம் முழுதும் எரிமலையாகக் கனல் கக்குகிறது! அதனாலேயே இதை மொழிபெயர்த்த ஜெயமணி ஸா. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் புத்தகத்துக்கே "எரிமலை" என்று பெயர் சூட்டினார். அன்றைய பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தார், இந்தப் புத்தகத்தை வெளியில் விட்டு வைத்தால் பாரத தேசம் முழுதும் எரிமலையாகக் கொழுந்து விட்டுக் கனல் கக்க ஆரம்பித்து விடும் என்று பயத்து, அதை அப்படியே பவிஷ் கரித்து வைத்திருந்தார்கள். பாரத தேசம் சுதந்திரம் அடைந்த பின்னரே, இப்புத்தகத்திற்கும் விருது கிடைத்தது!

தமிழ் நாட்டில் மிக நல்ல முறையில் விற்ற புத்தகங்களில் ஒன்று எரிமலை. ஆனால் அதை இதுவரை யாரும் நல்ல முறையில் அச்சிடவில்லை. இப்பொழுது கலிமகன் காரியாலயத்தார் நல்ல தாளில் நல்ல முறையில் எழுத்துப் பிழைகளின்றி அச்சிட்டு உதவியிருக்கிறார்கள். சுதந்திரப் போரின் ஹற்றாண்டு வைப்பத்தை யொட்டி வெளியாகியிருக்கிறது இப்புத்தகம்.

இப் புத்தகம் சோர்ந்து கிடக்கும் பாரத நாட்டைத் தட்டி எழுப்புவதற்காக எழுதப் பட்ட நூல். பாரத மக்களிடையே சுதந்திரக் கனலை ஊட்டிவிட்ட எழுதப்பட்ட நூல்; ஆனால் பாரத நாடு, சுதந்திரம் பெற்றவுடனும், இந்தப் புத்தகத்தின் வட்டியம் ஈடுபறி விட்டது. இதன் பயன் கிடைத்து விட்டது. அதனால் இது அவசியமில்லை என்று சிலர் நினைக்கலாம். ஆனால் இப்பொழுது தான் இது முக்கிய விட மிக அவசியமான நூல் என்று கருத வேண்டும்;

இது உரை இது ஒரு பயன் கருதி எழுதப் பட்ட நூலாகக் கருதப்பட்டு, படிக்கப் பட்டு வந்தது; இப்பொழுது இது ஒரு கலைப் பொருளாகி விட்டது! சரித்திரத்தை அறிபுது இலக்கியமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள நூல் ஆகி விட்டது!

பாரத நாட்டில் பெரும்பான்மையோருக்குச் சரித்திரம் என்னுலே வேப்பங்காய்தான்! வறட்டுத் தேதிகளையும் உணர்ச்சியற்ற நிழற்சிகளையும் சரித்திரம் என்று பன்னிரிலும் கக்குவார்களிலும் படித்ததால் பங்குக்கு, சரித்திரம் எப்படி இலக்கியமாகவும் கலைப் பொருளாகவும் முடியும் என்ற ஐயம் எழலாம்!

ஆனால் சரித்திரத்தை அறிபுது இலக்கியங்களாக, கலைப் பொருளாக வடித்துத் தர மேனாட்டில் பலர் தங்கள் வாழ் நாளைப் அர்ப்பணித்திருக்கிறார்கள். அப்படித் தமது வாழ்வின் ஒரே குறிக்கோளாகக் கொண்டு, கிப்பன் என்ற ஆசிரியர், "ரோமசாம் ராஜ்யத்தின் வீழ்ச்சியும், அதன் தேய்வும்" என்று அறிபுதுதான் சரித்திர நூல் எழுதியிருக்கிறார். மெக்ளாவே பிரிட்டிஷ் சரித்திரத்தைப் பல புத்தகங்கள் கொண்ட நூலாக இயற்றியிருக்கிறார். அதே போல் இன்று உலக சரித்திரத்தை முப்பது புத்தகங்கள் கொண்ட நூலாக இன்று நம்மிடையிருக்கும் டொலன்பீ என்ற ஆசிரியர் எழுதியிருக்கிறார். அதை உலக அறிஞர்கள் எல்லாம் அரிய நூல் என்று பாராட்டிப் போற்றுகிறார்கள்.

ஆனால் தம் நாட்டில் சரியான சரித்திரமே கிடைப்பாது. அசோகன், இராஜேந்திரன், ராஜராஜன், ஹர்ஷன் போன்ற பேர் அரசர் களைப் பற்றியும், அவர் காலத்திய மக்களைப் பற்றியும் சரியான சரித்திரச் சான்று களை கிடைப்பாது. இவற்றை பெல்வாம் தேயுத் தொகுத்து ரணமாக, உணர்ச்சியும் வேகமும் ஊட்டக்கூடிய கலைப் பொருளாகச் சரித்திர நூலைத் தருவதற்குப் பல ஆண்டுகள் பிடிக்கும். இத்துறையில் பாடு படுபவர்களுக்குக் கெல்வாம், எரிமலை நல்ல முன் மாதிரியாக அமைகிறது!

"எரிமலை" புள்ளவரை 1857 ம் ஆகஸ்டுப் புரட்சியில் ஈடுபட்டு மகத்தான தியாகம் புரிந்த ஜான் ஜி ராணியையும் தாதியா தோபேயையும் தானுசாஸ்திரிப்பையும் யாரும் மறத்துவிட முடியாது. இந்த வீர சரித்திரத்தை வீரத் தமிழில் மொழிபெயர்த்திருக்கிறார் ஜெயமணி ஸா. சுப்பிரமணியம் அவர்கள். அவ்வப்போது உள்னம் சோர்ந்து போகும் போது, இந்தப் புத்தகத்தை ஒரு முறை படித்தால் ஒரு புது வகை கறு கறுப்பும் வீரமும் ஏற்படும். பாரத நாட்டின் சுதந்திரத்துக்காக எத்தனை மகத்தான தியாகங்கள் புரிய வேண்டியிருந்தது என்பதைப் படிக்கும்போது, சுதந்திரத்தின் மாண்பை மீண்டும் உணர்வீடுங்கள்.

[பிரகரம்: கலிமகன் காரியாலயம், சென்னை-4. விண்: ரு. 6] -எஸ். வி. எஸ்.

குந்தப்பா மும்மலம்!

மிகு மார்சு துதை
நெருக்கி கொண்டித்

தது. னைநர் பாக் கட்டடத்தில் அன்
தையக் கணக்கை முடிக்கும் வேலை மும்மலா
மாக நடந்து கொண்டிருந்தது. அக்கொண்ட
டண்ட் வைத்தியநாதன் பாக் ஏஜன்ட்
செவிவாசலிடம் ஏதோ சலியமாகக் கொகிலித்
கொண்டிருந்தார். அக்கொண்டென்ட்
சொகிலி முடித்ததும் அவர் தம் இடத்தை
விட்டு எழுந்து மெதுவாகக் காசாளரின்
இருப்பிடத்துக்கு வந்தார். காசாளர் கோபா
லன் பணத்தை என்னும் மும்மலத்தில்
அவரைக் கவனிக்கவில்லை.

"என்ன கோபால்! அடிப்பட்டார்! பணம்
கொடுத்தவர்களிடம் என்னும் போன் செய்து
கேட்டீரா? உம்மா இதுக்கும் பணத்தையே
எண்ணிக் கொண்டிருந்தால் அடிப்படுமா?"

"இதோ! போகிறேன் சார். ஏதாவது
கட்டிய இருப்பீரமா என்று பார்த்தேன். ஒரு
தோட்டுத்தானே!...ம்..."

காசாளர் கோபாலன், யார் யாருக்கெல்
லாமோ போன் செய்தார். இதற்குள் விஷயம்
சிப்பந்திகளுக்குள் பரவியிட்டது.

நீண்ட பெருமூச்சு ஒன்றை விட்டபடி
ஏஜன்ட் செவிவாசலின் கோபாலன் பக்கம்
திரும்பினார். கோபாலனின் மூகம் கலகலம்
அடைந்திருந்தது. என்னென்னவோ சித்தகி.
வறுமை தாண்டவமாகும் அந்த வேண்
யில் ஒருபயங்கரச் சோதனை. எந்தப்பாபியோ
வாடிக்க கொண்டு போய் விட்டான். அத
னாக ஏற்பட்ட போகும் விஷய! அப்பப்பா!
எத்தனை பயங்கரம்! வரும் வரும்படியில்
மண். கோபாலன் மனக் கண் மூன் அவர்
மனைவி கமலம் அவளுடைய கட்டியோ.
காட்சிபலித்தான். கமலம் அவரிடம் எத்
தனையோ முறை சொல்லுவான். "நீங்கள்
எனக்காக ஏன் வினாக்கள் வைப்படுகிறீர்கள்?
உங்கள் கொஞ்ச சம்பாத்தியத்தையும் ஏன்
எனக்காகச் செலவு செய்கிறீர்கள்? வாழ்க்
கையில் எல்லாப் பெண்களும் ஒரு துணை
வரைத்தான் அடைவார்கள். ஆனால் எனக்கோ
ஒரு துணைவரோடு ஒரு கட்டியும் கிடைத்து
விட்டது. நான் இப்படியே சிகிரம் போய்ச்
சேர்ந்தால்தான் உங்களுக்கு சிம்மம்!"
கோபாலன் செவிவாசலே அவை மீண்டும்
ஒலித்தன. நூறு ரூபாய் தோட்டுக்களை
வெறிச்சிட்டுப் பார்த்தவண்ணம் தின்று
கொண்டிருந்தார்.

"என்ன கோபாலன்! நீங்கள் என்ன
செய்யப் போகிறீர்கள்?"

கோபாலன் மௌனமாகவே நின்று கொண்
டிருந்தார். திடீர், பீதி, விஷயம் எல்லா
உணர்ச்சிகளும் அவர் மூக்கத்தில் தோன்றித்
தோன்றி மறைந்தன. கோபாலன் ஏஜன்ட்
தம் அறைக்கு அழைத்துக்கொண்டு சென்றார்.

செவிவாசலின்
தம் டிராயரைத்

திறந்து ஒரு நூறு ரூபாய்
தோட்டை எடுத்து மெஜஸ்தீர்
மேல் வைத்தார். கோபாலன்
மௌனமாகவே இருந்தான். "இந்தாரும்
கல். இதைப் போட்டுக் கணக்கைச் சரி
செய்யுங்கள். கொஞ்சம் ஜாக்கிரதையாக
இருக்கவேண்டாம்! உப்புமடை சம்பளமே
நூறு ரூபாய் இல்லை! உங்களை எவ்வளவு
எவ்வளவு ரூபாயாகத் திருப்பித் தரமுடி
யுமோ அப்படித் தாரும். இனிமேலாவது
ஜாக்கிரதையாக இரும்...ம்...போய்..."

"மிருத்த நகரிக், ஸார்!" கோபாலன்
கணக்கை நீர் தரக்கப் போய் விட்டார்.

அன்று பாக்லில் ஏகக் கட்டம். பாக்
அலுவலர்கள் முடியப்போகும் தேரத்தில் வெகு
அவசரமாக உள்ளே துழைந்தான் ஒரு நாட்
டுப்புற ஆசாமி.

"ஸார்...இதைமட்டும் வாக்கீங்க ஸார்..."

தலைவை திரிந்த கோபாலன், "அட வீரா
சாமியா? உனக்கில்காததா. அப்பா!" என்று
பணத்தை என்ன ஆரம்பித்தார். பணத்தை
எண்ணும்போதே அவன் தந்த ரசீதில் எவ்
வளவு ரூபாய் எழுதி இருக்கிறது என்று
பார்த்தார். மூலாவிர்த்த ஏழு ரூபாய் எனப்
படித்தவர், ஏழு ரூபாய் போக மூப்பத்தோடு
தோட்டுக்கள் தம் கிரைக்கடியில் ஸாஸாடு
கின்றன என்பதை உணர் வேறு தேரமாக
வில்லை. ஒருதரம் என்னினார். இரண்டு
தரம் என்னிக் கொண்டேயிருந்தார்.

வீராசாமி போதுமையிறத்தவனும், "சார்!
குறைவுதான்...சரிமா முப்பது தோட்டு இருக்கு
முக்களை" என்றான்.

தலைவை திரிந்ததால் தன் உணர்ச்சி
வெளிப்பட்டு விடுமோ என்று கோபாலன்
தலைவைத் துவித்தவண்ணமே சித்தகிலிவாழ்ந்
தார். சட்டெனத் தலைவை திரிந்தது. "இல்லை
வீராசாமி! இரண்டு தோட்டுகளுக்கு முன் எந்தப்
பாபியோ நூறு ரூபாயை அடித்துக் கொண்டு
போய் விட்டான். அதிவிருத்து..." கோபால
னாக அதற்கு மேல் பேச முடியவில்லை. ரசீதில்
இல்லை அடித்துச் செல்கையில் கொடுத்து
அனுப்பினார். வீராசாமியும் அவனுக்குப்
பிணைக்க போய் விட்டான்.

வீராசாமியிடமிருந்து வாக்கியை மறைத்துக்
கோபாலன் டிராயரில் போடாமல் மெஜஸ்தீர்
வேயை வைத்திருந்தார். இப்போது அதை
எடுத்து ஒரு முறை என்னினார். சந்தேகமே
யில்லை. ஒரு தோட்டு கூட இருந்தது. அவர்
மனம் குழம்ப ஆரம்பித்தது.

அன்று ஒரு தோட்டு போய்விட்டது. இன்று
ஒரு தோட்டு வந்தது. விடுவானே?

நாம் பறி கொடுத்ததைத்
தானே இப்பொழுதுதிரும்ப
வும் அடைகிறோம்!

"ஜிபா! வீரா சாமி
வைபா ஏமாற்றுவது! எவ

லிடமோ பறி கொடுத்தோம் என்பதத்
காக, ஏமாந்தோம் என்பததாக ஒன்றை
பாத வீராசாமியின் பணத்தையா எடுத்துக்
கொள்வது. சே! சே! கூடாது..." வீராசாமி
போய்விட்டானா என்று கோபாலன் ஒரு தரம்
எழுத்து பார்த்தான். இல்லை. வீராசாமி
போகாமல் கெட்டூர விளார்க்குடன் பேசிக்
கொண்டிருந்தான்.

வீராசாமி ஒரு மாட்டுப் பண்ணைக்கு ஓத
வான். சிறுசுச் சிறுசு அவன் விருத்தியான
வன். நானு மாடுகளை வைத்து ஆரம்
பித்து இன்று அவன் நானு மாடுகளை
கொண்ட பண்ணைக்கு ஓதவான். பாக்லில்

அவன் அறிமுகப்படுத்தியதே கோபா
லன் தான். அவன் வீட்டுக்கு எப்
போதோ இருந்த பாக் விடுகிறவன்
அவன். அதனால் வீராசாமிக்கு,
கோபாலன் மேல் தனி மதிப்பு.
கோபாலன் மன உணர்ச்சி இன்னும்
அதிகமாவிற்று.

"கோபாலா... வேண்டாம். வேண்
டாம். வீராசாமியைக் கூப்பிட்டுக்

கொடுத்து விடு. அதில் கிடைக்
கும் பெருத்தன்கம், மதிப்பு,
கௌரவம், இந்த நானு ரூபா
வைவிடப் பன்மடங்கு உயர்த்
தவை ரூபாய்தான் கிடைக்கும்.
ஆனால், கௌரவம், மதிப்பு
ஒரு நடவை இழந்து விட்டால்
கிடைக்காது."

"எதற்காகக் கௌரவத்தை
இழக்க வேண்டும்! ஸ்வாமிரம்
கொடுத்ததாக ரசீது. ஏன்

100

ரா.சோமநாதன்

அவனை சொல்கிறேன்! இந்த விஷயம் வெளியில் வரச் சாத்தியமேயில்லை. வந்தாலும் நான் சொல்லுவதைத்தான் எங்கிலாரும் நம்புவார்கள். "அவனை மூப்பது தோட்டு இருக்கலாம்" என்று சொன்னதை இல்லை என்பானு? விஷயம் வெளியில் வந்தால்தானே கௌரவம், மதிப்பு இவற்றைப் பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டும்? போகாமல்தோட்டை எடுத்துக்கொள்..."

"வேண்டாம். மண்சாட்டிக்கு விரோதமாக இந்தப் பணம் எதற்கு?"

"கோபாலன் தம் ஆசனத்தில் எழுந்து நின்று கொண்டார்.

"கோபாலா! உன் நிலையை எண்ணிப் பார்: பெரிய மண்சாட்டி தத்துவம் பேசுகிறபே, உன்னிடம் ஏமாற்றிப் பணத்தை வாங்கிக் கொண்டுபோன அந்த மனிதனுக்கு இருந்ததா அந்த மண்சாட்டி! தேவை வரும்போது சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளத் தான் வேண்டும். ஏதுண்டுக்கு நீ கொடுக்க வேண்டிய பணத்துக்கு எங்கே போவாய்? வீராசாமியாவது பணக்காரன். நீ எங்கே போவாய்? சம்பளத்துக்கும் மிஞ்சிய உன் கடன் நிலையை எண்ணிப்பார். போக்குமாய் உன்னவர்கள் இந்தக் காலத்தில் பிழைக்க முடியாது. சமயம் போல் மாறுவதுதான் சாமர்த்தியம். இது ஆண்டவனின் கருணை தான். இவ்வாறியுடிக் நீ பணத்தைக் கோட்டை விட்ட இரண்டாம் நாளே இப்படி ஒரு சந்தர்ப்பம் வருமா! ம... யோசிக்காதே! இதில் தவறு ஒன்றுமில்லை..."

"கோபாலா! பணத்தை எடுத்துக் கொள்ளத்தான் போகிறாயா? வறுமை உன் கண்ணை மறைக்கிறது. விஷயம் வெளியே வராது; வாஸ்தவம், உன் மனம் உன்னைச் சும்மா விடுமா? வீராசாமியைப் பார்க்கும் போது எல்லாம் கட்டுக் கொக்கவாதா? அவனிடம் உன்னால் தாழ்விமிர்ந்து பேசமுடியுமா? வறுமைக்காக நேர்மைவை விடுவதா? போ. வீராசாமியிடம் கொடுத்து விடு. அப்போது அவன் உன்னை எவ்வளவு மனதார வாழ்த்துவான். அதை எண்ணிப் பார். அந்த ஆனந்தம், வேலம், பணத்தினால் கிடைக்கக் கூடியதல்ல. நீ நேர்மைபுடையவன் என்ற எண்ணத்தினால் தான் இப்பாங்கிலேக் காசான ராக அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறாய். எண்ணற்ற தோட்டுக்களை நம்பிக்கையின் பேரில் தான் உன்னிடம் புழங்க விட்டிருக்கிறார்கள். உன் சுவைக்குறையை வீராசாமியின் பணத்தைக் கொண்டுசரி செய்யாதே. அது சனச் செய்கை. நேர்மை என்றும் உனக்குப் பயனளிக்கும்."

"கோபாலா! பணத்தை எடுத்துக் கொள்ளத்தான் போகிறாயா? வறுமை உன் கண்ணை மறைக்கிறது. விஷயம் வெளியே

வராது; வாஸ்தவம், உன் மனம் உன்னைச் சும்மா விடுமா? வீராசாமியைப் பார்க்கும் போது எல்லாம் கட்டுக் கொக்கவாதா? அவனிடம் உன்னால் தாழ்விமிர்ந்து பேசமுடியுமா? வறுமைக்காக நேர்மைவை விடுவதா? போ. வீராசாமியிடம் கொடுத்து விடு. அப்போது அவன் உன்னை எவ்வளவு மனதார வாழ்த்துவான். அதை எண்ணிப் பார். அந்த ஆனந்தம், வேலம், பணத்தினால் கிடைக்கக் கூடியதல்ல. நீ நேர்மைபுடையவன் என்ற எண்ணத்தினால் தான் இப்பாங்கிலேக் காசான ராக அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறாய். எண்ணற்ற தோட்டுக்களை நம்பிக்கையின் பேரில் தான் உன்னிடம் புழங்க விட்டிருக்கிறார்கள். உன் சுவைக்குறையை வீராசாமியின் பணத்தைக் கொண்டுசரி செய்யாதே. அது சனச் செய்கை. நேர்மை என்றும் உனக்குப் பயனளிக்கும்."

"வீராசாமி!" என்று கோபாலன் ஒலி அந்த பாங்கி முழுவதும் அலறிவது. "என்ன சார்! என்று ஒடி வந்தான் வீராசாமி. கோபாலன் முகத்தில் முத்து முத்தாக

விபரம்பை அரும்பியிருந்தது; பாங்கின் மேல் நிலைகளைப் பார்த்தவண்ணம் அவன் கொண்ட நீள் ஒரு நூறு ரூபாய்த் தாளை வைத்தான்; வீராசாமி விழித்தான்.

"வீராசாமி! நீ கொடுத்த ரூபாயில் இது அதிகமாயிருக்கிறது. எடுத்துக் கொள்."

"இல்லை சார்! சரியாகத்தான் கொடுத்தேன். நன்றாக....." வீராசாமியின் கண் கணம் கோபாலனின் கண்களும் ஒரு கணம் சந்தித்தன. சட்டென்று கண்களைத் திருப்பிக் கொண்டான் வீராசாமி.

"வீராசாமி! நன்றாக பார்த்து விட்டேன்; எடுத்துக் கொள்."

பணத்தைக் கைவிலேடுத்த வீராசாமி ஒரு கணம் தயங்கித் தயங்கி நின்றான். பின் ஏதோ முடிவுக்கு வந்தவனாகப் பாங்கை விட்டுப் போய் விட்டான்.

அன்று மாலை கோபாலன் வீட்டு வாசலில் காலடி எடுத்து வைத்த போது, வீராசாமி அமர்த்திருப்பதைக் கண்டு வந்தமிதித்துப் போனார். அவர் மறந்து போக வேண்டும் என எண்ணிய சம்பவம் அவர் மனத்துக்குள்

கண்கலாடியது. காலடி ஒசை கேட்டுத் திரும்பிய வீராசாமி கோபாலனைக் கண்டதும், "சார்! என்னை மன்னித்து விடுங்கள். நான் மனிதப் பண்பற்ற அரக்கன். தீய குணம் படைத்தவன். உங்கள் நேர்மை என்னைத் திருத்தியது சார்! சார், என்னை நீங்கள் மன்னிப்பீர் கணா?" என்று கதறியபடியே காலில் விழ வந்தான். கோபாலன் திகைத்துப்போனார். அவனைத் தடுத்தவாறே, "வீராசாமி! வீராசாமி! உன்

விடமா தான்..." என்றார். அதற்கு மேல் தொடர்ந்து அவருக்குப் பேச வரவில்லை.

வீராசாமி எண்ணிச் சொட்டக் கூறினான்: "சார்! நான் தான் சார், அந்தக் கயவன். அப்பயம் பேட்டையில் பத்து ஜோடிக் காளைகளை விடக்குப் பெரி விட்டுப் பணம் எடுக்கப் பாங்குக்கு வந்தேன். ரூபகமிருக்கலாம். நீங்கள்தான் லாபாவிர்த்த முன்னாறுக்கு 'செக்' எழுதித் தந்தீர்கள். பாணலி செக் உங்க டிட்டெட் வந்தபோது ரூபுசாமி உங்களிடம் பேசிக்கிட்டு இருந்தார். நீங்க கூட செக் எழுதிப் போது. 'வீராசாமி! கண்கடுவெ காலண வைக்காமல் எடுத்துக் கொள்கிறபே' என்று கேட்டங்க. எனக்குக் காளைகளை விடவும் மணசிலே. பணமுடையும் இருந்தது. ரூபுசாமியிடம் பேசிக்கிட்டே பணம் கொடுத்தீங்க. நானும் அப்படியே போய் விட்டேன். விட்டுக்குப் போய்ப் பணத்தை எண்ணிப் போது நூறு ரூபாய் அதிகமாயிருந்தது. எங்கிருந்தோ ஒரு கேட்ட புத்தி என்னை அழகிட்டுதுங்க. விடையும் அந்த ரூபாய்க்குக்

ப்யூரிடி பார்லி கொடுக்கப்படும், பாலூட்டும் தாய்மார்கள் மேன்மேலும் அதிகரிப்பது ஏன்?

ஏனெனில், ப்யூரிடி பார்லி

- ① சரியான போஷாக்கை அளித்து, தாய்ப்பாலை அதிகம் பெருக்க உதவுகிறது.
- ② உத்தமமாக அகதரக்கப்பட்டு களை விஞ்ஞான முறைப்படி தயார் செய்யப்படுகிறது. அதனாக அரால் உயர்ந்ததாக தானியத்தின், புஷ்ப நரும் சிறந்தச்சத்தைக் காப்பாற்றுகிறது.
- ③ கார்த்த உயர்வான புராவண்ணம், கார்த்தா முகதர்ப்படி, டுகனகலில் அடைக்கப்படுவதால், உத்தமமாகவும், புலிபதாக்கவும், பத்திரமாகவும் இருக்கிறது.

ப்யூரிடி

இந்தியாவில் மிக அதிக அளவில்
விற்பனையாகும் பார்லி

இலவசம்

‘ஒவ்வொரு தாய்ப்பாலூட்டும் தெரிவ வேண்டுகுறி’ என்ற புத்தகத்தை இலவசமாகப் பெற அட்டைகளை (ஸ்டிக்) விநியோகம் (இந்தியாவின் கந்தாக்கப்பட்டது) இலவச F. B. P. I. தயார் பெட்டி No. 9009 க்குத் தா-18 என்ற விவரத்திற்கு எழுதவும்.

FOLDELUXE

போல்டிலக்ஸ்

நாற்காலிகள்

★ நிமிஷத்தில் மடிக்கக் கூடியவை ★ நீடித்து உழைக்கக் கூடியவை
★ உயர்ந்த எஃகு குழாய் சட்டங்கள் ★ பல வர்ணங்களில் கிடைக்கும்
தோட்டைகள், விளம்புகள், ஆஸ்பத்திரிகள், சினிமா, நாடகக் கொட்டகைகள், நூல் நிலையங்கள், வீடுகள் முதலான இடங்களுக்கு உபயோகமாகும்படி பிரத்தியேகமாகத் தயாரிக்கப்பட்டவை.

தென்னிந்தியாவுக்கு விற்பனை ஏஜண்டுகள்:

அடி.ஸன் & கம்பெனி பிரைவேட் லிமிடெட்
மதராஸ் - - - - - பெங்களூர்

கல்கி

சந்தா விகிதம்

96 மாதக் குத மாதக்

௧. ௨. ௩. ௪. ௫. ௬. ௭. ௮. ௯. ௧௦.

இந்தியா	}	15—00	7—50
இலங்கை			
பர்மா, மலேயா	}	18—00	9—00
வெளி நாடுகள்			

தனிப் பிரதி விலை 30 தயா கப்பசா

சரிதாத் தொகை முன்னதாக அனுப்பப்பட வேண்டும். வி. பி. பி. கிடைபாது. இலங்கை ரேபர்கள் மட்டும் வி. பி. பி. மூலம் சரிதாத் தொகையைச் செலுத்தலாம்.

மாணேஜர், கல்கி காரியாலயம், சென்னை-10

குதிர்ந்து போகவே போகாமல் வாங்கிட்டு வந்துட்டேனாக்க. ஆனால் என் மனச்சாக்கடும் மட்டும் திரவெல்க்கை. அதற்கேதேற்றப்போக் தேற்று வாங்கிட்டு வந்த காண்கணிக் ஞாநிக் காண ஒன்று திடெரென்று செத்துப் போச்சுக்க. இடபடி எத்தனையோ அபரஞ்சுக்கள். இதெக்களாம் அதிபாபமா வாங்கிட்டு வந்த பணத்தாந்தான்று என் மனசு குதிர்க் கிட்டேயிருந்ததுக்க. பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கறாது என்று எனக்கு ஆசைக்க. ஆனால் எப்படிக்க கொடுக்கிறதாக்க? எப்போதே உன் தம்பிக்கை உன்சாளுக்குக் குறைஞ்சு போகும். நேரே கொடுக்க வெட்கமூக்க. எந்த மூத்தத்தை வைச்சுக்கிட்டும் கொடுப்பேனாக்க? ஒரு தான் வேறே ஆயிப்போச்சு. நேற்று சூப்பசாமி யைக் கண்டேனாக்க. அவர் நீக்க ரூபாய் கோட்டை கிட்டதைவும், பழம் சீரமத்தையும் சொன்னாக்க. எனக்குப் பொறுக்கணிக்க! கூடவே எனக்கு ஒரு எண்ணம் தொணிக்க. "நாம் மட்டும்தான் இப்படித் தீய புத்தியுடன் ரூபாயை எடுத்துக்கொண்டு பிறரை ஏமாத்தி னோமா? இல்லை, எக்கொருமே சத்தர்ப்பய் கிடைக்கும்போதெல்லாம் இப்படி நடக்கிறார்களா?" என்று தெரிந்து கொள்ளணமென்று முடிவு செய்தேன். அதுபாலையே மூவாயிரத்து ஏழு ரூபாய் என்று அடித்திச்சு கொக்கி மூவாயிரத்து நூற்றி ஏழு ரூபாயைக் கொடுத்தேனாக்க. ஆனால்...என்னப்போக உன்சாளுக்குச் சின்ன புத்தியில்க! தீய புத்தியில்க! உன் உக்கணைத் தவறுதலாக எண்ணினேன். "போன ரூபாய் திரும்பக் கிடைத்தது" என்று அதை நீக்கச் செடுத்துக் கொண்டு விடுவீர்கள் என்று எண்ணினேன். ஆனால் நீக்க..." அதற்கு மேல் வீராசாமியாக் பேச முடியலில்க. "ஹோ!" என அழுதுகிட்டாள்: சிலை போக் தின்று கோபாலன் அவன் அரும் சத்தம் கேட்டுத்தான் இவ்வுவளுக்கு வந்தார்.

"வீராசாமி! வகுத்தப்படாதே! தவறு செய்வது இயற்கை. அதை ஒப்புக்கொண்டு திருத்திவது மனிதப் பண்பு. நானும் அப்படித்தான் செய்வ எண்ணினேன். ஆனால் மனச்சாட்சி இடம் கொடுக்கலில்க. உன் மனச்சாட்சி மட்டும் உன் செயலுக்கு இடம்

கொடுத்ததா? இல்லை. அதன் துண்டுதலாக் தான் நீ இப்போது உன் பிழையை உணர்ந்து வகுத்துறியும். மனிதன் எவனுக்குமே மனச் சாட்சி என்று ஒன்று உண்டு. அவன் தீய செய்கைகையோ, கெட்ட புத்திகையோ அது கண்டித்துக் கொண்டுநாளிருக்கிறது. அதை மட்டியம் செய்வாமல் மனச்சாட்சி வைவும் மீறித் தீய செய்கைகள் புரியும்போது மனிதன் மிருகமாயி விடுகிறான்."

கோபாலன் தற்புத்தியைத் தமக்குச் சமயத்தில் தந்த ஆண்டவனைத் துதித்துக் கொண்டார். வீராசாமி கையிலிருந்து தாவித்த நூறு ரூபாய் தொட்டுக்கண் எடுத்து. "சார் தயவுசெய்த இவைகளை வைத்துக்கொள்ளுங்கள். எனக்கு நீக்கப் புகட்டிய தங்கப் படிப் பிணக்குக் காணிக்கையாக இருக்கட்டும்; எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் சார்....." என்று.

கோபாலன் சித்திதார். "வீராசாமி! நானும் உழைப்பவன், நீயும் உழைப்பவன். உழைத்த பணம் விஜயப் போய்விட்டதே என வகுத்தினேன். அது எனக்கும் போகலில்க. உன்னிடம் போய் தங்கப் படிப்பிணையைக் கற்பித்திருக்கிறது. அதைக் கொடுத்துறியே. வேறு எதுவும் எனக்கு வேண்டாம். அவ்வாறு நான் வாங்கவும் கூடாது" என்று அவன் கையிலிருந்த தொட்டுக்கணிக் ஒன்றை மட்டும் உருவி எடுத்துக் கொண்டார்.

"சார், என்னை மன்னித்துறியுங்கள் சார்; வெளியீக் பாசிடலும் சொக்கியிடாதீர்கள்; என் மானம், அத்தனது, போக்கியதை எல்வாம் இந்த சாச்சு செய்கையாக் போய்விடும், சார். மனச்சாட்சியை மீறி ஒரு காரியமும் நான் செய்யமாட்டேன். என்னை மன்னித்து விடுங்கள், சார்!" உன்னிடம் நீர் போகக்கூறிக்கிட்டு வீராசாமி போய்விட்டான்.

கோபாலன் கையிலிருந்த நூறு ரூபாய் தொட்டைப் பார்த்தார். தொட்டியிலிருந்து அவர் மனச்சாட்சி பேசியது: "கோபாலா! பார்... நீ இத்த தொட்டை அப்போதே கருட்டித் கொண்டிருந்தான் வீராசாமி உன்னைப் பற்றி எவ்வளவு தாழ்வாக எண்ணியிருப்பான்? உன்னை வைத்து "மனித சமூதாயிம சத்தர்ப்புத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்பவர்கள்" என எண்ணியிருப்பான் அல்லவா? உன் தேர்மையாக் அவனுக்கு எவ்வளவு பாடத்தைக் கற்பித்து கிட்டாய்? உன் தேர்மையதான் அவன் நிதியை எண்ணிர். மனச்சாட்சியை மீறுபவன் மனிதனல்ல. தேர்மையைக் கடைப் பிடிப்பவன் மனிதன். மனச்சாட்சியை மீறி நடப்பவன், தேர்மையைப் புறக்கணிப்பவன் மிருகம், அரக்கன்....."

கோபாலன் வறுமை தீரப்பெய தம் கீட்டுத் தாழ்மாரத்தித் துறைத்தார். பின்னில்க் கட்டியருகே, ஒருடதுக் ஆளுகப் பழங்கனும், சில மருத்துப் புட்டிகளும், ஆப்பிள் பழங்களும் இருத்தன. பத்து நாட்களாக அவன் வான்க ஏங்கும் விலையுயர்ந்த மருத்துகள் அவை. "இன்று எப்படி வந்தது?" கோபாலன் கையிலிருந்த தாளைப் பார்த்தார்.

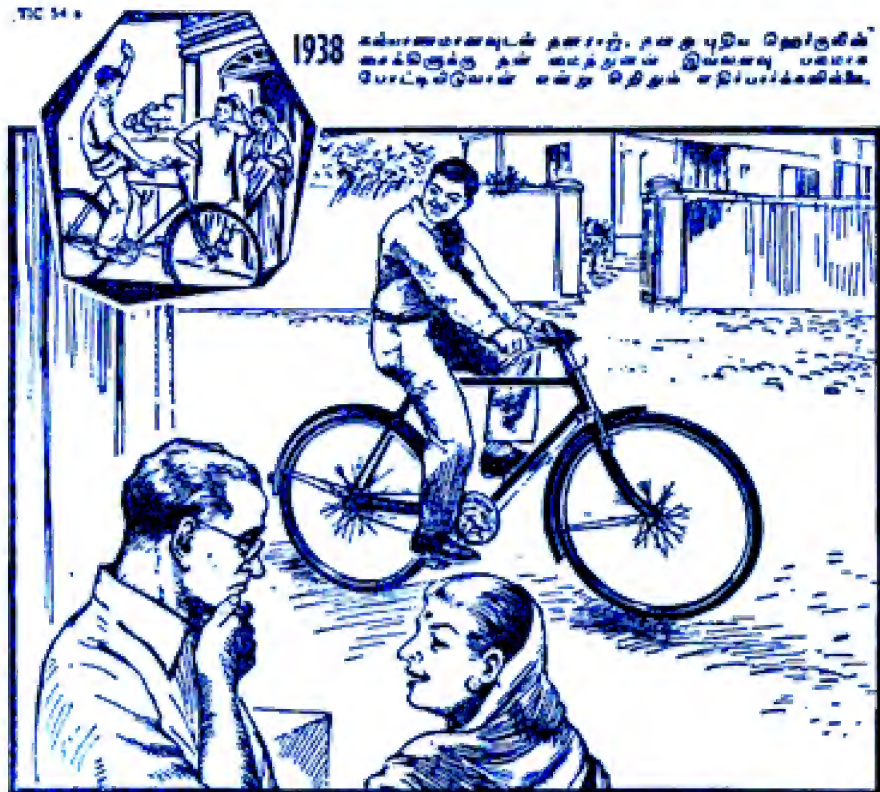
"கோபாலா, என்னிடம் நீ நடந்துகொண்ட தேர்மையான முறைக்குப் பரிசு அவை. ஏற்றுக்கொள்....."

கோபாலன் இதற்குக் கடையில் ஒரு வறட்டுப் புள்ளைத் தெளிந்தாடியது!

1938

கவனமாவதுடன் தனது, தனது புதிய ஹெர்குலிஸ்
கைக்கிளுக்கு தன் கைத்தனம் இயங்கவு பகவாச
போடிகிலுடன் என்ரு தெரிதம் எதிர்பார்க்கல்கி.

இன்று

அதே கைக்கிளை தனது மார்பில்கினை எடுத்து உபயோகித்
பகை அவரால் தடுக்க முடியல்கினை ; ஹெர்குலிஸ் அகினை
வருக்கும் மிக உபயோகமாகல்கிருப்பதே இதன் கைக்கினை.

ஹெர்குலிஸ் ஓர் கைக்கின் மட்டும் ஆல்.

வாழ்காள் மூலுதும் உதவுக்கும் ஓர் கைத்தன

கமார் 50 வருஷங்கலாக உயர்தர கைக்கின்கிளைத் தயாரித்துவருத்
அனுபவ மிகுந்தவர்களால் இப்பொழுது. இந்த நடப்பலையலுட
மைந்த ஹெர்குலிஸ் கைக்கின் டி. ஐ. கைக்கின்கிளின் உய்கினை
தொழிற்சாலையில் தயாரிக்கப்படுகிறது. அதன் உயர்தர அமை
பையும், அதிகப் பிரயாசையில்லாமல் ஓடும் தன்மைபையும் கண்டு
கிங்கன் ஆச்சரியமடைகர்கள். கைக்கின்கிளில் மிகச்சிறந்தது
ஹெர்குலிஸ். ஆகிலும் மிதமான விலையில் கிடைக்கிறது.

உங்கன் கைக்கின் ஒரு சிறந்த மூலதனம். **ஹெர்குலிஸ்** உங்கன் பணத்திற்கு சிறந்த பெறுமானம்.

இந்தியாவில் தயாரிப்பவர்கள் :

டி. ஐ. கைக்கின் டி. ஆப் இந்தியா லிமிடெட், மதராஸ்

ஈழில்லா
எழிலுக்கு
ரெமி உழை சாதனங்கள்

C.S. சரோஜா

AVRA-434

இலங்கையில் கிடைக்குமிடம்: AVRA Ltd., Colombo

ரெய்மே டீலியர்கள்:—41-73 வீட்டில் "இசை விருந்து"
வெள்ளிக்கிழமைகளிலும் மாலை 6-30 விருந்து 6-45 வரை

நாட்டு வைத்தியம்

- ஸ்ரீஹரி -

43. ஆமவாதம்-உஷ்ண-ஸ்பிக்தம்

ஆமவாதத்தின் லக்ஷணங்களைக் கண்டு ரத்தவாதமல்ல வென்று தெளிந்து கொள்ளுதல் அவசியம்.

இதில் உஷ்ணமானதும், உட்கொண்டால் வெப்பத்தை அறிகிறப்பதும்-தொட்டாலும் குடுளளதும், காரம், புளிப்பு-உப்பு இச்சுவையுள்ள, நெய்மை யுள்ளதுமான திரவியங்களையும்-காப் பணம் பூச்சு மருந்துகள் ஆகியவற்றையு ம் உபயோகித்தல் அவசியம்.

ஆமவாதத்தின் சிசிச்சை ரத்தவாதத் தின் சிசிச்சைக்கு அடிப்படை தத்துவத் தில் வேர் எதிரானதென்று இதனும் விளங்கும்.

ஒருகால் தப்பித்தவறி ரத்தவாதத் தின் மருந்துகளை ஆம வாதத்தில் ஒன் றிரண்டு வேளை உபயோகிப்போ மாரினும் பெருத்த கெடுதலையும் விளை யாது. ஆனால் ஆமவாதத்துக்குச் சொல் லும் மருந்துகளை ரத்தவாதத்தில் உப யோகித்தல் ஒருகாலும் நல்லதல்ல.

ஆமவாதத்தில் மிகவும் பயனளிப் பவை எனத் தமிழ்ச் சித்தர்கள் தெளிந்து தெரிவித்த சில மருந்துகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1. அகத்திக்கிரை என்பதை யாவரும் அறிவர். இதில் செவ்வகத்தி என்று ஒரு வகையுண்டு. இச் செவ்வகத்தியின் வேர்ப்பட்டை, ஊமத்தன் வேர் இரண் டையும் ஓரளவிலெடுத்து வெந்நீர் விட்டு அரைத்துக் கீல் வாயுக்களுக்குப் பற்றிட லாம். செவ்வகத்தி கிடைக்காவிடில் சாதாரண அகத்தியையாவது உபயோ கிக்கலாம்.

2. அழவான இலையைப் புளித்த காடி யேனும் எலுமிச்சஞ் சாறேனும் விட்டு அரைத்துப் பூசு. வீக்கம் வலி ஆகியவை குறையும்.

3. "கீல்வாதம் மிக்க கடுமை செய்யும் வேளையில்" அழிஞ்சில் வேர்ப் பட்டை யின் குழித் தைவத்தை மேலுக்குப் பூசு வதால் உடனடியாகச் சமனமிற்படும்.

4. ஆகாச கருடன் மிழங்கு, வெங்காயம், சிரகம் ஆகியவற்றைச் சமனெடை யில் எடுத்து ஆமணக்கு எண்ணெய் விட்டு அரைத்துப் பற்றிடுவதும் நல்லது.

5. ஆடாதோடையின் இலை ஒரு பங்கு, தண்ணீர் எட்டு பங்கு சேர்த்து-எட்டி

வொன்றாகக் குறுக்கி வடிகட்டிய குடி நரைச் (குடுளளபோது) சீலையில் தோய்த்து ஒற்றடம் கொடுத்தால் வீக்கம், குலை, கீல் பிடிப்பு முதலியன தணியும்.

6. ஆமணக்கின் (செவ்வாமணக்கா னும் மிகவும் நல்லது) இலையைச் "சிறுசு தறுக்கி, சிறுமணக்கு நெய் விட்டு வதக்கிச் சூட்டுடன், வலியுடன் கூடிய கீல் வாயுக்களுக்கும், வீக்கங்களுக்கும் ஒற்றடமிடலாம்."

7. இலந்தை மரத்தின் வேர்ப் பட் டையை அரைத்து மேல் பூச்சிட்டால் கீல் வாயு போகும்.

8. உத்தாமணி என்று ஒரு வகைக் கொடி. இதில் பால் உண்டு. தென் னிந்தியாவில் எங்கும் கிடைப்பது. இதை வேலிப் பருத்தி என்றும் சொல்லுவர்.

இதன் இலையை இடித்துப் பிழிந்த சாற்றையும் சுற் கண்ணும்பையும் குழைத்துக் கால் வீக்கங்களுக்குப் பற் றிடலாமென்று அகத்தியர் தெரிவிக்கிறார்.

இதை ஆமவாதத்தின் வீக்கங்களுக்கு உபயோகிக்கலாம். பாணிக்கால் வீக்கங் களுக்கும் உபயோகிக்கலாம். பாணிக் கால் வீக்கங்களில் இதன் பலனை நான் அனுபவத்தில் கண்டதில்லை. நேபர்கள் உபயோகித்துக் காணும் குணகுணங் களைத் தெரிவித்தால் நலம்.

9. இதன் இலைச்சாறு சேரும் எண் ணெயை உகளுக்குக் கொடுப்பது கீல் வாதங்களில் பயன் தருவதாகும்.

10. ஊமத்தை யின் "இலையை வதக்கி ஒற்றடமிட, கீல்வாயு...களில் உண்டா கும் வலி வீக்கம் ஆகியவை தணியும்."

11. கருஜமத்தன் இலை ரசம் 12, தேங்காடெண்ணெய் பலம் 24. இவ் விரண்டும் சேர்த்துக் காய்ச்சி, ரசம் சுண்டும் தறுவாயில் ஒம்ப்பொடி பலம் ஒன்று கூட்டிக் கிளறி மெழுகு பதத்தில் வடிகட்டி, அதில் கருப்பூரம் பலம் ஒன்று பொடித்துக் கரைத்து வைத்துக்கொள்ள வும். இத் தைவத்தை மேலுக்குத் தடவி வெந்நீர் விட்டு உருவகுத்துக் குடைச் சல், வலி, வீக்கம் ஆகியவை போகும்.

12. எட்டி இலையை ஒன்றிரண்டாக இடித்து நீரில் இட்டுக் காய்ச்சிக் குறிப் பிட்ட இடங்களில் ஒற்றடமிடலாம்— வலி நோயினருக்கு நீராட்டலாம்.

13. எட்டிப் பழங்களை வரகு வைக் கோலில் வதக்கி, ஒட்டையும் கொட்டை களையும் நீக்கி, உட்சதையை மாத்திரம் ஒரு துல்லிய சீலையில் இட்டுப் பிழிந்து எடுத்த ரசத்துடன் சமபாகம் எண்ணெய் கலந்து காய்ச்சி வடிகட்டிக் கீல் வீக்கங் களுக்குப் போடலாம்.

கூந்தல் மற்றும் மூளை
அபிவிருத்திக்கான தைலம்

செழுமையாகக் கூந்தல் வளர
உதவுகிறது. வழுக்கையைத்
தடுப்பதுடன் கேசம் உதிர்
வதையும் நிறுத்துகிறது.
ஞாபக சக்தியை அதிகரித்து
ஆழ்ந்த நித்திரையை அளிக்
கிறது. எவ்வோருக்கும் எக்
காவத்திலும் ஏற்றது.

பெரிய பாட்டில் ரூ. 4/-
சிறிய பாட்டில் ரூ. 2/-

எக்கும் கிடைக்கும்

ராமகிருஷ்ண யோகாஷ்ரமம்
பம்பாய்-14. (C.M.V.)

ஆரோக்கியமாகவும், திடமாகவும்
திருக்க யோகாஷ்ரமம் விவரிக்க
வும் எங்கள் அழகான ஆணர்
படத்திற்கு எழுதுங்கள். தயவு
செய்து உள்பட ரூ. 2. மலையாள
சிக் தொகை அனுப்பிப் பெற்றுக்
கொள்ளலாம். விட்டியூவியே ஆச
னங்கள் உபயோகம் பழகலாம்.

சென்னை டெப்போ:
4/441, தங்கராஜத் தெரு, சென்னை

அவரைப் பாருங்கள்!

- அவருக்குச் சளி மூண்டிருக்கிறது
அல்லது தொண்டையில் கபம்.
- அவர் படுக்கையில் உட்காருகிறார்
அல்லது ஜன்னலை நோக்கி ஓடுகிறார்.
- அவருக்கு மூச்சை யடைப்பதுபோல
இருக்கிறது: மூச்சுவிட அவஸ்தைப்
படுகிறார்.
- அவர் உள் மூச்சு குறுகியும் விரை
வாயும் இருக்கிறது.
- அவர் வெளி மூச்சு கடினமாகவும்
நீண்டும் இருக்கிறது.
- இருமும்போது அவருக்கு வேர்க்கிறது
- அவர் உதடுகள் வெளுத்திருக்கின்றன
- அவர் முகம் ஒரு கதையைக் கூறுகிறது

அதுதான் ஆஸ்த்மா

கவலையும் பச்சாத்தாபமும் தோய்ந்த
கண்ணிருக்கும் அப்பாற்பட்ட
உருவமாக அவர் காட்சியளிக்கிறார்

நவரத்ன கல்பம்

உபயோகியுங்கள்

ஆனந்தமும் உற்சாகமும் உள்ளவராக
அவரை அப்படியே மாற்றிவிடும்

○○○

கைரம், கெம்பு, நீலம், மரகதம், புஷ்ப
ராகம், பலமம், முத்து, கோமேதகம்
வைரோரியம் ஆகிய ஒன்பது உயர்த்த
கற்களின் கவையையே நவரத்ன கல்பம்

கிராஜ்

பண்டிட்

துர்க்காதத்த சர்மா

வைத்திய வாசுதேவ்

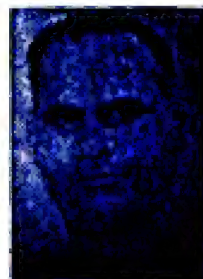
அவர்களால்

கண்டுபிடிக்கப்பட்டது

○○○

இதர விவரங்களுக்கு எழுதவும்

NAVRATNA KALPA PHARMACY
JULLUNDUR CITY (India)

எந்த வேலைக்கானாலும் சரி

அதற்கென்று, குறிப்பிட்ட ஒரு

ஷாலிமார் பெயிண்ட் இருக்கிறது.

be BRIGHT - specify

விவேகத்துடன் ஷாலிமார் பெயிண்டையே
குறிப்பிட்டு வாங்குங்கள்.

ஷாலிமார் பெயிண்ட்கள்

ஷாலிமார் எம்.கே. பெயிண்ட்கள் மூலம் விவரங்களுக்கு ஷாலிமார் ரெஜிஸ்டர்டு லிமிடெட்கள், தயாரிப்பு, 68, கங்கத்தா-1 கரு கேட்டு எழுதவும்.

SHALIMAR PAINT, COLOUR & VARNISH CO. PRIVATE LTD.

SPW 359

இலை ஓயாதோ!

பரத்தமிரித்து விடக்கும் நீலக் கடலைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். ஒன்றன் பின் ஒன்றாக அலைகள் உருண்டு வந்து கொண்டிருந்தன. 'இந்த அலைகள் ஒரு கணம் ஓயாதா?' என்று நினைத்தேன். அந்தச் சமயத்தில் சொக்லி வைத்தாற் போல்,

"திரைகடல் தூங்காதோ. — அம்மா!
அலை ஓயாதோ!"

என்று இனிய குரலில் கம்பீரமாக யாரோ பாடுவது கேட்டது. இந்தப் பாட்டை மூன்று ஒரு தரம் கேட்டிருக்கிறேன். அதனால் சட்டென்று திரும்பிப் பாட்டின் குரல் வந்த

திசையை நோக்கினேன். அங்கு யாரையும் காணவில்லை. ஆனால் ஒரு டாக்ஸியில் ஒரு இளம் பெண் மட்டும் அமர்ந்திருந்தாள். நான் அவளைப் பார்த்தேன். உடனே டாக்ஸி புறப்பட்டு விட்டது. எனக்கு மூன்று ஒரு சமயம் டாக்ஸி டிரைவர் ஆனந்தன் சொன்ன அந்தத் திருக்கிறும் சம்பவம் நினைவுக்கு வந்தது...

ஆனந்தன்

சொல்லுகிறார்:

அன்று வழக்கம் போல்தான் டாக்ஸியை எடுத்துக் கொண்டு இளம்பிணைன். இளம்பும்போது உற்சாகமாகத்தான் இருந்தது. ஆனால் அன்றைய இளம் என்னவெல்லாம் எதிர்பாராத சம்பவங்கள் நிகழ்ந்து விட்டன? அப்படி யெல்லாம் நடக்கும் என்று தெரிந்திருந்தால் அன்று காரில் ஏறியிருக்கியவராகட்டின். ஆனால் அதைப்பற்றி இப்போது நினைத்து என்ன பயன்?

மனிதனுக்கு வருக்கால நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளும் சக்தி மட்டும் இருந்துவிட்டால் பின்னர் அதுப்பு ஏற்பட்டு வாழ்க்கையே கசந்துகிறும் அல்லவா? எதிர்பாராத விதத்தில் நிகர் நிகரென்று சம்பவங்கள் நடைபெறுவதிலேதான் வாழ்க்கையும் வாழத் தகுத்ததாக இருக்கிறது. அது போகட்டும்; அன்று நடத்த சம்பவங்களைப் பற்றிச் சொல்கிறேன். மாலை சுமார் மூன்று மணி இருக்கும். அபிஷேகரத்தில் ஒருவரைக் கொண்டு போய் இறக்கி விட்டேன்.

"லாரி! இங்கிருந்து திரும்பிப் போகச் சவாரி கிடைக்காது. லாரி!" என்றேன்.

அவர் கூட ஒரு நேணுவைத் தனித்தார். வண்டியைத் திருப்பிக்கொண்டு மெல்ல ஓட்டி வந்தேன். வெங்கடேசபுரம் காணவில்லை வரும்போது ஒரு வீட்டின் வாசலில் இளம் பெண் ஒருத்தி என்னை நிறுத்துமாறு கைகை காட்டியதைக் கவனித்

தேன். உடனே வண்டியின் வேகத்தைக் குறைத்து அவள் இருந்த பக்கமாகச் செலுத்தினேன். அவள் பின்னால் ஏறி உட்கார்ந்து

கொண்டு கதவை மூடினாள். "காத்தி நகருக்குப் போக வேண்டும். அவசரம்!" என்றாள்.

தன்னத்தையிலாக ஒரு பெண் இப்படி டாக்ஸியில் ஏறிக்கொண்டது எனக்குச் சிறிது வியப்பாகவே இருந்தது. சாதாரணமாக ஆண் துணை இல்லாமல் டாக்ஸியில் பெண்கள் ஏறுவது வழக்கமில்லை. அதிலும் அந்தப் பெண் கையால் ஒரு சிறு பெட்டி வைத்திருந்ததைக் கவனித்தேன்.

கி.ராஜேந்திரன்

அதைப் பார்த்தவுடனேயே எனக்கு அது ஒரு நகைப் பெட்டி என்று தெரிந்து போய் விட்டது. வைர மாலை வைத்தான் அது போன்ற பெட்டியில் வைப்பார்கள். 'நகைப் பெட்டியை வைத்துக் கொண்டு தனிவாகச்

அவன் "இங்கேயே இருங்கள்" என்று சொல்லி விட்டுச் சட்டென்று இறங்கி வாகைக் கேட்டைத் திறந்து கொண்டு விட்டான். உன்னைச் சொன்று விட்டான். நகைப்பெட்டியைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு போனான். நான் தோட்டுப் புத்தகத்தை எடுத்து அன்றைய சுவாசிகளை எழுதி மூடிப்பதற்கும் அந்தப் பெண் திரும்பி வருவதற்கும் சரிவாக இருந்தது. என்னையறிவாமே அவளது கைகளைக் கூர்ந்து கவனித்தேன். அவற்றில் இப்போது நகைப் பெட்டி இல்லை.

ஆனால் ஒரு கை மட்டும் அவளது புடவைத் தலைப் பூக்குள் மறைந்திருந்தது! 'ஒரு வேளை நகைப் பெட்டியும்

செகிடுவோ?' என்று நினைத்தேன். உடனேயே 'அதைப் பெக்லாய் பற்றி உனக்கு என்ன கவலை? உன் கடமையை நீ செய்' என்று உன் மனம் கூறிவது. அந்தப் பெண்ணுக்கு வயது அதிகமாவிராது. கனார் இருப்பது அக்ஷத இருப்பது ஒன்று இருக்கலாம். அவ்வளவுதான். நல்ல அழகு ஆனால் எக்காரணத்தினாலோ அவன் மூகத்தில் உற சாகமோ, சந்தோஷமோ கரணமும். அகற்கு மாறாக ஏதோ சோகக் கடலில் ஆழ்த்திடுப் பவனைப் போலவே காணப்பட்டான்.

கூர்ந்தி நகர் வந்தடைந்ததும் அவன் குறிப்பிட்ட விட்டின் அருகில் வண்டியை நிறுத்தினான். வாகஸில் டாக்டர் சிபாம கந்தர் எம். பி. பி. என்., எப். ஆர். வி. என். என்று போர்டு போட்டிருந்தது.

புடவைத் தலைப்பில் மறைந்திருக்குமோ? என்ற எண்ணம் எனக்கு ஏற்பட்டது. அந்தப் பெண் காரிக் ஏறிக்கொண்டாள். "நிரும்ப விட்டுக்கு விடு" என்று.

கீமலம் கூட ரொம்ப நாட்களாக 'எனக்கு ஒரு சகிவி வாகஸிப் போடுங்கள், அத்தான்!' என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தது என் ரூப கத்துக்கு வந்தது. 'ஹாம்! அது எப்படி இப் போதைக்குச் சாத்தியமாகப் போகிறது? சாப் பாட்டுச் செவ்விபாக இப்படி அப்படி மிச்சம் செய்யும் பணத்தில் ஒரு சொந்தக் கார் வாங்கி டாக்ஸி ஓட்ட வேண்டும்' என்பது என்னுடைய 'ப்ளான்'. அதற்கு அப்புறம் நிச்சயமாகக் கமலத்துக்கு ஒரு சகிவி.

அந்தப் பெண்ணின் விட்டு வாகஸில் வண்டியை நிறுத்தினேன். அவள் நான் உட்காரத்

திருத்த பக்கமாகத்தான் இறங்கினான். இறங்கும்போது கொஞ்சம் அஜாக்கிரதையாக இருந்து விட்டான். அவன் புடவைத் தலைப்

பிச் மறைந்திருந்த நகைப் பெட்டி 'டக்' என்ற சத்தத்துடன் கீழே விழுந்தது. ஏதோ அடக்க முடியாத ஆர்வம் என்னைக் கீழே விழுந்த அந்த நகையை எட்டிப் பாரிக்கச் செய்தது. அடுத்த கணம் ஆபீர்தெனிகன்என்னை ஒரே சமயத்தில் கொட்டியது போல் தூக்கி வாரிப் போட்டது!

கீழே விழுந்திருந்த நகைப் பெட்டியிலிருந்து ஒரு கைத் துப்பாக்கி!

அந்தப் பெண் சட்டென்று குனிந்து அதை எடுத்து மறுபடியும் மறைத்துக் கொண்டாள்.

சொக்லி விடுவது என்று தீர்மானித்தேன். அதன் பிரகாரம் டெலிபோனில் '93'ஐக் கூப்பிட்டு நடந்ததைச் சொல்வேன்.

ஆனால் அந்தப் பெண் ஒரு நகைப் பெட்டியை டாக்டர் சியாம சுந்தரிடம் எடுத்துச் சென்றதையும், டாக்டர் வீட்டுக்கு நான் இரண்டாவது முறையாகப் போனதையும் மட்டும் அவர்களிடம் சொல்வதில்லை. ஏன் சொல்ல வேண்டும்?

டாக்டர். அப்படிச் செய்யும்போதே அதை நான் கவனித்தேனா என்று கடைக்கண்ணால் பார்த்தான். நான் கவனித்ததாகக் காட்டிக் கொள்ளவேயில்லை. மற்றொரு கையினால் ஒரு பத்து ரூபாய் நோட்டை என்பக்கமாக நீட்டினான். அதை வாய்

லிக் கொண்டு சிலவரை எடுப்பதற்காகச் சட்டைப் பையைத் துழாவினான். ஆனால் அதற்குக் காத்திருக்காமல் அந்தப் பெண் விடுவிடுவென்று நடந்து விட்டாள். சிலவற்றையே வேண்டுமென்றே வாங்கிக் கொள்ளாமல் போகும் பெரிய மனிதர்களிடம் நான் கூப்பிட்டுக் கொடுக்கும் பழக்கம் இல்லை. அப்படிக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தால் நான் எப்போது சொந்தமாகக் காசி வாங்கி டாக்ஸி ஓட்ட முடியும்?

காரைக் கிளப்பிக் கொண்டு அங்கிருந்து நகர்ந்தேன். அந்தப் பெண்ணின் நடவடிக்கைகளும், நான் பார்த்த துப்பாக்கியும் என் மனத்தை உறுத்திக் கொண்டிருந்தன. கடைசியில் போலீசுக்கு டெலிபோன் செய்து

நும்? சொல்வதிலும் எனக்கு எந்த விதமான லாபமும் இல்லை. சொல்வதிலும் சிசையமாக லாபம் உண்டு. அவர்களாகக் கேட்டார்களானாலும், அதுவும் இல்லை. அவர்கள் கேட்காத போது நானாகத் தெரிவிப்படுத்துவானே?

மாதவன் சொல்லுகிறார்:

டாக்டர் டிசைவரர் ஆனந்தவிடமிருந்து அந்தப் பெண்ணின் கையிலிருந்து ஒரு துப்பாக்கி கீழே விழுந்தது என்பதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அவனுடைய விசாரணைக்குறித்துக் கொண்டு அவளை அனுப்பி விட்டேன்.

இனம் பெண் ஒரு துப்பாக்கியை வைத்திருந்தாள். ஒரு டாக்டர் வீட்டுக்குப் போய்த் திரும்பினாள். இதுதான் விஷயம். இதை

வைத்துக்கொண்டு யார் மேல் எதற்காகச் சந்தேகப்படுவது? மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுப்பது அனாவசியம் என்றே முடிவில் தோன்றியது. இருந்தாலும் 'போலீசுக்குக் கிடைத்த ஒரு தகவலுக்குக் கடைசி வரைபில் ஆராய்ந்து பார்த்துவிடுவதே மேல் என்றும் தோன்றியது. பின்னர் எங்கீது குற்றம் குறை சொல்ல இடம் வைக்கக் கூடாதுதவ்வா?

இப்படி நினைத்துக் கொண்டிருக்கையிலேயே மறுபடியும் டெலிபோன் மணி அடித்தது. "341" டெலிபோன் எடுத்தான். ஒரு கணத்தில் அவனுடைய முக பாவம் சட்டென்று மாறியது. ஏதோ முக்கியமான விஷயம் என்று தெரிந்து கொண்டேன்.

"கொலைவா? எங்கே? யார்? சரியாகச் சொல்லு?" என்று 341 கேட்டான்.

நான் டெலிபோனை அவனிடமிருந்து வாய்க்கி கொண்டு. "நான் இங்குப் போட்டி

வர் ஆனந்தன் குறிப்பிட்டதும் இதை டாக்டர் தான் என்று ஞாபகம் வந்தது.

ஆனந்தனிடமிருந்து அவனுடைய வினாசத்தை யும் பெற்றுக் கொண்டிருந்தேன். ஆகவே நேரத்தை வீணாக்காமல் டெலிபோனை வைத்து விட்டு நேராக டாக்டர் வீட்டுக்குச் சென்றேன். வாகனவிலை சமையல்காரன் ஏகாம்பரம் திறந்து கொண்டிருந்தான்.

அவனுடன் பேசியதிலிருந்து டாக்டர் அந்த வீட்டில் தனிவாகத்தான் வசிக்கிறார் என்று தெரிந்து கொண்டேன். உதவிக்குச் சமையல் ஆள் மட்டுமே இருந்தான். தாய் தந்தையர் தங்கள் பெண்ணுடன் ஸ்ரீரங்கத்தில் இருந்தார்கள். ஏகாம்பரம் டாக்டரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு அன்று ஒரு சினிமாவுக்குப் பகல் காட்சிக்குச் சென்று திரும்பினான். வீட்டினுள் நுழைந்ததும் டாக்டர் படுக்கையில் இறந்து விடப்பதைக் கண்டான். உடனே போலீசுக்கு டெலிபோன் செய்தான்.

என்னுடன் வந்த துப்பரியும் நிபுணர்கள் புகைப்படங்கள் எடுப்பதிலும் கைரேகைகள் தேடுவதிலும் ஈடுபட்டார்கள்.

அங்கு நான் மேலே செல்லக் கூடியது ஒன்று மில்லை என்று தெரிந்து போய்விற்று.

சியாமகந்தரைப் பார்க்க ஒரு பெண் வந்ததாகவும் அவள் கையில் துப்பாக்கி இருந்ததாகவும் ஆனந்தன் சொன்னான்வா? அவனுடைய வினாசமும் கொடுத்திருந்தான். அவன்தான் இந்தக் காரியத்தைச் செய்திருக்க வாயோ என்று என்னைத் தோன்றியது.

குறிப்பிட்ட வீட்டுக்குச் சென்றேன். கதவு திறந்துகாள் இருந்தது. ஆனாலும் மரிவாதைக்குத் தட்டினேன். "யாரது?" என்ற இனிமையான பெண் குரல் கேட்டது. அக்குரலில் அதிகார நோயின் இக்கிலை. ஒருவித நடுக்கம்தான் இருந்தது! ஏனோ அப்போது "ஐயோ பாவம்!" என்று என் மனம் நினைத்தது. பதிக் சொக்லாமல் உள்நே சென்றேன். நான் காலியில் உட்கார்ந்திருந்த ஒரு பெண் சட்டென்று எழுந்து திங்குள். அவள் கையில் ஒரு துப்பாக்கி இருந்தது.

என்னுடன் வந்த '341' சட்டென்று என் கையைப் பிடித்தான். "ஐக்கிரகை ஸார்! கையில் துப்பாக்கி இருக்கிறது!" என்று மெதுவாகச் சொன்னான். நானும் ஒரு கணம் தயக்கி திங்கேன். ஒரு கணம்தான். அடுத்த கணம் என்னுடைய பயத்தை என்னை நானே நினைத்துக் கொண்டேன். ஏனெனில் துப்பாக்கியைப் பிடித்திருந்த அப் பெண்ணின் கரம் நடுக்கிக் கொண்டிருந்தது. பாரையும் கருவாற்றை வேண்டிய கைகளில் அந்தப் பெண்ணுக்கு ஒருகாலும் வராது. மேலே மேலே அப் பெண்ணின் அருகே சென்றேன். நான் அவளை நெருக்க நெருக்க அவனுடைய நடுக்கம் அதிகமாகிக் கொண்டே வந்தது. கடைசியில் அவன் உடல் முழுவதும் ஒர்ரயடியாக நடுக்க ஆரம்பித்து விட்டது.

"பயப்படாதீர்கள்! நான் உங்களை ஒன்றுமே செய்ய மாட்டேன். எங்கே அந்தத் துப்பாக்கியை இப்படிக் கொடுங்கள்?" என்று சொல்லிக் கொண்டேன் என கையை நீட்டினேன். மிக மிக மெதுவாக அவனுடைய கையும் நீண்டது. துப்பாக்கியைப் பெற்றுக் கொள்ளும்போது அவனுடைய கையை

மாதவன் பேசுகிறேன்! என்ன விஷயம் தெளிவாகச் சொல்லுங்கள்!" என்றேன்.

"கொலை ஸார்!"

"யார் கொலை செய்தது?"

"ஐயவ்யோ! நான் இக்கிலை ஸார்! எனக்கு ஒன்றுமே தெரியாது ஸார்!"

எனக்குச் சிரிப்பே வந்து விட்டது.

"ஐயா, பதட்டப்படாமல் திரைமனாகச் சொல்லுங்கள். யார் இறந்து போனார்கள்?"

"ஐயோ, இறந்து போனது பரவாயில்லை ஸார்! கொலை ஸார், கொலை! ஒரே ரத்தம்! பயமா விடுக்கிறது ஸார்!"

ரோம்பச் சிரமப்பட்டு அவன் டாக்டர் சியாமகந்தருடைய சமையல்காரன் என்றும், சியாமகந்தர் இறந்து போய்விட்டார் என்றும் தெரிந்து கொண்டேன். டாக்டர் திரை

எச்சரிக்கை!

உங்கள் ஜலதோஷம்

அபாயகரமாகக் கூடும்!

கடும் விபாதி ஆரம்பிக்கு முன்னரே, இந்த நல்ல, சக்தி மிகுந்த ஆயின்மென்ட்டால், சளி உபாதைகளை ஒழிப்புகள்!

2 விதங்களில் ஜலதோஷத்திலிருந்து விம்மதி தருகிறது.

1

மூக்கின் வழியாக வேலை செய்கிறது.

நீங்கள் கவனிக்கவும் பொழுது தெல்லாம், விதன் வேபோர்பின் தயிர் ஒளவுத ஆகளை மூக்கிலும், தொண்டையிலும் உள்ள சளி உபாதைகளை மறைப்பதென்கிறது.

2

சருமத்தின் வழியாக வேலை செய்கிறது.

விதன் வேபோர்பின் கைம் தரும் உஷ்ணம் சருமத்தினுடே சென்று உங்களை மார்க்கத்தை உடைத்தென்கிறது.

விக்ஸ்

மார்பிலும், முதுகிலும், தொண்டையிலும் தேய்த்தாலே போதும்!

327 A TH

Worth any price

"And yet priced low"

Nutrine SWEETS

தி நியூட்ரின் கன்பெக்ஷனி கம்பெனி, லிட்., சித்தூர் (கரநா)

எனது விரல்கள் ஸ்பரிசித்தன. அவன் துணுக்குற்றப் பிச்சென்கி நகர்த்தான். உடல் நடுக்கம் ஒப்பிவிட்டது. அவன் அணைத்துக் கொண்டு ஆறதல் சொக்கவெண்டும் என்று என் உன்மம் துடித்தது. ஆனால் அது எப்படி முடியும்? எப்படியோ நல்ல வார்த்தைகள் பேசி அவன் அமைதியாக உட்கார்ச் செய்தேன். டாக்டரை இவன் கொலை செய்திருக்கலாம் என்று முன்னம் தோன்றிய எண்ணம் இப்போது இருந்த இடம் தெரியாமல் போய்விட்டது. இத்தப் பெண் யாருக்கும் கெடுதல் நினைக்க மாட்டான். அப்படியே அவன் மனம் எண்ணி விட்டாலும் அவனது உடல் அக்காரியத்தைச் செய்யாது. செயல் முடியாது என்று உறுதியாக நம்பினேன்.

"உன்னுடைய பெயர் என்ன வென்று தயவு செய்து சொல்!" என்று கேட்டேன்.

"சந்திரா" என்று அவளுடைய வாய் மெல்ல முணுமுணுத்தது.

"சந்திரா! நான் சொல்லப் போவது உனக்கு மனக் கஷ்டத்தை உண்டு பண்ணலாம். ஆனால் அதை நான் சொல்லியே ஆக வேண்டும். தயவு செய்து கைதியமாக இரு!" சந்திரா மென்னத் தலையை அசைத்தான். நான் மேலே தொடர்ந்தேன்.

"டாக்டர் வியாமகத்தர் இறந்து போய் விட்டார். நீ அவர் வீட்டுக்குச் சென்று திரும்பியதாக டாக்டர் டிகரவரர் ஆணைதல் கூறிவிருக்கிறார். நீ காசியிருந்து இறங்கும் போது துப்பாக்கி சீழை விழுந்ததைப் பார்த்திருக்கிறார். ஆகவே டாக்டர் இறந்துபோன தற்குக் காரணம் நீதான் என்று சந்தேகிக்க இடம் இருக்கிறது. அதைப் பற்றி நீ ஏதாவது சொல்ல விரும்புகிறாயா?" என்று கேட்டேன்.

சந்திரா பதில் பேசவில்லை. தலையைக் குனிந்து கொண்டு ஏதோ யோசிப்பவன் போல் காணப்பட்டான். நிடரென்று அவன் எழுந்து நின்றான்.

"டாக்டரை நான்தான் கொலை செய்தேன். என்னைக் கைது செய்து தூக்குத் தண்டனை அளிப்புகள்" என்று. இப்போது அவன் குரலில் நடுக்கமோ தயக்கமோ இல்லை. கம்பீரமாக எழுந்து நின்ற சொல்லுகள்.

எனக்குத் தூக்கி வாரிப்போட்டது. நான் இதை எதிர்பார்க்கவே யில்லை. அவன் இப்படிச் செய்திருக்கமாட்டான் என்ற எண்ணம் என் உள்மனத்தில் வேரூன்றி இருந்தது. ஆனால் அவரின் குற்றத்தை ஒப்புக் கொண்டபின் நான் என்ன செய்வது? வேறு வழியில்லாமல் அவனைக் கைது செய்தேன். அவளுடைய வாக்ஞபைத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள விரும்புவதாகக் கூறினேன்.

சந்திரா சொன்னான்:

செஞ்செவியிருந்த கமர் இருபது மைல் தூரத்தில் இருக்கும் காட்டுப்பாக்கம் என்ற கிராமத்தில் நான் பிறந்து வளர்த்தேன். காட்டுப்பாக்கம் என்ற பெயர் அந்தக் கிராமத்துக்கு மிகவும் பொருத்தம். கிராமத்துக்குப் பக்கத்தில் திதுமாவே ஒரு காடு இருந்தது. ஆனால் அந்தக் காடு எனக்கு மட்டும்தான் கனம், கனம் இடமாகவும் திறைத்த காடாகத் தோன்றவில்லை. நான் துள்ளித் திரிந்து விண்

வாடும் சோலைவாக விளங்கியது. அதன் தடுவெ ஒரு தாமரைத் தடாகம் ஒருவர் கண்ணிலும் படாமல் ஒளிந்து கொண்டிருந்தது. எனக்கு மட்டும் அது தன் இயற்கை அழகை வெளிப்படுத்தியது.

இளம் வயதிலேயே நான் என் தகப்பனரை இழந்து விட்டேன். அதற்காக அழவேண்டும் என்று கூடத் தெரியாத வயது. என் தாயார் அழுவதைப் பார்த்து நானும் அழுதேன். எதற்கு அழுதினோம் என்று தெரியாமலே விடமி விடமி, கனம் சிவக்க அழுதினேன்.

ஏழை மக்களுக்கு இவ்வசைவத்திய உதவி அளிப்பதற்காகச் சென்னை மருத்துவக் கல்லூரியிலிருந்து காட்டுப்பாக்கத்துக்கு ஒரு மாணவர் கூட்டம் வந்தது. என்னுடைய வயதான தாயாரைப் பரிசோதிப்பதற்காக அழைத்துச் சென்ற நான் வியாமகத்தரின் மனத்தைக் கவர்ந்தேன்.

ஒவ்வொரு வாரமும் சைத்திய உதவி அளித்து முடிந்ததும் அவர் தாமரைத் தடாகத்துக்கு வருவார். அவர் வரவை ஆவதுடன் எதிர்பார்த்துக் காத்திருப்பேன். இதைத் தெரியாத ஒரு சக்தி என்னை அவரிடம் கவர்ந்து இருந்தது. அவருடைய அழகிய உடைபணித்த, ஆதூறுபாடுவான தோற்றமும், அகன்ற கண்களும், தெற்றியில் கருள் கருளாக விழுந்த கோழும் என் நினைவில் எப்போதும் இருந்து வந்தன.

வியாமகத்தரின் படிப்பு முடிந்தது. மேல் படிப்புகளை அவர் அயல் காட்டுக்குப் பயணமாகார். அவர் விடைபெற்றுக் கொண்ட போது நான் கதறி அழுதேன். ஆனால் அழுது என்ன பயம்? அவர் போய் விட்டார். என்னை மறக்கமாட்டார், அடிக்கடி கடிதம் எழுதுவார் என்று என்னை ஏமாந்தேன். எக்காரணத்தினாலோ அவர் எனக்குக் கடிதம் எழுதவே யில்லை. நாட்கள் செல்வச் செல்வ அவர் என்னை அடியோடு மறந்து விட்டார் என்பது ஊர்ஜிதமாகி விட்டது.

2

தூர்மரைத் தடாகத்தில் அன்றலரித்த ஒரு தாமரைவையச் சுற்றி ஒரு வண்டு வட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்தது. கரையில் உட்கார்த்து நான் அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். "வியாமகத்தருக்கு என்னிடம் ஏதப்பட்ட உணர்ச்சி இத்தகையதானது?" என்ற எண்ணம் என் மனத்தில் உண்டாயிற்று. சிற்றுரேம் "வொய்" என்ற சத்தத்துடன் அந்த வண்டு தாமரைவைய வட்டமிட்டது பின்னர் பதந்து போயிற்று. அதுபற்றித் சென்ற திசையை நோக்கித் திரும்பினேன். திடுக்கிட்டுப் போனேன். இது வரையில் நான் பார்த்ததையெல்லாம் வேற்று மனிதர் என்னைக் கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டிருந்தார்.

"சற்று நேரம் முன்னம் இருந்ததுபோலவே இருக்கன். இத்தப் படத்தை எழுதி முடித்து விடுகிறேன்" என்று அந்த மனிதர் பணிவாகக் கேட்டுக் கொண்டார்.

சற்று நேரம் பொறுத்து அருகே சென்று பார்த்தேன். படம் முற்றப் பெறவில்லை. ஆனால் அந்தக் குழிநிலையைத் தத்ருபமாக அவர் வரைந்திருந்தார்.

கலைவன் தாடக மன்றத்தார் பன் சமூக தாடகங்களை நடத்தி தாடகக்கூலிகளும் மக்களுக்கும் தன்னை மூலையில் தொண்டாற்றி வருகிறார்கள். அவர்களுடைய நான்காவது தயாரிப்பான 'மணித்த வாழ்வு' என்னும் தாடகம் நிரு. ஆர். சபேன் எம். ஏ. அவர்கள் முன்னிலையில் சென்னை சௌந்தர்ய மண்டலில் சென்ற வாரம் நிற்பதாக நடைபெற்றது. மேற்படி தாடகத்தில் கலந்து கொண்டு நடத்த தடிக்கர்களையும், தாடகக் கலை எழுதிய நிரு. சே. வேலன் அவர்களையும் இதர தாடக மன்ற நிர்வாகிகளையும் படத்தில் காணலாம்.

"ஒவியப் போட்டி ஒன்று நடைபெற இருக்கிறது. அதில் நான் கலந்து கொள்ளப் போகிறேன். இதைப் பட்டத்தை அனுப்பி வைக்கக் கவனம் அனுமதி தேவை" என்றார் ஒவியர் குமாரசாமி.

"தாராளமாக அனுப்புகள். நாங்கள் எழுதிய பட்டத்துக்கு என்னிடம் அனுமதி கேட்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை!"

குமாரசாமி எழுந்தார். இரண்டு அடி எடுத்து வைத்ததும் தடுமாற ஆரம்பித்தார். நான் சட்டென்று அவரைத் தாக்கிப் பிடித்துக் கொண்டேன். அவரது கால்களில் ஒன்று ஊனமடைந்திருக்கிறது என்பதை அப்போதுதான் உணர்ந்தேன். படம் வரையும் உபகரணங்களை நான் பெற்றுக் கொண்டு அவரைப் பிடித்து மெய்ல அந்தக் கரடுமுரடான காட்டுப் பாதை வழியே விராமத்துக்கு அழைத்துச் சென்றேன்.

விராமத்தை அடைந்ததும் "போய் வருகிறேன்" என்றார் குமாரசாமி.

"விட்டுக் வந்து விட்டுப் போங்கள். பட்டத்தை அம்மா பார்த்தால் சந்தோஷப்படுவான்" என்றேன்.

அவர் சம்மதித்தார்.

பட்டத்தைப் பார்த்து விட்டு என் தாயார் "சந்திரா எவ்வளவு அழகாவிருக்கிறாள் என்பது இப்போதுதான் தெரிகிறது" என்றாள்.

இரண்டு நாட்கள் குமாரசாமி அக்கிராமத்தில் தங்கியிருந்தார். ஒவியம் பூர்த்தி யாகிற்று. அவர் விடைபெற்றுச் சென்ற போது என்னுடைய மனத்தையும் பின்பிடித்துச் சென்று விட்டார். அவரிடம் எனக்கு முதலில் ஏற்பட்டிருந்த இரக்க உணர்ச்சி விரைவில் அன்பாக மாறிப் பின்னர் காதலாகப் பரிணமித்தது.

கமார் ஒரு மாத காலத்துக்குப் பிறகு மீண்டும் குமாரசாமியைத் தாமரைத் தடா கத்துக்கு அருகே சந்தித்தபொது என் கண் களிரிந்த கண்ணீர் ஆரூகப் பெருகியது.

அவரும் என்னை மறந்துவிட்டாரோ என்று எண்ணினேன். என் மனத்தை அவருக்குத் திறந்து காட்டாததற்காக என்னை நானே தொந்து கொண்டிருந்தேன்.

இப்போது நிகரென்று அவர் என்னை மறக்க வில்லை என்றும் என்னைக் காண மீண்டும் வந்துள்ளார் என்றும் அறிந்தபொது உணர்ச்சி வெள்ளம் கண்ணீராகப் பெருக்கெடுத்தது.

"ஒவியப் போட்டியில் எனக்கு முதல் பரிசு கிடைத்தது என்ற செய்தியைக் கூறி நீ கலகலவென்று சிரிப்பதைக் காண வந்தேன்" என்றார் அவர்.

அவர் எதிர்பார்த்ததற்கு மாறாக என்னுடைய விம்மலும் அழுகையும் அதிகமாக பிற்பே ஒவியக்குறையவில்லை.

குமாரசாமி என் கைகளை அப்போடு பிடித்துக் கொண்டு, "இனி நான் உன்னை விட்டுப் பிரிப்பே மாட்டேன்" என்று கூறிய பின்னர்தான் என் அழுகை ஒய்ந்தது.

3

என்னைத் திருமணம் செய்து கொண்ட பின் குமாரசாமி பொறுப்புள்ள மனிதராக மாறினார். இதுவரை யார் கீழும் வேலை செய்து அதிபாத அவர் இப்போது ஒரு பிரபல பத்திரிகையில் ஒவியராக வேலைக்கு அமர்த்தார். தன் மகன் கலைவற்று இப்பமாக வாழ்க்கை நடத்துவதைப் பார்த்து விட்டு என் தாயார் நிம்மதியாகக் கண்ணை மூடினாள்.

என் கணவரது அரவண்படுகை நான் ஆறுதல் அடைய முயற்சி செய்தேன்.

இரண்டு வருஷங்கள் சென்றன. ஒரு நாள் சூரமரகாமி காரியாலயத்துக்குச் சென்றிருந்த சமயம் லாசல் கதவை யாரோ தட்டும் சத்தம் கேட்டது. 'யாராக இருக்கும்' என்று யோசித்துக் கொண்டே நான் கதவைத் திறந்தேன். எனக்குத் தூக்கிவாரிப் போட்டது. டாக்டர் சியாமசுந்தர் அங்கு நின்று கொண்டிருந்தார். என்னுடைய வர வேற்புக்குக் காத்திராமல் அவர் வேகமாக உன்னை நுழைந்தார்:

அவர் பேச ஆரம்பித்து ஏதேதோ இடைவிடாமல் பேசிக் கொண்டே இருந்தார். அவர் கூறிவது ஒன்றும் எனக்குப் புரியவில்லை. அவரைப் பார்த்ததிலிருந்தே பிரமை தட்டியது போல் உட்கார்ந்திருந்தேன். ஆனால் ஒரே ஒரு விஷயம் மட்டும் தெளிவாகத் தெரிந்தது. அது சியாமசுந்தர் என்னை இன்னமும் நேசிக்கிறார் என்பதுதான்.

அவர் போய் விட்டார். அவரை மீண்டும் நான் சந்திக்கும் என் கணவருடன் சேர்த்துத் தான். என் கணவரே அவரை ஒரு நாள் அழைத்து வந்தார்.

"இவர்தான் டாக்டர் சியாமசுந்தர். மருத்துவக் கல்லூரியில் இவர் சேருவதற்கு முன்னால் நாங்கள் இருவரும் ஒன்றாகப் படித்தோம்" என்று என் கணவர் அவரை எனக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தார்.

நான் முகமன் கூறியிட்டு உன்னை சென்று விட்டேன். அவர் போன பிறகு என் கணவரிடம் சகல விவரங்களையும் தெரிப்பப்படுத்தி விட வேண்டும் என்று நிச்சயித்தேன். ஆனால் அதற்குத் தைரியம் வரவில்லை. அப்படிச் சொல்லும், என் மீது அவர் கொண்டிருக்கும் அன்பு குறைந்து விடுமோ என்று அஞ்சினேன்.

நான்கு நாட்களுக்குப் பிறகு என் கணவர் வேலை பார்த்து வந்த காரியாலயத்திலிருந்து ஒரு பைபன் வந்தான். தன் அலுவல்களைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கையிலேயே என் கணவருக்குத் திடீரென்று தாக்க முடியாத வயிற்றுவலி கண்டதாம். டாக்டர் சியாமசுந்தருக்கு உடனே டெஸிப்பான் செய்தாராம். சியாமசுந்தர் ஆஸ்பத்திரியில்தான் இருந்தார். 'உடனே புறப்பட்டு வாருங்கள். உங்களுக்காக இங்கு காத்திருந்து சிகிச்சை செய்கிறேன்' என்றார். உடனே என் கணவர் ஆஸ்பத்திரிக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார்.

இந்த விவரங்களைத் தெரிந்து கொண்டதும் ஒரு கணமும் தாமதமாகப் புறப்பட்டு விட்டேன். ஆஸ்பத்திரியில் நான் என் கணவரைப் பார்க்க முடியவில்லை. உடனே சஸ்திர சிகிச்சை செய்ய வேண்டும் என்று சியாமசுந்தர் தீர்மானித்ததால் ஆப்பிரைஷன் தீயிட்டிருக்க அவர் அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். ஆப்பிரைஷன் நடந்து கொண்டிருந்தது.

ஆப்பிரைஷன் தீயெட்டர் வாசலில் உட்கார்த்து என் இஷ்ட தெய்வங்களை வேல்வாம்பிராந்தித்துக் கொண்டிருந்தேன்:

இப்படிப் பல யுகங்கள் காத்திருந்த பிறகு ஆப்பிரைஷன் தீயெட்டர் கதவு திறந்தது. ஒரு வண்டியைத் தன்னைக் கொண்டு வந்தார்கள். வண்டியில் ஒரு உருவம் படுக்க வைக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் அதனைப் பார்ப்பக் முடியவில்லை. தடையிலிருந்து கால் வரை வெண்மை பான துணிவிலும் போர்த்தப்பட்டிருந்தது.

வண்டியின் பின்னாலும் மெல்ல நடந்து வந்த நான், என்னைப் பரிதாபமாகப் பார்த்து விட்டுத் தலையை அசைத்தான். "டாக்டர் சியாமசுந்தர் தன்னால் இயன்றவரை முயற்சி செய்து பார்த்தார், அம்மா!" என்று கூறி விட்டு மேலே நடந்தான்.

4

என் கணவர் இறந்துபோய் ஒரு மாத காலம் ஆகிவிட்டது. நான் இத்தச் சென்னை மாநகரில் தன்னத் தனியாக விடப்பட்டேன். இந்த ஒரு மாத காலமும் டாக்டர் சியாமசுந்தருக்கும் எனக்குமிடையே இருந்த தொடர்வைப் பற்றி என் கணவரிடம் சொல்வாமல் இருந்ததற்காக என்னை நாளை நொந்து கொண்டேன்.

அதை அவருக்குத் தெரிவித்திருந்தால் பரிசோதனைக்குச் சியாமசுந்தரிடம் சென்றிருக்க மாட்டார். சியாமசுந்தரைத் தவிர வேறு யாரிடமாவது பரிசோதனைக்குச் சென்றிருந்தால் அவர் நிச்சயம் குரூம் அடைந்திருப்பார். இந்த விசித்திர எண்ணம் என் மனத்தில் தோன்றி உறுதிப்பட்டது.

இப்படி என் மனம் வேதனைப்படுகையில் டாக்டர் சியாமசுந்தர் என்னைக் கான் வந்தார். வரும்போது ஒரு பெட்டியையும் எடுத்துக் கொண்டு வந்தார். அதைத் திறந்ததும் அதனுள் இருந்த ஒரு வைரமாலை துள்ளம் வழியே வந்த சூரிய ஒளிப்பட்டுப் பளிச்சென்று மின்னியது.

டாக்டர் விதவா விவாகத்தில் தமக்குள்ள நம்பிக்கையைத் தெரிவித்து விட்டு என்னை

மணந்து கொள்ளத் தயாராக இருப்பதாகவும் தெரிவிப்படுத்தினார்.

நான் கண்களில் நீர் மல்க, "தயவுசெய்து என்னைத் துன்புறுத்தாதீர்கள். போய் விடுங்கள்" என்றேன்.

"சந்திரா! உன்னை நான் துன்புறுத்த வர வில்லை. இருண்டதது போன உன் வாழ்வுக்கு நானும் ஒரு வகையில் பொறுப்பான்தான். அந்த இருளை நீக்கி மீண்டும் உன் வாழ்வில் ஒளி வீசச் செய்வதும் என் பொறுப்பாக இருக்கட்டும். கண்ணைத் துடைத்துக்கொள்."

"உண்மைதான். முதலில் உக்கிரை நம்பி வாழ்ந்த ஒரு அபாயப் பெண்ணைக் கைவிட்டுச் சென்றீர்கள். அவளை அடியோடு மறந்து போனீர்கள். அப்போது ஒரு முறை அவள் வாழ்வு இருண்டு போய் விட்டது. மீண்டும் அதில் ஒளிவீசச் செய்ய ஒரு உத்தமர் அவளுக்குக் கிடைத்தார். அவரையும் சமீரக்கம் இவ்வாமல் கொன்று விட்டார்கள். இப்போது அவள் வாழ்வில் ஒரே இருள். ஒரே குளியம். இனி அதில் ஒளிக்கு இடமேயில்லை."

நான் கூறியதின் பொருளை உணர்ச் சிவாம சுந்தருக்குச் சிறிது நேரம் ஆகி இருக்கவேண்டும். அந்தச் சில வினாடிகள் அங்கு ஒரே நிசப்தம் நிலவியது. அடுத்த கணம் சிவாமசுந்தர் ரௌத்திராகாரம் அடைந்து விட்டார். "என்ன சொன்னாய்? புனிதமான வைத்தியத் தொழிலுக்கு மாக கற்பிக்கிறாயா?" என்று கேட்டபடியே ஒங்கி என் கண்ணத்தில் அறைத்து விட்டார். என் தலை சுழன்றது! எனக்கு மீண்டும் நினைவு வந்தபோது டாக்டர் அங்கு இல்லை. அவர் கொண்டு வந்திருந்த வைரமான் மட்டும் இருந்தது. அதைப் பார்த்ததும் எனக்கு ஆத்திரம் அதிகமாயிற்று. என் எண்ணம் ஊர்ஜிதமாயிற்று.

வைரமான்மையைச் சிவாமசுந்தர் முகத்திலே விசி எறித்து விட்டு வந்து விடுவது என்றும் பின்னர் போலீஸாருக்குத் தகவல் கொடுப்பது என்றும் நான் தீர்மானித்தேன்.

நகைப் பெட்டியைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு விட்டை விட்டு வெளியேறினேன். ஒரு டாக்ஸியை அமர்த்திக்கொண்டு டாக்டர் விட்டை அடைந்தேன். உன்னை சென்றதும் டாக்டர் படுக்கையில் படுத்துத் தூங்குவதை யும் படுக்கையில் அருகில் ஒரு துப்பாக்கி இருப்பதையும் பார்த்தேன்.

அதை எடுத்து அவர் தெற்றியில் கட்டினேன். துப்பாக்கி இருந்த இடத்தில் வைரமான்மையை வைத்துவிட்டு வெளியேறினேன்.

உணர்ச்சி வசப்பட்டு நான் செய்த பாதகச் செயலுக்காக என்னை நானே தண்டித்துக் கொள்ள எண்ணித் துப்பாக்கியையும் கையில் எடுத்துக்கொண்டு, காத்திருந்த டாக்ஸியில் ஏறி விடுவதற்கேற்போனேன்.

இங்கு வந்த பிறகு என்னை நானே கட்டுக் கொள்ளத் தெரியும் வரவில்லை. இதற்குள்ளாக நீங்கள் என்னைக் காண வந்தீர்கள்.

மாதவன் சொல்கிறார் :

சந்திரா வாக்குமூலத்தைக் கூறி முடித்து விட்டான். அதைக் கேட்டுக் கொண்டே வந்த நான் அதற்குள்ளாக என் மனத்தை அவளுக்குப் பறி கொடுத்து விட்டேன்.

அவள்தான் தன் வாழ்க்கையில் எப்படிப்பட்ட துன்பங்களை அனுபவித்திருக்கிறாள்? எப்படியாவது அவளுக்கு விடுதலை தேடித் தந்து அவள் வாழ்வை மலர்ச் செய்ய வேண்டும் என்று உறுதி செய்து கொண்டேன்.

ஆனால் 'நான் செய்யக் கூடியது என்ன?' என்று யோசித்துப் பார்த்தபோது 'ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை' என்ற பதில்தான் கிடைத்தது. நான் கொலை செய்ததாகச் சந்திராவே ஒப்புக் கொண்டு விட்டான். அப்படியிருக்கும் போது அவள் விடுதலை அடைவதற்கு போலீஸ் அதிகாரியாகிய நான் என்ன செய்ய முடியும்? வேண்டுமானாலும், 'அளவற்ற மனிதவதனையின் காரணமாக அவள் இக்காரியத்தைச் செய்ய நான்' என்று சொல்லியும், அவள் பெண்களுக்கும் இருப்பதைக் காரணம் காட்டியும் அவள் மீது பச்சாத்தாயம் ஏற்படும்படி செய்யலாம். அதன் மூலம் தண்டனையைக் குறைக்க முடியும். அவ்வளவுதான்.

இதை அவனிடம் தெரிவிப்படுத்தியபோது சந்திரா பதறிப் போனாள். அவள் கூறின பதில் என்னைத் திகைக்கச் செய்தது. "அப்படி யெதும் செய்து விடாதீர்கள். உக்கிரைக்கு உண்மையில் எனக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்ற விருப்பம் இருக்குமானால் அவ்வருக்கும் என்மீது வெறுப்பு ஏற்படும்படி செய்யுங்கள். நிச்சயம் மரண தண்டனை கிடைக்க வேண்டும் என்ற முறையில் நடந்து கொள்ளுங்கள். நான் இறந்து போவதையே விரும்புகிறேன்" என்றாள்.

திகைப்பு ஒருவாறு நீங்கியதும் யோசித்துப் பார்த்ததில் ஒரு விஷயம் எனக்குத் தெளிவாகத் தெரிந்தது. சந்திராவின் மனம் அளவற்ற வேதனை அடைந்திருக்கிறது. வாழ்க்கையில் அவளுக்கு வெறுப்பு ஏற்பட்டு விட்டது. அவள் இறந்து போவதையே விரும்புகிறாள். அதனால்தான் மரண தண்டனை கிடைக்கும் என்று எண்ணத்துடனே வாக்குமூலத்தை அமைத்திருக்கிறாள்.

கிணர். ஆகவே அந்த வாக்குமூலம் முழு வதும் உண்மை அல்ல என்பது மட்டும் நிச்சயம். அவனுடைய வாக்குமூலத்தை மீண்டும் ஒரு முறை படித்தேன். அப்போது மிக மூக்கிய மான ஒரு விஷயம் பளிச்சென்று தெளிந்தது. '341'க் கீழ்ப்பிட்டு, "வைரமான் என்ன ஆயிற்று?" என்று கேட்டோன்.

341 திருவினென்று விழித்தான். "வைர மான் யார்? எந்த வைரமான் ஸார்?" என்றான்.

நான் சடாரி என்று எழுந்தேன். எழுந்த வேகத்தில் நான் உட்காரத்திருந்த நாற்காலி யின்மேல் நகர்ந்து விழுந்தேன். என் தெற்றியில் விபரத்தைத் தவிர்த்து அருப்பின. தெஞ்சு பட்டவென்று அடித்துக் கொள்ள, "என்ன வைரமான் என்று கேட்டிருப்பீ, முட்டாள்! சிவாமகத்தர் சத்திராவுக்குப் பரி சனித்த மாலை. டாக்டர் முகத்திலே விசி எறிவதற்காக, சத்திரா திருப்பி எடுத்துச் சென்ற மாலை" என்றான்.

"இல்லை ஸார்! அது டாக்டர் வீட்டில் இல்லை ஸார்! துப்பறியும் நிபுணர்கள் வீடு முழுமையும் சோதனை போட்டு விட்டார்கள் ஸார்! எனக்கு நிச்சயம் தெரியும் ஸார்!"

உடனே அவனையும் அழைத்துக் கொண்டு ஆனந்தன் வீட்டுக்கு விரைந்தேன்.

2

விவரமான் எங்கே என்று கேட்டதுமே ஆனந்தன் மூகம் வெளிநிப்போய்விட்டது. அவன் பதில் கூறும் முன்னமே அவன் மனை வி ஒடிவந்து நகைப் பெட்டியை நீட்டினான். "நான் நீண்ட நாட்களாகச் சேர்த்த வைத் திருந்த பணத்திலிருந்து வாங்கினேன் என்று கூறினார். நான் அப்போதே நம்பவில்லை. தயவு செய்து இதைத் திருப்பி எடுத்துக் கொள் ளுங்கள். அவரை ஒன்றும் செய்யாமல் விட்டு விடுங்கள்" என்று கதறி விட்டான்.

ஆனந்தன் மிரட்டியதில் அவன் உண்மை யைச் சொல்லி விட்டான்.

"சத்திராவை அவன் வீட்டில் விட்டுவிட்டுத் திரும்பவும் நான் டாக்டர் வீட்டுக்குச் சென் றேன். அவர் படுக்கையில் இறந்து விட்டார். மேஜையீது வைரமான்மீதும் ஒரு கடிதமும் இருந்தன. கடிதத்தைப் படித்துப் பாரித் தேன். டாக்டர் மனமுடைந்து போய்த் தற் கொலை செய்து கொள்வதற்கு முன்னால் எழுதிய கடிதம் அது. கடிதத்தையும் வைர மான்மீதையும் எடுத்துக் கொண்டு வந்து விட்டேன்" என்றான்.

"வைரமான்மீதான எடுத்துக் கொண்டு வந்தாயே, கடிதத்தையும் ஏன் கொண்டு வந்தாய்?" என்று கேட்டோன்.

"நான் திருடியதை மறைக்க அப்படிச் செய்து விட்டேன், ஸார்! அக் கடிதம் இல் லாது போனால் கொலை நடந்ததாகப் போலீ ஸார் எண்ணுவார்கள். கொலைக் குற்றத்தை திருப்பிப்பதில் தங்கக் கவனத்தைச் செலுத்து வார்கள். அப்போது திருட்டுப் போனதைக் கவனிக்க மாட்டார்கள் என்று எண்ணி விட்டேன், ஸார்!"

"உங்கள் நம்பிக்கை வீண் போகவில்லை, ஆனந்தன்! போலீஸார் முதலில் ஏமாந்து தான் போனார்கள்" என்றேன் நான்.

நல்ல வேளையாக டாக்டரின் கடிதத்தை ஆனந்தன் அழிக்காமல் வைத்திருந்தான். அதையும் பெற்றுக் கொண்டு திரும்பினோம்; "எனக்கு ஒரே குழப்பமாயிருக்கிறது ஸார்! உண்மையில் என்னதான் நடந்தது?" என்று 341 கேட்டான்.

"அதைப் புரிந்து கொள்வதில் சிரமமே இல்லை. சத்திரா கூறிய வாக்குமூலத்தில் அவன் மூர்ச்சித்து விழுந்ததுபற்றிக் கூறி னான் அல்லவா? அதுவரை உண்மை. அதன் பிறகு அவன் கற்பனை செய்து சொல்லியிருக் கிருன். மூர்ச்சை தெளித்ததும் சத்திரா தன் தவறமை உணர்ப்பு கொண்டு சிவாமகத்த ிடம் மன்னிப்பு கேட்கத்தான் போனான். அக்கு அவர் இறந்து விடப்பதையும், அவர் கடிதத்தையும் அவர் கரத்தில் சிக்கியிருந்த துப்பாக்கியையும் பார்த்தான். நகைப் பெட் டியைக் கடிதத்தின் பக்கத்தில் வைத்திருந்துத் துப்பாக்கியை எடுத்துக் கொண்டான். ஆனால் அக்கேயே தன் உயிரை மாபத்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை. தன் வீட்டுக்குச் சென்று தற்கொலை செய்து கொண்டான். டாக்டர் இறந்தது பற்றியும் இவன் இறந்தது பற்றியும் ஒன்று சேர்த்துப் பேச மாட்டார்கள். அவ னுக்கு இடமில்லை. வீடு சென்ற பிறகு தன்னைத்தானே மாபத்துக் கொள்ள அவ னுக்குத் தைரியம் வரவில்லை. இதற்குள் நாம் போய் அவனை விசாரித்தோம். சிவாமகத்தரின் கடிதத்தைப் பற்றியோ வைரமான்மீதும் பற்றியோ நாம் கேட்க வில்லை. நமக்கே அது பற்றித் தெரியா தல்லவா? அதற்கு மாறாக அவன் கொலை செய்தான் என்று குற்றம் சாட்டினோம். மரண தண்டனை பெற்று இறந்து போக அவனுக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. குற்றத்தை ஒப்புக் கொண்டான்."

341 ஒரு பெருமூச்சு விட்டான். "கதை கபமாக முடிந்து விட்டது ஸார்! கல்யாணம் ஒன்றுதான் பாகி" என்றான்.

"அதுவும் விரைவில் நடந்து வரும். கவலைப் படாதே" என்றேன் நான் உற்சாகத்தோடு.

3

கீடற்கரை மணலில் அமர்ந்து கொண் டிருந்தேன். கடல் அலைகள் பொங்கி எழுந்து வந்து என் கால்களை நனைத்தன. சத்திராவின் உள்ளமும் என் உள்ளமும் கடல் மூப்பு இப் படித்தான் கொந்தளித்துக் கொண்டிருந்தன. ஆனால் அவன் ஒரு சேவா சதனத்தில் சேர்ந்து விட்டான் என்று அறிந்தேன். இறந்து போவ தில் அவன் அடைய எண்ணிய மன அமைதியை ஆகவலி பெண்களுக்குத் தொண்டாற்றுவதிலே அடைந்தான். இதை யெல்லாம் தெரிந்து கொண்டதும் முன்பு இருந்த நிலை மாறி விட்டது. கொந்தளிப்பு அடங்கி விட்டது. எங்கள் இருவரது மனத் திலும் இப்போது தெய்விகமான அமைதி குடி கொண்டிருந்தது. ஆனாலும் அந்தப் பழைய நினைவுகள் எப்போதாவது மனத்தில் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக அலைபோல எழத்தான் செய்தன.

"இரைகடல் தூங்காதோ, — அம்மா! அலை ஓயாதோ!"

என்று பாட்டு காற்றிலே மிதந்து வந்தது.

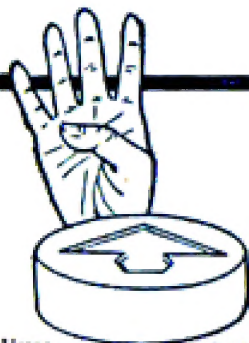
டாக்டரின் குறிப்புக்கு
ஒப்பான நான்கு
மருந்துகள்
சேர்ந்துள்ள

அனஸின்

நான்
உபயோகிக்கிறேன்

- க்வினைன் ஸல்பேட்
- பீனாஸ்பின்
- காபீன்
- ஆஸ்பிரின் லிஸிங்க் ஆஸிட்

தலைவலி, ஜலதோஷம், ஜூரம், பல்வலி, அல்லது தளசவலி இவைகளின், முதல் அறிவுறுத்தல் தெரிவிக்கப்பட்டவுடனேயே நான் 2 'அனஸின்' வில்லைகளை உபயோகிக்கிறேன். அனஸின் க்காட்டிலும் வேறு ஒன்றும் விலையில் வலியை நிறுத்துவதில்லைமென்றும், வேறு எதைக்காட்டிலும் 'அனஸின்' அபாயமற்றதென்றும் கண்டுகடக்கப் பார்த்துள்ளேன். எவ்வித வலியையும், துரிதமாயும், அபாயமின்றியும், நிச்சயமாயும் அகற்ற, ஒரு டாக்டரின் குறிப்பு போல், நான்கு மருந்துகள் விஞ்ஞான முறையில் அனஸினில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. நீங்கள் உங்கள் வீட்டில் எப்பொழுதும் 'அனஸின்' வைத்திருங்கள்.

அனஸின்
நான்கு
மருந்துகளின்
கலவை

Registered User: ஒரு பாக்டர் கிஹி 12 நயர்மூர்
GEOFFREY MANNERS & COMPANY PRIVATE LTD.

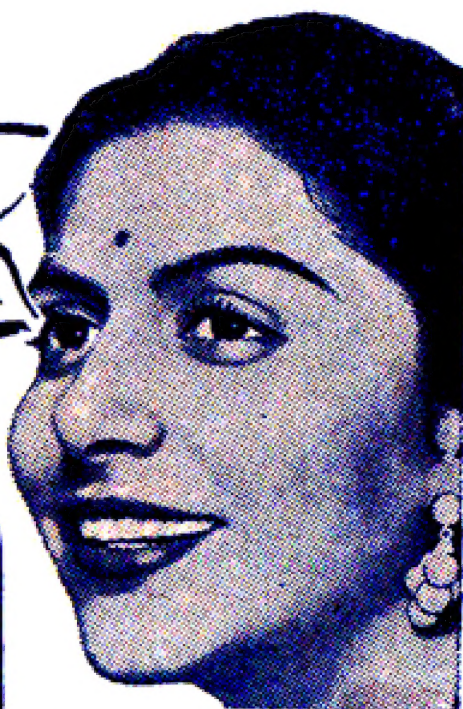

பூனைப் வாண ...
உங்கள் வாழ்வை மாற்றும்
வாழ்வு விரக்கஸாஸா

செக்ஸோ குரோபில் இருப்பது கெடும்
 — சருமத்திற்கு ஊட்டமளித்து உங்கள்
 இயற்கையழகையெனிக்செக்ஸோ துணை
 புரிவும் எண்ணெய்கள் கலந்த மிசேஷத்
 தையலே கெடும்!

கெடும் கலந்த டாக்ஸெட் செப்
இது ஒன்றே

செக்ஸோ குரோபில் ஊட்டமளிக்காக பல்பாஸிலுள்ள
 ஹிதஸ்தான் லீன் ஹிடெடிஸ் தயாரிப்பு **RP. 150-50 TM.**